

Nr. 7
Side 1015–1200

NORSK LOVTIDEND

Avd. I

Lover og sentrale forskrifter mv.

Nr. 7
Utgitt 6. juli 2016

Innhold

		Side	
Lover og ikrafttredelser. Delegering av myndighet			
2016			
Mai.	27.	Lov nr. 12 om endr. i a-opplysningsloven og folketrygdloven m.fl. (utvidelse av Arbeids- og velferdsetatens tilgang til opplysninger i a-ordningen).....	1015
Mai.	27.	Lov nr. 13 om informasjonstilgang m.m. for Barnevoldsutvalget.....	1016
Mai.	27.	Lov nr. 14 om skatteforvaltning (skatteforvaltningsloven)	1017
Mai.	27.	Lov nr. 15 om endr. i forvaltningsloven mv. (administrative sanksjoner mv.)	1067
Mai.	27.	Lov nr. 16 om endr. i sjøloven (gjennomføring av europaparlaments- og rådforordning (EU) nr. 1177/2010 om båtpassasjerrettar).....	1069
Mai.	27.	Lov nr. 17 om endr. i kirkeloven (omdanning av Den norske kirke til eget rettssubjekt m.m.)	1070
Mai.	27.	Lov nr. 18 om endr. i energiloven (skille mellom nettvirksomhet og annen virksomhet mv.)	1073
Juni.	3.	Lov nr. 19 om endr. i folketrygdlova (arbeidsavklaringspenger – bistand til å skaffe seg eller behalde arbeid).....	1075
Juni.	3.	Lov nr. 20 om endr. i lov 18. juni 1965 nr. 4 om vegtrafikk (vegtrafikkloven)	1075
Mai	27.	Delt ikrafts. av lov 27. mai 2016 nr. 18 om endringer i energiloven (skille mellom nettvirksomhet og annen virksomhet mv.) (Nr. 527)	1085
Mai	27.	Ikrafts. av lov 27. mai 2016 nr. 14 om skatteforvaltning (skatteforvaltningsloven) (Nr. 531).....	1087
Mai	27.	Delt ikrafts. av lov 27. mai 2016 nr. 17 om endringer i kirkeloven (omdanning av Den norske kirke til eget rettssubjekt m.m.) (Nr. 532)	1087
Mai	27.	Ikrafts. av lov 27. mai 2016 nr. 16 om endringer i sjøloven (gjennomføring av europaparlaments- og rådforordning (EU) nr. 1177/2010 om båtpassasjerrettar) (Nr. 533).....	1087
Mai	27.	Deleg. av myndighet etter sjøloven § 418a andre og tredje ledd, § 418b fjerde ledd og § 418c femte ledd (Nr. 534)	1087
Mai	27.	Deleg. av myndighet etter lov 27. mai 2016 nr. 16 om endringer i sjøloven (gjennomføring av europaparlaments- og rådforordning (EU) nr. 1177/2010 om båtpassasjerrettar) del II nr. 2 (Nr. 535)	1087
Mai	26.	Deleg. av myndighet til Kystverket etter lov 15. august 2014 nr. 61 om losordningen (Nr. 559).....	1165
Juni	3.	Ikrafts. av lov 3. juni 2016 nr. 19 om endringer i folketrygdlova (arbeidsavklaringspenger – bistand til å skaffe seg eller behalde arbeid) (Nr. 572).....	1196
Kunngjøring av stortingsvedtak			
2015			
April	30.	Instruks om Norges nasjonale institusjon for menneskerettigheter (Nr. 1913)	1075
Forskrifter			
2016			
Mai	26.	Forskrift om økt beregningsgrunnlag for gifte og samboende uføretrygdede som mottar en uføretrygd omregnet fra uførepensjon (Nr. 529)	1086
Mai	27.	Forskrift om grunnbeløp, reguleringsfaktorer, satser for minste pensjonsnivå og satser for garantipensjon i folketrygden fra 1. mai og virkningstidspunkt for regulering av kravet til minsteinntekt for rett til dagpenger (Nr. 530)	1086
Mai	19.	Forskrift om ikke-kommersiell forflytning av kjæledyr (kjæledyrforskriften) (Nr. 542)..	1090
Mai	29.	Forskrift om erstatning etter offentlige pålegg i plante- og husdyrproduksjon (Nr. 545)..	1158
Mai	30.	Forskrift om stopp i fisket etter uer i ICES-statistikkområder Va, XII og XIV og i NAFO-området utenfor noen stats jurisdiksjon og i Grønlands økonomiske sone i 2016 (Nr. 546).....	1163
Juni	1.	Forskrift om jordskiftemeddommeres forsikring (Nr. 547).....	1163
Juni	1.	Safety and operational directive – Airbus Helicopters EC225LP and AS332L2 – Limitation of all operations in the Kingdom of Norway due to fatal accident on the 29th of April 2016 (Nr. 548)	1164
Juni	1.	Forskrift om godkjenning av moped og motorsykel (motorsykkelforskriften) (Nr. 560)	1165

Juni	1.	Forskrift om godkjenning av traktor og tilhenger til traktor (traktorforskriften) (Nr. 561).....	1169
Juni	3.	Forskrift om tiltak for å forebygge og begrense konsekvensene av storulykker i virksomheter der farlige kjemikalier forekommer (storulykkeforskriften) (Nr. 569).....	1179
Juni	3.	Forskrift om registre for administrering og samordning av syketransport (syketransportregisterforskriften) (Nr. 573)	1197
Endringsforskrifter			
2015			
Okt.	22.	Endr. i forskrift for graden Philosophiae doctor (ph.d.) ved Høgskolen i Hedmark (Nr. 1915).....	1078
2016			
Mars	11.	Endr. i forskrift om opptak, studier og eksamen ved Høgskolen i Lillehammer (Nr. 522).....	1078
Mai	23.	Endr. i forskrift om deklarerer av kjemikalier til produktregisteret (deklareringsforskriften) (Nr. 523).....	1080
Mai	25.	Endr. i forskrift om opptak, studier og eksamen ved Fjellhaug Internasjonale Høgskole (Nr. 524).....	1080
Mai	26.	Endr. i forskrift om tilsetningsstoffer til bruk i forvarer (Nr. 525).....	1084
Mai	26.	Endr. i utlendingsforskriften (10 års innreiseforbud) (Nr. 526)	1085
Mai	26.	Endr. i forskrift om uføretrygd fra folketrygden (Nr. 528).....	1085
Mai	25.	Endr. i forskrift om restriktive tiltak mot visse personer i lys av situasjonen i Egypt (Nr. 536).....	1088
Mai	25.	Endr. i forskrift om sanksjoner mot Taliban (Nr. 537).....	1088
Mai	25.	Endr. i forskrift om sanksjoner mot Al-Qaida (Nr. 538)	1088
Mai	25.	Endr. i forskrift om restriktive tiltak vedrørende handlinger som undergraver eller truer Ukrainas territoriale integritet, suverenitet, uavhengighet og stabilitet (Nr. 539).....	1089
Mai	27.	Endr. i forskrift om elektronisk kommunikasjonsnett og elektronisk kommunikasjonstjeneste (Nr. 540).....	1089
Mai	19.	Endr. i og oppheving av visse forskrifter som omfatter import og eksport av levende dyr, sæd, egg og embryo (Nr. 543).....	1149
Mai	27.	Endr. i forskrift om nasjonalt vaksinasjonsprogram (Nr. 544).....	1158
Mai	25.	Endr. i forskrift om opptak til studier og emner ved Universitetet i Agder (Nr. 558).....	1165
Juni	1.	Endr. i laksetildelingsforskriften, akvakulturdriftsforskriften og forskrift om tillatelse til akvakultur av andre arter enn laks, ørret og regnbueørret (Nr. 562).....	1173
Juni	1.	Endr. i forskrift om utøvelse av fisket i sjøen (Nr. 563).....	1175
Juni	3.	Endr. i forskrift 20. juni 2003 nr. 740 om Meldingssystem for smittsomme sykdommer (MSIS-forskriften) (Nr. 564).....	1175
Juni	1.	Endr. i forskrift om regulering av fisket etter makrell i 2016 (Nr. 565).....	1176
Juni	3.	Endr. i forskrift om HMS-kort på bygge- og anleggsplasser (Nr. 566).....	1177
Juni	3.	Endr. i forskrift om offentlig godkjenning av renholdsvirksomheter og om kjøp av renholdstjenester (Nr. 567).....	1178
Juni	3.	Endr. i forskrift om sikkerhet, helse og arbeidsmiljø på bygge- eller anleggsplasser (byggherreforskriften) (Nr. 568)	1179
Juni	3.	Endr. i påtaleinstruksen og politiregisterforskriften mv. (Nr. 570)	1193
Juni	3.	Endr. i forskrift om regulering av fisket etter reker i Nordsjøen og Skagerrak i 2016 (Nr. 571).....	1196
Diverse			
2015			
Des.	22.	Vedtekter for Språkrådet (Nr. 1914)	1076
2016			
Mai	30.	Opph. av forskrift om vedlikehold av flymateriell for ervervsmessig flyging og luftfartøy sertifisert i henhold til JAR/FAR 25 eller 29 (vedlikeholdsforskriften – erverv), (BSL B 2–1) (Nr. 541).....	1089
Rettelser			
		Oversikt over rettelser	3. omslagsside
		Bestillinger, adresseendringer m.v.	4. omslagsside

NORSK LOVTIDEND

Avd. I Lover og sentrale forskrifter mv.

Utgitt i henhold til lov 19. juni 1969 nr. 53.

Utgitt 6. juli 2016

Nr. 7

27. mai. Lov nr. 12 2016

Lov om endringer i a-opplysningsloven og folketrygdloven m.fl. (utvidelse av Arbeids- og velferdsetatens tilgang til opplysninger i a-ordningen)

Prop.69 L (2015–2016), Innst.268 L (2015–2016), Lovvedtak 67 (2015–2016). Stortingets første og andre gangs behandling hhv. 19. og 23. mai 2016. Fremmet av Arbeids- og sosialdepartementet. Kunngjort 27. mai 2016 kl. 14.00.

Endringer i følgende lover:

- 1 Lov 4. juli 1991 nr. 47 om ekteskap.
- 2 Lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd (folketrygdloven).
- 3 Lov 29. april 2005 nr. 20 om innkreving av underholdsbidrag mv. (bidragsinnkrevingsloven).
- 4 Lov 19. februar 2010 nr. 5 om statstilskott til arbeidstakere som tar ut avtalefestet pensjon i privat sektor (AFP-tilskottsloven).
- 5 Lov 25. juni 2010 nr. 28 om avtalefestet pensjon for medlemmer av Statens pensjonskasse.
- 6 Lov 22. juni 2012 nr. 43 om arbeidsgivers innrapportering av ansettelses- og inntektsforhold m.m. (a-opplysningsloven).

I

I lov 4. juli 1991 nr. 47 om ekteskap skal § 83 nytt fjerde punktum lyde:

Arbeidsgivers opplysningsplikt etter barnelova § 70 sjuende ledd andre punktum gjelder tilsvarende.

Nåværende fjerde og femte punktum blir femte og nytt sjette punktum.

II

I lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd gjøres følgende endringer:

§ 21–4 første ledd første punktum skal lyde:

Arbeids- og velferdsetaten, Helsedirektoratet eller det organ Helsedirektoratet bestemmer har rett til å innhente de opplysninger som er nødvendige for å kontrollere om vilkårene for en ytelse er oppfylt, vil kunne være oppfylt eller har vært oppfylt i tilbakelagte perioder, eller for å kontrollere utbetalinger etter en direkte oppgjørsordning.

§ 21–4 første ledd nytt fjerde punktum skal lyde:

Arbeids- og velferdsetaten har også rett til å innhente opplysninger fra arbeidsgiver og tidligere arbeidsgiver i forbindelse med utredning og produksjon av statistikk på de områdene etaten administrerer.

Nåværende første ledd fjerde punktum blir nytt femte punktum.

§ 25–10 første ledd skal lyde:

Departementet kan i forskrift bestemme at arbeidsgivere uoppfordret skal gi opplysninger som nevnt i § 21–4 etter reglene i a-opplysningsloven. Det samme gjelder opplysninger som arbeidsgivere er pålagt å gi med hjemmel i andre lover hvor oppgaver er lagt til Arbeids- og velferdsetaten.

III

I lov 29. april 2005 nr. 20 om innkreving av underholdsbidrag mv. skal § 20 lyde:

§ 20. Opplysningsplikt for arbeidsgiver mv.

Innkrevingsentralen kan kreve at arbeidsgiver eller andre som utbetaler lønn eller ytelse, gir opplysninger om bidragspliktiges inntekts- og formuesforhold.

IV

I lov 19. februar 2010 nr. 5 om statstilskott til arbeidstakere som tar ut avtalefestet pensjon i privat sektor, skal ny § 16 a lyde:

§ 16 a. Innhenting av opplysninger

Arbeids- og velferdsetaten har rett til å innhente fra arbeidsgivere og tidligere arbeidsgivere de opplysninger om arbeidstakerens eller pensjonistens arbeids- og inntektsforhold som er nødvendige for å forvalte og beregne avtalefestet pensjon. Adgangen til å innhente opplysninger omfatter også opplysninger om nåværende og tidligere ektefelle, person som er likestilt med ektefelle etter folketrygdloven § 1–5, og person som arbeidstakeren eller pensjonisten har levd sammen med i 12 av de siste 18 månedene. De som blir pålagt å gi opplysninger, plikter å gjøre dette uten godtgjørelse og uten hinder av taushetsplikt.

V

I lov 25. juni 2010 nr. 28 om avtalefestet pensjon for medlemmer av Statens pensjonskasse gjøres følgende endringer:

§ 5 nytt andre ledd skal lyde:

Arbeids- og velferdsetaten har rett til å innhente fra arbeidsgivere og tidligere arbeidsgivere de opplysninger om arbeidstakerens eller pensjonistens arbeids- og inntektsforhold som er nødvendige for å forvalte og beregne avtalefestet pensjon. Adgangen til å innhente opplysninger omfatter også opplysninger om nåværende og tidligere ektefelle, person som er likestilt med ektefelle etter folketrygdloven § 1–5, og person som arbeidstakeren eller pensjonisten har levd sammen med i 12 av de siste 18 månedene. De som blir pålagt å gi opplysninger, plikter å gjøre dette uten godtgjørelse og uten hinder av taushetsplikt.

Nåværende andre ledd blir nytt tredje ledd.

VI

I lov 22. juni 2012 nr. 43 om arbeidsgivers innrapportering av ansettelses- og inntektsforhold m.m. gjøres følgende endringer:

§ 3 første ledd bokstav b skal lyde:

- b. folketrygdloven §§ 24–2, 25–1 annet ledd og 25–10,

§ 8 første ledd skal lyde:

Arbeids- og velferdsetaten skal ha tilgang til opplysningene i registeret i forbindelse med forvaltning av ytelser, beregning av ytelser og innkreving av feilutbetalte ytelser etter folketrygdloven og andre lover som etaten administrerer, forvaltning av arbeidstakerregisteret og fastsetting og innkreving av underholdsbidrag etter barnelova, oppfostringsbidrag etter barnevernloven og bidrag etter lov 4. juli 1991 nr. 47 om ekteskap. Etaten skal også ha tilgang til opplysningene i registeret i forbindelse med utredning og produksjon av statistikk på de områdene etaten administrerer. Arbeids- og velferdsdirektoratet skal ha tilgang til opplysninger i registeret i forbindelse med utredning og produksjon av statistikk om kvalifiseringsstønad etter sosialtjenesteloven.

VII

Loven trer i kraft straks.

27. mai. Lov nr. 13 2016**Lov om informasjonstilgang m.m. for Barnevoldsutvalget**

Prop.87 L (2015–2016), Innst.265 L (2015–2016), Lovvedtak 66 (2015–2016). Stortingets første og andre gangs behandling hhv. 12. og 18. mai 2016. Fremmet av Barne- og likestillingsdepartementet. Kunngjort 27. mai 2016 kl. 14.00.

§ 1. Formålet med loven

Formålet med loven er å gi utvalg oppnevnt av Kongen i statsråd 13. november 2015 som skal gjennomgå alvorlige barnevoldssaker m.m., tilgang på opplysninger som er nødvendige for å få utført sitt arbeid i henhold til mandatet.

§ 2. Opplysninger til utvalget

Enhver kan uten hinder av taushetsplikt gi utvalgets leder, nestleder og sekretariat de opplysningene som er nødvendige for utvalgets arbeid.

Opplysninger om navn, adresse og andre direkte identifiserbare opplysninger om dem saken direkte gjelder, skal fjernes før de øvrige medlemmene i utvalget får tilgang til dokumentene i den enkelte saken.

§ 3. Taushetsplikt

Medlemmene i utvalget og enhver som utfører tjeneste eller arbeid for utvalget, har taushetsplikt i medhold av forvaltningsloven § 13. Forvaltningsloven §§ 13 c og 13 f gjelder tilsvarende, likevel slik at taushetsplikten først bortfaller etter 100 år.

Når personer som nevnt i første ledd mottar opplysninger som er undergitt strengere regler om taushetsplikt enn det som følger av forvaltningsloven, skal de strengere reglene gjelde. Tilsvarende gjelder dersom de nevnte personene

mottar opplysninger som er undergitt taushetsplikt som først bortfaller på et senere tidspunkt enn det som følger av første ledd.

§ 4. Adgangen til å formidle opplysninger

Taushetsplikten etter § 3 er ikke til hinder for:

1. At opplysninger gjøres kjent for dem som de direkte gjelder.
2. At opplysninger gis når dette er nødvendig for å innhente opplysninger til utvalget.
3. At opplysninger brukes for å oppnå det formålet de er gitt eller innhentet for.
4. At opplysninger gis etter samtykke fra den som har krav på taushet.
5. At opplysninger gis i statistisk form eller ved at individualiserende kjennetegn utelates. Slike opplysninger kan bare gis når behovet for beskyttelse må anses ivaretatt.
6. At opplysningene brukes når ingen berettiget interesse tilsier at de holdes hemmelig, f.eks. når de er alminnelig kjent eller alminnelig tilgjengelig andre steder.

§ 5. Behandling av personopplysninger

Utvalget kan behandle de opplysninger som er nødvendige og relevante for formålet med utvalgets arbeid, uten samtykke fra dem opplysningene gjelder. Opplysningene skal slettes når utvalget har avsluttet sitt arbeid.

Utvalget trenger ikke konsesjon etter personopplysningsloven kapittel VI.

§ 6. Forbud mot bruk av opplysninger som bevis i senere straffesak eller sivil sak

Opplysninger som utvalget mottar i medhold av § 2, kan ikke brukes som bevis i en senere straffesak eller sivil sak mot den som har gitt opplysningene.

§ 7. Ikrafttredelse og opphør

Loven trer i kraft straks. §§ 2, 4 og 5 gjelder til og med 30. juni 2019.

27. mai. Lov nr. 14 2016

Lov om skatteforvaltning (skatteforvaltningsloven)

Prop.38 L (2015–2016), Innst.231 L (2015–2016), Lovvedtak 53 (2015–2016). Stortingets første og andre gangs behandling hhv. 28. april og 3. mai 2016. Fremmet av Finansdepartementet. Kunngjort 27. mai 2016 kl. 14.00.

Følgende lov oppheves:

Lov 13. juni 1980 nr. 24 om ligningsforvaltning (ligningsloven).

Endringer i følgende lover:

- 1 Lov 13. august 1915 nr. 5 om domstolene (domstolloven).
- 2 Lov 17. juli 1925 nr. 2 om avgift av kull, jordoljer og andre mineraler og bergarter som utføres fra Svalbard.
- 3 Lov 19. mai 1933 nr. 11 om særavgifter.
- 4 Lov 14. juli 1950 nr. 10 om valutaregulering.
- 5 Lov 19. juni 1959 nr. 2 om avgifter vedrørende motorkjøretøyer og båter.
- 6 Lov 3. mars 1972 nr. 5 om arv m.m.
- 7 Lov 6. juni 1975 nr. 29 om eiedomsskatt til kommunane.
- 8 Lov 13. juni 1975 nr. 35 om skattlegging av undersjøiske petroleumsforekomster m.v.
- 9 Lov 8. april 1981 nr. 7 om barn og foreldre (barnelova).
- 10 Lov 22. mai 1981 nr. 25 om rettergangsmåten i straffesaker (Straffeprosessloven).
- 11 Lov 8. juni 1984 nr. 58 om gjeldsforhandling og konkurs (konkursloven).
- 12 Lov 8. juni 1984 nr. 59 om fordringshavernes dekningsrett (dekningsloven).
- 13 Lov 18. desember 1987 nr. 93 om kontroll med eksport av strategiske varer, tjenester og teknologi m.v.
- 14 Lov 4. juli 1991 nr. 47 om ekteskap.
- 15 Lov 11. juni 1993 nr. 66 om pristiltak.
- 16 Lov 29. november 1996 nr. 68 om skatt til Svalbard.
- 17 Lov 13. desember 1996 nr. 87 om skatt på honorar til utenlandske artister m.v.
- 18 Lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd (folketrygdloven).
- 19 Lov 13. juni 1997 nr. 53 om eierskap i medier (medieeierskapsloven).
- 20 Lov 17. juli 1998 nr. 56 om årsregnskap m.v. (regnskapsloven).
- 21 Lov 15. januar 1999 nr. 2 om revisjon og revisorer (revisorloven).
- 22 Lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt (skatteloven).
- 23 Lov 24. mars 2000 nr. 16 om foretakspensjon (foretakspensjonsloven).
- 24 Lov 24. november 2000 nr. 81 om innskuddspensjon i arbeidsforhold (innskuddspensjonsloven).
- 25 Lov 15. juni 2001 nr. 70 om fastsetjing og endring av kommune- og fylkesgrenser (inndelingslova).
- 26 Lov 12. desember 2003 nr. 108 om kompensasjon av merverdiavgift for kommuner, fylkeskommuner mv.
- 27 Lov 5. mars 2004 nr. 12 om konkurranse mellom foretak og kontroll med foretakssammenslutninger (konkurranseloven).
- 28 Lov 19. november 2004 nr. 73 om bokføring (bokføringsloven).
- 29 Lov 29. april 2005 nr. 20 om innkreving av underholdsbidrag mv. (bidragsinnkrevingsloven).
- 30 Lov 29. april 2005 nr. 21 om supplerende stønad til personar med kort butid i Noreg.
- 31 Lov 10. juni 2005 nr. 51 om norsk statsborgerskap (statsborgerloven).
- 32 Lov 17. juni 2005 nr. 67 om betaling og innkreving av skatte- og avgiftskrav (skattebetalingsloven).
- 33 Lov 29. juni 2007 nr. 73 om eiendomsmedling.
- 34 Lov 29. juni 2007 nr. 75 om verdipapirhandel (verdipapirhandelloven).
- 35 Lov 15. mai 2008 nr. 35 om utlendingers adgang til riket og deres opphold her (utlendingsloven).
- 36 Lov 27. juni 2008 nr. 62 om individuell pensjonsordning.
- 37 Lov 19. juni 2009 nr. 58 om merverdiavgift (merverdiavgiftsloven).

38 Lov 16. desember 2011 nr. 65 om næringsberedskap (næringsberedskapsloven).

39 Lov 22. juni 2012 nr. 43 om arbeidsgivers innrapportering av ansettelses- og inntektsforhold m.m. (a-opplysningsloven).

Kapittel 1 Innledende bestemmelser

§ 1–1. Lovens virkeområde

Loven gjelder for fastsetting av

- a) skatt på formue og inntekt, tonnasjesskatt, naturressursskatt og grunnrenteskatt etter skatteloven og trygdeavgift etter folketrygdloven kapittel 23 (formues- og inntektsskatt)
- b) skatt på formue og inntekt etter Svalbardskatteloven (svalbardskatt)
- c) skatt på inntekt etter Jan Mayen-skatteloven (Jan Mayen-skatt)
- d) skatt på inntekt etter artistskatteloven (artistskatt)
- e) skatt på formue og inntekt etter petroleumsskatteloven (petroleumsskatt)
- f) merverdiavgift etter merverdiavgiftsloven (merverdiavgift)
- g) arbeidsgiveravgift etter folketrygdloven kapittel 23 (arbeidsgiveravgift)
- h) særavgifter etter særavgiftsloven (særavgifter)
- i) avgifter etter motorkjøretøy- og båtavgiftsloven (motorkjøretøyavgifter)
- j) kompensasjon av merverdiavgift for kommuner, fylkeskommuner mv. etter merverdiavgifts-kompensasjonsloven (merverdiavgiftskompensasjon).

§ 1–2. Definisjoner

I denne loven menes med

- a) skatt: skatter, avgifter og merverdiavgiftskompensasjon som nevnt i § 1–1
- b) skattepliktig: fysisk eller juridisk person som skal svare eller få kompensert skatt
- c) skattemyndigheter: myndigheter som nevnt i kapittel 2
- d) enkeltvedtak: avgjørelse som treffes av skattemyndighetene i medhold av denne loven og som er bestemmende for rettigheter eller plikter til en bestemt skattepliktig, tredjepart eller trekkpliktig.

§ 1–3. Forholdet til forvaltningsloven

Forvaltningsloven gjelder ikke for behandling av saker etter denne loven, med følgende unntak:

- a) Forvaltningsloven § 15 a om elektronisk kommunikasjon og forskrifter gitt i medhold av bestemmelsen gjelder for behandlingen av saker etter denne loven. Departementet kan gi forskrift som angitt i forvaltningsloven § 15 a tredje ledd for behandlingen av saker etter loven her.
- b) Forvaltningsloven kapittel VII om forskrifter gjelder for behandlingen av saker etter denne loven.

Kapittel 2 Skattemyndigheter

§ 2–1. Formues- og inntektsskatt, Jan Mayen-skatt, artistskatt, arbeidsgiveravgift og merverdiavgift

Skattekontoret, Skattedirektoratet, Skatteklagenemnda og sekretariatet for Skatteklagenemnda er myndigheter for formues- og inntektsskatt, Jan Mayen-skatt, artistskatt, arbeidsgiveravgift og merverdiavgift.

§ 2–2. Petroleumsskatt

Oljeskattekontoret og Klagenemnda for petroleumsskatt er myndigheter for skattepliktige som driver utvinning, behandling og rørledningstransport av petroleum i område som nevnt i petroleumsskatteloven § 1, jf. petroleumsskatteloven § 6.

§ 2–3. Svalbardskatt

Skattekontoret, Skattedirektoratet og Skatteklagenemnda for Svalbard er myndigheter for svalbardskatt.

§ 2–4. Merverdiavgiftskompensasjon

Skattekontoret og Skattedirektoratet er myndigheter for merverdiavgiftskompensasjon.

§ 2–5. Særavgifter

Skattekontoret og Skattedirektoratet er myndigheter for særavgifter.

§ 2–6. Motorkjøretøyavgifter

Skattekontoret og Skattedirektoratet er myndigheter for motorkjøretøyavgifter.

§ 2–7. Skattemyndighet i første instans

Skattekontoret og Oljeskattekontoret er skattemyndigheter i første instans.

§ 2–8. Oppnevning av nemndsmedlemmer, sammensetning av nemndene og organisering av nemndenes arbeid

- (1) Departementet oppnevner medlemmer av Skatteklagenemnda og Klagenemnda for petroleumsskatt.
- (2) Longyearbyen lokalstyre oppnevner medlemmer av Skatteklagenemnda for Svalbard.
- (3) Departementet kan gi forskrift om oppnevning av nemndsmedlemmer, sammensetning av nemndene og organisering av nemndenes arbeid.

§ 2–9. Nemndenes uavhengige stilling

(1) Departementet, Skattedirektoratet, skattekontoret og Oljeskattekontoret kan verken generelt eller i enkeltsaker instruere Skatteklagenemnda, Skatteklagenemnda for Svalbard og Klagenemnda for petroleumsskatt.

(2) Departementet, Skattedirektoratet, skattekontoret og Oljeskattekontoret kan ikke endre vedtak fra Skatteklagenemnda, Skatteklagenemnda for Svalbard og Klagenemnda for petroleumsskatt. Første punktum gjelder ikke endringer i skattefastsettingen etter § 12–1 tredje ledd.

(3) Departementet, Skattedirektoratet og skattekontoret kan verken generelt eller i enkeltsaker instruere sekretariatet for Skatteklagenemnda.

§ 2–10. Utelukkingsgrunner

Utelukket fra å gjøre tjeneste som medlem av nemnd som nevnt i §§ 2–1 til 2–3 er

- a) Riksadvokaten, statsadvokater, politiembetsmenn, politiadvokater og politifullmektiger
- b) ansatte i Finansdepartementet, tjenestemenn i Skattedirektoratet, ved skattekontorene og i sekretariatet for Skatteklagenemnda
- c) enhver som i løpet av de ti siste årene er straffet for overtredelse av denne loven, ligningsloven, merverdiavgiftsloven, skattebetalingsloven, straffeloven §§ 378, 379 og 406, regnskapsloven eller bokføringsloven
- d) enhver som i løpet av de ti siste årene er ilagt skjerpet tilleggsskatt etter § 14–6.

§ 2–11. Samtidige verv

Ingen kan samtidig være medlem av, eller varamedlem til, flere enn én nemnd som nevnt i §§ 2–1 til 2–3.

§ 2–12. Engasjert hjelp

Skattemyndighetene kan engasjere sakkyndig bistand til saksforberedelse på alle trinn. Engasjert sakkyndig kan gis adgang til å møte i nemnd. Den sakkyndige kan også gis fullmakt til å treffe avgjørelser etter kapittel 10.

§ 2–13. Myndighet til andre organer

Departementet kan gi forskrift om at andre organer enn de som er nevnt i dette kapitlet, kan utøve myndighet etter denne loven.

Kapittel 3 Taushetsplikt**§ 3–1. Hovedregelen om taushetsplikt**

(1) Enhver som har eller har hatt verv, stilling eller oppdrag knyttet til skattemyndighetene, skal hindre at uvedkommende får adgang eller kjennskap til det vedkommende i sitt arbeid har fått vite om noens formues- eller inntektsforhold eller andre økonomiske, bedriftsmessige eller personlige forhold. Den som tiltrer verv, stilling eller oppdrag, skal gi skriftlig erklæring om at vedkommende kjenner og vil overholde taushetsplikten.

(2) Taushetsplikten omfatter ikke

- a) innholdet i skattemønstre som etter § 9–7 skal legges ut til alminnelig ettersyn, eller senere endringer i disse
- b) opplysninger om at en næringsdrivende er eller ikke er registrert i Merverdiavgiftsregisteret, etter forenklet registreringsordning for merverdiavgift eller i medhold av særavgiftsloven.

§ 3–2. Forholdet til retten til innsyn i saksdokumenter

Taushetsplikten etter § 3–1 er ikke til hinder for at opplysningene i en sak gjøres kjent etter § 5–4.

§ 3–3. Utlevering av opplysninger til offentlige myndigheter mv.

Taushetsplikten etter § 3–1 er ikke til hinder for at opplysninger gis

- a) til offentlig myndighet som kan ha bruk for dem i sitt arbeid med skatt, toll, avgifter, trygder, tilskudd eller bidrag av offentlige midler
- b) til offentlig myndighet for bruk i forbindelse med håndheving av lovgivningen om arbeidsmiljø, obligatorisk tjenstepensjon, inn- og utførsel av varer, regnskapsplikt og regnskapsførere, revisjonsvesen, lotteri, aksjeselskaper eller stiftelser, og til offentlig myndighet som reviderer offentlig virksomhet, samt til Tilsynsrådet for advokatvirksomhet til bruk for tilsynsformål
- c) til offentlig myndighet for bruk til statistikkformål
- d) til offentlig myndighet når det er nødvendig for å innhente ytterligere opplysninger
- e) til offentlig oppnevnt granskningskommisjon
- f) til politi, påtalemyndighet eller skattemyndighet til bruk i straffesak. Gjelder straffesaken overtredelse av bestemmelser utenfor myndighetenes forvaltningsområde, kan opplysninger bare gis når det foreligger rimelig grunn til mistanke om overtredelse som kan medføre høyere straff enn fengsel i seks måneder. Opplysninger om brutto- og nettoinntekt, bruttoformue og gjeld kan gis til bruk under utmåling av straff eller erstatning i straffesaken.
- g) til Økokrim etter anmodning grunnet i en melding om en mistenkelig transaksjon gitt i medhold av hvitvaskingsloven
- h) til andre ifølge lovbestemmelser som fastsetter eller klart forutsetter at taushetsplikten ikke skal være til hinder for å gi opplysningene
- i) til namsmyndighetene i saker om utlegg eller arrest

- j) i forbindelse med utveksling av informasjon (samordning) som forutsatt i oppgaveregisterloven
- k) til lensmann, namsfogd, politistasjon med sivile rettspleieoppgaver og tingrett til bruk i skiftesak, når en innsynsbegjæring gjelder fastsetting av skatt for avdøde, og det ikke foreligger formell beslutning om skifteform. Det samme gjelder for avdødes ektefelle og arving som definert i skifteloven § 124 første og annet ledd, når vedkommende kan vise til saklig behov for innsyn. Når skifteform er valgt, er det den eller de som representerer boet som har rett til innsyn.

§ 3-4. Utlevering av opplysninger til finansinstitusjoner mv.

Taushetsplikten etter § 3-1 er ikke til hinder for at opplysninger om fødselsnummer og d-nummer for personlig skattepliktig eller organisasjonsnummer for upersonlig skattepliktig, navn, adresse, skatteklasse, fastsatt nettoformue og nettoinntekt, skatter og avgifter kan gis til finansinstitusjoner (jf. finansieringsvirksomhetsloven), forsikringsvirksomhet (jf. forsikringsvirksomhetsloven) og kredittopplysningsvirksomhet. Med kredittopplysningsvirksomhet menes virksomhet som består i å gi meddelelse som belyser kredittverdighet og økonomisk vederheftighet. Disse virksomhetenes bruk av opplysningene skal følge reglene i personopplysningsloven.

§ 3-5. Utlevering av opplysninger om petroleumsvirksomhet

(1) Opplysninger som skattemyndighetene får om selskaper eller personer som er skattepliktige etter petroleumsskatteloven, kan uten hinder av taushetsplikt gjøres tilgjengelig for annen offentlig myndighet i den utstrekning dette er nødvendig for arbeid med å anslå framtidige skatter og avgifter fra petroleumsvirksomheten på den norske kontinentalsokkelen i forbindelse med utarbeidelse av meldinger og proposisjoner til Stortinget.

(2) Opplysninger som skattemyndighetene får i henhold til § 8-10, kan gis til Olje- og energidepartementet uten hinder av taushetsplikten.

§ 3-6. Utlevering av opplysninger til bruk i arbeid med pensjon

(1) Taushetsplikten etter § 3-1 er ikke til hinder for at fellesorganet etter AFP-tilskottsloven § 18 gis tilgang til opplysninger om brutto arbeidsinntekt for arbeidstakere som er omfattet av en avtale om avtalefestet pensjon.

(2) Taushetsplikten etter § 3-1 er ikke til hinder for at pensjonsinnretning som har offentlig tjenstepensjon, gis tilgang til opplysninger om brutto arbeidsinntekt for personer som mottar uførepensjon fra innretningen.

§ 3-7. Begrensninger i taushetsplikten når det ikke er behov for beskyttelse

Taushetsplikten etter § 3-1 er ikke til hinder for at

- a) opplysninger gjøres kjent i den utstrekning de som har krav på taushet samtykker
- b) opplysninger brukes når behovet for beskyttelse må anses varetatt ved at de gis i statistisk form eller ved at individualiserende kjennetegn utelates på annen måte
- c) opplysninger brukes når de er alminnelig kjent eller alminnelig tilgjengelig andre steder.

§ 3-8. Opplysninger til bruk for forskning

Skattedirektoratet kan uten hinder av taushetsplikt etter § 3-1 godkjenne at opplysninger gis til forskningsformål i samsvar med forvaltningsloven § 13 d.

§ 3-9. Overført taushetsplikt

Hvis opplysninger gis i tilfeller som nevnt i §§ 3-2, 3-3, 3-5, 3-6 eller 3-8, til noen som ikke selv har taushetsplikt etter annen lov, eller til Finansdepartementet, gjelder taushetsplikten etter § 3-1 tilsvarende for den som får opplysningene. Den som gir opplysningene, skal samtidig gjøre oppmerksom på dette. Opplysningene kan likevel brukes til det formålet som begrunnet at de ble gitt.

Kapittel 4 Habilitet

§ 4-1. Habilitet

(1) Inhabil til å delta i tilrettelegging av grunnlaget for en avgjørelse og ved avgjørelse av en sak er en tjenestemann og enhver annen som utfører tjeneste eller arbeid for skattemyndighetene når

- a) saken gjelder vedkommende selv eller noen som vedkommende er i slekt eller svogerskap med i opp- eller nedstigende linje, eller i sidelinjen til og med søskenbarn
- b) saken gjelder noen som vedkommende er eller har vært gift, forlovet eller samboer med, eller saken gjelder barn til noen som vedkommende er gift, forlovet eller samboer med
- c) saken gjelder vedkommendes fosterfar, fostermor eller fosterbarn
- d) saken gjelder noen som vedkommende er eller har vært verge eller fullmektig for
- e) saken gjelder selskap, sammenslutning, innretning, forretningsforetak eller bo der vedkommende selv eller noen som nevnt i bokstav a til d, har en ikke uvesentlig økonomisk interesse, eller der vedkommende selv, ektefelle eller samboer er medlem av styre, representantskap eller bedriftsforsamling
- f) saken gjelder vedkommendes klient, arbeidsgiver, noen som er vedkommendes direkte underordnede eller overordnede i arbeidsforhold utenfor skatteforvaltningen, noen som er ansatt i vedkommendes egen tjeneste, eller noen som vedkommende står i direkte konkurranseforhold til
- g) en direkte overordnet tjenestemann er inhabil i saken
- h) vedkommende har deltatt i tidligere avgjørelse i saken som medlem av nemnd eller
- i) andre særegne forhold foreligger som er egnet til å svekke tilliten til vedkommendes upartiskhet.

- (2) Første ledd bokstav g er ikke til hinder for at tjenestemenn hos skattemyndighetene forbereder saken.
- (3) Første ledd gjelder ikke dersom det er åpenbart at tilknytningen til saken eller dem den angår, ikke vil kunne påvirke vedkommendes standpunkt, og verken offentlige eller private interesser tilsier at vedkommende viker sete.

§ 4-2. Avgjørelse av habilitetsspørsmålet

- (1) Tjenestemannen mv. avgjør habilitetsspørsmålet selv. Vedkommende skal forelegge spørsmålet for sin nærmeste overordnede til avgjørelse dersom den saken angår krever det, og det kan gjøres uten vesentlig tidsspille, eller hvis tjenestemannen selv finner grunn til det.
- (2) Nemnder avgjør selv om et medlem er inhabil, men medlemmet deltar ikke i avgjørelsen. Er det spørsmål om inhabilitet for flere medlemmer i samme sak, deltar ingen av dem i avgjørelsen av habilitetsspørsmålene. Fører det til at organet ikke kan treffe vedtak, skal likevel alle medlemmer delta i avgjørelsen av habilitetsspørsmål. Et medlem skal si ifra i god tid om forhold som gjør eller kan gjøre vedkommende inhabil. Før spørsmålet avgjøres, bør vararepresentant eller annen stedfortreder innkalles og delta ved avgjørelsen dersom det kan gjøres uten vesentlig tidsspille eller kostnad.

§ 4-3. Foreløpig avgjørelse

Selv om en tjenestemann er inhabil, kan vedkommende behandle eller treffe foreløpig avgjørelse i en sak dersom utsetting ikke kan skje uten vesentlig ulempe eller skadevirkning.

§ 4-4. Stedfortreder

Når en tjenestemann er inhabil, skal det om nødvendig oppnevnes eller velges en stedfortreder for vedkommende. Dersom det er forbundet med særlig ulempe å få oppnevnt en stedfortreder, kan departementet for det enkelte tilfelle beslutte at saken skal overføres til sideordnet eller overordnet skattemyndighet.

Kapittel 5 Alminnelige saksbehandlingsregler

§ 5-1. Veiledningsplikt

- (1) Skattemyndighetene skal på forespørsel gi veiledning om utfylling av meldinger mv. Når arbeidssituasjonen tillater det, skal skattemyndighetene gi veiledning om lover, forskrifter og vanlig praksis som har betydning for de rettigheter og plikter vedkommende har, og om mulig peke på forhold som særlig kan ha betydning.
- (2) Den som ønsker det, skal, når ikke særlige grunner taler mot det, gis anledning til å samtale om sin skatteplikt eller sin plikt til å gi opplysninger med en tilsatt hos skattemyndighetene. Gir skattepliktig ved slike samtaler nye opplysninger av betydning for saken, skal opplysningene så vidt mulig nedtegnes.
- (3) Dersom noen henvender seg til et annet organ enn det som skal behandle saken, skal organet som mottar henvendelsen, om mulig vise vedkommende til rett organ eller av eget initiativ videresende henvendelsen til rett organ. Avsenderen skal orienteres dersom henvendelsen videresendes.
- (4) Inneholder en henvendelse feil, misforståelser, unøyaktigheter eller andre mangler som avsenderen bør rette, skal skattemyndighetene om nødvendig gi beskjed om dette. Skattemyndighetene bør samtidig gi frist til å rette opp mangelen og eventuelt gi veiledning om hvordan dette kan gjøres.

§ 5-2. Saksbehandlingstid, foreløpig svar

- (1) Skattemyndighetene skal forberede og avgjøre saken uten ugrunnet opphold.
- (2) Dersom det må ventes at det vil ta uforholdsmessig lang tid før en henvendelse kan besvares, skal organet som mottok henvendelsen, snarest mulig gi et foreløpig svar. I svaret skal det gjøres rede for grunnen til at henvendelsen ikke kan behandles tidligere, og så vidt mulig angi når svar kan ventes. Foreløpig svar kan unnlates dersom det må anses som åpenbart unødvendig.

§ 5-3. Fullmektig

- (1) Enhver som har rettigheter eller plikter overfor skattemyndighetene, har rett til å la seg bistå eller representere av fullmektig på alle trinn av saksbehandlingen.
- (2) Fullmektig skal legge fram fullmakt når skattemyndighetene ber om det.
- (3) Meldinger og henvendelser fra skattemyndighetene skal rettes til fullmektigen når forholdet klart dekkes av fullmakten. Når hensynet til fullmaktsgiveren tilsier det, kan meldinger og henvendelser rettes til denne direkte. Fullmektigen skal gjøres kjent med slike henvendelser når det kan ha betydning for vedkommende.
- (4) Tredje ledd er ikke til hinder for at skattemeldinger, skattetreksmeldinger, meldinger om skatteoppgjør og lignende masseutsendelser sendes direkte til en skattepliktig som har fullmektig.

§ 5-4. Partsinnsyn i saksdokumenter

- (1) Enhver har rett til å gjøre seg kjent med saksdokumenter i sin egen sak.
- (2) Skattemyndighetene kan likevel holde tilbake dokument
 - a) som er utarbeidet for saksforberedelsen av organet selv, over-, under- eller sideordnet organ eller av oppnevnt eller engasjert rådgiver eller sakkyndig eller
 - b) når hensynet til skattemyndighetenes kontrollarbeid tilsier det.
- (3) Selv om et dokument eller deler av det er unntatt etter annet ledd bokstav a, har vedkommende rett til å gjøre seg kjent med de deler av det som inneholder faktiske opplysninger eller sammendrag eller annen bearbeidelse av

faktum. Dette gjelder likevel ikke faktiske opplysninger uten betydning for avgjørelsen og heller ikke når opplysningene eller bearbeidelsen finnes i et annet dokument som den som ber om innsyn, har tilgang til.

(4) Når det er adgang til å gjøre unntak fra innsyn, skal skattemyndighetene likevel vurdere å gi helt eller delvis innsyn. Innsyn bør gis dersom hensynet til den som ber om innsyn, veier tyngre enn behovet for unntak.

(5) Den som ber om innsyn, har ikke krav på å gjøre seg kjent med opplysninger som angår andres tekniske innretninger, produksjonsmetoder, forretningsmessige analyser og beregninger og forretningshemmeligheter ellers, når opplysningene er av en slik art at andre kan utnytte dem i sin egen næringsvirksomhet.

(6) Skattemyndighetene bestemmer ut fra hensynet til en forsvarlig saksbehandling hvordan dokumentet eller deler av dokumentet skal gjøres kjent for den som ber om innsyn. På anmodning skal det gis kopi av dokument. Har vedkommende krav på innsyn i deler av et dokument, kan opplysningene gis ved utdrag.

(7) Blir krav om å få gjøre seg kjent med et bestemt dokument eller en bestemt opplysning avslått, skal det opplyses om hvilken bestemmelse avslaget er hjemlet i. Avslaget skal opplyse om retten til å klage etter åttende ledd og klagefristen.

(8) Avslag på krav om innsyn kan påklages i samsvar med reglene i kapittel 13. Klagefristen er likevel tre uker.

§ 5–5. Fristberegning mv.

(1) Når ikke annet er bestemt, begynner frister etter denne loven eller forskrift i medhold av loven å løpe fra det tidspunktet meldingen er kommet fram.

(2) Fristen regnes i overensstemmelse med domstolloven §§ 148 og 149.

(3) Departementet kan gi forskrift om fristavbrudd og angivelse av fristutløpsdato.

§ 5–6. Forhåndsvarsling

(1) Før enkeltvedtak treffes, skal den vedtaket retter seg mot varsles med en passende frist for å uttale seg om saken. Den som har klagerett etter § 13–2, skal varsles om vedtak som nevnt i denne bestemmelsen.

(2) Forhåndsvarselet skal gjøre rede for hva saken gjelder og ellers inneholde det som anses påkrevd for at den vedtaket retter seg mot, på forsvarlig måte kan ivareta sine interesser.

(3) Forhåndsvarsling kan unnlates dersom

a) varsling vil medføre fare for at vedtaket ikke kan gjennomføres

b) den vedtaket retter seg mot, ikke har kjent adresse, og ettersporing vil kreve mer tid eller arbeid enn rimelig sett hen til vedkommendes interesser og til betydningen av varselet eller

c) den vedtaket retter seg mot, allerede ved søknad, klage eller på annen måte har fått kjennskap til at vedtak skal treffes og har hatt rimelig foranledning og tid til å uttale seg, eller varsel av andre grunner må anses åpenbart unødvendig.

(4) Forhåndsvarsling skal unnlates ved vedtak som nevnt i § 9–2 tredje ledd.

(5) Er enkeltvedtak truffet uten at det er gitt pliktig varsel, kan den vedtaket retter seg mot, ved klage bringe vedtaket inn for samme myndighet til ny behandling.

(6) Er forhåndsvarsel sendt og det er klart at vedtak likevel ikke vil bli truffet, skal den som har mottatt varsel informeres om sakens utfall.

§ 5–7. Begrunnelse

(1) Enkeltvedtak skal begrunnes. Dette gjelder likevel ikke vedtak som nevnt i § 9–2 tredje ledd.

(2) Begrunnelse omfang og innhold skal tilpasses vedtakets art og viktighet. I begrunnelsen skal det vises til de regler og de faktiske forhold vedtaket bygger på, med mindre dette må anses unødvendig. Er de faktiske forholdene beskrevet av den skattepliktige eller tredjeparten selv eller i et dokument som er gjort kjent for vedkommende, er en henvisning til den tidligere framstillingen tilstrekkelig. Er vedtaket i samsvar med forhåndsvarsel fra skattemyndighetene, og den skattepliktige eller tredjeparten ikke har hatt innvendinger, er en henvisning til varselet tilstrekkelig.

(3) Begrunnelse kan unnlates i den utstrekning det ikke kan gis uten å røpe opplysning som den skattepliktige eller tredjeparten etter § 5–4 femte ledd ikke har krav på å gjøre seg kjent med.

§ 5–8. Melding om enkeltvedtak

(1) Skattemyndighetene skal melde fra om enkeltvedtak til den vedtaket retter seg mot.

(2) I meldingen skal det gis opplysninger om eventuell klageadgang, klagefrist, klageinstans og framgangsmåten ved klage, om retten etter § 5–4 til å se sakens dokumenter og om eventuell søksmålsfrist. Ved endring av tidligere vedtak skal det opplyses om retten til å kreve dekning for sakskostnader etter § 5–9, med mindre det er usannsynlig at den vedtaket retter seg mot, har hatt vesentlige sakskostnader, eller det må antas at vedkommende kjenner retten. Er det etter § 15–5 stilt vilkår for å reise søksmål, skal det opplyses om dette.

§ 5–9. Sakskostnader

(1) Når skattemyndighetenes enkeltvedtak blir endret til gunst for den vedtaket retter seg mot, skal vedkommende tilkjennes dekning for vesentlige kostnader som har vært nødvendige for å få endret vedtaket. Dette gjelder likevel ikke dersom endringen skyldes vedkommendes eget forhold eller forhold utenfor vedkommendes og skattemyndighetenes kontroll, eller andre særlige forhold taler mot det.

(2) Spørsmålet om dekning for sakskostnader avgjøres av den myndigheten som endrer vedtaket. Spørsmålet avgjøres likevel av

- a) skattekontoret når endringsvedtaket er truffet av Skatteklagenemnda
 - b) Oljeskattekontoret når endringsvedtaket er truffet av Klagenemnda for petroleumsskatt.
- (3) Fristen for å sette fram krav om dekning av sakskostnader er seks uker etter at melding om endringsavgjørelsen er kommet fram.
- (4) Avgjørelse om sakskostnader kan påklages i samsvar med reglene om klage over enkeltvedtak om skattefastsetting i kapittel 13.

§ 5–10. Virkning av saksbehandlingsfeil

Er reglene om behandlingsmåten i denne loven ikke overholdt ved behandlingen av en sak som gjelder enkeltvedtak, er vedtaket likevel gyldig når det er grunn til å regne med at feilen ikke kan ha virket bestemmende på vedtakets innhold.

Kapittel 6 Bindende forhåndsuttalelser

§ 6–1. Bindende forhåndsuttalelser

(1) Skattemyndighetene kan på anmodning fra en skattepliktig mv. gi bindende forhåndsuttalelse om de skattemessige virkningene av en konkret planlagt disposisjon før den igangsettes. Dette gjelder bare når det er av vesentlig betydning for den skattepliktige å få klarlagt virkningene før igangsetting, eller spørsmålet er av allmenn interesse.

(2) Oljeskattekontoret kan på anmodning gi bindende forhåndsuttalelse om hva som skal medregnes som skattepliktig inntekt etter petroleumsskatteloven § 5 første ledd ved realisasjon av naturgass. Dette gjelder bare for transaksjoner mellom parter med interessefelleskap, jf. skatteloven § 13–1. Første punktum gjelder tilsvarende når skattepliktig etter § 5 tar naturgass ut av særskattepliktig virksomhet. Departementet kan bestemme at dette leddet ikke skal gjelde for enkelte typer naturgass.

(3) Forhåndsuttalelse gitt etter første ledd, skal legges til grunn som bindende ved fastsettingen dersom den uttalelsen gjelder krever det, og den faktiske disposisjonen er gjennomført i samsvar med forutsetningene for uttalelsen. Forhåndsuttalelse gitt etter annet ledd, skal legges til grunn som bindende ved fastsettingen hvis den skattepliktige har gitt riktige og fullstendige opplysninger, og den faktiske gjennomføringen er i samsvar med forutsetningene for uttalelsen.

§ 6–2. Klage og domstolsprøving

(1) En bindende forhåndsuttalelse etter § 6–1 første ledd kan påklages i samsvar med reglene om klage over enkeltvedtak om skattefastsetting i kapittel 13. Skattemyndighetenes beslutning om ikke å gi bindende forhåndsuttalelse kan ikke påklages.

(2) En bindende forhåndsuttalelse kan ikke prøves i egen sak for domstol. Fastsetting hvor bindende forhåndsuttalelse etter § 6–1 første ledd er lagt til grunn, kan likevel bringes inn for domstol etter ellers gjeldende bestemmelser.

§ 6–3. Gebyr

Det skal betales et gebyr for bindende forhåndsuttalelse etter § 6–1 første ledd.

§ 6–4. Forskrift

Departementet kan gi forskrift om hvem som skal gi bindende forhåndsuttalelser, hvem som kan anmode om bindende forhåndsuttalelse, krav til anmodningens innhold, gebyr, saksbehandling, klage og endring.

Kapittel 7 Opplysningsplikt for tredjeparter

§ 7–1. Alminnelige bestemmelser

Den som har opplysningsplikt etter dette kapitlet, skal innrette sin bokføring slik at opplysningene kan gis og kontrolleres. Departementet kan gi forskrift om hvordan bokføringen skal innrettes.

§ 7–2. Lønnsopplysninger mv.

Den som selv eller gjennom andre i løpet av en kalendermåned har utbetalt eller ytet fordel som nevnt i dette leddet, skal etter reglene i a-opplysningsloven gi opplysninger om alt som er ytet til den enkelte mottaker. Opplysningene skal omfatte

- a) lønn og annen godtgjøring for arbeid
- b) pensjon, uføretrygd etter folketrygdloven kapittel 12, uføreytelser fra andre ordninger, introduksjonsstønad etter introduksjonsloven, kvalifiseringsstønad etter sosialtjenesteloven, føderåd i jord- og skogbruk, livrente som ledd i pensjonsordning i arbeidsforhold, engangs- og avløsningsbeløp for slike ytelser, underholdsbidrag, foreldrepenger, dagpenger under arbeidsløshet, sykepenger og lignende ytelser som skal regnes som skattepliktig inntekt for mottakeren
- c) drikkepenger med det beløpet som skal tas med ved beregningen av skattetrekk
- d) gratiale, tantieme og godtgjøring til medlem av styre eller representantskap eller til annen tillitsmann
- e) provisjon utbetalt til agent eller annen mellommann
- f) honorar eller annen godtgjøring som er utbetalt opphavsmann til åndsverk

- g) reise-, diett- og representasjonsgodtgjøring samt annen godtgjøring til dekning av utgifter ved utførelse av arbeid, oppdrag eller verv som nevnt i bokstav a til f
 - h) lott eller part ved fiske eller fangstvirksomhet
 - i) godtgjøring til medlemmer av faste arbeidslag som utfører arbeid for egen regning
 - j) godtgjøring for barnepass også når dette skjer i barnepasserens hjem som ledd i selvstendig næringsvirksomhet
 - k) vederlag til arbeidstaker i forbindelse med opphør av arbeidsforhold etter avskjed, oppsigelse eller avtale med arbeidsgiver
 - l) engangsutbetalinger til rettighetshaver, begunstiget, bo eller arving etter lov 27. juni 2008 nr. 62 om individuell pensjonsordning eller etter forsikringsbevis eller pensjonskapitalbevis utgått fra en individuell pensjonsavtale etter skatteloven (IPA). Det samme gjelder for engangsutbetalinger etter innskuddspensjonsloven.
- (2) Opplysningsplikten omfatter også vederlag for varer eller andre ytelser som er levert i forbindelse med arbeid som nevnt i første ledd.
- (3) Lønnsopplysningene skal omfatte
- a) fradrag som er gjort ved lønnsutbetalingene, slik som medlemsinnskudd til tjenstepensjonsordning, fradragsberettiget fagforeningskontingent mv. Det samme gjelder fradragsberettiget fagforeningskontingent som lønnstakeren legitimerer å ha betalt direkte til sin fagforening.
 - b) inntektsfradrag som gis ved fastsettingen, slik som sjømannsfradrag mv.

§ 7-3. *Finansielle forhold og forsikringer*

- (1) Plikt til å gi opplysninger om finansielle forhold og forsikringer har
- a) finansinstitusjoner, jf. finansieringsvirksomhetsloven § 1-3
 - b) e-pengeforetak, jf. finansieringsvirksomhetsloven kapittel 4c
 - c) verdipapirforetak, jf. verdipapirhandeloven § 2-3 første ledd
 - d) verdipapirregistre, jf. verdipapirregisterloven § 1-3
 - e) pensjonskasser, jf. forsikringsvirksomhetsloven kapittel 7
 - f) forsikringsselskaper, jf. forsikringsvirksomhetsloven kapittel 1, og forsikringsselskaps eierselskap
 - g) verdipapirfond og forvaltningsselskaper, jf. verdipapirfondloven § 1-2 første ledd nr. 1 og 2
 - h) alternative investeringsfond og forvalter, jf. AIF-loven § 1-2 bokstav a og b
 - i) innretning som primært, og som ledd i sin forretningsvirksomhet, investerer, administrerer eller forvalter finansielle aktiva eller penger for andres regning
 - j) innretning hvis bruttoinntekt primært kan henføres til investering, reinvestering eller handel med finansielle aktiva, når innretningen styres, forvaltes eller på annen måte ledes av en annen innretning som omfattes av dette leddet
 - k) andre som har penger til forvaltning eller driver utlånsvirksomhet eller låneformidling som næring, samt andre som tar del i forvaltningen eller omsetningen av finansielle instrumenter eller andre finansielle produkter for andres regning som ledd i sin forretningsvirksomhet.

Departementet kan gi forskrift om opplysningspliktiges registreringsplikt hos utenlandske skattemyndigheter.

- (2) Det skal blant annet gis opplysninger om
- a) innskuddskonti og lånekonti
 - b) innskudd i verdipapirfond og alternative investeringsfond
 - c) innskudd og andre interesser i innretninger som nevnt i første ledd bokstav i og j
 - d) finansielle instrumenter og andre finansielle produkter
 - e) forsikringer
 - f) individuelle pensjonsavtaler
 - g) innskuddspensjonsordninger.

Opplysningene skal blant annet vise saldo eller verdi, avkastning, utbetalinger, erverv og realisasjon. Utbetalinger knyttet til individuelle pensjonsavtaler og innskuddspensjonsordninger følger reglene i § 7-2. Departementet kan gi forskrift om opplysningsplikt ved formidling av bestemte betalinger, og om at opplysningspliktige som nevnt i første ledd bokstav a, skal gi opplysninger om kontonummer som er aktuelle for overføring av eventuelle tilgodebeløp etter skatteavregning.

(3) Det skal gis opplysninger som nevnt i annet ledd, for blant annet den enkelte kontohaver, disponent, investor, forsikringstaker, forsikrede og mottaker av utbetalinger og reelle rettighetshaver. Opplysningspliktige skal identifisere kontohavere mv. som nevnt i første punktum. Departementet kan gi forskrift om framgangsmåten ved slik identifisering, herunder om innhenting av egenerklæring om skattemessig bosted mv. Det kan gis forskrift om konsekvensene av at pliktig egenerklæring ikke er innhentet ved opprettelse av ny kontoavtale, herunder at slik kontoavtale ikke kan inngås. Det kan også gis forskrift om at opplysningspliktige skal oppbevare opplysninger og dokumentasjon benyttet i forbindelse med identifisering.

(4) Dersom opplysningspliktig etter denne bestemmelsen innretter seg for å unngå at opplysninger blir utvekslet etter overenskomst med fremmed stat, skal pliktene etter denne bestemmelsen likevel gjelde. Opplysningspliktig som har grunn til å tro at kontohaver eller annen person har innrettet seg for å unngå at opplysninger blir utvekslet etter overenskomst med fremmed stat, skal foreta undersøkelser for å avkrefte eller bekrefte mistanken. Dersom mistanken ikke kan avkrefte, skal den opplysningspliktige gi de opplysningene som foreligger, herunder om de forholdene som har medført mistanke.

§ 7-4. Fordringer og gjeld i selskapsforhold

Aksjeselskap, allmennaksjeselskap samt likestilt selskap og sammenslutning som nevnt i skatteloven § 10-1, og deltakerlignet selskap, jf. skatteloven § 10-40, plikter å gi opplysninger om gjeld og rentebetalinger til personlig skattpliktig. Opplysningene spesifiseres slik at lånesaldo ved inngangen til hver kalendermåned framgår. Bestemmelsen gjelder ikke for lån knyttet til mengdegjeldsbrev og innskudd i bank.

§ 7-5. Kjøp, salg, leie, utbetalinger mv.

(1) Den som har leid fast eiendom som ikke utelukkende skal tjene hans eget boligbehov, skal gi opplysninger om påløpt leie samt utbetaling i siste år til den enkelte utleier, uansett om leietakeren har foretatt utbetalingen selv. Den som mot godtgjøring har formidlet leie av fast eiendom, skal gi opplysninger om inngåtte kontrakter siste år med den enkelte utleier, avtalt leie og i tilfelle leie som er påløpt, og leie som vedkommende har betalt eller formidlet betaling av.

(2) Allmenning skal gi opplysninger om hva den enkelte bruksberettigede i siste år har mottatt fra allmenningen av trevirke, i kontanter, rabatter eller andre fordeler og samtidig meddele hvor stor del av det utdelte som blir skattlagt på allmenningens hånd.

(3) Norsk pasientskadeerstatning skal gi opplysninger om utbetalinger i siste år til skadelidte. Utbetaler av erstatning for personskade og tap av forsørger skal gi opplysninger om slike utbetalinger siste år, unntatt når fysiske personer er utbetaler.

(4) Pelsdyrnæringens Markedstutjevningfond skal levere årlig oversikt over medlemskontienes saldo og bevegelse.

(5) Næringsdrivende som utøver næring ved å kjøpe eller omsette landbruksprodukter, herunder levende dyr, skal gi opplysninger om all omsetning med produsentene.

(6) Godkjent salgsorganisasjon for fisk, jf. fiskesalgslova § 8, skal gi opplysninger om all omsetning av råfisk som i førstehånd er omsatt eller godkjent omsatt gjennom salgsorganisasjonen.

(7) Drosjesentral skal gi opplysninger fra skiftappen for løyvehavere som er tilsluttet sentralen.

(8) Opplysningsplikten etter fjerde, femte, sjette og syvende ledd gjelder uavhengig av om vedkommende utbetaler eller mottar betalinger selv.

§ 7-6. Oppdragstakere og arbeidstakere

(1) Næringsdrivende og offentlig organ som gir noen et oppdrag i riket eller på kontinentalsokkelen, skal gi opplysninger om oppdraget og eventuelle underoppdrag dersom disse utføres av person bosatt i utlandet eller selskap hjemmehørende i utlandet. Opplysningsplikten omfatter opplysninger om hovedoppdragsgiveren i kontraktskjeden, oppdragstakeren og arbeidstakerne som oppdragstakeren benytter til å utføre oppdraget. Oppdragstakeren har plikt til å gi opplysninger om egne arbeidstakere som benyttes til å utføre oppdrag etter første punktum.

(2) For oppdrag i riket som ikke utføres på sted for bygge- og monteringsvirksomhet, skal det bare gis opplysninger etter første ledd dersom oppdraget utføres på sted som står under oppdragsgiverens kontroll.

(3) Opplysningene skal gis snarest etter at kontrakt er inngått, og senest 14 dager etter at arbeidet er påbegynt. Opplysninger om arbeidets avslutning skal gis senest 14 dager etter avslutningen.

(4) Departementet kan bestemme at opplysningsplikten etter første ledd også skal gjelde for oppdrag til enkelte grupper av oppdragstakere som ikke er bosatt eller hjemmehørende i utlandet.

§ 7-7. Aksjonærer mv.

(1) Aksjeselskap og allmennaksjeselskap skal gi opplysninger om forhold som har betydning for skattleggingen av aksjonærene, blant annet over

- a) aksjekapitalens størrelse og aksjenes antall og størrelse, herunder endringer i løpet av skattleggingsperioden som følge av stiftelse, emisjoner, fusjon, fisjon mv.
- b) eiere av aksjer per 1. januar i fastsetningsåret, identifisert ved fødselsnummer, organisasjonsnummer eller d-nummer, endringer av aksjonærsammensetningen i løpet av skattleggingsperioden, utdelt utbytte og øvrige opplysninger som kan få betydning for skattleggingen av den enkelte aksjonær ved realisasjon av aksjer
- c) aksjenes formuesverdi, hvis aksjene ikke er børsnoterte.

(2) Skattekontoret kan pålegge selskapet å levere ny melding over aksjonærene og deres skattekommuner, når verdsettingen av selskapets aksjer er endret.

(3) Bestemmelsene i første og annet ledd gjelder tilsvarende for sparebanker, gjensidige forsikringselskaper, samvirkeforetak av låntakere, og selveiende finansieringsforetak som har utstedt grunnfondsbevis, jf. sparebankloven § 2 annet ledd, forsikringsloven § 4-2 annet ledd og finansieringsvirksomhetsloven, og for selskaper og sammenslutninger der medlemmene har begrenset ansvar, og som noen eier formuesandeler i eller mottar inntektsandeler fra, unntatt boligselskaper hvor andelshaverne skattlegges etter skatteloven § 7-3.

(4) Departementet kan gi forskrift om at det skal gis opplysninger om forhold som nevnt, for tidligere år samt begrense plikten etter første og annet ledd for selskaper som nevnt i tredje ledd.

§ 7-8. Arv

Offentlige myndigheter som forestår skifte, og testamentsfullbyrdere plikter uten hensyn til mulig taushetsplikt å gi de opplysningene som departementet gir forskrift om, til kontroll med skattefastsettingen.

§ 7-9. Offentlige myndigheter

(1) Departementet kan gi forskrift om at offentlige myndigheter mv. skal gi opplysninger som nevnt i § 10-5 første ledd og annet ledd bokstav a, b, c og h, om ikke navngitt person, bo, selskap eller innretning.

(2) Arbeids- og velferdsetatens innkrevingsentral skal gi opplysninger til skattemyndighetene om pliktig underholdsbidrag mottatt fra bidragspliktige, om de bidragspliktiges gjeld og andre mellomværender med innkrevingsentralen.

§ 7-10. Annen opplysningsplikt for tredjepart

Det skal gis opplysninger til skattemyndighetene fra

- a) institutter som forestår vitenskapelig forskning eller yrkesopplæring, om tilskudd som gir giveren rett til fradrag etter skatteloven § 6-42
- b) institusjoner som mottar betaling for pass og stell av barn, om kostnader som er påløpt i året for foreldre og andre foresatte for pass og stell av barn
- c) selskaper, stiftelser og sammenslutninger som nevnt i skatteloven § 6-50, om gaver som gir giveren rett til fradrag etter nevnte bestemmelse, med opplysning om giverens navn og fødselsnummer eller organisasjonsnummer
- d) boligselskap og boligsameier som omfattes av skatteloven §§ 7-3 og 7-11, om fordeling av inntekter, kostnader, formue og gjeld mellom andelshaverne eller sameierne
- e) den som selv eller gjennom andre har utbetalt vederlag for tjenester av teknisk, håndverksmessig, juridisk, regnskapsmessig eller annen art.

§ 7-11. Hvem opplysningsplikten påhviler

(1) I enkeltpersonforetak påhviler opplysningsplikten etter dette kapitlet innehaveren. I selskap, samvirkeforetak, forening, institusjon eller innretning påhviler opplysningsplikten den daglige lederen av virksomheten, eller styrelederen dersom virksomheten ikke har daglig leder. Er selskap mv. som nevnt i forrige punktum, ikke skattepliktig, påhviler opplysningsplikten også revisor.

(2) Opplysningsplikten etter § 7-2 første ledd bokstav h påhviler reder og fører (høvedsmann, notbas) for fiske- og fangstfartøy, mens opplysningsplikten etter § 7-2 første ledd bokstav i påhviler formannen for arbeidslaget. Når det foreligger forhold som nevnt i skattebetalingsloven § 4-1 annet ledd, påhviler opplysningsplikten den som har plikt til å foreta forskuddstrekk. Opplysningsplikten etter § 7-5 fjerde ledd påhviler fondsstyret.

§ 7-12. Identifikasjon av skattepliktig og kopi av opplysninger

(1) Meldinger med opplysninger som nevnt i dette kapitlet, skal for personlige skattepliktige inneholde fødselsnummer eller d-nummer. For selskaper, samvirkeforetak, foreninger, sammenslutninger mv. skal meldingen inneholde organisasjonsnummer, eller når slikt ikke finnes, annen identifikasjon etter regler gitt av Skattedirektoratet. Skattedirektoratet kan bestemme at meldingen skal inneholde utenlandsk identifikasjonsnummer.

(2) Den opplysningspliktige kan kreve at skattepliktig oppgir sitt fødsels-, d- eller organisasjonsnummer. Den opplysningspliktige kan også kreve at skattepliktig som har utenlandsk identifikasjonsnummer, oppgir dette. Den opplysningspliktige kan registrere slik identifikasjon også på grunnlag av opplysninger fra andre enn skattepliktig.

(3) Skattepliktig skal ha kopi av opplysninger som nevnt i dette kapitlet. Det skal framgå av kopien at opplysningene også er sendt skattemyndighetene. For opplysninger som er gitt etter § 7-2, skal skattepliktig motta en sammenstilt oversikt.

§ 7-13. Forskrifter mv.

(1) Departementet kan gi forskrift om leveringsmåte for opplysninger etter dette kapitlet, signatur, leveringsfrist og leveringssted, bekreftelse av opplysninger fra revisor samt om fritak fra å levere melding etter dette kapitlet.

(2) Departementet kan utforme meldinger som skal brukes ved levering av opplysninger etter dette kapitlet.

Kapittel 8 Opplysningsplikt for skattepliktige, trekkpliktige mv.**§ 8-1. Alminnelig opplysningsplikt**

Den som skal levere skattemelding mv. etter dette kapitlet, skal gi riktige og fullstendige opplysninger. Vedkommende skal opptre aktsomt og lojalt slik at skatteplikten i rett tid blir klarlagt og oppfylt, og varsle skattemyndighetene om eventuelle feil.

§ 8-2. Skattemelding for formues- og inntektsskatt, svalbardskatt og petroleumsskatt

(1) Skattemelding med opplysninger om den skattepliktiges formue og inntekt, fradragposter og andre opplysninger som har betydning for fastsetting av skattegrunnlaget etter kapittel 9, skal leveres av den som

- a) har hatt formue eller inntekt som er skattepliktig her i landet etter annen bestemmelse enn § 10-13 i skatteloven
- b) er skattepliktig etter Svalbardskatteloven §§ 2-1, 2-2 eller 3-2, og ikke har begrenset skatteplikt etter Svalbardskatteloven § 2-1 annet ledd
- c) er skattepliktig etter petroleumsskatteloven.

(2) Fritatt fra å levere skattemelding etter første ledd er likevel

- a) personer bosatt i utlandet i tjeneste på norskregistrert fartøy som bare har inntekt av arbeid om bord. Det samme gjelder for personer bosatt i Danmark, Finland, Island eller Sverige i tjeneste på utenlandsk registrert fartøy befraktet av norsk rederi på bareboat basis.

b) utenlandske artister som omfattes av artistskatteloven.

(3) Foreldre skal ta barns formue og inntekt med i sin skattemelding når fastsettingen skal skje samlet med foreldrenes formue og inntekt. Barn som ikke har annen inntekt eller formue, er fritatt fra å levere skattemelding.

(4) Skattemyndighetene kan utstede skattemeldinger med forhåndsutfylt informasjon fra tidligere skatteoppgjør og opplysninger som myndighetene mottar etter reglene i kapittel 7. Skattemyndighetene kan endre skattemeldingen med opplysninger som nevnt i første punktum, før meldingen er levert av den skattepliktige, dersom den skattepliktige blir varslet om dette.

(5) Lønnstakere og pensjonister som mottar forhåndsutfylt skattemelding for formues- og inntektsskatt, kan unnlate å levere skattemeldingen når meldingen er riktig og fullstendig utfylt. Hvis skattemeldingen ikke er levert innen leveringsfristens utløp, anses den skattepliktige for å ha gitt de opplysningene som framgår av den forhåndsutfylte skattemeldingen.

§ 8-3. Skattemelding for merverdiavgift

(1) Skattemelding med opplysninger om den skattepliktiges omsetning, uttak, innførsel, utgående merverdiavgift, fradragberettiget inngående merverdiavgift, innførselsmerverdiavgift og andre opplysninger som har betydning for fastsettingen av merverdiavgift, skal leveres av

- a) den som er eller skal være registrert i Merverdiavgiftsregisteret
- b) mottakere av fjernleverbare tjenester som plikter å beregne merverdiavgift etter merverdiavgiftsloven § 11-3 første ledd annet punktum
- c) mottakere av klimakvoter som plikter å beregne merverdiavgift etter merverdiavgiftsloven § 11-1 annet ledd annet punktum
- d) mottakere av gull som plikter å beregne merverdiavgift etter merverdiavgiftsloven § 11-1 tredje ledd annet punktum
- e) tilbyder i forenklet registreringsordning etter merverdiavgiftsloven
- f) den reder, høvedsmann eller fisker som ved lottfiske leverer fisken til kjøperen, eller som på fartøyets eller fiskerens vegne mottar oppjøret for fisken.

(2) Skattemelding skal leveres selv om det ikke har vært merverdiavgiftpliktig omsetning eller uttak i terminen. Skattekontoret kan i enkeltilfeller fritta fra leveringsplikten for en eller flere terminer. Skattepliktige som nevnt i første ledd bokstav b til e, skal bare levere skattemelding for de terminer det oppstår plikt til å beregne merverdiavgift. Delte virksomheter og kommuner mv. som er kompensasjonsberettigete, skal oppgi all merverdiavgift som oppstår ved innførsel av varer, i skattemeldingen.

(3) Skattepliktig som ikke er registrert i Merverdiavgiftsregisteret, skal levere skattemelding med opplysninger som har betydning for fastsettingen av merverdiavgift som oppstår ved innførsel.

§ 8-4. Skattemelding for særavgifter

(1) Den som er registrert i medhold av særavgiftsloven, skal levere skattemelding med opplysninger om uttak fra virksomhetens godkjente lokale av avgiftspliktige varer, uttak av varer som er fritatt for avgift, innførte varer som ikke er lagt på godkjent lokale, og andre opplysninger som har betydning for fastsetting av særavgifter.

(2) Fritatt fra å levere skattemelding etter første ledd er likevel

- a) registrerte virksomheter som produserer eller innfører teknisk etanol med alkoholstyrke over 2,5 volumprosent, og som utelukkende innfører eller produserer teknisk etanol med godkjent denaturering
- b) registrerte importører av avgiftspliktige varer som skal brukes til råvarer, eller er til avgiftsfri bruk etter bestemmelsene i Stortingets avgiftsvedtak.

(3) Skattemelding for særavgifter skal leveres selv om det ikke skal oppkreves avgift for perioden.

(4) Bruker som er berettiget til helt eller delvis avgiftsfri bruk av ellers avgiftspliktige varer, skal levere skattemelding dersom vilkårene for fritak ikke oppfylles.

(5) Skattepliktig som ikke er registrert i medhold av særavgiftsloven, skal levere skattemelding med opplysninger som har betydning for fastsettingen av særavgift som oppstår ved innførsel.

§ 8-5. Skattemelding for motorkjøretøyavgifter

Den som er skattepliktig etter motorkjøretøy- og båtavgiftsloven, skal levere skattemelding med opplysninger om bruk eller endring av motorkjøretøy og andre opplysninger som har betydning for fastsetting av motorkjøretøyavgifter. Dette gjelder likevel ikke når den skattepliktige har gitt riktige og fullstendige opplysninger til vegmyndighetene.

§ 8-6. Skattemelding for arbeidsgiveravgift

(1) Arbeidsgiver som skal beregne arbeidsgiveravgift etter folketrygdloven, skal levere skattemelding med opplysninger om beregnet arbeidsgiveravgift og grunnlaget for beregning av avgift etter reglene i a-opplysningsloven.

(2) Når det foreligger forhold som nevnt i skattebetalingsloven § 4-1 annet ledd, påhviler opplysningsplikten etter første ledd den som har plikt til å foreta forskuddstrekk.

§ 8-7. Skattemelding for merverdiavgiftskompensasjon

Den som krever å få kompensert merverdiavgift etter merverdiavgiftskompensasjonsloven, skal levere skattemelding med opplysninger som har betydning for fastsetting av merverdiavgiftskompensasjon. Grunnlaget for kompensasjonskravet skal kontrolleres og attesteres av registrert eller statsautorisert revisor eller kommunerevisor.

§ 8–8. Melding om trekk mv.

(1) Arbeidsgivere som skal foreta lønnstrekk for skatt etter Svalbardskatteloven § 3–1 og Jan Mayen-skatteloven § 1, skal levere melding om foretatt lønnstrekk etter reglene i a-opplysningsloven.

(2) Den som skal engasjere utenlandsk artist eller arrangere forestilling eller framvisning mv. hvor utenlandsk artist deltar, plikter å levere melding om arrangementet. Det samme gjelder den som stiller plass til rådighet for utenlandske arrangører, eller utenlandske artister som selv arrangerer forestilling. Artist som ingen har meldeplikt for etter første eller annet punktum, skal selv levere melding. Meldingen skal inneholde opplysninger om den meldepliktige selv, den trekkpliktige og artisten og om kontraktsvilkår. Det skal leveres melding til skattekontoret selv om det ikke skal svares skatt etter artistskatteloven. Den trekkpliktige etter artistskatteloven § 7 skal også levere melding med oversikt over skattepliktige ytelser som er utbetalt til artisten i forbindelse med arrangementet, og eventuelle fradragsberettigede utgifter.

(3) Aksjeselskap, allmennaksjeselskap samt likestilt selskap og sammenslutning som skal foreta skattetrekk etter skattebetalingsloven § 5–4a, skal levere melding om foretatt skattetrekk. Det samme gjelder innlåner som etter avtale om verdipapirlån, jf. skatteloven § 9–11, utbetaler utbyttekompensasjon som nevnt i skatteloven § 10–11 tredje ledd, til kontraktsmotpart hjemmehørende i utlandet.

§ 8–9. Selskapsmelding mv. for selskap med deltakerfastsetting

(1) Selskap hvor deltakerne skattlegges etter skatteloven §§ 10–40 til 10–48, skal levere selskapsmelding.

(2) Selskapsmeldingen skal inneholde spesifikasjon av selskapets brutto formue og inntekt, fradragsposter og ellers andre opplysninger som har betydning for deltakernes skatteplikt, herunder fastsettingen av personinntekt etter skatteloven § 12–2 bokstav f og tillegg i alminnelig inntekt etter skatteloven § 10–42.

(3) Selskapet skal også levere melding med opplysninger om hver deltaker per første dag etter utløpet av skattleggingsperioden. Det skal gis opplysninger om deltakernes selskapsandel, deres andel av overskudd eller underskudd og andre forhold som har betydning for deltakernes skatteplikt.

(4) Departementet kan bestemme at deltakere i utenlandske selskaper, herunder deltakere i norsk-kontrollerte utenlandske selskaper mv. hjemmehørende i lavskatteland, jf. skatteloven §§ 10–60 til 10–68, alene eller i fellesskap skal levere selskapsmelding og melding om deltakernes formue og inntekt fra selskapet.

§ 8–10. Melding om realisasjon av naturgass mv.

(1) Skattepliktig som nevnt i petroleumsskatteloven § 5, skal gi opplysninger om avtale- og salgsvilkår for all realisasjon av naturgass som er skattepliktig etter petroleumsskatteloven § 5.

(2) Opplysningsplikten etter første ledd gjelder tilsvarende for den som på vegne av staten realiserer naturgass som produseres fra statens deltakerandeler i utvinningstillatelser på norsk kontinentalsokkel (SDØE), for så vidt gjelder slik gass.

(3) Oljeskattekontoret kan pålegge opplysningspliktig etter denne bestemmelsen å sende inn kopi av avtale om realisasjon av naturgass.

(4) Departementet kan bestemme at første ledd ikke skal gjelde for enkelte typer naturgass.

§ 8–11. Melding og annen dokumentasjon for kontrollerte transaksjoner mv.

(1) Selskap eller innretning som har plikt til å levere skattemelding i medhold av § 8–2 første ledd bokstav a, skal også levere melding med opplysninger om art og omfang av transaksjoner og mellomværender med nærstående selskaper eller innretninger. Tilsvarende gjelder for selskap som har plikt til å levere selskapsmelding i medhold av § 8–9 første ledd.

(2) Selskap eller innretning som nevnt i første ledd, skal utarbeide dokumentasjon som gir grunnlag for å vurdere om priser og vilkår i deres transaksjoner og mellomværender med nærstående selskaper og innretninger samsvarer med det som ville vært fastsatt i transaksjoner og mellomværender inngått mellom uavhengige parter under sammenlignbare forhold og omstendigheter. Dokumentasjonen skal legges fram, utleveres eller sendes innen 45 dager etter krav fra skattemyndighetene, og skal oppbevares av den dokumentasjonspliktige i minst ti år etter utgangen av skattleggingsperioden.

(3) Unntatt fra plikten til å utarbeide og levere dokumentasjon etter annet ledd er selskap eller innretning som nevnt i første ledd, som i regnskapsåret sammen med nærstående har færre enn 250 ansatte, og enten

- a) har en salgsinntekt som ikke overstiger 400 millioner kroner eller
- b) har en balansesum som ikke overstiger 350 millioner kroner.

Selskap eller innretning som nevnt i første ledd, som har transaksjoner eller mellomværender med nærstående selskap eller innretning som er hjemmehørende i stat hvor Norge ikke kan kreve opplysninger om medkontrahentens inntekts- eller formuesforhold i medhold av folkerettslig overenskomst, skal utarbeide skriftlig dokumentasjon for slike transaksjoner og mellomværender uavhengig av beregningene i foregående punktum. Første punktum gjelder heller ikke for selskap eller innretning som har særskatteplikt etter petroleumsskatteloven.

(4) Som nærstående etter første, annet og tredje ledd regnes

- a) selskap eller innretning som den opplysnings- eller dokumentasjonspliktige, direkte eller indirekte, eier eller kontrollerer med minst 50 prosent
- b) person, selskap eller innretning som, direkte eller indirekte, eier eller kontrollerer den opplysnings- eller dokumentasjonspliktige med minst 50 prosent

- c) selskap eller innretning som nærstående etter bokstav b, direkte eller indirekte, eier eller kontrollerer med minst 50 prosent
 - d) nærstående person etter bokstav b sine foreldre, søsken barn, barnebarn, ektefelle, samboer, ektefelles foreldre og samboers foreldre samt selskap eller innretning som disse, direkte eller indirekte, eier eller kontrollerer med minst 50 prosent.
- (5) Opplysnings- og dokumentasjonsplikten etter første til fjerde ledd gjelder tilsvarende for disposisjoner som er gjennomført mellom
- a) selskap eller innretning som er hjemmehørende i Norge, og dets faste driftssteder i utlandet
 - b) selskap eller innretning som er hjemmehørende i utlandet, og dets faste driftssteder i Norge.
- (6) Stat, fylkeskommune og kommune regnes ikke som innretning etter denne paragrafen. Selskaper og innretninger har likevel opplysnings- og dokumentasjonsplikt etter første til fjerde ledd for transaksjoner og mellomværender med en fylkeskommune eller kommune som, direkte eller indirekte, eier eller kontrollerer selskapet eller innretningen med minst 50 prosent.

§ 8–12. Melding om registrering for merverdiavgift og særavgifter

- (1) Den som skal registreres for merverdiavgift eller særavgifter, skal levere melding om registrering med opplysninger om virksomheten, dokumentasjon for at vilkårene for registrering er oppfylt og andre opplysninger som har betydning for registreringen.
- (2) Den som er registrert for merverdiavgift eller særavgifter, skal levere melding med opplysninger om og dokumentasjon for endringer i tidligere gitte opplysninger, eller at virksomheten ikke lenger oppfyller vilkårene for å være registrert, og andre opplysninger med betydning for registreringen.
- (3) Bostyrer skal levere melding om åpning og avslutning av behandlingen av konkursboet til en registrert skattepliktig.
- (4) Tingretten skal levere melding om åpning og avslutning av bobehandlingen ved offentlig skifte av dødsboet til en registrert skattepliktig hvor avdødes gjeld ikke er overtatt.

§ 8–13. Levering av skattemelding mv.

- (1) Myndig person skal levere meldinger etter dette kapitlet selv eller ved fullmektig.
- (2) For skattepliktig som er mindreårig, eller som er satt under vergemål, skal vergen levere skattemelding når vergens mandat omfatter levering av slik melding. Dette gjelder ikke barn som etter skatteloven § 2–14 er selvstendig skattepliktig, og som fastsetter skattegrunnlaget selv.
- (3) For selskap og innretning skal meldinger etter dette kapitlet leveres av den som etter alminnelige selskapsrettslige regler kan forplikte selskapet, eller andre som er registrert hos skattemyndighetene med signaturfullmakt.
- (4) For bo skal skattemelding leveres av skifteforvalteren, bostyreren, testamentfullbyrderen eller de selvskiftende arvinger.

§ 8–14. Forskrifter mv.

- (1) Departementet kan gi forskrift om skattleggingsperioder, leveringsmåte for opplysninger etter dette kapitlet, signatur, leveringsfrist og leveringssted, bekreftelse av opplysninger fra revisor, samt om fritak fra å levere melding etter dette kapitlet.
- (2) Departementet kan utforme meldinger som skal brukes ved levering av opplysninger etter dette kapitlet.

Kapittel 9 Fastsetting

§ 9–1. Fastsetting av skattegrunnlaget

- (1) Skattepliktige fastsetter grunnlaget for formues- og inntektsskatt, petroleumsskatt, merverdiavgift, arbeidsgiveravgift, særavgifter, svalbardskatt etter Svalbardskatteloven § 3–2 og merverdiavgiftskompensasjon ved levering av skattemelding som nevnt i kapittel 8.
- (2) Skattemyndighetene fastsetter grunnlaget for motorkjøretøyavgifter.
- (3) Trekkpliktige fastsetter grunnlaget for artistskatt, skatt av utbytte som er skattepliktig etter skatteloven § 10–13, og skatt som skal beregnes etter Svalbardskatteloven § 3–1, ved levering av melding om trekk som nevnt i § 8–8.

§ 9–2. Beregning av skatt

- (1) Skattepliktige beregner merverdiavgift, arbeidsgiveravgift, særavgifter og merverdiavgiftskompensasjon av grunnlaget som er fastsatt etter § 9–1 første ledd.
- (2) Trekkpliktige beregner artistskatt, skatt av utbytte som er skattepliktig etter skatteloven § 10–13, og skatt som skal beregnes etter Svalbardskatteloven § 3–1, av grunnlaget som er fastsatt etter § 9–1 tredje ledd.
- (3) Skattemyndighetene beregner øvrig skatt.

§ 9–3. Melding om skatteoppgjør mv.

- (1) Når beregningen av formues- og inntektsskatt, petroleumsskatt og svalbardskatt etter Svalbardskatteloven § 3–2 er gjennomført, skal melding om skatteoppgjør snarest mulig sendes skattepliktig.
- (2) Melding om fastsetting av formue og inntekt fastsatt etter reglene i skatteloven § 10–40 til 10–45, sendes selskapets styre og daglig leder.

(3) Melding om skatteoppgjør kan ikke sendes senere enn 1. desember i fastsettingsåret.

§ 9-4. Skatte- og trekkpliktiges endring av fastsetting mv.

(1) Skattepliktige kan endre opplysninger i tidligere leverte skattemeldinger for formues- og inntektsskatt, svalbardskatt, merverdiavgift, arbeidsgiveravgift og særavgifter ved levering av endringsmelding. Trekkpliktige etter Svalbardskatteloven § 3-1, Jan Mayen-skatteloven og artistskatteloven kan på samme måte endre opplysninger i levert melding om trekk. Dette gjelder likevel ikke grunnlag som er fastsatt av skattemyndighetene, eller på områder hvor myndighetene har varslet om at fastsettingen er under kontroll.

(2) Endringsmelding som nevnt i første ledd, må være kommet fram til skattemyndighetene senest tre år etter leveringsfristen for skattemelding og melding om trekk.

(3) Departementet kan gi forskrift om leveringsmåte og leveringssted for endringsmelding og kan utforme endringsmeldinger. Departementet kan gi forskrift om vilkår for endring av beregningsgrunnlaget for utgående merverdiavgift ved for mye angitt merverdiavgift i salgsdokumentasjon.

§ 9-5. Trekkpliktiges adgang til å endre fastsatt skatt på utbytte til utenlandske aksjonærer

(1) Trekkpliktig aksjeselskap, allmennaksjeselskap samt likestilt selskap og sammenslutning kan endre fastsettingen av skatt som nevnt i skatteloven § 10-13, ved levering av melding med endringer i melding etter § 8-8. Endringsmeldingen må være kommet fram til skattemyndighetene innen tre måneder etter leveringsfristen for meldingen om trekk, men likevel senest 31. desember i året da utbyttet ble utbetalt eller det tidligere tidspunktet da det oppsto adgang for aksjonæren til å få utbyttet utbetalt.

(2) Departementet kan gi forskrift om innholdet i endringsmeldingen, herunder krav til dokumentasjon.

§ 9-6. Søknad om refusjon av skatt fastsatt ved trekk

(1) Skattepliktige kan søke refusjon av skatt fastsatt ved trekk etter §§ 9-1 og 9-2.

(2) Fristen for å søke refusjon er seks måneder etter utløpet av den trekkpliktiges frist for å fastsette skatten. Fristen for å søke refusjon av skatt på utbytte etter skatteloven § 10-13 er likevel fem år regnet fra utgangen av året da fristen for å fastsette skatten etter §§ 9-1 og 9-2, løp ut. Søknad om refusjon av skatt på utbytte etter skatteloven § 10-13 kan ikke fremmes før utløpet av perioden for den trekkpliktiges endringsadgang etter § 9-5.

(3) Departementet kan gi forskrift om innholdet i søknaden om refusjon, herunder krav til dokumentasjon.

§ 9-7. Skatteliste

(1) Når fristen for å sende skatteoppgjør i § 9-3 annet ledd er utløpt, utarbeides det en liste over alle skattepliktiges fastsatte formues- og inntektsskatt, svalbardskatt og petroleumsskatt. Det kan gis innsyn i og utskrift av opplysninger i listen så langt det følger av bestemmelsen her. Offentleglova får ikke anvendelse ved krav om innsyn i slike opplysninger.

(2) Skattelisten skal inneholde den enkelte skattepliktiges navn, postnummer, poststed, kommune, fødselsår for personlig skattepliktig, organisasjonsnummer for upersonlig skattepliktig, fastsatt nettoformue, nettoinntekt og skatt.

(3) Skattelisten skal ikke inneholde opplysninger om avdøde personer, opplysninger om personer som er 17 år eller yngre ved skatteleggingsperiodens utgang, opplysninger om personer med adresse som er sperret i henhold til bestemmelsene gitt i eller i medhold av folkeregisterloven, opplysninger om personer uten fast bopel og opplysninger om personer der opplysningene som inngår i skattelisten kan røpe et klientforhold.

(4) Personlig skattepliktig skal bare tas med for den kommunen hvor vedkommende er skattepliktig etter skatteloven §§ 3-1 eller 3-4. Liste over personlige og upersonlige skattepliktige kan legges ut til forskjellig tidspunkt. Departementet kan bestemme at det skal legges ut skattelister for bestemte grupper skattepliktige, og hvor slike lister skal legges ut.

(5) Skattedirektoratet gjør skattelisten tilgjengelig på Internett til alminnelig ettersyn. Utlegging av listene kunngjøres. Den enkelte skattepliktige skal ha tilgang til opplysninger om søk foretatt på egen person.

(6) På anmodning skal opplysninger fra skattelister om den enkelte skattepliktige gis skriftlig til den skattepliktige selv, ektefelle, dødsbo, konkursbo eller domstol. Slike opplysninger kan også i rimelig utstrekning gis skriftlig til andre. Når opplysninger gis til andre etter foregående punktum, skal den enkelte skattepliktige ha tilgang til informasjon om hvem som har fått opplysningene utlevert. Skattemyndighetene kan gjøre unntak fra plikten til å informere den skattepliktige når opplysningene gis til offentlig myndighet.

(7) Fullstendige skattelister kan utleveres i elektronisk form til pressen. Listen over personlige skattepliktige kan likevel bare utleveres dersom det inngås avtale mellom den enkelte redaksjon og Skattedirektoratet om at hele eller deler av den mottatte skattelisten ikke kan legges ut på Internett eller gis videre til andre. Det kan kreves betaling ved utlevering av skattelister.

§ 9-8. Takseringsregler mv.

(1) Departementet kan gi forskrift om takseringsregler for formues-, inntekts- og fradragsposter som må fastsettes ved skjønn. Reglene legges til grunn ved fastsettingen med mindre forholdene i den enkelte saken tilsier et ikke ubetydelig avvik fra takseringsregelen.

(2) Skattekontoret kan fastsette en lokal takseringsregel når lokale forhold tilsier at en takseringsregel fravikes for en gruppe skattepliktige, eller når takseringsregel for hele landet ikke er fastsatt.

(3) Departementet kan gi forskrift om verdsetting av skogeiendom.

(4) Skattedirektoratet kan oppnevne særskilte takstutvalg for å gi forslag til verdsetting av bestemte formuesobjekter eller arter av formuesobjekter.

§ 9–9. Betalingsnedsettelse og betalingsutsettelse mv. – lempning

(1) Skattemyndighetene kan sette ned eller ettergi fastsatt skatt dersom det av særlige grunner knyttet til fastsettingen virker særlig urimelig å fastholde hele kravet.

(2) Vedtak som nevnt i første ledd, kan i alminnelighet først treffes når skattefastsettingen er foretatt. I skattleggingsperioden kan det av årsaker som nevnt i første ledd, gis utsettelse med innbetaling av utskrevet forskuddsskatt og det kan samtykkes i fritak fra forskuddstrekk eller skattetrekk eller tilbakebetaling av trekk. Endelig avgjørelse om nedsettelse eller ettergivelse blir også i disse tilfellene å treffe etter at fastsettingen er foretatt.

Kapittel 10 Kontroll

§ 10–1. Kontrollopplysninger fra skattepliktige mv.

(1) Skattepliktig og andre skal etter krav fra skattemyndighetene gi opplysninger som kan ha betydning for vedkommendes bokføring eller skatteplikt og kontrollen av denne. Skattemyndighetene kan kreve at den skattepliktige dokumenterer opplysningene ved for eksempel å gi innsyn i, legge fram, sammenstille, utlevere eller sende inn regnskapsmateriale med bilag, kontrakter, korrespondanse, styreprotokoller, elektroniske programmer og programsystemer. Bestemmelsene her gjelder tilsvarende for trekkpliktig som nevnt i § 8–8.

(2) Den som kan pålegges å gi opplysninger etter første ledd, har plikt til å gi opplysningene uten hensyn til den taushetsplikten vedkommende er pålagt ved lov eller på annen måte. Opplysninger som angår rikets sikkerhet, kan likevel bare kreves framlagt etter samtykke fra Kongen.

§ 10–2. Kontrollopplysninger fra tredjepart

(1) Enhver tredjepart plikter etter krav fra skattemyndighetene å gi opplysninger som kan ha betydning for noens skatteplikt.

(2) Advokater og andre tredjeparter plikter, uten hinder av lovbestemt taushetsplikt, etter krav fra skattemyndighetene å gi opplysninger om pengeoverføringer, innskudd og gjeld, herunder hvem som er parter i overføringene, på deres konti tilhørende skattepliktig.

(3) Innhenting av opplysninger for målretting av kontroller kan bare foretas når det foreligger særlig grunn.

(4) I den utstrekning opplysningene ikke knytter seg til deres næringsvirksomhet, plikter fysiske personer bare å gi opplysninger i følgende tilfeller:

- a) Den som lar utføre arbeid på bygg eller anlegg, plikter etter krav fra skattemyndighetene å gi opplysninger om hvem som har levert materialer mv. og hvem som for egen regning har medvirket til arbeidet. Det skal gis opplysninger om varelevering og -kjøp, tjenester, vederlag og andre forhold som knytter seg til det enkelte mellomværendet og oppgjøret for dette.
- b) Enhver skyldner eller fordringshaver plikter etter krav fra skattemyndighetene å gi opplysninger om tilgodehavende og gjeld som navngitt person, bo, selskap eller innretning har, og om renter, provisjoner mv. som knytter seg til fordringen eller gjelden.
- c) Den som ved leie eller på annen måte stiller fast eiendom helt eller delvis til rådighet for noen, eller bestyrer forretninger for noen, plikter etter krav fra skattemyndighetene å gi de opplysninger om forholdet som har betydning for spørsmålet om vedkommende er skattepliktig til kommunen og for omfanget av skatteplikten.
- d) Den som har utbetalt eller ytet lønn eller annen godtgjøring for arbeid, plikter etter krav fra skattemyndighetene å gi opplysninger om alt som i siste skattleggingsperiode er ytet til den enkelte mottaker.
- e) Oppdragsgiver plikter etter krav fra skattemyndighetene å gi opplysninger om de mellommenn vedkommende har gitt oppdrag, og om størrelsen på vederlag som omfattes av oppdraget gjennom et nærmere angitt tidsrom.

(5) Skattemyndighetene kan kreve at tredjepart dokumenterer opplysningene ved for eksempel å gi innsyn i, legge fram, sammenstille, utlevere eller sende inn regnskapsmateriale med bilag, kontrakter, korrespondanse, styreprotokoller, elektroniske programmer og programsystemer.

§ 10–3. Kontrollopplysninger ved skifte av dødsbo

Utstedes det proklama ved skifte av dødsbo, plikter loddeier, tingrettsdommer, testamentsfullbyrder og andre som yter hjelp ved skifteoppgjøret, etter krav fra skattemyndighetene å gi opplysninger som er nødvendige for å avgjøre om boet skylder skatt.

§ 10–4. Kontroll hos den opplysningspliktige

(1) Skattemyndighetene kan foreta kontroll hos den som plikter å gi opplysninger etter denne loven. De opplysningspliktige plikter likevel ikke å gi adgang til kontroll i deres private hjem, med mindre næringsvirksomhet utøves fra den næringsdrivendes private hjem.

(2) Ved kontroll som nevnt i første ledd, skal den opplysningspliktige gi opplysninger som vedkommende plikter å gi ved kontroll etter §§ 10–1 til 10–3. Den opplysningspliktige skal videre gi skattemyndighetene adgang til befaringsbesiktigelse, gjennomsyn av arkiver, opptelling av eiendeler, taksering mv. av fast eiendom, anlegg, innretninger, transportmidler mv. Ved kontroll av særavgiftspliktige varer kan myndighetene kreve vareprøver avgitt uten vederlag. Ved gjennomsyn av virksomhetens arkiver kan skattemyndighetene kopiere til datalagringsmedium for senere gjennomgang hos den opplysningspliktige eller hos skattemyndighetene.

(3) Den opplysningspliktige eller en fullmektig skal, når skattemyndighetene krever det, være til stede ved kontroll som nevnt i første ledd, og yte nødvendig veiledning og bistand.

(4) Departementet kan samtykke i at representant for skattemyndighetene i en annen stat kan være til stede ved kontroll som nevnt i første ledd, når det på gjensidig grunnlag er inngått overenskomst om dette med vedkommende stat.

§ 10-5. Kontrollopplysninger fra offentlige myndigheter

(1) Offentlige myndigheter, innretninger mv. og tjenestemenn plikter etter krav fra skattemyndighetene å gi de opplysninger som de er blitt kjent med i sitt arbeid, og skal i nødvendig utstrekning gi utskrift av protokoll, kopi av dokumenter mv.

(2) Uten hinder av taushetsplikt som de ellers har, skal

- a) myndigheter som fastsetter eller innkrever skatt, toll eller avgifter, eller som utbetaler erstatninger, tilskudd, bidrag, trygder, stønader mv., etter krav fra skattemyndighetene gi opplysninger om de fastsatte, innkrevde eller utbetalte beløp, om grunnlaget for dem og om gjeld, beløp til gode og renter
- b) myndigheter som er tillagt kontrollerende funksjoner etter verdipapirhandelloven, etter krav fra skattemyndighetene gi opplysninger som de er blitt kjent med under dette arbeidet, såfremt opplysningene er gitt kontrollorganet i medhold av lovbestemt opplysningsplikt
- c) myndigheter som er tillagt kontrollerende funksjoner etter eiendomsmeglingsloven, etter krav fra skattemyndighetene gi opplysninger som de er blitt kjent med under dette arbeidet
- d) konfliktrådene etter krav fra skattemyndighetene gi opplysninger om innholdet i avtale inngått under megling i konfliktråd, jf. konfliktrådsloven
- e) andre skattemyndigheter, politiet og Mattilsynet gi opplysninger som er av betydning for skattemyndighetenes vurdering av om vilkårene for registrering av produsent eller importør av alkoholholdig drikk og teknisk etanol etter bestemmelser gitt i eller i medhold av særavgiftsloven, er oppfylt
- f) utlendingsmyndighetene etter krav fra skattemyndighetene gi opplysninger om oppholds- og arbeidstillatelse i Norge for utenlandske artister
- g) politiet etter krav fra skattemyndighetene gi opplysninger om utenlandske artister som tar engasjement i politidistriktet, samt arrangørens navn og adresse
- h) tollmyndighetene gi opplysninger om vareførselen til og fra landet av betydning for skattemyndighetenes fastsetting av skatt ved innførsel.

§ 10-6. Kontrollopplysninger fra tilbyder av tilgang til elektronisk kommunikasjonsnett eller -tjeneste

Når særlige hensyn gjør det nødvendig, og det foreligger mistanke om overtredelse av bestemmelser gitt i eller i medhold av denne loven, kan Skattedirektoratet eller den direktoratet gir fullmakt pålegge tilbyder av tilgang til elektronisk kommunikasjonsnett eller -tjeneste å gi opplysninger om avtalebasert hemmelig telefonnummer eller andre abonnementsopplysninger samt elektronisk kommunikasjonsadresse.

§ 10-7. Kontrollopplysninger om eierinteresse i utenlandsk selskap mv.

Skattepliktige som direkte eller indirekte har eierinteresse i utenlandsk selskap eller innretning, skal etter krav fra skattemyndighetene gi opplysninger om det utenlandske selskapet eller innretningen. Skattemyndighetene kan kreve at den skattepliktige dokumenterer opplysningene ved for eksempel å gi innsyn i, legge fram, sammenstille, utlevere eller sende inn regnskapsmateriale med bilag, kontrakter, korrespondanse, styreprotokoller, elektroniske programmer og programsystemer, såfremt dokumentene er i den skattepliktiges besittelse. Dersom eierandelen utgjør 50 prosent eller mer, eller den skattepliktige har bestemmende innflytelse i det utenlandske selskapet eller innretningen, plikter den skattepliktige å framskaffe opplysningene. Den skattepliktige plikter å oppbevare dokumentasjonen i fem år etter utløpet av vedkommende skattleggingsperiode. Departementet kan gi forskrift om fritak for og avgrensning av oppbevaringsplikten samt plikten til å framskaffe opplysninger vedrørende utenlandsk selskap eller innretning.

§ 10-8. Kontroll av motorvogner

(1) Skattemyndighetene, tollmyndighetene, Statens vegvesen og politiet kan når som helst uten varsel kontrollere motorvogner for å påse at bestemmelsene om årsavgift for motorvogn, vektårsavgift og engangsavgift og bestemmelsene om bruk av avgiftsfri biodiesel og merket mineralolje blir overholdt.

(2) Ved kontroll plikter føreren å

- a) stanse straks og ellers forholde seg som det blir anvist ved tegn eller skilt
- b) oppholde seg ved motorvognen til kontrollen er avsluttet eller til det er gitt tillatelse til å forlate stedet
- c) vise fram offentlige dokumenter som det er påbudt å ha med under kjøringen, og gi opplysninger som kontrollmyndigheten mener har betydning for avgiftskontrollen
- d) kjøre til anvist veie- eller kontrollplass.

(3) Skattemyndighetene kan kreve at skattepliktig framstiller kjøretøy hos regionvegkontoret for kontroll av kjøretøyets registreringsforhold av hensyn til om riktig avgift er fastsatt.

§ 10-9. Plikt til å framvise identitetskort

Dersom arbeidsgiver skal utstyre en arbeidstaker med identitetskort etter regler gitt i medhold av arbeidsmiljøloven § 4-1 syvende ledd, kan skattemyndighetene kreve at arbeidstakeren framviser identitetskortet.

§ 10–10. Hvem pliktene påhviler i selskap mv.

I enkeltpersonforetak påhviler pliktene etter dette kapitlet innehaveren. I selskap, samvirkeforetak, forening, institusjon eller innretning påhviler pliktene den daglige lederen av virksomheten, eller styrelederen dersom virksomheten ikke har daglig leder. For person bosatt i utlandet eller selskap eller innretning hjemmehørende i utlandet påhviler pliktene personens, selskapets eller innretningens norske representant.

§ 10–11. Framgangsmåten ved kontroll

(1) Den skattepliktige og andre opplysningspliktige skal gis rimelig varsel og ha rett til å være til stede og å uttale seg ved kontroll i medhold av § 10–4. Dette gjelder bare når det kan gjennomføres uten at formålet med kontrollen settes i fare.

(2) Ved kontroll i medhold av § 10–4 skal det utarbeides rapport. Rapportens omfang og innhold skal tilpasses den kontrollen som er foretatt. Rapporten skal sendes den opplysningspliktige, med unntak av opplysninger om andre opplysningspliktige. Ved andre kontroller tilpasses kravet til dokumentasjon den kontrollen som er foretatt.

§ 10–12. Politiets bistandsplikt

Politiet skal på anmodning fra skattemyndighetene yte bistand ved kontroll etter dette kapitlet. Politiet kan kreve opplysninger og utlevering av materiale som nevnt i § 10–4.

§ 10–13. Klage

(1) Den som får pålegg om å gi opplysninger eller medvirke til kontroll etter dette kapitlet, kan påklage pålegget med den begrunnelse at det ikke foreligger plikt eller lovlig adgang til å etterkomme pålegget. Skattemyndighetene skal opplyse om klageadgangen i forbindelse med pålegget.

(2) Klage, som kan være muntlig, må framsettes innen en uke.

(3) Organet som har gitt pålegget, skal enten omgjøre det eller snarest mulig legge klagen fram for nærmeste overordnede organ til avgjørelse.

(4) Pålegget skal etterkommes selv om klagen ikke er avgjort, med mindre den som ga pålegget gir utsetting. Utsetting bør gis når klagen reiser rimelig tvil om lovligheten av pålegget. Utsetting skal gis hvis pålegget gjelder framlegging av dokumenter, når disse blir forseglet og deponert etter regler gitt i forskrift.

§ 10–14. Forskrifter

Departementet kan gi forskrift om framgangsmåten ved kontroll etter dette kapitlet, herunder om hvordan opplysninger skal gis, krav til legitimasjon, varsel og informasjon til den som kontrolleres, tilgang til elektronisk arkiv, kopiering av elektronisk informasjon, krav til rapport, tilbakelevering av dokumenter, sletting av informasjon og om klage over pålegg.

Kapittel 11 Pålegg om bokføring, revisjon og oppbevaring av regnskapsmateriale**§ 11–1. Pålegg om bokføring**

(1) Skattemyndighetene kan pålegge skattepliktige og tredjeparter som er bokføringspliktige etter bokføringsloven, å oppfylle sin plikt til å innrette bokføringen, spesifikasjonen, dokumentasjonen og oppbevaringen av regnskapsopplysninger i samsvar med regler gitt i eller i medhold av bokføringsloven. Det samme gjelder plikt til å oppbevare dokumentasjon i samsvar med bestemmelser gitt i eller i medhold av § 7–3 nr. 3.

(2) Pålegg om bokføring rettes til styret i selskap, samvirkeforetak, forening, innretning eller organisasjon, og sendes hvert medlem. Det skal fastsettes en frist for oppfyllelse. Fristen skal være minimum fire uker og ikke lengre enn ett år.

§ 11–2. Pålegg om revisjon

(1) Når skattepliktiges årsregnskap er fastsatt i strid med bestemmelser gitt i eller i medhold av regnskapsloven eller bokføringsloven eller god regnskapsskikk eller bokføringskikk, kan skattemyndighetene gi pålegg om at ett eller flere årsregnskap skal revideres av en registrert eller statsautorisert revisor i samsvar med revisorloven § 2–2 for

a) aksjeselskap der det er truffet beslutning i medhold av fullmakt etter aksjeloven § 7–6

b) selskap som nevnt i regnskapsloven § 1–2 første ledd nr. 13, som er organisert etter en utenlandsk selskapsform som i det vesentligste tilsvarende definisjonen av aksjeselskap i aksjeloven § 1–1 annet ledd, og som ikke har revisjonsplikt etter revisorloven § 2–1.

(2) Pålegg om revisjon kan gis på grunnlag av forhold som nevnt i første ledd knyttet til årsregnskapet for siste regnskapsår samt de tre foregående årene.

(3) Pålegg om revisjon kan ikke gjelde for mer enn tre regnskapsår.

(4) Pålegg om revisjon rettes til styret i selskapet.

(5) Departementet kan gi forskrift om varsel, krav til påleggets form og innhold, virkningen av pålegg ved selskapsomdanninger, melding til Foretaksregisteret, innsending av villighetserklæring og om når pålegg om revisjon ikke kan gis.

§ 11–3. Pålegg om oppbevaring av regnskapsmateriale

(1) Skattemyndighetene kan i forbindelse med kontroll pålegge skattepliktige som er bokføringspliktige etter bokføringsloven, å oppbevare regnskapsmateriale etter bokføringsloven § 13 første ledd nr. 1 til 4 i mer enn fem år etter regnskapsårets slutt.

(2) I enkeltpersonforetak rettes pålegg etter første ledd til foretakets innehaver. I selskap, samvirkeforetak, forening, institusjon eller innretning rettes pålegget til daglig leder av virksomheten, eller styrelederen dersom virksomheten ikke har daglig leder.

§ 11-4. Klage over pålegg

(1) Den som får pålegg etter dette kapitlet, kan påklage pålegget i samsvar med reglene om klage over enkeltvedtak i kapittel 13 med den begrunnelse at det ikke foreligger plikt eller lovlig adgang til å etterkomme pålegget. Klagefristen er likevel tre uker. Skattemyndighetene skal opplyse om klageadgangen i forbindelse med pålegget.

(2) Skattemyndighetene kan bestemme at pålegget ikke skal settes i kraft før klagen er avgjort.

Kapittel 12 Endring uten klage

§ 12-1. Endring av skattefastsetting mv.

(1) Skattemyndighetene som nevnt i § 2-7, kan endre enhver skattefastsetting når fastsettingen er uriktig. Reglene får tilsvarende anvendelse dersom det ikke foreligger noen skattefastsetting etter kapittel 9.

(2) Før fastsettingen tas opp til endring etter første ledd, skal skattemyndighetene vurdere om det er grunn til det under hensyn til blant annet den skattepliktiges forhold, den tid som er gått, spørsmålets betydning og sakens opplysning.

(3) Skattemyndighetene skal ta opp skattefastsettingen til endring når

- a) endringen følger av, eller forutsettes i, utfallet av et søksmål
- b) skattelovgivningen foreskriver endring av fastsettingen som følge av omstendigheter som inntreffer etter fastsettingen eller
- c) endringen følger av en avtale som nevnt i dobbeltbeskatningsavtaleloven.

(4) Skattemyndighetene kan endre beregningen av formue og inntekt fra selskap som skal levere selskapsmelding som nevnt i § 8-9.

§ 12-2. Skjønnsfastsetting

(1) Skattemyndighetene kan fastsette det faktiske grunnlaget for skattefastsettingen ved skjønn når det ikke foreligger noen fastsetting etter kapittel 9 eller leverte meldinger ikke gir et forsvarlig grunnlag å bygge fastsettingen på.

(2) Skjønnen skal settes til det som framstår som riktig ut fra opplysningene i saken.

§ 12-3. Endring av vedtak om registrering eller sletting i Merverdiavgiftsregisteret

Skattemyndighetene kan endre vedtak om registrering eller sletting i Merverdiavgiftsregisteret eller i forenklet registreringsordning når det samtidig er truffet vedtak etter § 12-1 som har direkte sammenheng med registrerings- eller slettingsvedtaket.

§ 12-4. Summarisk fellesoppgjør

(1) Når arbeidsgiver har levert uriktige eller ufullstendige opplysninger om ytelser til ansatte, og det medfører uforholdsmessig byrde å gjennomføre ordinære endringssaker for den enkelte ansatte, kan skattemyndighetene i stedet treffe vedtak om et summarisk oppgjør av formues- og inntektsskatt og arbeidsgiveravgift på arbeidsgiverens hånd (summarisk fellesoppgjør).

(2) Forhold som omfattes av et vedtak om summarisk fellesoppgjør, kan ikke tas opp som ordinær endringssak for den enkelte skattepliktige eller være gjenstand for klage fra denne.

(3) Departementet kan gi forskrift om det nærmere innholdet i vilkårene etter første ledd samt om beregning og gjennomføring av summarisk fellesoppgjør.

§ 12-5. Fastsetting for flere skattleggingsperioder under ett

For skattepliktig som har skattleggingsperiode på seks måneder eller kortere, kan fastsetting etter § 12-1 foretas samlet, men ikke for et lengre tidsrom enn ett år. Retting av konkrete poster i en skattefastsetting må knyttes til bestemte skattleggingsperioder.

§ 12-6. Frister for endring av skattefastsetting mv.

(1) Fristen for å ta opp saker til endring etter §§ 12-1, 12-3 og 12-4 er fem år etter utgangen av skattleggingsperioden. For skatter som ikke fastsettes for en bestemt tidsperiode, gjelder fristen fra utgangen av det kalenderåret da den ordinære fristen for å gjennomføre fastsetting etter kapittel 9, løp ut. Fastsetting av merverdiavgiftskompensasjon kan ikke tas opp til endring til gunst for den skattepliktige etter utløpet av fristene som nevnt i merverdiavgiftskompensasjonsloven § 10.

(2) Fristen er ti år dersom den skattepliktige ilegges skjerpet tilleggs-skatt eller anmeldes for brudd på straffebestemmelsene i straffeloven §§ 378 og 379. Vedtak om endring som er truffet i medhold av tiårsfristen, bortfaller dersom vedtaket om skjerpet tilleggs-skatt oppheves eller anmeldelsen ikke leder til straffereaksjon for brudd på de nevnte bestemmelsene. Fristen er ti år også i saker hvor det ikke ilegges tilleggs-skatt fordi vilkårene i § 14-4 bokstav d er oppfylt.

(3) Etter den skattepliktiges død kan sak om endring innenfor fristene i første og annet ledd, tas opp senest to år etter dødsfallet. Toårsfristen gjelder ikke så lenge boet verken er overtatt av selvskiftende arvinger eller er endelig oppgjort uten slik overtaking.

(4) Med mindre det foreligger nye opplysninger i saken, må sak om endring av skattegrunnlaget i vedtak etter §§ 12–1, 12–3 og 12–4 tas opp senest fire måneder etter vedtakstidspunktet dersom endringen er til ugunst for den skattepliktige. Saken må uansett tas opp innenfor fristene i første til tredje ledd.

(5) Etter utløpet av fristene i første til fjerde ledd kan skattemyndighetene likevel vedta økning av pensjonsgivende inntekt, når den skattepliktige forlanger det som følge av feil som i høy grad er sannsynliggjort, og som vedkommende ikke kan lastes for. Ved slik økning skal pensjonspoeng og trygdeavgift økes tilsvarende. Departementet kan gi forskrifter om gjennomføring av slik endring og om beregning og innbetaling av trygdeavgift.

§ 12–7. Utsatt friststart

Når skattelovgivningen foreskriver endring av skattefastsettingen som følge av omstendigheter som inntreffer etter fastsettingen, regnes fristene etter § 12–6 fra utgangen av det kalenderåret da vilkårene for å foreta endringen ble oppfylt.

§ 12–8. Unntak fra fristene for å ta opp skattefastsetting mv. til endring

Fristene i § 12–6 er ikke til hinder for at skattefastsettingen tas opp til endring

- a) når endringen følger av, eller forutsettes i, utfallet av et søksmål
- b) som følge av uttalelse fra Stortingets ombudsmann for forvaltningen, i sak der den skattepliktige er part
- c) når det er klart at vanskelige livsforhold hos den skattepliktige har ført til uriktig fastsetting.

§ 12–9. Fordeling av kompetanse mellom Oljeskattekontoret og andre skattemyndigheter

Oljeskattekontoret avgjør med bindende virkning for andre skattemyndigheter enn Klagenemnda for petroleumsskatt hvilke inntekts- og formuesposter som omfattes av petroleumsskatteloven § 5 første ledd, og hva som skal anses som skattepliktig inntekt og fradragsberettiget kostnad for finansielle poster som nevnt i petroleumsskatteloven § 3 d annet til syvende ledd.

§ 12–10. Endring av skattefastsetting overfor trekkpliktige etter artistskatteloven, Svalbardskatteloven og Jan Mayen-skatteloven

Skattemyndighetene kan treffe vedtak om endring av skattefastsetting etter § 12–1 overfor den som har trekkplikt etter artistskatteloven, Svalbardskatteloven og Jan Mayen-skatteloven.

§ 12–11. Endring uten klage av andre enkeltvedtak enn vedtak om skattefastsetting

(1) Andre enkeltvedtak enn vedtak om skattefastsetting kan endres av det organet som har truffet vedtaket, uten at det er påklaget dersom

- a) endringen ikke er til skade for noen vedtaket retter seg mot eller direkte tilgodeser
- b) underretning om vedtaket ikke er kommet fram til vedkommende, og vedtaket heller ikke er offentlig kunngjort eller
- c) vedtaket må anses ugyldig.

(2) Foreligger vilkårene etter første ledd, kan vedtaket endres også av klageinstansen eller av annet overordnet organ.

(3) Dersom hensynet til andre privatpersoner eller offentlige interesser tilsier det, kan klageinstans eller overordnet myndighet endre underordnet organs vedtak til skade for den vedtaket retter seg mot eller direkte tilgodeser, selv om vilkårene etter første ledd bokstav b eller c ikke er oppfylt. Melding om at vedtaket vil bli overprøvd, må i så fall sendes vedkommende innen tre uker etter at det ble sendt melding om vedtaket, og melding om at vedtaket er omgjort må sendes vedkommende innen tre måneder etter samme tidspunkt. Gjelder det overprøving av vedtak i klagesak, må melding om at vedtaket er omgjort likevel sendes vedkommende innen tre uker.

(4) De begrensningene i adgangen til å endre et vedtak uten at det er påklaget som er forutsatt ellers i denne bestemmelsen, gjelder ikke når endringsadgangen følger av annen lov, av vedtaket selv eller av alminnelige forvaltningsrettslige regler.

Kapittel 13 Klage

§ 13–1. Hvilke avgjørelser som kan påklages og hvem som har klagerett

(1) Enkeltvedtak kan påklages av den vedtaket retter seg mot. Vedtak om skattefastsetting kan også påklages av den som er endelig ansvarlig for den skattepliktiges skatt.

(2) Klageinstansens vedtak i klagesak kan ikke påklages. Klageinstansens vedtak om å avvise klagen kan likevel påklages, unntatt

- a) når også underinstansen traff vedtak om å avvise klagen
- b) når underinstansen har prøvd avvisningsspørsmålet og kommet til at vilkårene for realitetsbehandling er til stede
- c) når Kongen vil være klageinstans
- d) når klagen er avvist av en klagenemnd.

§ 13–2. Klage fra andre

(1) Aksjeselskap og allmennaksjeselskap kan klage på vedtak om verdsettingen av aksjene i selskapet.

(2) Selskap hvor deltakerne skattlegges etter skatteloven §§ 10–40 til 10–45, kan klage på vedtak om beregning av formue og inntekt fra selskapet.

(3) Boligselskap kan klage på vedtak om beregning av formue og inntekt fra selskapet.

(4) Den som skal svare skatt etter eiedomsskattelova, har samme rett til å klage etter § 13–1 som den skattepliktige har over avgjørelse som får betydning for eiendomsskatten.

§ 13–3. Klageinstans

(1) Klageinstans er det forvaltningsorganet (klageinstansen) som er nærmest overordnet det forvaltningsorganet som har truffet enkeltvedtaket (underinstansen).

(2) Skatteklagenemnda er klageinstans ved klage over vedtak om fastsetting av formues- og inntektsskatt, Jan Mayen-skatt, artistskatt, merverdiavgift og arbeidsgiveravgift. Det samme gjelder klage over vedtak om registrering eller sletting i Merverdiavgiftsregisteret, når det samtidig klages over vedtak etter § 12–1 som har direkte sammenheng med registrerings- eller slettingsvedtaket. Skatteklagenemnda er også klageinstans ved klager over vedtak fra Skattedirektoratet om ileggelse av tvangsmulkt etter § 14–1 og overtredelsesgebyr etter § 14–7. Saker som skal avgjøres av Skatteklagenemnda, forberedes for nemnda av sekretariatet for Skatteklagenemnda.

(3) Skatteklagenemnda for Svalbard er klageinstans ved klage over vedtak om fastsetting av skatt etter Svalbardskatteloven. Saker som skal avgjøres av Skatteklagenemnda for Svalbard, fremmes for nemnda av skattekontoret.

(4) Klagenemnda for petroleumsskatt er klageinstans ved klage over vedtak om fastsetting av skatt etter petroleumsskatteloven § 5 første ledd. Saker som skal avgjøres av Klagenemnda for petroleumsskatt, fremmes for nemnda av Oljeskattekontoret.

§ 13–4. Klagefrist. Oppreisning for oversittelse av klagefristen.

(1) Klagefristen er seks uker.

(2) Dersom klageren er avhengig av å få opplysninger fra skattemyndighetene for å klage, kan klageren levere klage innen seks uker etter at skattemyndighetene har sendt de nødvendige opplysningene. Første gang en bolig verdsettes etter eiedomsskattelova § 8 C, er fristen for å klage over vedtak som får betydning for eiendomsskatten, seks uker fra skatteseddelen mottas fra kommunen.

(3) Selv om klagefristen er oversittet, kan skattemyndighetene ta klagen under behandling dersom det er grunn til det under hensyn til blant annet klagerens forhold, den tid som er gått, spørsmålets betydning og sakens opplysning. Klagen kan ikke tas under behandling som klagesak dersom det er gått mer enn ett år siden vedtaket ble truffet.

§ 13–5. Klagens adressat, form og innhold

(1) Klagen skal sendes til det organet som har truffet vedtaket som påklages.

(2) Klagen skal være skriftlig.

(3) Klagen skal vise til det vedtaket som det klages over, og om påkrevd gi opplysninger til vurdering av klagerett og av om klagefrist er overholdt. Den skal inneholde bestemte påstander og redegjøre for de forhold påstandene bygger på. Klage over vedtak om fastsetting av merverdiavgift som følge av at skattemelding ikke er kommet inn, behandles bare dersom klageren samtidig med klagen sender inn skattemelding for den eller de skattleggingsperioder vedtaket gjelder.

(4) Inneholder en klage feil eller mangler, setter forvaltningsorganet en kort frist for retting eller utfylling.

§ 13–6. Saksforberedelse i klagesak

(1) Om saksforberedelse mv. av klagesaker gjelder kapittel 5 tilsvarende, når ikke annet følger av reglene i denne bestemmelsen.

(2) Dersom vilkårene for å behandle klagen ikke foreligger, skal underinstansen avvise saken, jf. likevel § 13–4 tredje ledd.

(3) Underinstansen kan endre vedtaket dersom den finner klagen begrunnet.

(4) Bli det ikke truffet vedtak som nevnt i annet eller tredje ledd, skal sakens dokumenter sendes klageinstansen så snart saken er tilrettelagt. Underinstansen kan avgi uttalelse i saken.

(5) Klageren skal sendes utkast til underinstansens uttalelse. I saker hvor klageinstansen er en nemnd, skal klageren sendes utkast til innstilling til vedtak i nemnda. Første og annet punktum gjelder likevel ikke opplysninger som kan unntas fra innsyn etter § 5–4 femte ledd.

§ 13–7. Klageinstansens kompetanse

(1) Dersom vilkårene for å behandle klagen ikke foreligger, skal klageinstansen avvise saken, jf. likevel § 13–4 tredje ledd. Klageinstansen er ikke bundet av at underinstansen har ansett vilkårene for å være oppfylt.

(2) Tas klagen under behandling, kan klageinstansen prøve alle sider av saken og herunder ta hensyn til nye omstendigheter. Den skal vurdere de synspunktene som klageren kommer med, og kan også ta opp forhold som ikke er berørt av klageren.

(3) Klageinstansen kan selv treffe nytt vedtak i saken, eller oppheve det og sende saken tilbake til underinstansen til helt eller delvis ny behandling.

§ 13–8. Fordeling av kompetanse mellom Klagenemnda for petroleumsskatt og andre skattemyndigheter

Klagenemnda for petroleumsskatt avgjør med bindende virkning for andre skattemyndigheter hvilke innteks- og formuesposter som omfattes av petroleumsskatteloven § 5 første ledd, og hva som skal anses som skattepliktig inntekt og fradragsberettiget kostnad for finansielle poster som nevnt i petroleumsskatteloven § 3 d annet til syvende ledd.

§ 13-9. Endring av klagenemndenes avgjørelser

- (1) En klagenemnd kan innenfor fristen i § 12-6 første ledd endre sin skattefastsetting når det foreligger nye omstendigheter og tungtveiende hensyn tilsier at saken tas opp.
- (2) En klagenemnd kan uavhengig av fristene i kapittel 12, endre sin skattefastsetting som følge av en uttalelse fra Stortingets ombudsmann for forvaltningen i sak der den skattepliktige er part.

Kapittel 14 Administrative reaksjoner og straff**§ 14-1. Tvangsmulkt**

- (1) For å fremtvinge levering av pliktige opplysninger kan skattemyndighetene ilegge den som har plikt til å gi opplysninger etter kapittel 7 og 8 eller forespurte opplysninger etter §§ 10-1, 10-2, 10-3, 10-5, 10-6 og 10-7, en daglig løpende tvangsmulkt når opplysningene ikke gis innen de fastsatte frister. Det samme gjelder når det er åpenbare feil ved de opplysninger som gis. Tvangsmulkt kan også ilegges den som ikke retter seg etter pålegg om bokføring etter § 11-1 innen den fastsatte fristen.
- (2) Samlet tvangsmulkt etter første ledd første og annet punktum kan ikke overstige 50 ganger rettsgebyret, jf. rettsgebyrloven § 1 annet ledd. Samlet tvangsmulkt etter første ledd tredje punktum kan ikke overstige en million kroner.
- (3) Skattemyndighetene kan i særlige tilfeller redusere eller frafalle påløpt mulkt.
- (4) Tvangsmulkt påløper ikke dersom oppfyllelse er umulig på grunn av forhold som ikke skyldes den ansvarlige.
- (5) Departementet kan gi forskrift om når pliktige opplysninger anses å ikke være gitt og om nivået på og utmåling av tvangsmulkten.

§ 14-2. Saksbehandlingsregler ved ileggelse av tvangsmulkt

- (1) Ved vedtak om tvangsmulkt kan forhåndsvarsel etter § 5-6 unnlates. I melding om vedtak om tvangsmulkt, jf. § 5-8, skal skattemyndighetene opplyse om hvilke plikter som nevnt i § 14-1 første ledd som ikke anses å være oppfylt, frist for når tvangsmulkten begynner å løpe og størrelsen på tvangsmulkten.
- (2) Tvangsmulkten tilfaller statskassen.

§ 14-3. Tilleggsskatt

- (1) Tilleggsskatt ilegges skattepliktig og trekkpliktig som nevnt i § 8-8 første og annet ledd, som gir uriktig eller ufullstendig opplysning til skattemyndighetene eller unnlater å gi pliktig opplysning, når opplysningssvikten kan føre til skattemessige fordeler. Som unnlatt levering av pliktig opplysning regnes levering etter at skattemyndighetene har truffet vedtak om skattegrunnlaget og beregnet skatt.
- (2) Tilleggsskatt ilegges ikke når skattepliktiges eller trekkpliktiges forhold må anses unnskyldelig.
- (3) Tilleggsskatt kan fastsettes samtidig med den skatten den skal beregnes av, eller ved en senere særskilt fastsetting. Fristene i §§ 12-6 til 12-8 gjelder tilsvarende.

§ 14-4. Unntak fra tilleggsskatt

Tilleggsskatt fastsettes ikke

- a) av riktige og fullstendige opplysninger som er forhåndsutfylt i skattemeldingen
- b) når de uriktige eller ufullstendige opplysningene skyldes åpenbare regne- eller skrivefeil
- c) når selger unnlater å beregne merverdiavgift av ordinær bokført omsetning, og det godtgjøres at kjøper har full fradragsrett, eller kjøper ville hatt rett til kompensasjon for merverdiavgiften etter merverdiavgiftskompensasjonsloven
- d) når den skattepliktige frivillig retter eller utfyller opplysninger som er gitt tidligere, slik at det kan fastsettes riktig skatt. Dette gjelder ikke hvis rettingen kan anses framkalt ved kontrolltiltak som er eller vil bli satt i verk, eller ved opplysninger som skattemyndighetene har fått fra andre. Tidligere ilagt tilleggsskatt faller ikke bort.
- e) når tilleggsskatten for det enkelte forholdet vil bli under 1 000 kroner eller
- f) når den skattepliktige er død.

§ 14-5. Sats og beregningsgrunnlag for tilleggsskatt

- (1) Tilleggsskatt beregnes med 20 prosent av den skattemessige fordelten som er eller kunne ha vært oppnådd. Satsen skal være ti prosent når de uriktige eller ufullstendige opplysningene gjelder opplysninger som også er gitt av arbeidsgiver eller andre etter kapittel 7, og opplysninger som selskapet har gitt etter § 8-9 for deltakere som skatlegges etter skatteloven §§ 10-40 til 10-48.
- (2) Formues- og inntektstillegg som gir grunn for å anvende tilleggsskatt, anses å utgjøre den øverste delen av den skattepliktiges formue og inntekt.
- (3) Har den skattepliktige et skattemessig underskudd, beregnes tilleggsskatten av den skatten som ville blitt fastsatt på grunnlag av den unndratte formuen eller inntekten. Det samme gjelder når den fastsatte skatten er lavere enn den skatten som ville blitt fastsatt på grunnlag av den unndratte formuen eller inntekten.
- (4) Ved tidfestingsfeil beregnes tilleggsskatten av nettofordelen ved den utsatte fastsettingen. Tidfestingsfeil foreligger i denne sammenheng når
 - a) de uriktige eller ufullstendige opplysningene har ført til en skattebesparelse som uten at det er nødvendig med nye opplysninger fra den skattepliktige, ville ha ført til en tilsvarende skattebyrde i senere perioder

- b) den skattepliktige selv har oppgitt skattegrunnlaget i senere perioder, eller unnlatt å fradragsføre kostnaden i senere perioder, før skattemyndighetene har tatt opp forholdet
 - c) skattemyndighetene har tatt opp forholdet, men den skattepliktige sannsynliggjør at grunnlaget uansett ville blitt tatt med eller kostnaden unnlatt fradragsført i senere perioder.
- (5) Ilagt tvangsmulkt etter § 14-1 skal komme til fradrag i beregnet tilleggsikkatt for unnlatt levering etter § 14-3 første ledd annet punktum.

§ 14-6. Skjerpet tilleggsikkatt

(1) Skjerpet tilleggsikkatt ilegges skattepliktig og trekkpliktig som nevnt i § 8-8 første og annet ledd, som forsettlig eller grovt uaktsomt gir skattemyndighetene uriktig eller ufullstendig opplysning, eller unnlater å gi pliktig opplysning, når vedkommende forstår eller bør forstå at det kan føre til skattemessige fordeler. Skjerpet tilleggsikkatt kan bare ilegges i tillegg til tilleggsikkatt etter § 14-3. § 14-4 første ledd gjelder tilsvarende.

(2) Skjerpet tilleggsikkatt skal fastsettes i et eget vedtak samtidig med eller etter fastsetting av tilleggsikkatt etter § 14-3. § 14-3 tredje ledd annet punktum gjelder tilsvarende.

(3) Skjerpet tilleggsikkatt beregnes med 20 eller 40 prosent av den skatten som er eller kunne vært unndratt. § 14-5 annet til femte ledd gjelder tilsvarende.

(4) Skal skattepliktig for samme år svare skjerpet tilleggsikkatt etter forskjellige satser, fordeles den skatten som skjerpet tilleggsikkatt skal beregnes av, forholdsmessig etter størrelsen på den formuen eller inntekten som de ulike satsene skal anvendes på.

§ 14-7. Overtredelsesgebyr

(1) Skattemyndighetene kan ilegge overtredelsesgebyr overfor

- a) tredjeparter som ikke oppfyller sine opplysningsplikter etter kapittel 7
- b) den som ikke medvirker til kontroll etter §§ 10-4 eller 10-8
- c) den som ikke oppfyller sine plikter til å føre og oppbevare personalliste gitt i medhold av bokføringsloven.

(2) Overtredelsesgebyr ilegges ikke tredjepart som er ilagt tvangsmulkt for den samme opplysningssvikten.

(3) Overtredelsesgebyr etter første ledd bokstav a og c skal utgjøre ti rettsgebyr, jf. rettsgebyrloven § 1 annet ledd. Ved gjentatt overtredelse innen tolv måneder fra illeggelse av overtredelsesgebyr skal gebyret utgjøre 20 rettsgebyr. Et tilleggsgebyr på inntil to rettsgebyr kan ilegges for hver person, selskap eller lignende som det ikke er levert opplysninger om, og hver person som ikke er registrert i samsvar med bestemmelsene om føring av personalliste.

(4) Overtredelsesgebyr etter første ledd bokstav b kan utgjøre inntil 50 rettsgebyr, jf. rettsgebyrloven § 1 annet ledd.

(5) Overtredelsesgebyr ilegges ikke dersom oppfyllelse er umulig på grunn av forhold som ikke skyldes den ansvarlige.

(6) Overtredelsesgebyret tilfaller statskassen.

(7) Departementet kan gi forskrift om grunnlaget for beregning og om utmåling av overtredelsesgebyr.

§ 14-8. Varsel

I varsel etter § 5-6 om tilleggsikkatt og overtredelsesgebyr skal fristen for å uttale seg være minst tre uker. Varsel etter § 5-6 kan unnlates når overtredelsesgebyr ilegges på stedet.

§ 14-9. Veiledning om taushetsrett mv.

I sak om tilleggsikkatt eller overtredelsesgebyr skal skattemyndighetene, så langt det er nødvendig for at en part kan ivareta sine interesser i saken, veilede skattepliktig og tredjepart om rekkevidden av retten til ikke å svare på spørsmål eller utlevere dokumenter eller gjenstander når svaret eller utleveringen kan utsette vedkommende for tilleggsikkatt, overtredelsesgebyr eller straff.

§ 14-10. Utsatt iverksetting av vedtak om sanksjon

(1) Vedtak om tilleggsikkatt og overtredelsesgebyr skal ikke iverksettes før klagefristen er ute eller klagen er avgjort.

(2) Dersom skattepliktig eller tredjepart akter å prøve vedtakets gyldighet for domstolene, skal vedtaket etter anmodning ikke iverksettes før etter utløpet av søksmålsfristen eller endelig rettsavgjørelse foreligger.

§ 14-11. Domstolenes kompetanse ved prøving av vedtak om administrative sanksjoner

Ved prøving av vedtak om tilleggsikkatt og overtredelsesgebyr kan retten prøve alle sider av saken.

§ 14-12. Straff for tredjeparts opplysningssvikt mv.

(1) Med bot eller fengsel inntil to år straffes opplysningspliktig tredjepart som gir uriktig eller ufullstendig opplysning til skattemyndighetene, eller unnlater å gi pliktig opplysning.

(2) Med bot eller fengsel inntil ett år straffes den som grovt uaktsomt overtrer gjerningsbeskrivelsen i første ledd.

§ 14-13. Straff for unnlatt medvirkning til kontroll mv.

Med bot eller fengsel inntil to år straffes den som unnlater å medvirke til kontroll etter §§ 10-4 eller 10-8.

Kapittel 15 Søksmål mv.

§ 15-1. Søksmål fra skattepliktige mv.

(1) Den som har klageadgang over en avgjørelse skattemyndighetene har truffet etter denne loven, kan reise søksmål om prøving av avgjørelsen. Den kan også reise søksmål om prøving av avgjørelsen i klagesaken.

(2) Hvem som har adgang til å gå til søksmål om prøving av andre avgjørelser enn avgjørelser etter første ledd første punktum, følger av reglene i tvisteloven § 1-3.

§ 15-2. Søksmål fra departementet eller en kommune

(1) Departementet kan ved søksmål få prøvd om nemndsvedtak i sak om fastsetting av skatt skal oppheves helt eller delvis fordi det bygger på feilaktig faktisk grunnlag eller uriktig oppfatning av et rettsspørsmål. Dette gjelder likevel ikke avgjørelse truffet på grunnlag av en bindende forhåndsuttalelse etter kapittel 6.

(2) Kommunestyret kan ved søksmål få prøvd vedtak som gjelder spørsmålet om hva som er rett skattested for enkelte skattepliktige. Søksmål anlegges mot den andre eller de andre kommunene som er part i tvisten.

(3) Kommunestyret kan ved søksmål få prøvd vedtak som gjelder spørsmål av betydning for utskrivningen av eiendomsskatt. Kommunestyret kan også få prøvd den skattepliktiges fastsetting av skattegrunnlaget for kraftforetak som har betydning for utskrivningen av eiendomsskatt.

(4) Den avgjørelsen retter seg mot, skal varsles om søksmålet.

§ 15-3. Partsstilling

(1) Ved søksmål til prøving av avgjørelser etter denne loven utøves statens partsstilling av den skattemyndigheten som har truffet avgjørelsen. Er avgjørelsen truffet av en nemnd, utøves partsstillingen av skattekontoret.

(2) Departementet kan i enkeltsak eller i grupper av saker overta utøvelsen av partsstillingen eller overføre den til annen skattemyndighet.

(3) Søksmål om nemndsvedtak etter § 15-2 første ledd skal rettes mot nemnda ved lederen.

§ 15-4. Søksmålsfrist

(1) Søksmål som gjelder enkeltvedtak om skattefastsetting, må reises innen seks måneder etter at vedtaket ble sendt den skattepliktige. Det kan gis oppfriskning for oversittelse av fristen etter reglene i tvisteloven §§ 16-12 til 16-14.

(2) Søksmålsfristen avbrytes dersom det omtvistede spørsmålet klages inn for Stortingets ombudsmann for forvaltningen. Ny søksmålsfrist på seks måneder løper fra ombudsmannens melding om avsluttet behandling er kommet fram til den skattepliktige, eller fra den skattepliktige blir varslet om myndighetenes svar på ombudsmannens anmodning om fornyet behandling. Søksmålsfristen etter første ledd avbrytes likevel ikke dersom klagen ikke fører til realitetsavgjørelse hos ombudsmannen og dette skyldes forsettlig forhold fra den skattepliktiges side.

(3) Hvor lenge det er adgang til å gå til søksmål om prøving av andre avgjørelser enn vedtak etter første ledd, følger av reglene i tvisteloven § 1-3.

§ 15-5. Adgang til å stille vilkår for å reise søksmål

(1) Det forvaltningsorganet som har truffet enkeltvedtak i medhold av denne loven, kan bestemme at søksmål om gyldigheten av vedtaket ikke skal kunne reises uten at adgangen til å klage over vedtaket er benyttet, og at klagen er avgjort av den høyeste klageinstansen som står åpen.

(2) Søksmål skal i alle tilfeller kunne reises når det har gått ett år fra klage første gang ble framsatt, og det ikke skyldes forsømmelse fra klagerens side at klageinstansens avgjørelse ikke foreligger. Forutsatt at klagen ble fremmet innen klagefristen, utløper søksmålsfristen etter § 15-4 ikke før klageinstansen har truffet avgjørelse i saken.

§ 15-6. Fastsetting etter avsagt dom mv.

(1) Når domstolen kommer til at den skattepliktige bare skal betale en del av den fastsatte skatten, eller bare skal ha tilbake en del av et tilbakebetalingskrav, og det ikke foreligger tilstrekkelige opplysninger til å fastslå det riktige beløpet, skal det i domsslutningen angis hvordan ny fastsetting skal utføres.

(2) Kommer domstolen til at myndighetenes avgjørelse i sak om fastsetting ikke kan opprettholdes på grunn av formelle mangler, skal avgjørelsen henvises til ny behandling hos vedkommende skattemyndighet.

(3) Endelig rettsavgjørelse og forlik er bindende for alle skattekreditorer.

§ 15-7. Avgjørelse i fordelingstvist

(1) Kommuner som er enige om hvor en skattepliktig sin formue og inntekt skal skatlegges etter skatteloven kapittel 2 og 3, kan i fellesskap kreve at Skattedirektoratet avgjør tvisten med bindende virkning.

(2) Avgjørelsen skal begrunnes for så vidt grunnene kan antas å ha betydning ut over den foreliggende saken.

Kapittel 16 Ikrafttredelse, overgangsbestemmelser og endringer i andre lover

§ 16-1. Ikrafttredelse

Loven trer i kraft fra den tid Kongen bestemmer.

Fra samme tidspunkt oppheves lov 13. juni 1980 nr. 24 om ligningsforvaltning (ligningsloven).

§ 16–2. Overgangsbestemmelser

(1) § 12–6 gjelder for skattefastsetninger som tas opp til endring etter tidspunktet for lovens ikrafttredelse. Skattemyndighetene kan likevel ikke endre fastsetninger for skattleggingsperiodene 2012 til 2014 til ugunst for den skattepliktige dersom det ikke ville ha vært adgang til å endre fastsetningen etter fristreglene i ligningsloven.

(2) §§ 14–3 til 14–7 får virkning for saker som er tatt opp ved varsel om tilleggsskatt eller overtredelsesgebyr etter tidspunktet for lovens ikrafttredelse. For saker om tilleggsskatt og overtredelsesgebyr med varsel før tidspunktet for lovens ikrafttredelse gjelder de tidligere reglene. Det samme gjelder i saker der opplysningssvikten er begått før tidspunktet for lovens ikrafttredelse, for så vidt samlet tilleggsskatt eller overtredelsesgebyr hadde blitt høyere etter de nye reglene.

(3) Departementet kan gi forskrift om overgangsbestemmelser.

§ 16–3. Endringer i andre lover

Fra det tidspunkt loven treer i kraft, gjøres følgende endringer i andre lover:

1. I lov 13. august 1915 nr. 5 om domstolene gjøres følgende endring:

§ 218 annet ledd nr. 2 skal lyde:

2. Den som har bevilling som statsautorisert revisor eller er registrert som revisor, kan bistå med utferdigelse av skattemeldinger, skatteklager og andre henvendelser til skattemyndighetene.

2. I lov 17. juli 1925 nr. 2 om avgift av kull, jordoljer og andre mineraler og bergarter som utføres fra Svalbard gjøres følgende endringer:

§ 4 annet ledd første punktum skal lyde:

Undlater den avgiftspliktige å føre eller til bestemt tid å innsende boken med bilag til skattekontoret, eller undlater han å etterkomme en opfordring fra skattemyndighetene for Svalbard om å meddele opplysninger, taper han retten til å inngi klage, med mindre han godtgjør omstendigheter, som finnes fyldestgjørende til undskyldning for forsømmelsen.

§ 5 annet ledd annet punktum skal lyde:

Dog kan skattemyndighetene på andragende innrømme forlengelse av klagefristen.

§ 9 skal lyde:

§ 9. Undlatelse av å føre eller til bestemt tid å innsende den i § 3, første ledd omhandlede bok med bilag eller det i § 3, annet ledd omhandlede regnskap samt undlatelse av på forlangende å meddele nærmere opplysninger til skattemyndighetene straffes med bøter.

3. I lov 19. mai 1933 nr. 11 om særavgifter gjøres følgende endringer:

§§ 2 til 4 oppheves.

§§ 5a til 7 oppheves.

4. I lov 14. juli 1950 nr. 10 om valutaregulering gjøres følgende endring:

§ 7 sjettede ledd skal lyde:

Departementet avgjør om opplysninger innhenta ifylgje fyrste leden i denne paragrafen skal meddelast offentlege styresmakter som har med fastsetjinga av skatt, tolloppgåver og tilsyn med finansinstitusjonar å gjera.

5. I lov 19. juni 1959 nr. 2 om avgifter vedrørende motorkjøretøyer og båter gjøres følgende endringer:

§§ 2 til 5a oppheves.

§ 6 første ledd skal lyde:

For avgift og renter på motorkjøretøyer eller båter eller i samband med bruk av motorkjøretøy eller båt som omfattes av denne lov, er eieren ansvarlig.

§ 7 første, annet og fjerde ledd oppheves.

§ 10 oppheves.

6. I lov 3. mars 1972 nr. 5 om arv m.m. (arvelova) gjøres følgende endring:

§ 28 g tredje ledd annet punktum skal lyde:

For dette formålet kan ein sambuar krevje at skattestyresmaktene gir opplysningar om eller kopi av skattemelding og fastsetjing av formues- og inntektsskatt for den andre sambuaren.

7. I lov 6. juni 1975 nr. 29 om egedomsskatt til kommunane (eigedomsskattelova) gjøres følgende endringer:

§ 8 B–1 første til tredje ledd skal lyde:

- (1) Eigedomsskatt for anlegg for produksjon av elektrisk kraft skal reknast ut etter verdet (taksten) som anlegget vert sett til ved fastsetjinga av formues- og inntektsskatt året før skatteåret.
- (2) Vert det med heimel i § 12, bokstav b nytta ulike skattøyrar for bygningar og grunn, skal det fastsetjast særskilde skattegrunnlag for bygningar og for grunn i samband med den fastsetjinga som er nemnt i første leden.
- (3) Er det klaga på verdsetjinga, eller er verdsetjinga under prøving for domstolane, skal eigedomsskatten likevel reknast ut etter det verdet som vart sett ved fastsetjinga av formues- og inntektsskatt. Når spørsmålet er endeleg avgjort, skal skatten rettast i samsvar med den siste avgjerda.

§ 8 B–3 første ledd første punktum skal lyde:

Kommunefordeling av grunnlaget for eigedomsskatt for kraftanlegg sett i drift etter 1. januar 2000, skal byggje på plasseringa av slike særskilte driftsmiddel i kraftanlegget som nemnt i § 8 B–2 første leden pr. 1. januar i skattefastsetjingsåret.

§ 8 B–5 første punktum skal lyde:

Reglane i skatteforvaltningsloven gjeld tilsvarende så langt dei passer ved fastsetjing av kommunefordeling av eigedomsskattegrunnlag etter reglane i denne lova.

§ 8 C–1 første ledd første punktum skal lyde:

Kommunestyret avgjer om eigedomsskatten for bustader skal byggje på verdet (taksten) som vert sett på eigedomen ved fastsetjinga av formues- og inntektsskatt året før skatteåret.

§ 8 C–1 tredje ledd skal lyde:

- (3) Er verdet (taksten) for bustader sett ned ved fastsetjinga etter skatteloven § 4–10 første ledd andre eller tredje punktum, utgjer skattegrunnlaget det justerte verdet multiplisert med 2,67 for primærbustad og 1,33 for sekundærbustad.

§ 9 annet punktum skal lyde:

Seinare vert eigedomsskatten utrekna etter det verdet som eigedomen vert sett i ved fastsetjinga av formues- og inntektsskatt i skatteåret.

§ 17 fjerde ledd skal lyde:

Når taksten byggjer på verdet som er satt ved fastsetjinga av formues- og inntektsskatt, skal utskrivninga rettast berre så langt fastsetjinga vert brigda etter skatteforvaltningsloven § 9–4, kapittel 12 eller kapittel 13. Fristane for retting etter skatteforvaltningsloven § 12–6 gjeld då tilsvarende for eigedomsskatten.

§ 19 annet ledd skal lyde:

For anlegg for produksjon av elektrisk kraft og bustader som vert verdsette etter § 8 C, kan klaga ikkje gjelda det verdet som er sett på eigedomen ved fastsetjinga av formues- og inntektsskatt, jf. skatteforvaltningsloven § 13–2 fjerde ledd.

§ 23 første ledd første punktum skal lyde:

Føresegnene i skatteforvaltningsloven § 15–4 første ledd og § 15–6 første og andre ledd og skattebetalingsloven § 17–1 fjerde og femte ledd gjeld på tilsvarende vis for søksmål og tvistar for tingretten i sak om tvangsfullføring og mellombels sikring om eigedomsskatt.

§ 29 annet ledd skal lyde:

Reglane i skatteforvaltningsloven kapittel 3 om teieplikt gjeld på tilsvarende måte for tenestemenn og nemndmedlemmer som er med på å skriva ut eigedomsskatt i staden for reglane om teieplikt i forvaltningslova.

§ 29 siste ledd skal lyde:

Spørsmålet om dekning av sakskostnader blir avgjort av eigedomsskattekontoret når klagenemnda har endra eit vedtak til gunst for skattytar. Avgjerda kan klagast inn for klagenemnda.

8. I lov 13. juni 1975 nr. 35 om skattlegging av undersjøiske petroleumsforekomster m.v. gjøres følgende endringer:

§ 3 bokstav c fjerde ledd skal lyde:

Når det ved opphør av særskattepliktig virksomhet foreligger et udekket underskudd, kan den skattepliktige kreve utbetalt fra staten skatteverdien av slikt underskudd. Skatteverdien fastsettes ved å multiplisere udekket underskudd i alminnelig inntekt i sokkeldistriktet og i grunnlaget for særskatt med gjeldende satser på opphørstidspunktet. Beløpet fastsettes av skattemyndighetene for det året den særskattepliktige virksomheten opphører.

§ 3 bokstav c femte ledd skal lyde:

Den skattepliktige kan kreve utbetalt fra staten skatteverdien av direkte og indirekte utgifter (med unntak av finansutgifter) til undersøkelse etter petroleumsforekomster, for så vidt beløpet ikke overstiger årets underskudd i henholdsvis alminnelig inntekt i sokkeldistriktet og grunnlaget for særskatt. Skatteverdien av undersøkelsesutgiftene fastsettes ved å multiplisere de fradragsberettigede utgiftene i alminnelig inntekt og i særskattegrunnlaget med

gjeldende skattesatser for året da undersøkelsesutgiftene er pådratt. Beløpet fastsettes av skattemyndighetene for det aktuelle inntektsår. Når skatteverdien av undersøkelsesutgiftene kreves utbetalt etter dette ledd, skal utgiftene ikke inngå i underskudd som behandles etter andre bestemmelser i § 3 c. —. —. —. —. Hvis krav på utbetaling fra staten etter dette ledd første punktum er pantsatt eller overdratt, skal underskudd som skriver seg fra kostnader til undersøkelse etter petroleumsforekomster behandles etter reglene i første til fjerde punktum, med mindre pantlover eller den som har fått kravet overdratt samtykker til annen behandling etter denne bokstav.

§ 3 bokstav i skal lyde:

- i) Ved avtale om leie av flyttbar produksjonsinnretning kan leietaker som er skattepliktig etter § 5 kreve at det gis fradrag ved fastsettingen av skatt etter særskilte regler. Departementet kan gi nærmere regler til utfylling og gjennomføring av denne bokstav, herunder regler om skattemessig fradrag for avskrivninger, friinntekt og rentekostnader.

§ 4 første ledd skal lyde:

Til bruk ved fastsettingen av skatt, herunder fastsettingen av særskatt (jf. § 5), kan departementet – generelt eller for det enkelte tilfelle – med bindende virkning fastsette en normpris for petroleum som utvinnes i de områder som er nevnt i § 1, bokstav a og b.

§ 5 annet ledd skal lyde:

Særskatt fastsettes på den inntekt av virksomheten som ligger til grunn for fastsetting av den alminnelige inntektsskatt. Det gis ikke fradrag for tap eller underskudd som fremkommer ved annen virksomhet enn utvinning og rørledningstransport som nevnt i § 1. Det gis ikke fradrag for tilskudd etter skatteloven § 6–42.

§ 5 sjette, syvende og åttende ledd skal lyde:

Dersom friinntekt utgjør mer enn nettoinntekten, kan det overskytende føres til fradrag i senere år ved fastsetting av særskatt. Bestemmelsene i § 3 c annet ledd første og tredje punktum samt tredje ledd får tilsvarende anvendelse på overskytende friinntekt etter foregående punktum.

Når det ved opphør av særskattepliktig virksomhet foreligger overskytende friinntekt, kan den skattepliktige kreve utbetalt fra staten skatteverdien av slik friinntekt. Skatteverdien fastsettes ved å multiplisere overskytende friinntekt med gjeldende sats for særskatt på opphørstidspunktet. Beløpet fastsettes av skattemyndighetene for det året den særskattepliktige virksomheten opphører.

Særskatt etter denne bestemmelse kommer ikke til fradrag ved fastsetting av annen inntektsskatt.

§ 6 oppheves.

§ 6 a oppheves.

§ 7 nr. 2 skal lyde:

2. Terminskatt etter nr. 1 skal skrives ut til det beløp som fastsatt skatt ventes å utgjøre for vedkommende inntektsår. Ved utskrivningen fordeles terminskatten i seks deler, jf. annet ledd. Den skattepliktige skal ha adgang til å uttale seg før utskrivningen finner sted.

§ 7 nr. 4 skal lyde:

4. Skattyteren kan ved forfall for andre termin med virkning for de tre første terminene innbetale tillegg til utskrevet terminskatt når denne antas utilstrekkelig til å dekke den skatt som ventes fastsatt. Tilsvarende kan skattyteren ved forfall for femte termin med virkning for de tre siste terminene innbetale tillegg til utskrevet terminskatt.

§ 7 nr. 5 annet ledd skal lyde:

Når skatten er fastsatt blir utskrevet terminskatt å avregne i den fastsatte skatt. I tilfeller som nevnt i petroleumsskatteloven § 7–4 avregnes innbetalt terminskatt i fastsatt skatt. Skattebetalingsloven § 7–1 annet og tredje ledd og § 7–2 første ledd gjelder tilsvarende. Departementet kan i forskrift gi regler om gjennomføring og utfylling av denne bestemmelse.

9. I lov 8. april 1981 nr. 7 om barn og foreldre gjøres følgende endringer:

§ 70 syvende ledd skal lyde:

Foreldra har plikt til å opplyse det organet som skal handsame fastsetjinga av tilskotet, om kva arbeid, utdanning, inntekt og formue dei har, og elles om alt ana som kan ha noko å seie for fastsetjinga av fostringstilskotet. For å fastsetje tilskotet kan organet utan omsyn til teieplikta krevje dei opplysningane som trengst frå arbeidsgjevarar, skattestyresmaktene, arbeids- og velferdsetaten og forsikringsselskap, bankar og andre som forvarer eller forvaltar formueverdiar.

§ 80 første ledd tredje og fjerde punktum skal lyde:

Ei indeksregulering skal likevel først gjerast etter at det er teke omsyn til frådraga den frikjende faren tidlegare har fått i skattefastsetjinga si for betalt tilskot. Fordelen av det tidlegare frådraget i skattefastsetjinga skal setjast til 20 prosent.

10. I lov 22. mai 1981 nr. 25 om rettergangsmåten i straffesaker gjøres følgende endringer:

§ 67 annet ledd bokstav c skal lyde:

- c) overtredelse av militær straffelov § 34 annet ledd annet straffalternativ, jf. tredje ledd, lov om toll og vareførsel § 16–7, skatteforvaltningsloven §§ 14–12 og 14–13, utlendingsloven § 108 tredje ledd, jf. sjette ledd, regnskapsloven § 8–5 første ledd første og tredje punktum, jf. tredje ledd første punktum, bokføringsloven § 15 første ledd første og tredje punktum, jf. tredje ledd første punktum, alkoholloven § 10–1 annet ledd, arbeidsmiljøloven § 19–1 annet ledd, kystvaktloven § 36 annet ledd, viltloven § 56 første ledd annet punktum, lakse- og innlandsfiskloven § 49 første ledd annet punktum og forurensningsloven § 79 tredje ledd.

11. I lov 8. juni 1984 nr. 58 om gjeldsforhandling og konkurs (konkursloven) gjøres følgende endring:

§ 101 tredje ledd skal lyde:

Skattemyndighetene skal på forlangende fra retten eller bostyreren gi opplysninger om skyldnerens formues- og inntektsforhold.

12. I lov 8. juni 1984 nr. 59 om fordringshavernes dekningsrett gjøres følgende endringer:

§ 2–7 tredje ledd tredje punktum skal lyde:

For skattekrav kan utlegg alltid tas i krav som forfaller inntil fem år etter utgangen av det inntektsåret skatten gjelder, eller i tilfelle endring av fastsettingen av formues- og inntektsskatt fem år etter utgangen av det kalenderår da endringsvedtak ble truffet.

§ 9–4 annet ledd annet punktum:

Fordring på refusjon etter skatteloven § 16–50 regnes i denne sammenheng som forfalt ved fastsettingen av den skatt som gir grunnlag for kravet.

§ 9–4 annet ledd femte punktum skal lyde:

Fortrinnsretten omfatter ikke skatt som er eller kunne vært fastsatt ved endring av skattefastsetting etter skatteforvaltningsloven kapittel 12.

§ 9–7 nr. 4 bokstav a skal lyde:

- a) Fordring på tilleggsskatt pålagt som følge av uriktige eller ufullstendige opplysninger til skattemyndighetene, og annen skatte- eller avgiftsfordring av tilsvarende art.

13. I lov 18. desember 1987 nr. 93 om kontroll med eksport av strategiske varer, tjenester og teknologi m.v. gjøres følgende endringer:

§ 2 femte ledd skal lyde:

Departementet kan videre bestemme at offentlige organer som har med fastsettingen av formues- og inntektsskatt og kontrollen med merverdiavgiften å gjøre, skal få adgang til å gjøre seg kjent med de opplysninger som er gitt etter denne lov.

14. I lov 4. juli 1991 nr. 47 om ekteskap gjøres følgende endring:

§ 39 annet punktum skal lyde:

For dette formålet kan en ektefelle kreve at den andre ektefellen og skattemyndighetene gir opplysninger om eller kopi av den felles eller den andre ektefellens skattemelding og fastsetting av formues- og inntektsskatt.

15. I lov 11. juni 1993 nr. 66 om pristiltak gjøres følgende endring:

§ 3 femte ledd første punktum skal lyde:

Opplysninger som kreves etter annet ledd kan gis uten hinder av den lovbestemte taushetsplikt som ellers påhviler skattemyndigheter og myndigheter som har til oppgave å overvåke offentlig regulering av ervervsvirksomhet.

16. I lov 29. november 1996 nr. 68 om skatt til Svalbard (Svalbardskatteloven) gjøres følgende endringer:

§ 1–1 første ledd skal lyde:

Denne lov gjelder skatt til Svalbard av formue og inntekt, herunder fastsetting, betaling og innkreving av slik skatt.

§ 2–1 fjerde ledd skal lyde:

Lønn og annen godtgjørelse for arbeid utført utenfor Svalbard er unntatt fra skatteplikten dersom det godtgjøres at inntekten er skattepliktig ved annen norsk skattlegging eller i fremmed stat.

§ 2–3 annet ledd skal lyde:

Inntekt av næringsvirksomhet utøvet utenfor Svalbard unntas fra skatteplikt dersom det godtgjøres at inntekten er skattepliktig ved annen norsk skattlegging eller i fremmed stat.

Nåværende § 3–2 blir § 3–1.

§ 3–1 første ledd tredje punktum skal lyde:

I det samlede inntektsgrunnlaget etter forrige punktum inngår også inntekt som nevnt i § 3–2 fjerde ledd bokstav b.

Nåværende § 3–1 blir § 3–2 og overskriften skal lyde:

§ 3–2. *Formue og annen inntekt enn lønn*

§ 3–2 første ledd skal lyde:

Formue og inntekt av annen art enn nevnt i § 3–1 skattlegges etter reglene i skatteloven, med mindre annet er bestemt.

§ 3–2 fjerde ledd bokstav b første punktum skal lyde;

Skatt av alminnelig inntekt fra enkeltpersonforetak beregnes med en prosentvis fastsatt del av denne inntekten og med samme satser som er fastsatt for lønnsinntekt, jf. § 3–1.

Kapittel 4 skal lyde:

Kapittel 4. Skatteforvaltning mv.

§ 4–1. *Skatteforvaltningslovens anvendelse på Svalbard*

Skatteforvaltningsloven gjelder ved fastsetting av skatt og trygdeavgift til Svalbard jf. skatteforvaltningsloven § 1–1 bokstav b.

§ 4–2. *Særlige bestemmelser for visse grupper skattepliktige*

Departementet kan fastsette nærmere regler om

- a) forenklet felles skatteoppgjør for prosjektgrupper mv. med kortere opphold på Svalbard,
- b) krav til registrering og dokumentasjon av regnskapsopplysninger, årsregnskap og årsberetning for næringsdrivende selskaper, eller for grupper av slike.

§ 5–1 skal lyde:

§ 5–1. *Skattebetalingslovens anvendelse på Svalbard*

Skattebetalingsloven gjelder ved betaling og innkreving av skatt og trygdeavgift til Svalbard, jf. skattebetalingsloven § 1–1 annet ledd b.

§ 5–2 første ledd første punktum skal lyde:

Ved utbetaling av lønn og annen godtgjørelse for arbeid skal arbeidsgiver gjøre fradrag i ytelsens verdi for skatt etter § 3–1.

§ 5–2 fjerde ledd skal lyde:

Skattebetalingsloven kapittel 5 om forskuddstrekk får ikke anvendelse for lønnstrekk, med unntak av § 5–12.

§ 5–2 femte ledd første punktum skal lyde:

Arbeidsgiveren skal levere melding om foretatt lønnstrekk etter reglene i skatteforvaltningsloven § 8–8 første ledd.

§ 5–2 nytt niende ledd skal lyde:

Departementet kan fastsette nærmere regler om gjennomføring av lønnstrekkordningen, herunder om lønnstrekk i naturalytelser og utgiftsgodtgjørelser.

§ 5–3 oppheves.

§ 6–3 første ledd annet punktum skal lyde:

Bestemmelsen gjelder ikke for forenklet oppgjør etter § 4–2 bokstav a.

17. I lov 13. desember 1996 nr. 87 om skatt på honorar til utenlandske artister m.v. gjøres følgende endringer:

§ 6 oppheves.

§ 8 overskriften skal lyde:

§ 8. *Attest om innbetalt skatt*

§ 8 første til femte ledd oppheves.

§ 10 skal lyde:

§ 10. *Forskriftshjemmel*

Departementet kan i forskrift fastsette nærmere bestemmelser om skattlegging etter denne lov, herunder om fastsettelse av utgifter til transport, kost og losji, bruk av billetter, skattetrekk og innkreving.

§ 11 oppheves.

§ 12 skal lyde:

§ 12. Forholdet til annen skattelovgivning

Den øvrige skattelovgivning, herunder skatteforvaltningsloven og skattebetalingsloven, kommer til anvendelse så langt annet ikke følger av denne lov med forskrifter. Trekkplikt etter denne lov, og forsømmelse av slik plikt har samme virkning som tilsvarende plikt og forsømmelse etter de nevnte lover.

18. I lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd gjøres følgende endringer:

§ 3–5 sjette ledd skal lyde:

Trygdetid i alderspensjoner medregnes fra utløpet av det året fastsettingen av formues- og inntektsskatt for det aktuelle året er ferdig.

§ 3–18 annet ledd annet punktum skal lyde:

Naturalytelser og overskudd på utgiftsgodtgjørelser regnes med og gis den verdien som legges til grunn ved fastsetting av inntektsskatt.

§ 7–2 tredje ledd skal lyde:

Formue som nevnt i andre ledd bokstav a og b skal være den formue som framgår av siste fastsetting av formues- og inntektsskatt.

§ 19–5 annet ledd første punktum skal lyde:

Pensjonspoeng etter §§ 3–13, 3–14 og 3–16 medregnes i tilleggspensjonen fra utløpet av det året fastsettingen av formues- og inntektsskatt for det aktuelle året er ferdig.

§ 19–13 første ledd annet punktum skal lyde:

Beregningen foretas med virkning fra januar året etter at fastsettingen av formues- og inntektsskatt for det aktuelle året foreligger.

§ 20–4 tredje ledd skal lyde:

Pensjonsopptjeningen for et kalenderår oppreguleres med lønnsvekst og tilføres pensjonsbeholdningen ved utløpet av året fastsettingen av formues- og inntektsskatt for det aktuelle året er ferdig.

§ 20–10 tredje ledd skal lyde:

Trygdetid medregnes fra utløpet av det året fastsettingen av formues- og inntektsskatt for det aktuelle året er ferdig.

§ 20–17 tredje ledd skal lyde:

Omregninger foretas med virkning fra januar året etter at fastsettingen av formues- og inntektsskatt foreligger.

§ 21–16 skal lyde:

§ 21–16. Saksbehandling i avgiftssaker m.m.

For saker som behandles av skattemyndighetene etter kapittel 24, gjelder ikke bestemmelsene i kapitlet her, og heller ikke bestemmelsene i forvaltningsloven.

§ 23–2 tiende ledd skal lyde:

Når det gjennomføres summarisk fellesoppgjør etter skatteforvaltningsloven § 12–4, inngår det beløp som arbeidsgiveren blir ansvarlig for etter denne bestemmelsen, i grunnlaget for arbeidsgiveravgiften.

§ 23–3 annet ledd nr. 2 bokstav f skal lyde:

- f) godtgjørelse til deltaker for arbeidsinnsats i selskap med deltakerfastsetting i næring der det svares produktavgift som nevnt i § 23–5,

§ 24–2 oppheves.

§ 24–3 oppheves.

§ 24–4 annet ledd fjerde punktum skal lyde:

Også Riksrevisjonen kan foreta slike ettersyn og kreve fremlagt dokumenter som nevnt.

§ 24–5 annet og tredje ledd oppheves.

19. I lov 13. juni 1997 nr. 53 om eierskap i medier gjøres følgende endring:

§ 13 fjerde ledd første punktum skal lyde:

Opplysninger som kreves etter første ledd, kan gis uten hinder av den lovbestemte taushetsplikt som ellers påhviler skattemyndigheter og myndigheter som har til oppgave å overvåke offentlig regulering av ervervsvirksomhet.

20. I lov 17. juli 1998 nr. 56 om årsregnskap m.v. (regnskapsloven) gjøres følgende endring:

§ 7–30b annet ledd annet punktum skal lyde:

Transaksjoner mellom heleide konsoliderte foretak kan unnlates opplyst i selskapsregnskapet dersom selskapet er unntatt fra dokumentasjonsplikten etter skatteforvaltningsloven § 8–9 annet ledd.

21. I lov 15. januar 1999 nr. 2 om revisjon og revisorer (revisorloven) gjøres følgende endring:

§ 6–2 fjerde ledd annet punktum skal lyde:

Revisor skal sende kopi av begrunnelse som nevnt i § 5–2 fjerde ledd nr. 5 som gjelder krav om bekreftelser etter skatteforvaltningsloven, til skattekontoret.

22. I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt (skatteloven) gjøres følgende endringer:

§ 1–3 bokstav c skal lyde:

- c. nedsette eller frafalle lovlig fastsatt skatt, uten særlig hjemmel i denne lov.

§ 2–1 syvende ledd skal lyde:

- (7) Plikten til å svare formuesskatt er betinget av at skattyteren bor i riket 1. januar i det år skatten fastsettes.

§ 2–2 tredje til femte ledd skal lyde:

(3) Deltakerne i selskap som nevnt i annet ledd fastsetter skatt hver for seg for sin andel i selskapets formue og inntekt, jf. §§ 4–40 og 10–40 til 10–45.

(4) Skatt av inntekt kan fastsettes selv om selskapet eller innretningen er oppløst eller boet er sluttet og midlene utdelt til parthaverne før utgangen av inntektsåret.

(5) For selskap m.v. som har plikt til å svare formuesskatt, er formuesskatteplikten betinget av at selskapet, innretningen eller boet ikke er oppløst eller sluttet 1. januar i det år skatten fastsettes.

§ 2–10 skal lyde:

§ 2–10. *Fastsetting av skatt for ektefeller under ett*

Ektefeller fastsetter skatt av begge formue og inntekt under ett når ikke annet er bestemt i denne lov.

§ 2–11 skal lyde:

§ 2–11. *Særskilt fastsetting av ektefellers inntekt*

(1) Har begge ektefeller inntekt, kan hver av dem fastsette inntekten særskilt.

(2) Skattemyndighetene kan gjennomføre særskilt fastsetting også uten at ektefellene selv har foretatt særskilt fastsetting, hvis det gir lavere eller samme samlede skatt som fastsetting under ett.

(3) Ved inntekt av bedrift som tilhører den ene eller begge ektefeller, kan ektefellene etter nærmere dokumentasjon fastsette en forholdsmessig andel av overskuddet som svarer til arbeidsinnsats og deltakelse i virksomheten. Departementet kan gi forskrift om dokumentasjon.

§ 2–12 skal lyde:

§ 2–12. *Fastsetting av skatt for ektefeller hver for seg*

Ektefeller fastsetter skatt hver for seg

- a. når ekteskapet er inngått etter 31. oktober året før inntektsåret. Den ektefellen som har lavest alminnelig inntekt, kan likevel fastsette skatt under ett med den andre ektefellen hvis de har stiftet felles hjem før utløpet av inntektsåret,

- b. når de ved utløpet av inntektsåret var separert eller levde varig atskilt.

§ 2–13 skal lyde:

§ 2–13. *Fordeling av skatt mellom ektefeller*

(1) Ektefeller som helt eller delvis fastsetter skatt under ett, jf. §§ 2–10 og 2–12 bokstav a annet punktum, skal fordele skatt av

a. alminnelig inntekt etter størrelsen av den alminnelige inntekt hver ektefelle har,

b. personinntekt etter størrelsen av den personinntekt hver ektefelle har,

c. formue etter størrelsen av den nettoformue hver ektefelle har.

(2) Endret skatt ved endring av fastsatt skatt senere enn to år etter utløpet av inntektsåret, skal i sin helhet tilregnes den ektefellen som endringen gjelder. Departementet kan gi forskrift til utfylling og gjennomføring av dette ledd.

§ 2–14 skal lyde:

§ 2–14. *Fastsetting av barns formue og inntekt*

(1) Når barn er 16 år eller yngre ved utløpet av inntektsåret, fastsettes skatten av barnets inntekt og formue med en halvpart på hver av foreldrene hvis foreldrene lever sammen ved utgangen av året. Foreldrene kan fastsette en annen fordeling.

(2) Lever ikke foreldrene sammen ved utgangen av året, fastsettes skatten av barnets inntekt og formue på den av foreldrene som barnet er folkeregistrert sammen med på dette tidspunkt. Hvis denne av foreldrene ikke har hatt omsorgen for barnet det meste av året, kan vedkommende kreve at barnets formue og inntekt fastsettes hos den annen hvis sistnevnte har hatt omsorgen for barnet det meste av året.

(3) Skatt på særkullsbarns formue og inntekt fastsettes med en halvpart hos hver av ektefellene. Den av ektefellene som ikke er barnets biologiske mor eller far og som heller ikke har adoptert barnet, kan kreve at barnets formue og inntekt fastsettes hos den andre ektefellen.

(4) Skatt på arbeidsinntekt fastsettes likevel særskilt hos barn som i inntektsåret er 13 år eller eldre, og har hatt arbeidsinntekt.

(5) Selv om øvrig skatt for barnet fastsettes sammen med foreldrene etter reglene i første ledd, kan skatt av engangserstatning eller annen ytelse som omfattes av § 4–22 fastsettes særskilt hos barnet.

Overskriften til § 2–15 og paragrafens første ledd skal lyde:

§ 2–15. Fastsetting av skatt etter dødsfall

(1) Ved dødsfall i inntektsåret fastsetter boet eller arving som har overtatt boet udelt, skatten for sin egen og avdødes samlede inntekt i dette året. Arving kan likevel fastsette skatten for sin og avdødes inntekt hver for seg.

§ 2–20 skal lyde:

§ 2–20. Fordeling av inntekt ved eierskifte

Når eiendom eller virksomhet skifter eier i inntektsåret, skattlegges hver av eierne for den inntekten som etter tidfestingsreglene faller i vedkommendes eiertid, jf. likevel § 2–15 om fastsetting av skatt etter dødsfall og § 10–41 om realisasjon av andel i selskap med deltakerfastsetting m.v.

§ 2–33 første ledd annet og tredje punktum skal lyde

Ved siden av boet kan skyldneren fastsette skatt av inntekt som skyldneren eller ektefellen erverver, og som ikke tilflyter boet. Skyldneren skal fastsette skatt av formue som skyldneren eller ektefellen eier ved utløpet av inntektsåret, som ikke er inndratt i boet.

§ 2–35 annet ledd bokstav c skal lyde:

- c. personer bosatt på fastlandet og selskaper hjemmehørende på fastlandet ikke fastsette skatt av inntekt og formue som er skattlagt til Svalbard.

§ 3–1 tredje ledd skal lyde:

(3) Ved fastsetting av skatt under ett etter § 2–12 a svares skatt til bostedskommunen til den av ektefellene som har høyest alminnelig inntekt.

§ 3–1 syvende ledd tredje punktum skal lyde:

Personens ektefelle og barn i felles husstand anses bosatt samme sted, med mindre de har særlig svak tilknytning til denne boligen og ikke fastsetter under ett med personen.

§ 4–1 skal lyde:

§ 4–1. Hovedregel om formue

(1) Skattepliktig formue fastsettes til omsetningsverdien pr. 1. januar i skattefastsettingsåret av skattyterens eiendeler med økonomisk verdi, med fradrag for gjeld som skattyteren hefter for.

(2) For skattyter med avvikende regnskapsår etter forskriftsbestemmelse vedtatt med hjemmel i skatteforvaltningsloven § 8–14 skal formuesfastsettelsen omfatte formuen ved utløpet av siste regnskapsår før 1. januar i skattefastsettingsåret.

§ 4–3 første ledd bokstav e og f skal lyde:

- e. forskuddsskatt, forhåndsskatt og terminskatt som ikke er forfalt, samt restskatt og resterende skatt som ikke er fastsatt ved utløpet av inntektsåret,
- f. skatt, trygdeavgift eller tilleggs-skatt og renter som fastsettes ved endring av fastsatt skatt etter utløpet av inntektsåret.

§ 4–11 annet ledd skal lyde:

(2) Verdien av skog settes til den avkastningsverdien skogen har på lengre sikt ved rasjonell skjøtsel og drift etter forskrift, jf. skatteforvaltningsloven § 9–8 tredje ledd.

§ 4–12 skal lyde:

§ 4–12. Aksje, grunnfondsbevis og andel i verdipapirfond

(1) Børsnotert aksje verdsettes i alminnelighet til kursverdien 1. januar i skattefastsettingsåret.

(2) Ikke-børsnotert aksje verdsettes til aksjens forholdsmessige andel av aksjeselskapets eller allmennaksjeselskapets samlede skattemessige formuesverdi 1. januar året før skattefastsettingsåret fordelt etter pålydende.

(3) Ikke-børsnotert aksje i utenlandsk selskap verdsettes til aksjens antatte salgsverdi 1. januar i skattefastsettingsåret. Aksjen skal verdsettes etter annet ledd når skattyteren krever dette og kan sannsynliggjøre selskapets skattemessige formuesverdi.

(4) Departementet kan

- a) gi forskrift om beregning av aksjeverdien i annet ledd, og om dokumentasjonskrav etter tredje ledd,
- b) fastsette skjema til bruk ved beregningen,
- c) ved forskrift bestemme at ikke-børsnoterte aksjer som er undergitt annen kursnotering, verdsettes som bestemt i første ledd,
- d) ved forskrift gi bestemmelser om samordning av verdsettelse av ikke-børsnoterte aksjer i utenlandske selskaper mellom forskjellige skattekontorer.

(5) Grunnfondsbevis i sparebank, gjensidig forsikringsselskap, kreditt- og hypotekforening og selveiende finansieringsforetak verdsettes til kursverdien 1. januar i skattefastsettingsåret. Er kursen ikke notert eller kjent, settes verdien til den antatte salgsverdi.

(6) Andel i verdipapirfond verdsettes til andelsverdien 1. januar i skattefastsettingsåret.

§ 4–13 skal lyde:

§ 4–13. *Aksje i nystiftet aksjeselskap og allmennaksjeselskap eller hvor aksjekapitalen er endret i året før skattefastsettingsåret*

(1) For aksjeselskap eller allmennaksjeselskap som er stiftet året før skattefastsettingsåret, settes aksjeverdien til summen av aksjenes pålydende beløp og overkurs. Er stiftelsen skjedd ved overgang fra personlig firma til aksjeselskap eller allmennaksjeselskap, legges verdien 1. januar i skattefastsettingsåret til grunn, fastsatt i samsvar med § 4–12 annet ledd.

(2) For aksjeselskap eller allmennaksjeselskap hvor aksjekapitalen i året før skattefastsettingsåret er forhøyet eller satt ned ved innbetaling fra eller utbetaling til aksjonærene, legges verdien 1. januar i skattefastsettingsåret til grunn ved skattefastsettingen. Det samme gjelder såfremt selskapet det forutgående år har ervervet egne aksjer uten nedskrivning av aksjekapitalen, eller aksjen i året før skattefastsettingsåret er strøket fra notering på børs eller notering på SMB-listen ved Oslo Børs. For øvrig gjelder § 4–12 annet ledd.

§ 4–17 skal lyde:

§ 4–17. *Varebeholdning*

Beholdning av varer og råstoffer i virksomhet verdsettes til samme verdi som legges til grunn ved fastsettingen av inntekt, jf. § 14–5 annet ledd.

§ 4–20 annet ledd skal lyde:

(2) Personer som fastsetter skatt under ett, har ett felles fribeløp etter første ledd.

§ 4–31 tredje ledd første punktum skal lyde:

Andre skattytere enn nevnt i annet ledd gis ikke fradrag for gjeld som svarer til forholdet mellom verdien av fast eiendom og eiendeler i virksomhet som nevnt i første ledd og verdien av skatteytters samlede eiendeler, basert på verdien ved skattefastsettingen.

§ 4–40 skal lyde:

§ 4–40. *Fastsetting av formue for deltaker i selskap med deltakerfastsetting*

For deltaker i selskap med deltakerfastsetting som omfattes av § 10–40, settes verdien av deltakerens selskapsandel ved fastsettingen av formue til en andel av selskapets nettoformue beregnet som om selskapet var skattyter.

§ 4–50 skal lyde:

§ 4–50. *Fastsetting av formue for inntekts- eller bruksnyter*

Er det ved testament eller annen gyldig disposisjon bestemt at inntektsnytelsen av en kapital eller bruksnytelsen av en eiendom i kortere eller lengre tid skal tilkomme en person, men at selve kapitalen eller eiendommen skal tilfalle en annen person, stiftelse eller innretning, fastsetter rente- eller bruksnyteren formue av kapitalen eller eiendommen så lenge denne retten vedvarer.

§ 4–51 skal lyde:

§ 4–51. *Forsømmelse av meldeplikt ved realisasjon av aksje og grunnfondsbevis mv.*

Er det i innsendt aksjonær oppgave oppført noen som har forsømt å gi melding til selskapets eller innretningens styre om at aksje eller grunnfondsbevis m.v. er realisert, skal vedkommende fastsette skatten som eier av aksjen eller grunnfondsbeviset mv., med mindre vedkommende påviser hvem som er den virkelige eieren.

§ 5–2 første ledd annet punktum skal lyde:

Ved uttak fra enkeltpersonforetak eller sameie, gjelder skatteplikten bare hvor kostprisen helt eller delvis er kommet til fradrag ved fastsettingen av skatt.

§ 5–11 tredje ledd skal lyde:

(3) Departementet kan gi forskrift til utfylling av første ledd og om i hvilken utstrekning reglene for forskuddstrekk i utgiftsgodtgjørelser skal gis tilsvarende anvendelse ved fastsettingen av skatt, jf. skattebetalingsloven § 5–8 tredje ledd.

§ 5–15 første ledd bokstav i skal lyde:

- i. arbeidsvederlag som ikke er virksomhetsinntekt, når beløpet er under grensen for opplysningsplikt etter forskrift gitt med hjemmel i skatteforvaltningsloven § 7–13, jf. § 7–2,

§ 5–22 første ledd første punktum skal lyde:

Bestemmelsene i denne paragraf gjelder for renter på lån fra personlig skattyter til aksjeselskap, allmennaksjeselskap, likestilt selskap og sammenslutning etter § 10–1, tilsvarende utenlandsk selskap, samt til selskap med deltakerfastsetting, jf. § 10–40.

§ 5–41 første ledd skal lyde:

(1) For livrente som er tegnet i selskap som har eller har hatt tillatelse til å drive forsikringsvirksomhet her i landet, er skatteplikten etter § 5–1 begrenset til den del av livrenten som anses å gå ut over tilbakebetalingen av premie for forsikringen. Det gjelder under forutsetning av at det ikke er gitt fradrag for premien ved fastsettingen av skatt. Departementet kan gi forskrift om størrelsen av den skattepliktige delen, om vilkår for begrensning av skatteplikten og om hel eller delvis skatteplikt ved brudd på vilkår.

§ 6–3 fjerde og femte ledd skal lyde:

(4) Udekket underskudd ved årets fastsetting av skatt kan fremføres til fradrag etter § 14–6. Foreldrefradrag etter § 6–48 og særfradrag etter §§ 6–80 til 6–85 tas ikke i betraktning ved fastsettelse av underskudd til fremføring.

(5) Når det i skatteavtale med fremmed stat er bestemt at inntekt skal være unntatt fra skattlegging i Norge, kommer tilhørende kostnad eller tilsvarende tap ikke for noen del til fradrag ved fastsetting av skatt på inntekt her i landet.

§ 6–19 annet ledd tredje punktum skal lyde:

Fradrag gis kun til aktiv yrkesutøver eller næringsdrivende og er betinget av at det senest ved utløpet av fristen for å levere skattemelding legges frem attest for innbetalt kontingent.

§ 6–32 annet ledd første punktum skal lyde:

Minstefradrag beregnes særskilt for hver person som fastsetter skatt under ett etter §§ 2–10, 2–12 a annet punktum og 2–14 første ledd.

§ 6–40 sjettede ledd skal lyde:

(6) Ved fradrag for rente av gjeld til utenlandsk fordringshaver skal rentekostnaden dokumenteres på den måten departementet har bestemt.

§ 6–46 sjettede ledd skal lyde:

(6) Fradrag etter første, annet, tredje og femte ledd gis bare hvis arbeidsgiver har avtale med det selskapet mv. der pensjonsordningen er tegnet, om at dette ukrevet innberetter opplysninger om utbetalinger fra pensjonsordningen til skattemyndighetene i henhold til skatteforvaltningsloven.

§ 6–49 første ledd skal lyde:

(1) Barn gis særskilt inntektsfradrag når barnet har arbeidsinntekt og barnet fastsetter skatt av underholdsbidrag, barnepensjon o.l.

§ 6–51 annet ledd skal lyde:

(2) Er det fastsatt fradrag for en kostnad, men fradragsrett for kostnaden likevel ikke foreligger som følge av denne bestemmelsen, skal tidligere fradragsført beløp tas til inntekt det år betalingen skjer.

§ 6–70 første ledd skal lyde:

- (1) Skattyter som
 - a. etablerer skatteplikt som bosatt i riket, jf. § 2–1 første ledd, kan ved fastsettingen av skatt for de to første inntektsårene kreve standardfradrag etter denne paragraf i stedet for ordinære fradrag.
 - b. har begrenset skatteplikt etter § 2–3 første ledd d og annet ledd, kan fastsette standardfradrag etter denne paragraf i stedet for ordinære fradrag.
 - c. har begrenset skatteplikt etter § 2–3 første ledd h, skal ha standardfradrag etter denne paragraf. Har personen utelukkende skatteplikt etter § 2–3 første ledd h, skal han ha standardfradrag uansett hvor lenge denne skatteplikten består.

§ 6–90 tredje ledd skal lyde:

(3) Fastsetter ektefellene skatten særskilt etter § 2–11, eller fordeler de skatten etter § 2–13, gjelder første og tredje ledd særskilt for hver av dem.

§ 6–91 tredje ledd første punktum skal lyde:

Andre skattytere enn nevnt i annet ledd har ikke krav på fradrag for gjeldsrenter som svarer til forholdet mellom verdien av fast eiendom og eiendeler i virksomheten som nevnt i første ledd og verdien av skattyters samlede eiendeler, basert på verdien ved skattefastsettingen.

§ 7–3 første ledd skal lyde:

(1) Boligselskaper fastsetter ikke skatt som selskaper. I stedet fastsetter andelshaverne skatten etter denne paragraf.

§ 7–3 fjerde ledd første punktum skal lyde:

Bestemmelsene i denne paragraf gjelder selv om vilkårene i tredje ledd ikke er oppfylt, når skattemyndighetene finner at dette vil gi et resultat som stemmer bedre med det virkelige forhold enn ordinær skattefastsetting etter regnskap ville gjøre.

Overskriften til § 7–10 skal lyde:

§ 7–10. *Fradrag for kostnad ved overgang fra skattefritak til skatteplikt*

§ 7–11 skal lyde:

§ 7–11. *Forskrift*

Departementet kan gi forskrift til utfylling og gjennomføring av bestemmelsene i dette kapittel, herunder om skatting av boligsameier og levering av opplysninger fra slike.

§ 8–2 femte ledd skal lyde:

(5) Skattyter som i en kommune enten ikke har skog eller bare har skog som ennå ikke er inntektsgivende, gis fradrag for kostnad til skogreising på egen eiendom med inntil ti prosent av nettoinntekten ved skattefastsettingen i samme kommune. Fradrag gis bare for skogreising i område som etter departementets bestemmelse skal anses som skogløst eller skogfattig.

§ 8–3 annet til femte ledd skal lyde:

(2) Avsetningsbeløpet kan for det enkelte år sammen med andre fradragsberettigede fondsavsetninger utgjøre høyst 80 pst. av det beløp inntekten av reindrift eventuelt ved gjennomsnittsfastsetting etter § 14–82 fastsettes til. Avsetningsbeløpet kan ikke være mindre enn 30 000 kroner.

(3) Fradrag for avsetning gis bare dersom skattyteren innen utløpet av fristen for å levere skattemelding har satt avsetningsbeløpet inn på særskilt konto i innenlandsk bank. Fradraget skal dokumenteres med erklæring fra banken om at skattekontoret vil få skriftlig underretning når det skjer bevegelse på kontoen eller innskuddet stilles som sikkerhet for gjeld.

(4) Fører skattefastsettingen til at skattyteren kunne ha foretatt større avsetning enn det beløp skattyteren regnet med som maksimum, er det adgang til å øke fradraget tilsvarende, forutsatt at økningen utgjør minst 5 000 kroner.

(5) Beløp som det er gitt fradrag for etter bestemmelsene foran, skal legges til skattyterens inntekt – eventuelt ved gjennomsnittsfastsetting etter § 14–82 – for det året eller de årene midlene på bankkontoen heves. Skatting skal skje senest ved skattefastsettingen for det syvende året etter at det ble gitt fradrag for beløpet. Rentebeløp som godskrives fondskontoen, behandles på samme måte. Inntående midler anses som hevet dersom de stilles som sikkerhet for gjeld. Skattyteren anses for å ha disponert over fondsmidlene i samme rekkefølge som beløpene ble avsatt. Ved skatting av fondsmidler gjelder bestemmelsen i § 6–90 annet ledd tilsvarende.

§ 8–10 første ledd skal lyde:

(1) Bestemmelsene i §§ 8–11 til 8–20 gjelder for aksjeselskap som er stiftet i henhold til aksjeloven og allmennaksjeselskap som er stiftet i henhold til allmennaksjeloven, og som fastsetter skatt etter den særskilte beskatningsordningen i henhold til bestemmelsene i §§ 8–11 til 8–20.

§ 8–11 første ledd bokstav c nr. 2 skal lyde:

2. andeler i selskaper med deltakerfastsetting m.v. som nevnt i § 10–40 hvor inntekten ikke fastsettes etter § 8–15

§ 8–11 første ledd bokstav e skal lyde:

e. andel i selskap med deltakerfastsetting mv. som nevnt i § 10–40, som kun eier eiendeler som nevnt under a–f og h, og hvor inntekten fastsettes etter § 8–15,

§ 8–11 niende ledd annet punktum skal lyde:

Departementet kan gi nærmere regler om selskapenes plikt til å innrapportere opplysninger til skattemyndighetene.

§ 8–12 annet ledd skal lyde:

(2) Valg om å tre inn i ordningen skal skje samlet for alle kvalifiserende selskap som tilhører samme konsern, jf. aksjeloven § 1–3 og allmennaksjeloven § 1–3, på det tidspunkt selskapene leverer skattemeldingen.

§ 8–13 første ledd bokstav b skal lyde:

- b. annen virksomhet med nær tilknytning til sjøtransportvirksomheten som drives av det aktuelle selskapet eller konsernforbundet selskap som skattlegges etter bestemmelsene i §§ 8–10 til 8–20.

§ 8–14 fjerde ledd skal lyde:

(4) Ved realisasjon av andel i selskap som nevnt i §§ 10–40 og 10–60, som omfattes av § 2–38, til selskap som skattlegges etter bestemmelsene i §§ 8–10 til 8–20 fra selskap med direkte eller indirekte eierinteresser i det overtakende selskapet, skal det foretas et inntektsoppgjør slik at en positiv differanse mellom skattemessig verdi og markedsverdi for andelen på realisasjonstidspunktet kommer til beskatning i det overtakende selskapet. Tilsvarende gjelder når realisasjonen skjer fra selskap som slikt selskap har direkte eller indirekte eierinteresser i. Inntektsoppgjør etter dette ledd skal ikke foretas ved realisasjon fra selskap som skattlegges etter bestemmelsene i §§ 8–10 til 8–20.

§ 9–7 syvende ledd skal lyde:

(7) Ved arv og gave av aksjer og andeler i selskap som nevnt i § 10–10, jf. 10–1, fra person omfattet av § 10–12 til arving eller gavemottaker som omfattes av § 10–12, gjelder § 10–33. Ved arv og gave av andel i selskap med deltakerfastsetting gjelder § 10–46, jf. § 10–33.

§ 9–13 fjerde og femte ledd skal lyde:

(4) Fritaket gjelder også for selskap med deltakerfastsetting ved overdragelse av landbrukseiendom eiet av selskapet i minst ti år, hvor alle deltakerne er slektninger som nevnt, og hvor eiendommen overdras til en av deltakerne eller et annet familiemedlem innenfor kretsen. Overdras en landbrukseiendom fra et selskap med deltakerfastsetting etter foregående punktum til en av deltakerne eller til en av deltakernes ektefelle eller til person innenfor familie-kretsen, anses forskjellen mellom antatt salgsverdi og vederlaget ikke som skattepliktig utdeling fra selskapet i henhold til § 10–42 første og annet ledd.

(5) Ved oppløsning av selskap med deltakerfastsetting i landbruket blir gevinst som skriver seg fra salg av landbrukseiendom som for seg ville vært skattefri for deltakeren etter første ledd, å holde utenfor ved beregning av over- eller underskudd på deltakerens andel.

§ 9–14 sjette ledd tredje punktum skal lyde:

Tapet fastsettes ved skattefastsettingen for det året realisasjonen anses å ha funnet sted, jf. § 14–27.

§ 9–14 niende ledd tredje og fjerde punktum skal lyde:

Retten til utsettelse etter denne paragraf begrenses til årets netto fastsatte skatt på inntekten. Det skal beregnes renter som nevnt i skattebetalingsloven § 11–6 annet ledd, fra det tidspunkt restskatt knyttet til fastsatt skatt etter denne paragraf skulle vært betalt etter bestemmelsene i skattebetalingsloven § 10–21.

§ 10–2 første ledd første punktum skal lyde:

Aksjeselskap og allmennaksjeselskap har krav på fradrag for konsernbidrag ved fastsettingen av skatt så langt dette ligger innenfor den ellers skattepliktige alminnelige inntekt, og for så vidt konsernbidraget ellers er lovlig i forhold til aksjelovens og allmennaksjelovens regler.

§ 10–4 tredje ledd oppheves.

§ 10–13 første ledd skal lyde:

(1) Av utbytte som utdeles til aksjonær som er hjemmehørende i utlandet, svares skatt til staten etter en sats som fastsettes av Stortinget i det årlige skattevedtak, jf. kapittel 15. Ansvaret for skatt på utbyttekompensasjon som nevnt i § 10–11 tredje ledd påhviler innlåner som etter avtale om verdipapirlån, jf. § 9–11, svarer slik kompensasjon til kontraktsmotpart hjemmehørende i utlandet. Reglene i denne paragraf gjelder ikke for utdeling fra obligasjonsfond.

§ 10–34 annet ledd skal lyde:

(2) Når det har skjedd en slik omfordeling skal selskapet uten ugrunnet opphold, og senest ved utgangen av omfordelingsåret, sende melding om omfordelingen til skattekontoret. Dette gjelder likevel ikke selskap som omfattes av skatteforvaltningsloven § 7–7 første og annet ledd. Departementet kan gi nærmere regler om omfordelingsmelding etter denne bestemmelse.

§ 10–41 første ledd skal lyde:

(1) Ved fastsettelse av alminnelig inntekt settes deltakers overskudd eller underskudd på deltakelsen til en andel av selskapets overskudd eller underskudd fastsatt etter reglene i skattelovgivningen som om selskapet var skattyter. Andel av underskudd i utenlandsk selskap kommer bare til fradrag dersom deltakeren uttrykkelig erklærer at alt underlagsmateriale til selskapets regnskap vil bli fremlagt på skattemyndighetenes begjæring.

§ 10–46 skal lyde:

§ 10–46. *Skattemessig kontinuitet ved arv og gave av andel i selskap med deltakerfastsetting*

Skatteloven § 10–33 gjelder tilsvarende ved arv og gave av andel i selskap med deltakerfastsetting.

§ 10–47 fjerde og femte ledd skal lyde:

(4) Krav etter første og annet ledd må dokumenteres på den måten departementet fastsetter i forskrift.

(5) Krav etter første og annet ledd må fremsettes før utløpet av fristen for å levere skattemelding, eller om kravet ikke kan godtgjøres da, senest seks måneder etter at kravet kan godtgjøres. Kravet kan ikke under noen omstendighet fremsettes senere enn tre år etter inntektsåret.

§ 10–63 skal lyde:

§ 10–63. Lavskattland

Som lavskattland regnes land hvor den alminnelige inntektsskatt på selskapets eller innretningens samlede overskudd utgjør mindre enn to tredjedeler av den skatten selskapet eller innretningen skulle ha fastsatt dersom det/den hadde vært hjemmehørende i Norge.

§ 10–66 skal lyde:

§ 10–66. Fradragsbegrensning for underskudd

Underskudd kan bare fremføres dersom det uttrykkelig erklæres at alt underlagsmateriale til selskapets regnskap vil bli fremlagt på skattemyndighetenes begjæring.

§ 10–70 tredje ledd tredje punktum skal lyde:

Tapet fastsettes i skattefastsettingen for utflytningsåret, jf. § 14–25, men avregningen utsettes til aksjen eller andelen er realisert.

§ 10–70 syvende ledd skal lyde:

(7) Skattyter kan gis utsettelse med innbetaling av fastsatt skatt dersom det stilles betryggende sikkerhet for skatteforpliktelsen. Ved flytting til annen EØS-stat gis utsettelse uten sikkerhetsstillelse når Norge i medhold av folkerettslig overenskomst kan kreve utlevert opplysninger fra denne staten om skattyterens inntekts- og formuesforhold, samt bistand til innfordring. Betalingsutsettelsen gjennomføres ved at den fastsatte skatt ikke medtas ved avregningen for inntektsåret. Departementet kan gi forskrift om vilkår for utsettelse og sikkerhetsstillelse etter dette ledd.

§ 10–70 niende ledd bokstav a første punktum skal lyde:

Dersom skattyter realiserer aksjen eller andelen til en lavere verdi enn verdien fastsatt etter femte ledd, kan skattyteren fastsette redusert skatt på aksjen eller andelen som om gevinsten var fastsatt etter faktisk realisasjonsverdi.

§ 11–3 skal lyde:

§ 11–3. Skattefri fusjon av selskap med deltakerfastsetting

To eller flere selskaper hvor deltakerne skattlegges etter §§ 10–40 til 10–45, kan fusjoneres uten skattlegging ved at ett eller flere selskaper overdrar sine samlede eiendeler, rettigheter, og forpliktelser til et annet selskap med samme selskaps- og ansvarsform, eller ved at et selskap erverver alle andeler i et annet selskap med samme selskaps- og ansvarsform, når deltakerne som vederlag mottar andeler i det overtakende selskapet eller andeler med et tillegg som ikke overstiger 20 prosent av det samlede vederlaget.

Overskriften til § 11–5 skal lyde:

§ 11–5. Skattefri fisjon av selskap med deltakerfastsetting

§ 11–8 annet ledd første punktum skal lyde:

Ved fisjon av selskap med deltakerfastsetting hvor deltakerne eier andeler i flere av de fisjonerte selskapene, skal over- og underpris på selskapsandeler fordeles i samme forhold som selskapets nettoverdier.

§ 11–20 første ledd skal lyde:

(1) Departementet kan gi forskrift om at følgende selskap eller foretak kan omdannes til aksjeselskap eller allmennaksjeselskap uten å utløse skattlegging:

- a. enkeltpersonforetak,
- b. virksomhet drevet av kommune eller fylkeskommune,
- c. interkommunalt selskap,
- d. selskap med deltakerfastsetting som omfattes av § 10–40,
- e. samvirkeforetak,
- f. statsforetak,
- g. norskregistrert utenlandsk foretak skattepliktig etter § 2–2 første ledd e.

Departementet kan også gi forskrift om omdanning fra enkeltpersonforetak til selskap med deltakerfastsetting som omfattes av 10–40.

§ 11–21 første ledd bokstav b skal lyde:

- b. Mellom selskap med deltakerfastsetting som omfattes av § 10–40, forutsatt at selskapene i det vesentlige har samme eiere.

§ 11–21 annet ledd annet punktum skal lyde:

Overdragende skattyters fastsatte naturressursskatt til fremføring etter skatteloven § 18–2 fjerde ledd siste punktum og negative grunnrenteinntekt til fremføring etter skatteloven § 18–3 fjerde ledd på tidspunktet for overføring av kraftverk, kan overføres tilsvarende.

§ 11–22 første ledd bokstav d skal lyde:

d. andeler i selskap med deltakerfastsetting etter § 10–40,

§ 11–22 tredje ledd skal lyde:

(3) Til fritaket eller nedsettelsen kan det knyttes vilkår, herunder med hensyn til bruken av vederlaget eller deler av det. Overdragende skattyters fastsatte naturressursskatt til fremføring etter skatteloven § 18–2 fjerde ledd siste punktum og negative grunnrenteinntekt til fremføring etter skatteloven § 18–3 fjerde ledd på tidspunktet for overføring av kraftverk, kan tillates overført. Overdragende sparebanks og gjensidige livsforsikringsselskaps skatteposisjoner, herunder fremførbare underskudd etter skatteloven § 14–6 og ubenyttede godtgjørelsesfradrag etter skatteloven § 10–12 fjerde ledd på tidspunktet for overføring, kan tillates overført.

§ 12–1 skal lyde:

§ 12–1. Anvendelsesområde

Dette kapittel gjelder fastsettelse av personinntekt. Personinntekt er grunnlag for fastsetting av toppskatt til staten og trygdeavgift til folketrygden.

§ 12–2 første ledd bokstav f skal lyde:

f. godtgjørelse til deltaker for arbeidsinnsats i selskap med deltakerfastsetting,

§ 12–12 annet ledd bokstav e nr. 1 skal lyde:

1. Ikke-avskrivbar eiendel skal verdsettes til den høyeste verdi av eiendelens historiske kostpris og verdien ved skattefastsettingen.

§ 14–1 tredje ledd skal lyde:

(3) For næringsdrivende regnskapspliktig skattyter som etter regnskapsloven § 1–7 første ledd annet og tredje punktum benytter et annet regnskapsår enn kalenderåret (avvikende regnskapsår), fastsettes inntekten til det beløpet den har utgjort i det siste regnskapsåret som er utløpt før 1. januar det året skatten fastsettes.

§ 14–1 fjerde ledd skal lyde:

(4) Tredje ledd gjelder tilsvarende når staten, Opplysningsvesenets fond eller en kommune skal fastsette skatt og det foreligger regnskap som ikke følger kalenderåret.

§ 14–6 første ledd skal lyde:

(1) Det gis fradrag for underskudd som omfattes av § 6–3 første ledd, som skattyteren har hatt i et forutgående år. Underskudd i et tidligere år skal være fratrukket i sin helhet før det gis fradrag for underskudd i et senere år. Dette gjelder ikke ved gjennomsnittsfastsetting av inntekt av skogbruk, jf. § 14–81.

§ 14–6 fjerde ledd skal lyde:

(4) Denne paragraf gjelder ikke skatt på inntekt fra skogbruk fastsatt ved gjennomsnittsfastsetting, jf. § 14–81.

§ 14–7 første ledd skal lyde:

(1) Når det ved opphør av en virksomhet er et udekket underskudd som er oppstått i det året da virksomheten opphører, skal fastsatt skatt for det foregående, og om nødvendig også for det nest foregående, året endres, idet det i inntekten for disse år gis fradrag for det udekkede underskuddet. Er underskuddet oppstått i året forut for opphørsåret, skal fastsatt skatt for det foregående året endres tilsvarende.

§ 14–63 annet ledd annet punktum skal lyde:

Opplysninger til slik sannsynliggjøring må senest være gitt innen skattyters frist for å levere skattemelding for vedkommende inntektsår.

§ 14–65 skal lyde:

§ 14–65. Andel i selskap med deltakerfastsetting

(1) For andel i selskap med deltakerfastsetting som tas inn i norsk beskatningsområde, får reglene i §§ 14–61 til 14–63 anvendelse for den forholdsmessige del av selskapets driftsmidler som andelen representerer.

(2) For andel i selskap med deltakerfastsetting som tas ut av norsk beskatningsområde, får reglene i § 14–64 anvendelse for den forholdsmessige del av selskapets driftsmidler som andelen representerer. Fristen etter § 14–64 annet ledd regnes fra utgangen av det år driftsmidlet ble påbegynt avskrevet av selskapet. Ved inntektsoppgjøret etter § 14–64 tredje ledd skal bare medregnes foretatte avskrivninger i vedkommende deltakers eiertid.

§ 14–70 tredje ledd tredje punktum skal lyde:

Gevinsten skal fradras det nye objektets kostpris uten å komme til fradrag ved fastsettingen av skatt på inntekt.

§ 14–70 fjerde ledd første punktum skal lyde:

Oppfylles ikke vilkårene for fritak som nevnt under annet ledd, skal fastsatt skatt endres for gevinsten eller en forholdsmessig del av den etter skatteforvaltningsloven § 12–1.

Overskriften til §§ 14–80 til 14–83 skal lyde:

Inntektsutjevning, gjennomsnittsfastssetting

§ 14–80 tredje og fjerde punktum skal lyde:

Endring av fastsatt skatt skal i tilfelle foretas for de to forutgående årene. Kravet må fremsettes innen den fristen som gjelder for innlevering av skattemeldingen.

§ 14–81 skal lyde:

§ 14–81. *Gjennomsnittsfastssetting for skogbruk*

- (1) Ved gjennomsnittsfastssetting for skogbruk fastsettes inntekten på følgende måte:
 - a. Inntekten fastsettes til gjennomsnittlig årsinntekt de siste fem hele kalenderårene.
 - b. Gjennomsnittsberegning foretas før fradrag for gjeldsrenter. Gjeldsrenter fradras særskilt med det beløpet de har utgjort det siste året.
 - c. Ved fastsettelsen av avkastningen av skogbruk tas med
 1. verdien av skogvirke uttatt til eget bruk og av jakt, fiske, torvtak o.l., samt leieinntekter herfra,
 2. utbetalt offentlig tilskudd til skogkulturarbeid.
 - d. Vedtak om endring av fastsatt skatt som treffes før fastsatt skatt for det påfølgende året legges ut, skal det tas hensyn til ved gjennomsnittsfastssettingen. Senere endring tilregnes det året endringen gjelder.
- (2) Gjennomsnittsfastssetting skal foretas når næringen har vært drevet i åtte år. Gjennomsnittsfastssetting kan foretas for tidligere år, forutsatt at skattyteren har drevet næringen i minst to år og gjennomsnittsfastssettingen skjer innen fristen for å levere skattemelding.
- (3) Når det på grunn av naturkatastrofe som brann, vindfall, insektangrep o.l. foretas en ekstraordinær hogst som i vesentlig grad minsker skogens kubikkmasse, kan departementet etter søknad vedta at utbyttet av denne hogsten skal fordeles til skattlegging over flere år.
- (4) Gjennomsnittsfastssetting skal ikke foretas
 - a. når skog går over til ny innehaver. Inntekten i overdragelsesåret holdes utenfor gjennomsnittsberegningen både for den tidligere og den nye innehaveren. Ved skattyterens død gjelder likevel § 14–82 annet ledd a og b tilsvarende,
 - b. når skog er kjøpt til uthogst, jf. § 8–2 tredje ledd.
- (5) Dersom det ved avbrudd av gjennomsnittsfastssettingen viser seg at summen av faktiske årsinntekter for de siste fire årene overstiger summen av gjennomsnittsfastsatte inntekter for samme tidsrom med mer enn 15 000 kroner, skal differansen skattlegges ved endring av fastsatt skatt. Ved endringen skal differansen fordeles forholdsmessig til skattlegging for de årene faktisk årsinntekt overstiger gjennomsnittsfastsatt inntekt. Har inntekt i skogbruket ikke vært gjennomsnittsfastsatt så lenge som fire år, gjelder det samme for de årene hvor inntekt i skogbruket har vært gjennomsnittsfastsatt.
- (6) Skog som kun er tilstrekkelig til å dekke gårdens behov for brensel, gjerdematerialer og til mindre reparasjoner, anses ikke som skogbruk etter denne paragraf, men skattlegges sammen med skattyterens øvrige inntekt.

§ 14–82 skal lyde:

§ 14–82. *Gjennomsnittsfastssetting for reindrift*

- (1) Inntekt fra enkeltpersonforetak av reindrift og bierverv knyttet til denne, fastsettes på følgende måte:
 - a. Når skattyteren har drevet næringen i tre hele år, fastsettes inntekten til gjennomsnittet av de beløp årsinntektene utgjorde i det siste og de to foregående årene. Det foretas likevel ikke gjennomsnittsfastssetting for tredje og fjerde år dersom årsinntekten ligger mer enn 15 prosent under gjennomsnittsinntekten for vedkommende år. Når det før gjennomsnittsfastssettingen er påbegynt, fremkommer et underskudd som overføres eller fremføres til fradrag i annen inntekt skattyteren har, skal årsinntekten ved gjennomsnittsfastssetting for senere år settes til 0 kroner.
 - b. Gjennomsnittsberegning foretas før fradrag for gjeldsrenter. Dersom kostprisen ved kjøp og omsetningsverdien ved arv eller arveforskudd av livdyr overstiger den summen som er fastsatt for direkte kostnadsføring av avskrivbare driftsmidler, skal kostnadsfordelingen skje over tre år med like store årlige beløp.
 - c. Vedtak om endring av fastsatt skatt som treffes før skattefastsettingen for det påfølgende året legges ut, skal det tas hensyn til ved gjennomsnittsfastssettingen. Senere endring tilregnes det året endringen gjelder.
- (2) Ved opphør eller realisasjon av virksomheten og dersom skattyteren går konkurs, avbrytes gjennomsnittsfastssettingen. Gjennomsnittsfastssetting foretas ikke for dette året. Gjennomsnittsfastssettingen avbrytes likevel ikke
 - a. når virksomheten innen utgangen av skattyterens dødsår overtas udelt av arving eller av gjenlevende ektefelle i uskifte, og vedkommende fastsetter skatt under ett med avdøde og dennes dødsbo for dødsåret,
 - b. når avdøde og skattyterens dødsbo fastsetter skatt under ett for dødsåret.

(3) Dersom det ved avbrudd av gjennomsnittsfastsettingen viser seg at gjennomsnittsinntekten i det siste eller nest siste året avviker mer enn ti prosent fra det beløpet årsinntekten utgjorde, legges årsinntekten til grunn for inntektsfastsettelsen gjennom endring av fastsatt skatt for vedkommende inntektsår.

§ 15–3 tredje ledd skal lyde:

(3) De skattesatsene som gjelder ved utskrivning av forskudd på skatt, skal gjelde også ved skattyters og skattemyndighetenes fastsetting av skatt. Kommunestyre og fylkesting kan likevel innen utgangen av april måned i året etter inntektsåret vedta andre skattesatser som skal gjelde ved fastsettingen av skatt. Vedtaket må godkjennes av fylkesmannen for å bli gyldig.

§ 15–4 annet ledd skal lyde:

(2) Personfradrag i klasse 2 gis til ektefeller som fastsetter skatt under ett for begge samlede formue og inntekt.

§ 15–4 femte ledd skal lyde:

(5) Er en av ektefellene avgått ved døden i inntektsåret, skal gjenlevende ektefelle som fastsetter sin og avdødes inntekt under ett, ha personfradrag i klasse 2. Fastsettes ektefellens inntekt særskilt etter § 2–11 første ledd, gis personfradrag i klasse 1 i avdødes inntekt. Det samme gjelder når arving som har overtatt boet uskiftet, krever sin og avdødes inntekt skattlagt særskilt. Dødsbo skal for det inntektsåret dødsfallet fant sted, ha samme personfradrag som avdøde ville ha hatt i live. Hvis gjenlevende ektefelle fastsetter skatt eller sannsynligvis vil fastsette skatt særskilt, skal boet ha personfradrag i klasse 1. Boet skal ikke ha personfradrag for de etterfølgende inntektsårene. Reglene om ektefeller i dette ledd gjelder tilsvarende for gjenlevende samboer som overtar boet uskiftet i medhold av arveloven § 28c.

§ 16–1 sjette ledd skal lyde:

(6) Skattefradraget fastsettes ikke med høyere beløp enn summen av fastsatte inntektsskatter og trygdeavgift.

§ 16–10 tredje ledd tredje og fjerde punktum skal lyde:

For ektefeller som fastsetter skatt under ett for begge samlede formue og inntekt gjelder beløpsgrensene i dette ledd for hver av dem. Sparebeløp fra barn som fastsettes under ett med foreldrene, jf. § 2–14, kommer bare til fradrag i skatt på inntekt som fastsettes særskilt.

§ 16–10 fjerde ledd skal lyde:

(4) Skattefradrag gis ikke med høyere beløp enn summen av fastsatte inntektsskatter og trygdeavgift. Det overskytende beløpet kan ikke fremføres til senere fradrag.

§ 16–10 sjette ledd skal lyde:

(6) Når det er gitt skattefradrag etter første ledd, og vilkårene for boligsparing anses brutt, skal det gjøres et tillegg i fastsatt skatt for det året vilkårene anses brutt. Tillegget skal svare til det skattebeløpet som det tidligere er gitt fradrag for.

§ 16–25 skal lyde:

§ 16–25. Frist for fremsetting av krav om skattefradrag

Krav om fradrag etter §§ 16–20 til 16–29 må fremsettes før utløpet av fristen for å levere skattemelding for det året inntekten fra utlandet er skattepliktig her i riket, eller om kravet ikke kan godtgjøres før, senest seks måneder etter at endelig skatt er fastsatt i utlandet. Kravet kan ikke under noen omstendighet fremsettes senere enn ti år etter utløpet av det året inntekten fra utlandet er skattepliktig her i riket.

§ 16–28 tredje ledd skal lyde:

(3) Skattyteren kan kreve utsettelse med inntektsbeskatningen så lenge han fortsatt fastsetter skatt som eier av de enkelte eiendeler etter bestemmelsene i § 2–37 fjerde ledd eller §§ 10–60 til 10–68.

§ 16–40 syvende ledd annet punktum skal lyde:

Departementet kan gi forskrift om utveksling av opplysninger tilknyttet et forsknings- og utviklingsprosjekt mellom Norges forskningsråd og skattemyndighetene uavhengig av taushetsplikt, og gi forskrift om sanksjoner ved brudd på vilkårene for godkjenning av prosjekt.

Overskriften til § 16–63 skal lyde:

§ 16–63. Skatteavregning, endring av fastsatt skatt mv.

§ 17–1 første ledd skal lyde:

(1) Hvis alminnelig inntekt med tillegg etter tredje ledd, fradratt tillegg i alminnelig inntekt etter § 10–42, ikke overstiger et beløp fastsatt av Stortinget, skal det ikke fastsettes skatt eller trygdeavgift for skattyter som

- a) mottar overgangsstønad etter §§ 16–7 eller 17–6 i folketrygdloven, eller
- b) mottar pensjon etter §§ 16–7 eller 17–5 i folketrygdloven.

§ 17-1 tredje ledd første punktum skal lyde:

Ved anvendelsen av første og annet ledd skal alminnelig inntekt tillegges en og en halv prosent av skattyters nettoformue ved statsskattefastsettingen, utover 200 000 kroner for enslige og 100 000 kroner for hver ektefelle.

§ 17-2 første ledd første punktum skal lyde:

Ved skattebegrensning etter § 17-1 skal ektefellers inntekt fastsettes hver for seg uansett om ektefellene fastsetter skatt under ett eller særskilt.

§ 17-2 annet ledd første punktum skal lyde:

Ektefellers inntekt skal likevel fastsettes under ett for ektefeller som får skattebegrensning ved liten skatteevne etter § 17-4, uansett om ektefellene fastsetter skatt under ett eller særskilt.

§ 17-4 tredje og fjerde ledd skal lyde:

- (3) Skattebegrensning skal i alminnelighet ikke gis når
 - a. skattyters inntekt og formue er fastsatt ved skjønn,
 - b. skattyter har rett til lån i Statens lånekasse for utdanning for en større del av året,
 - c. inntektsnedgangen er forbigående,
 - d. den lave inntekt skyldes deltidsarbeid, kortvarig opphold i riket e.l.
- (4) Ved utøvelse av skjønn etter første til tredje ledd skal det ses bort fra fradrag for kostnader som reelt sett ikke bidrar til skattyters evne til å sørge for underhold for seg selv eller andre som vedkommende plikter å forsørge.

§ 18-2 fjerde og femte ledd skal lyde:

- (4) Naturressursskatt kan ikke kreves som fradrag i alminnelig inntekt. Naturressursskatt kan kreves fratrukket i fastsatt fellesskatt til staten. Selskaper og innretninger som nevnt i § 2-36 annet ledd kan kreve naturressursskatt fratrukket i fastsatt skatt til staten av alminnelig inntekt. Dersom naturressursskatten overstiger fellesskatt eller fastsatt inntektsskatt til staten for inntektsåret, kan det overskytende fremføres til fradrag senere år med rente som departementet fastsetter i forskrift.
- (5) Ved fastsetting og betaling av naturressursskatt gjelder skatteforvaltningsloven og skattebetalingsloven.

§ 18-3 ellevte ledd skal lyde:

- (11) I kraftverk som skattlegges etter en bruttometode, jf. § 10-40 annet ledd, fastsettes grunnrenteinntekt for hver deltaker.

§ 18-5 første ledd første punktum skal lyde:

Kraftanlegg verdsettes til antatt salgsverdi pr. 1. januar i fastsettingsåret ved taksering av fremtidige inntekter og utgifter over ubegrenset tid.

§ 18-5 fjerde ledd tredje punktum skal lyde:

Gjenstående levetid fastsatt etter bestemmelsen i annet punktum kan fravikes dersom skattemyndighetene på bakgrunn av befarung finner å måtte legge til grunn en annen gjenstående levetid for driftsmidlet.

§ 18-5 femte ledd til åttende ledd skal lyde:

- (5) Formue i kraftanlegg med generatorer som i inntektsåret har en samlet påstemplet merkeytelse under 10 000 kVA, settes til skattemessig verdi pr. 1. januar i fastsettingsåret.
- (6) Formue i et kraftanleggs anleggsdeler som ikke er satt i drift, settes lik investert kapital pr. 1. januar i fastsettingsåret.
- (7) I kraftanlegg som skattlegges etter en bruttometode, jf. § 10-40 annet ledd, verdsettes formuen for hver deltaker.
- (8) Formue i anlegg for overføring og distribusjon av elektrisk kraft settes til skattemessig verdi pr. 1. januar i fastsettingsåret.

§ 19-2 annet ledd bokstav a nr. 3 skal lyde:

3. Skattemyndighetene er bundet av den oversikt over aksjer som kan oppreguleres som skattyter rettidig har gitt melding om, dersom skattyter ikke har fått annen beskjed innen 1. januar 2002.

23. I lov 24. mars 2000 nr. 16 om foretakspensjon gjøres følgende endringer:

§ 1-2 første ledd bokstav h skal lyde:

- h. Lønn: Skattepliktig lønnsinntekt, beregnet personinntekt og godtgjørelse til deltaker for arbeidsinnsats i selskap med deltakerfastsetting.

§ 2-6 overskriften skal lyde:

§ 2-6. Skatteforhold

§ 2–6 første og annet ledd skal lyde:

(1) Det skal fremgå av regelverket for pensjonsordningen, premiekvitteringer og meldinger til skattemyndighetene at dokumentene gjelder foretakspensjonsordning etter loven her.

(2) Premiekvitteringer og meldinger til skattemyndighetene skal inneholde spesifiserte opplysninger om de innbetalinger som foretaket har foretatt av årets premie, tilskudd til premiefond og tilskudd til pensjonistenes overskuddsfond.

24. I lov 24. november 2000 nr. 81 om innskuddspensjon i arbeidsforhold gjøres følgende endringer:

§ 1–2 bokstav j skal lyde:

j. Lønn: Skattepliktig lønnsinntekt, beregnet personinntekt og godtgjørelse til deltaker for arbeidsinnsats i selskap med deltakerfastsetting.

§ 2–8 overskriften skal lyde:

§ 2–8. Skatteforhold

§ 2–8 første og annet ledd skal lyde:

(1) Det skal fremgå av regelverket for pensjonsordningen, innskuddskvitteringer og meldinger til skattemyndighetene at dokumentene gjelder pensjonsordning etter loven her.

(2) Innskuddskvitteringer og meldinger til skattemyndighetene skal inneholde spesifiserte opplysninger om de innbetalinger foretaket har foretatt, herunder tilskudd til innskuddsfondet.

25. I lov 15. juni 2001 nr. 70 om fastsetjing og endring av kommune- og fylkesgrenser (inndelingslova) gjøres følgende endringer:

§ 12 første ledd skal lyde:

Når det med verknad frå byrjinga av eit kalenderår er gjennomført samanslåing av to eller fleire kommunar eller deling som nemnt i § 3 andre ledd bokstav b, blir alle skattepliktige i eit distrikt som tidlegare har danna ein sjølvstendig kommune, ved den første skattefastsetjinga etter samanslåinga eller deling som nemnt i § 3 andre ledd bokstav b, skattlagt for kommuneskatt etter dei skattesatsane som i dette distriktet blei lagde til grunn ved fastsetjinga av forskot på skatt for vedkomande inntektsår. Dette gjeld likevel ikkje dersom kommunestyret i vedkomande distrikt før samanslåinga eller deling som nemnt i § 3 andre ledd bokstav b, har gjort vedtak om at det ved skattefastsetjinga skal nyttast andre skattesatsar, og slikt vedtak er godkjent av Fylkesmannen.

§ 12 tredje ledd skal lyde:

Når eit område blir overført frå ein kommune til ein annan med verknad frå byrjinga av eit kalenderår, blir alle skattepliktige i dette området skattlagt for kommuneskatt i den kommunen som avstår området, ved skattefastsetjinga som gjeld inntektsåret før overføringa.

26. I lov 12. desember 2003 nr. 108 om kompensasjon av merverdiavgift for kommuner, fylkeskommuner mv. gjøres følgende endringer:

§ 6 overskriften skal lyde:

§ 6. Beløpsgrenser og tidfesting

§ 6 første ledd oppheves. Nåværende annet ledd blir første ledd.

§ 6 tredje ledd oppheves. Nåværende fjerde ledd blir annet ledd.

§ 7 oppheves.

§ 8 oppheves.

§ 9 skal lyde:

§ 9. Krav på kompensasjon

Dersom skattemeldingen mottas etter utløpet av leveringsfristen skal kravet avvises. Med de begrensninger som følger av § 10 kan kravet tas med i skattemeldingen for en senere periode.

§ 10 skal lyde:

§ 10. Foreldelse

Foreldelsesfristen for krav om kompensasjon er sammenfallende med fristen for å sende inn skattemelding for sjette periode påfølgende år.

For virksomheter som nevnt i § 2 bokstav a er foreldelsesfristen sammenfallende med fristen for å sende inn skattemelding for neste periode.

Foreldelsesfristen etter første og annet ledd begynner å løpe den datoen kompensasjonsbeløpet er eller skulle ha vært registrert i regnskapssystemet etter bestemmelsene i § 6 annet ledd.

Foreldelse avbrytes kun ved innsendelse av skattemelding for merverdiavgiftskompensasjon etter bestemmelsene i skatteforvaltningsloven.

§ 11 oppheves.

§ 12 annet og tredje ledd oppheves.

§§ 13 til 15 oppheves.

§ 17 oppheves.

§ 18 første punktum skal lyde:

Departementet kan gi nærmere forskrifter om avgrensning, utfylling og gjennomføring av bestemmelsene i denne lov, herunder om beregning, inndekning og krav til innholdet av selgers salgsdokument.

§ 19 oppheves.

27. I lov 5. mars 2004 nr. 12 om konkurranse mellom foretak og kontroll med foretakssammenslutninger gjøres følgende endring:

§ 24 tredje ledd skal lyde:

Opplysninger som kreves etter første og annet ledd, kan gis uten hinder av den lovbestemte taushetsplikt som ellers påhviler skatte- og avgiftsmyndigheter og myndigheter som har til oppgave å overvåke offentlig regulering av ervervsvirksomhet.

28. I lov 19. november 2004 nr. 73 om bokføring gjøres følgende endringer:

§ 2 annet ledd skal lyde:

Enhver som driver virksomhet eller utleie av fast eiendom har bokføringsplikt etter denne loven for den virksomhet som drives. Det samme gjelder enhver som har plikt til å levere skattemelding for merverdiavgift etter skatteforvaltningsloven § 8–3. Dette gjelder likevel ikke tilbydere av elektroniske tjenester som leverer skattemelding for merverdiavgift som nevnt i skatteforvaltningsloven § 8–3 første ledd bokstav e, og som er bokføringspliktig utelukkende på grunnlag av plikten til å levere skattemelding etter bestemmelsen her.

§ 11 første ledd skal lyde:

Ved utarbeidelse av årsregnskap og næringsoppgave skal det foreligge dokumentasjon for alle balanseposter med mindre de er ubetydelige. Bestemmelsen gjelder tilsvarende for skattemessige verdier som ikke er dokumentert i øvrige skattemeldinger etter skatteforvaltningsloven.

29. I lov 29. april 2005 nr. 20 om innkreving av underholdsbidrag mv. gjøres følgende endring:

§ 21 første ledd første punktum skal lyde:

Innkrevingsentralen kan kreve at skattemyndighetene gir opplysninger om inntekts- og formuesforholdene til bidragspliktige så vel etter tidligere skattefastsettinger som etter siste skattemelding, og også om hvordan ansettelsene er framkommet.

30. I lov 29. april 2005 nr. 21 om supplerande stønad til personar med kort butid i Noreg gjøres følgende endring:

§ 19 første ledd skal lyde:

Arbeids- og velferdsetaten kan krevje at Skatteetaten gir opplysningar om inntekts- og formuestilhøva for ein person som søkjer om eller har fått supplerande stønad. Dette gjeld òg i høve til tidlegare skattefastsetjingar.

31. I lov 10. juni 2005 nr. 51 om norsk statsborgerskap gjøres følgende endring:

§ 29 tredje ledd bokstav b skal lyde:

- b) skattemyndighetene for formues- og inntektsskatt,

32. I lov 17. juni 2005 nr. 67 om betaling og innkreving av skatte- og avgiftskrav gjøres følgende endringer:

§ 1–1 annet ledd bokstav a skal lyde:

- a) skatt på formue og inntekt og tonnasjeskatt etter skatteloven (formues- og inntektsskatt) og trygdeavgift etter folketrygdloven kapittel 23, herunder forskuddstrekk, forskuddsskatt og restsatt etter kapitlene 5 til 7 i loven her, samt krav på skatt fastsatt ved summarisk fellesoppgjør etter skatteforvaltningsloven § 12–4

§ 1–1 annet ledd bokstav b skal lyde:

- b) skatt på formue og inntekt etter lov 29. november 1996 nr. 68 om skatt til Svalbard (svalbardskatt). For skatt fastsatt ved lønnstrekk gjelder særregler i svalbardskatteloven § 5–2.

Nåværende § 1–1 annet ledd bokstav b til i blir bokstav c til ny bokstav j.

§ 1–1 annet ledd ny bokstav k skal lyde:

- k) kompensasjon for merverdiavgift etter lov 12. desember 2003 nr. 108 om kompensasjon av merverdiavgift for kommuner, fylkeskommuner mv.

§ 1–1 tredje ledd skal lyde:

(3) Med mindre annet er særskilt bestemt gjelder reglene om skatte- og avgiftskrav tilsvarende så langt de passer for:

- a) renter etter kapittel 11, omkostninger og gebyrer fastsatt i medhold av lov 19. juni 1964 nr. 14 om avgift på arv og visse gaver, tolloven, skatteforvaltningsloven og kassasystemlova § 8,
b) tilleggsskatt fastsatt i medhold av skatteforvaltningsloven, tilleggsavgift fastsatt i medhold av lov 19. juni 1964 nr. 14 om avgift på arv og visse gaver og tilleggstoll fastsatt i medhold av tolloven,
c) tvangsmulkt etter § 5–16, lov 19. juni 1964 nr. 14 om avgift på arv og visse gaver § 43, tolloven § 16–16, skatteforvaltningsloven § 14–1 og kassasystemlova § 7, og
d) ansvarsbeløp etter § 16–51.

§ 2–2 overskriften skal lyde:

§ 2–2. *Skattekontorene – merverdiavgift, arveavgift og krav på tilbakebetaling av uriktig utbetalt kompensasjon for merverdiavgift*

§ 2–2 nytt tredje ledd skal lyde:

(3) Krav på tilbakebetaling av uriktig utbetalt kompensasjon for merverdiavgift skal betales til og innkreves av skattekontoret.

§ 4–2 første ledd skal lyde:

(1) Forskudd på formues- og inntektsskatt (skatt) og trygdeavgift som skal betales før skattefastsetting finner sted, utskrives og beregnes etter bestemmelsene i denne del av loven.

§ 4–3 annet punktum skal lyde:

Skatteforvaltningslovens saksbehandlingsregler gjelder tilsvarende så langt de passer.

§ 4–7 annet punktum skal lyde:

Slik innbetaling kan foretas også etter utløpet av inntektsåret, men ikke senere enn 31. mai i skattefastsettingsåret.

Overskriften til kapittel 5 skal lyde:

Kapittel 5. Forskuddstrekk og skattetrekk

§ 5–3 første og annet ledd skal lyde:

- (1) Skattyter som åpenbart ikke vil få fastsatt skatt, kan fritas for forskuddstrekk.
(2) Skattyteren skal fritas for trekk resten av året når skattekontoret finner det overveiende sannsynlig at det som allerede er innbetalt, er tilstrekkelig til dekning av den skatt og trygdeavgift som vil bli fastsatt for inntektsåret. Er inntekten falt bort eller foreligger det andre særlige forhold som gjør det overveiende sannsynlig at det som er innbetalt som forskuddstrekk er vesentlig mer enn den skatt og trygdeavgift som vil bli fastsatt for inntektsåret, kan skattekontoret bestemme at det overskytende skal betales tilbake til skattyteren. Slik bestemmelse skal bare treffes når det vil virke urimelig å utsette tilbakebetalingen til avregning er foretatt.

§ 5–4 annet ledd oppheves. Nåværende tredje og fjerde ledd blir annet og tredje ledd.

Ny § 5–4a skal lyde:

§ 5–4a. *Plikt til å foreta skattetrekk i aksjeutbytte til utenlandsk aksjonær og i utbyttekompensasjon*

- (1) Aksjeselskap, allmennaksjeselskap samt likestilt selskap og sammenslutning som utbetaler utbytte som er skattepliktig etter skatteloven § 10–13, plikter å foreta skattetrekk til dekning av inntektsskatt av slikt utbytte. Det tas ved skattetrekket ikke hensyn til fradrag for skjerming etter skatteloven § 10–12.
(2) Innlåner som etter avtale om verdipapirlån, jf. skatteloven § 9–11, utbetaler utbyttekompensasjon som nevnt i skatteloven § 10–11 tredje ledd til kontraktspart hjemmehørende i utlandet, plikter å foreta skattetrekk til dekning av inntektsskatt av slik kompensasjon.
(3) Skattetrekket beregnes av selskapet eller innlåner til det beløp skatten vil utgjøre etter Stortingets vedtak om skatt for det aktuelle året.
(4) Departementet kan i forskrift gi nærmere regler til utfylling av denne paragrafen.

§ 5–5 tredje ledd oppheves. Nåværende fjerde til åttende ledd blir nytt tredje til syvende ledd.

§ 5–6 første ledd bokstav d og e oppheves. Nåværende bokstav f og g blir bokstav d og e.

§ 5–7 første ledd bokstav b tredje punktum skal lyde:

Fritaket gjelder ikke når trekket beregnes etter § 5–5 fjerde ledd.

§ 5–9 første ledd bokstav a og b skal lyde:

- a) pensjonsinnskudd som arbeidsgiver avkorter i lønnen, og som skattyter vil ha krav på fradrag for ved skattefastsettingen etter skatteloven § 6–47 første ledd bokstav a og b, unntatt premie til pensjonstrygden for skogsarbeidere,
- b) fagforeningskontingent som arbeidsgiver avkorter i lønnen, og som skattyter vil ha krav på fradrag for ved skattefastsettingen etter skatteloven § 6–20,

Nåværende § 5–9 første ledd bokstav d blir bokstav c.

§ 5–10 første ledd skal lyde:

(1) Forskuddstrekket gjennomføres ved at arbeidsgiveren, eller selskapet som nevnt i § 5–4 annet ledd, beregner trekkbeløpet og holder dette tilbake i oppgjøret med skattyteren. Forskuddstrekket gjennomføres når det oppstår adgang for skattyteren til å få godtgjørelsen utbetalt, selv om oppgjør for denne først finner sted på et senere tidspunkt.

Ny § 5–10a skal lyde:

§ 5–10a. *Gjennomføring av skattetrekk i aksjeutbytte til utenlandsk aksjonær og i utbyttekompensasjon*

(1) Skattetrekket gjennomføres ved at selskapet eller innlåneren som nevnt i § 5–4a beregner skattetrekket og holder dette tilbake ved utbetaling av utbytte eller utbyttekompensasjon. Skattetrekket gjennomføres når det oppstår adgang for skattyteren til å få utbytte eller utbyttekompensasjonen utbetalt, selv om oppgjør først finner sted på et senere tidspunkt.

(2) Dersom skattyter for noen del mottar utbytte i naturalytelser, skal selskapet gjennomføre skattetrekk så langt kontant utbytte rekker. Er det ikke dekning for det samlede beregnede skattetrekk i fastsatt utbytte, plikter selskapet å påse at aksjonæren betaler inn tilstrekkelig til dekning av skattetrekket før utbytte blir utbetalt.

(3) Departementet kan i forskrift gi nærmere regler til utfylling av denne paragrafen, herunder om når selskapet kan foreta trekk med en lavere sats enn det som følger av Stortingets skattevedtak.

Overskriften til § 5–13 skal lyde:

§ 5–13. *Kontroll av arbeidsgivere og andre trekkpliktige*

§ 5–13 første ledd første punktum skal lyde:

Skatteoppkreveren skal føre kontroll med at arbeidsgivere og andre som etter denne loven har plikt til å foreta trekk, leverer opplysninger og foretar forskuddstrekk, skattetrekk og utleggstrekk i samsvar med reglene og de pålegg som er gitt.

§ 5–13 annet ledd annet punktum skal lyde:

Departementet kan i forskrift fastsette bestemmelser til utfylling og gjennomføring av kontrollen med arbeidsgivere og andre trekkpliktige, herunder begrensninger for hvilke metoder for kopiering skatteoppkreveren kan benytte.

§ 5–13a første ledd første punktum skal lyde:

Skattekontoret kan pålegge arbeidsgivere 2 og andre som etter loven har plikt til å foreta forskuddstrekk, skattetrekk eller utleggstrekk, å oppfylle sin plikt til å innrette bokføringen, spesifikasjonen, dokumentasjonen og oppbevaringen av regnskapsopplysninger i samsvar med regler gitt i, eller i medhold av lov 19. november 2004 nr. 73 om bokføring.

§ 5–15 annet ledd skal lyde:

(2) Klage, som kan være muntlig, må fremsettes straks når den pålegget angår er til stede og ellers innen tre dager. Klagefristen for pålegg etter § 5–13a er tre uker.

§ 6–3 annet ledd skal lyde:

(2) Forskuddsskatt utstedes på grunnlag av formue og inntekt ved siste skattefastsetting. Ved fastsetting av forskuddsskatten skal det gjøres fradrag for beløp som må ventes dekket gjennom forskuddstrekk etter reglene i kapittel 5. Slikt fradrag skal likevel ikke gjøres når lønnsinntekten ikke ventes å ville overstige 10 prosent av den samlede inntekt ved skattefastsettingen.

§ 6–4 første ledd bokstav b skal lyde:

- b) når skattyters samlede årsinntekt ved siste skattefastsetting er gått opp eller ned med minst en fjerdedel i forhold til nest siste skattefastsetting.

§ 6–5 første og annet ledd skal lyde:

(1) For upersonlige skattytere fastsettes forskuddsskatten lik den fastsatte skatt ved siste skattefastsetting.

(2) Det skrives ikke ut forskuddsskatt når den fastsatte skatt for vedkommende inntektsår ventes å bli mindre enn 2 000 kroner.

§ 6–5 fjerde ledd første og annet punktum skal lyde:

Skattekontoret kan etter krav fra skattyteren frafalle forskuddsskatten, når det er overveiende sannsynlig at det ikke vil bli fastsatt skatt for vedkommende inntektsår. Dersom det er overveiende sannsynlig at det vil oppstå et større avvik mellom utskrevet forskuddsskatt og fastsatt skatt, kan skattekontoret etter krav fra skattyter endre utskrivningen.

§ 6–6 annet ledd skal lyde:

(2) Skattekontoret kan beslutte at beregningsgrunnlaget for forskuddsskatten skal forhøyes eller reduseres med et prosentvis tillegg eller fradrag for bestemte grupper skattytere, når det som følge av konjunkturutviklingen eller av andre grunner må ventes en alminnelig stigning eller nedgang i inntekten for denne gruppen i forhold til inntekten ved siste skattefastsetting.

§ 7–1 første ledd første punktum skal lyde:

Når skattefastsettingen er gjennomført, skal forskuddstrekk, utskrevet forskuddsskatt og tilleggsforskudd innbetalt innen fristen i § 4–7 gå til fradrag i fastsatt skatt.

§ 7–1 annet og tredje ledd skal lyde:

(2) Når fastsatt skatt utgjør et større beløp enn det forskuddet som godskrives skattyteren, blir det manglende beløpet å innbetale som restskatt.

(3) Når fastsatt skatt utgjør et mindre beløp enn det forskuddet som skal godskrives skattyteren, skal den overskytende del av forskuddsbeløpet frafalles. Den del av det frafalte beløpet som er innbetalt, skal betales tilbake til skattyteren.

§ 7–2 første ledd skal lyde:

(1) Blir fastsatt skatt endret etter skatteforvaltningsloven § 9–4, kapittel 12 eller kapittel 13, skal det foretas ny avregning.

§ 7–3 annet ledd bokstav a skal lyde:

a) når skattemyndighetene for kommunen anser skattyter for ikke å være skattepliktig her i landet for vedkommende inntektsår

§ 7–3 annet ledd bokstav c skal lyde:

c) når skatt ikke er fastsatt fordi inntekten ikke har nådd opp i skattepliktig størrelse.

§ 7–4 første ledd annet punktum skal lyde:

Rettslige forføyninger til inndriving av forskuddsskatt beholder sin virkning også etter at skattefastsetting og avregning er foretatt.

§ 8–1 første og annet ledd skal lyde:

(1) Innbetalt formues- og inntektsskatt (skatt) og trygdeavgift fra personlige skattytere for et inntektsår skal fordeles mellom staten, fylkeskommunen, kommunen og folketrygden på grunnlag av den samlede fastsatte skatt til staten, skatt til fylkeskommunen, skatt til kommunen og trygdeavgift til folketrygden for vedkommende inntektsår.

(2) Innbetalt skatt fra upersonlige skattytere for et inntektsår blir å fordele mellom staten, det felleskommunale skattefondet, fylkeskommunen og kommunen på grunnlag av den samlede fastsatte skatt til staten, skatt til det felleskommunale skattefondet, skatt til fylkeskommunen og skatt til kommunen for vedkommende år. Stortinget fastsetter fordelingen mellom kommunene av den skatt som er tilført det felleskommunale skattefondet.

§ 8–1 fjerde og femte ledd skal lyde:

(4) Skattedirektoratet kan i forskrift gi nærmere regler om gjennomføringen av denne paragrafen, herunder om hvordan endringer i skattefastsettingen skal inngå i fordelingen.

(5) Departementet kan i forskrift gi regler om fordeling mellom skattekreditorene av renter, innfordringsutgifter og gebyr, herunder utgifter ved tvister som nevnt i kapittel 17 og skatteforvaltningsloven kapittel 15.

§ 8–3 annet ledd skal lyde:

(2) Ved foreløpig fordeling gjelder følgende bestemmelser:

a) Den foreløpige fordelingen skal skje på grunnlag av den samlede fastsettingen av skatt til staten, skatt til det felleskommunale skattefondet, skatt til fylkeskommunen, skatt til kommunen og trygdeavgift til folketrygden ved siste skattefastsetting før inntektsåret.

b) Hvis forholdet mellom den samlede fastsettingen av de forskjellige skatter må antas å bli vesentlig forskjøvet på grunn av endring i skattesatser eller av andre årsaker, kan Skattedirektoratet ved skjønn fastsette forholdstall til bruk ved den foreløpige fordelingen.

§ 10–1 første ledd skal lyde:

(1) Skatte- og avgiftskrav skal betales ved forfall og med de beløp som opprinnelig er fastsatt, selv om fastsettingen er under endring, påklaget eller brakt inn for domstolene. Første punktum gjelder ikke når det kan gis utsatt iverksetting av vedtak etter skatteforvaltningsloven § 14–10 annet ledd.

Kapittel 10 annen deloverskrift skal lyde:

Forskuddstrekk, arbeidsgiveravgift, lønnstrekk til Svalbard, artistskatt og skattetrekk i aksjeutbytte

Ny § 10–13 skal lyde:

§ 10–13. Skattetrekk i aksjeutbytte og utbyttekompensasjon

Skattetrekk for en periode forfaller til betaling samme dag som selskapet skal levere melding om trekk etter skatteforvaltningsloven § 8–8 tredje ledd.

§ 10–21 første ledd første punktum skal lyde:

Restskatt for personlige skattytere forfaller til betaling tre uker etter at skatteoppgjøret ble sendt skattyter, likevel tidligst 20. august i skattefastsettingsåret.

§ 10–21 fjerde ledd oppheves.

§ 10–22 første ledd første punktum skal lyde:

Terminskatt forfaller til betaling 1. august, 1. oktober og 1. desember i inntektsåret og 1. februar, 1. april og 1. juni i skattefastsettingsåret.

§ 10–30 første ledd skal lyde:

(1) Innenlands merverdiavgift for en periode forfaller til betaling samme dag som det skal leveres skattemelding etter skatteforvaltningsloven § 8–3.

§ 10–51 første ledd skal lyde:

- (1) Følgende skatte- og avgiftskrav forfaller til betaling tre uker etter at melding om kravet er sendt:
- tvangsmulkt etter § 1–1 tredje ledd bokstav c
 - skatt fastsatt tidlig etter bestemmelser gitt i medhold av skatteforvaltningsloven § 8–14, jf. § 8–2
 - gebyr etter kassasystemlova § 8
 - krav fastsatt ved summarisk fellesoppgjør etter skatteforvaltningsloven § 12–4
 - tilleggsavgift etter lov 19. juni 1964 nr. 14 om avgift på arv og visse gaver § 44 og tilleggstoll etter tolloven § 16–10.

§ 10–51 nytt annet og tredje ledd skal lyde:

(2) Følgende skatte- og avgiftskrav forfaller til betaling tre uker etter at fristen for å klage over vedtaket om fastsetting av kravet er ute, eller ved klage, tre uker etter at klagen er avgjort:

- tilleggsatt etter skatteforvaltningsloven
 - overtredelsesgebyr etter skatteforvaltningsloven.
- (3) Dersom det innvilges utsatt iverksetting av krav etter skatteforvaltningsloven § 14–10 annet ledd, forfaller kravet til betaling tre uker etter utløpet av søksmålsfristen eller ved søksmål, tre uker etter at endelig rettsavgjørelse foreligger.

§ 10–53 annet ledd første punktum skal lyde:

Ved økning av restskatt som følge av endring etter reglene i skatteforvaltningsloven § 9–4, kapittel 12 eller kapittel 13, regnes fristen fra melding om ny avregning er sendt skyldneren.

§ 10–53 nytt tredje ledd skal lyde:

(3) Treffes det vedtak som innebærer tilbakebetaling av kompensasjon for merverdiavgift, skal beløpet betales tilbake senest tre uker etter at melding om vedtaket er sendt. Oppstår kravet på tilbakebetaling ved at den kompensasjonsberettigede har sendt inn korrigert skattemelding, regnes fristen fra melding er kommet fram til avgiftsmyndighetene.

§ 10–60 fjerde ledd skal lyde:

(4) For krav på utbetaling av merverdiavgift til registrerte næringsdrivende etter merverdiavgiftsloven § 11–5 regnes fristen fra skattemeldingen er mottatt av avgiftsmyndigheten.

§ 10–60 nytt femte ledd skal lyde:

(5) For krav på utbetaling av kompensasjon for merverdiavgift skal fristen regnes fra utløpet av fristen for å sende inn skattemelding etter bestemmelser gitt i medhold av skatteforvaltningsloven § 8–14, jf. § 8–7.

§ 11–2 første ledd annet punktum oppheves.

§ 11–2 sjette ledd skal lyde:

(6) Av for mye utbetalt kompensasjon for merverdiavgift beregnes renten fra beløpet ble utbetalt og fram til det treffes vedtak om endring mv.

Nåværende § 11–2 sjette og syvende ledd blir syvende og nytt åttende ledd.

§ 11–5 annet og tredje ledd skal lyde:

(2) Personlige skattytere som får utbetalt overskytende forskudd på skatt etter skattebetalingsloven kapittel 7, eller som får utbetalt negativ skatt som følge av at fastsatt fradrag overstiger fastsatt skatt, gis rentegodtgjørelse etter følgende regler:

- a) For overskytende forskuddstrekk og overskytende utskrevet forskuddsskatt innbetalt innen utgangen av inntektsåret, samt negativ skatt, gis rentegodtgjørelse med rentesats etter § 11–6 annet ledd annet punktum redusert med 27 %, beregnet fra 1. juli i inntektsåret og fram til skatteoppgjøret blir sendt skattyter.
- b) For overskytende utskrevet forskuddsskatt og tilleggsforskudd som blir innbetalt senest 31. mai i året etter inntektsåret, gis rentegodtgjørelse med rentesats etter § 11–6 annet ledd annet punktum redusert med 27 %, beregnet fra 31. mai og fram til skatteoppgjøret blir sendt skattyter.

(3) Upersonlige skattytere som får utbetalt overskytende forskudd på skatt etter skattebetalingsloven kapittel 7, eller som får utbetalt negativ skatt som følge av at fastsatt fradrag overstiger fastsatt skatt, gis rentegodtgjørelse etter følgende regler:

- a) Når samlet forskuddsskatt innbetalt senest 31. mai i året etter inntektsåret overstiger fastsatt skatt, gis rentegodtgjørelse for det overstigende beløpet med rentesats etter § 11–6 annet ledd annet punktum redusert med 27 %, beregnet fra 15. mars i året etter inntektsåret og fram til skatteoppgjøret blir sendt skattyter.
- b) Ved avregning etter tidlig fastsetting gis rentegodtgjørelse etter tredje ledd bokstav a bare når avregning skjer senere enn 31. mai i året etter inntektsåret.

§ 12–1 tredje ledd første punktum skal lyde:

For forskuddsskatt løper foreldelsesfristen først fra utgangen av det kalenderåret da skattefastsettingen ble foretatt.

§ 14–6 første til tredje ledd skal lyde:

(1) Skattyter som har fått utskrevet eller fastsatt skatt og trygdeavgift av samme formue og inntekt i flere kommuner, kan unngå tvangsinnfordring ved å innbetale den høyeste utskrevne skatt og trygdeavgift etter hvert som den forfaller, til skatteoppkreveren for den kommunen han mener kravene skal utskrives i. Er deler av kravet betalt, kommer det betalte beløpet til fradrag.

(2) Første ledd fritar ikke for plikten til å betale naturressursskatt som ikke er medregnet ved fastsetting av den skatt som blir betalt. Skattyteren kan kreve at skattekontoret beregner størrelsen på det beløpet som skal betales.

(3) Personlige skattytere kan i tilfeller som nevnt i første ledd, kreve at skatteberegningen foretas på nytt. Den nye beregningen skal foretas som om formue og inntekt bare blir skattlagt i én kommune, og formue og inntekt fastsettes til det høyeste beløp.

§ 16–11 første ledd skal lyde:

(1) Ved fastsetting av skatt for deltaker i selskap som nevnt i skatteloven § 2–2 annet ledd bokstavene a til e, er selskapet ansvarlig for formues- og inntektsskatt og trygdeavgift som ikke kan innkreves hos deltakeren. Fastsettes det for deltaker skatt også av formue og inntekt utenfor selskapet, omfatter ansvaret bare en så stor del av skatte- og avgiftskravet som etter en forholdsmessig fordeling faller på formue i og inntekt fra selskapet.

§ 16–12 skal lyde:

§ 16–12. Fullmektigers ansvar

Fullmektig for personer bosatt i utlandet eller for utenlandsk selskap eller innretning hjemmehørende i utlandet, er ansvarlig for fastsatt formues- og inntektsskatt og trygdeavgift av fullmaktsgiverens virksomhet i Norge.

§ 16–13 første ledd første punktum skal lyde:

Skifteforvaltere er ansvarlig for at tilstrekkelig av boets midler holdes tilbake til dekning av formues- og inntektsskatt og trygdeavgift som fastsettes for eller som må forutsettes å bli fastsatt for boet eller arvelater, etter at boet er tatt under skiftebehandling.

§ 16–14 første punktum skal lyde:

Selvskiftende arvingers solidaransvar for formues- og inntektsskatt og trygdeavgift som er fastsatt etter dødstidspunktet, er begrenset til det den enkelte har mottatt i arv.

Kapittel 16 tredje deloverskrift skal lyde:

Ansvar for forskuddstrekk, utleggstrekk og skattetrekk

Ny § 16–21 skal lyde:

§ 16–21. Ansvar for skatt på aksjeutbytte til utenlandsk aksjonær

(1) Dersom skattetrekk i aksjeutbytte ikke blir foretatt i samsvar med reglene i § 5–4a eller trukket beløp ikke blir betalt i samsvar med § 10–13, er det selskapet som har plikt til å foreta skattetrekk, ansvarlig for beløpet. Unnlattelse av å foreta trekk medfører likevel ikke ansvar når det godtgjøres at forholdet ikke skyldes forsømmelse eller mangel på tilbørlig aktsomhet fra selskapet eller noen i dets tjeneste.

- (2) Forvalter som opptrer på vegne av aksjonær, er ansvarlig for beløp som ikke har kommet til beskatning såfremt forvalteren har opptrådt på en slik måte at den trekkpliktige ikke har foretatt korrekt skattetrekk etter § 5–4a.
- (3) Foreldelsesloven §§ 9 og 11 gjelder tilsvarende for ansvarskravet.

Ny § 16–51 skal lyde:

§ 16–51. Oppdragsgivers ansvar for oppdragstakers skatt, arbeidsgiveravgift og forskuddstrekk

(1) Dersom oppdragsgiver forsettlig eller grovt uaktsomt unnlater å oppfylle opplysningsplikten etter skatteforvaltningsloven § 7–6, kan skattekontoret pålegge oppdragsgiver ansvar for oppdragstakerens forfalte, men ikke innbetalte skatt, arbeidsgiveravgift eller forskuddstrekk. Departementet kan bestemme at myndighet til å pålegge ansvar for skatt, arbeidsgiveravgift og forskuddstrekk skal tilligge annen skattemyndighet enn nevnt i foregående punktum.

(2) Pålegget kan påklages til Skattedirektoratet innen tre uker.

§ 17–1 annet ledd første punktum skal lyde:

Ved overføring av tvist til søksmåls former med avgjørelse av grunnlaget for skatte- eller avgiftskravet etter tvangsfullbyrdsloven § 6–6 tredje ledd, gjelder de alminnelige reglene i skatteforvaltningsloven kapittel 15 for avgjørelser om fastsetting av skatt etter skatteforvaltningsloven.

§ 17–1 fjerde ledd skal lyde:

(4) Når domstolen i sak om tvangsfullbyrdelse eller midlertidig sikring finner at skyldneren bare skal betale en del av det skatte- eller avgiftskravet som er fastsatt etter skatteforvaltningsloven, skal forføyningen stadfestes for det beløpet som vil fremgå av en ny fastsetting i samsvar med kjennelsen eller dommen.

§ 17–1 femte ledd skal lyde:

(5) Etter utløpet av fristen i skatteforvaltningsloven § 15–4 første ledd kan fastsetting etter skatteforvaltningsloven ikke bringes inn til prøving ved tingretten i sak om tvangsfullbyrdelse eller midlertidig sikring. Slik prøving skal likevel alltid kunne kreves inntil tre måneder etter den forføyning som det klages over. Første og annet punktum gjelder tilsvarende for søksmålsfristen etter tolloven § 12–14 første ledd. Det kan gis oppfriskning for oversittelse av fristen etter reglene i tvisteloven §§ 16–12 til 16–14.

§ 17–2 annet ledd skal lyde:

(2) Første ledd gjelder ikke avgjørelser om rente ved endring, jf. § 11–2. I slike saker gjelder de alminnelige regler i skatteforvaltningsloven kapittel 15 og prosesslovgivningen.

§ 18–1 overskriften skal lyde:

§ 18–1. Straff ved unnlatt gjennomføring av forskuddstrekk og skattetrekk

§ 18–1 første ledd skal lyde:

(1) Den som er pliktig til å foreta forskuddstrekk eller skattetrekk etter kapittel 5, og som uaktsomt unnlater å foreta eller sørge for at det blir foretatt beregning og trekk, herunder separering etter § 5–12, straffes med bot eller fengsel inntil 2 år. Med bot eller fengsel inntil 1 år straffes grovt uaktsom overtredelse av første punktum.

33. I Lov 29. juni 2007 nr. 75 om verdipapirhandel gjøres følgende endringer:

§ 15–3 annet ledd nr. 1 skal lyde:

1. lovbestemt taushetsplikt som ellers påhviler skattemyndigheter og myndigheter som har til oppgave å overvåke offentlig regulering av ervervsvirksomhet,

34. I lov 29. juni 2007 nr. 73 om eiendomsmegling gjøres følgende endring:

§ 6–7 annet ledd skal lyde:

(2) Oppdragstakeren plikter før handel sluttet å gi kjøperen en skriftlig oppgave som minst inneholder følgende opplysninger:

1. eiendommens registerbetegnelse og adresse,
2. eierforhold,
3. tinglyste forpliktelser,
4. tilliggende rettigheter,
5. grunnarealer,
6. bebyggelsens arealer og angivelse av alder og byggemåte,
7. eventuell adgang til utleie av eiendommen eller deler av denne til boligformål,
8. ferdigattest eller midlertidig brukstillatelse,
9. verdien ved skattefastsettingen og offentlige avgifter,
10. forholdet til endelige offentlige planer, konsesjonsplikt og odelsrett,
11. spesifisering over faste løpende kostnader,

12. hvis kjøpesum er fastsatt, totalkostnad som omfatter andel av fellesgjeld, alle gebyrer, avgifter og øvrige kostnader,
13. hvis kjøpesum ikke er fastsatt, en samlet oppstilling som omfatter prisantydning, andel av fellesgjeld, alle gebyrer, avgifter og øvrige kostnader, samt summen av disse beløpene, og
14. hva som er avtalt om meglers vederlag, jf. § 7–2.

35. I lov 15. mai 2008 nr. 35 om utlendingers adgang til riket og deres opphold her (utlendingsloven) gjøres følgende endring:

§ 84 første ledd skal lyde:

Dersom det organet som behandler en sak etter loven her, anser det som nødvendig for opplysning av saken, kan organet, uten hinder av taushetsplikt, pålegge følgende organer å utlevere opplysninger om utlendinger eller andre loven gjelder for:

- a) barnevernsmyndighetene,
- b) kommune i tilknytning til introduksjonsprogrammet,
- c) Statens lånekasse for utdanning,
- d) arbeids- og verferdsforvaltningen,
- e) skattemyndighetene, og
- f) politiet.

36. I lov 27. juni 2008 nr. 62 om individuell pensjonsordning gjøres følgende endring:

§ 1–8 skal lyde:

§ 1–8. Skatteforhold

- (1) Det skal fremgå av avtalevilkårene, kvitteringer for innbetalt innskudd, premie og vederlag som nevnt i § 1–3 og meldinger til skattemyndighetene at dokumentene gjelder pensjonsavtale etter loven her.
- (2) Institusjonen er ansvarlig for at opplysninger som fremgår av dokumenter som nevnt i første ledd er riktige.

37. I lov 19. juni 2009 nr. 58 om merverdiavgift gjøres følgende endringer:

§ 9–5 femte ledd skal lyde:

- (5) Justeringsbeløpet skal tas med i skattemeldingen som en økning eller reduksjon av inngående merverdiavgift.

§ 11–1 første ledd første punktum skal lyde:

Avgiftssubjektet skal beregne og betale merverdiavgift av merverdiavgiftspliktig omsetning, uttak og innførsel av varer, jf. skatteforvaltningsloven §§ 9–1 og 9–2.

§ 11–5 skal lyde:

§ 11–5. Utbetaling av inngående merverdiavgift

- (1) Dersom inngående merverdiavgift overstiger utgående merverdiavgift i en termin, skal overskytende inngående merverdiavgift utbetales. Skattemeldinger må være levert for tidligere terminer.
- (2) Selv om utbetaling av beløpet ikke har funnet sted innen neste avgiftstermin, har avgiftssubjektet ikke rett til å fradragsføre beløpet i senere skattemelding.

§ 11–6 første ledd skal lyde:

- (1) Fiskere som skal levere skattemelding en gang i året etter bestemmelser gitt i medhold av skatteforvaltningsloven § 8–14, jf. § 8–3, kan etter forlis av fartøy, større redskapstap eller større skade på fartøy, fiskeredskap eller fartøyets varige driftsutstyr få utbetalt overskytende inngående merverdiavgift etter særskilt avregning før utløpet av vedkommende kalenderår.

Kapittel 12 oppheves.

Kapittel 13 oppheves.

Overskriften til § 14–1 skal lyde:

§ 14–1. Vilkår for registrering

§ 14–1 første og sjettede ledd oppheves. Nåværende annet til femte ledd blir første til fjerde ledd.

§ 14–2 skal lyde:

§ 14–2. Registrering av konkursbo og dødsbo

Konkursbo registres på eget nummer med virkning fra åpningen av bobehandlingen. Dødsbo forblir registrert på avdødes registreringsnummer.

§ 14–3 første og fjerde ledd oppheves. Nåværende annet og tredje ledd blir første og annet ledd.

§ 14–3 tredje ledd skal lyde:

- (3) Solidaransvaret etter § 2–2 tredje ledd består fram til det er gitt melding om sletting av fellesregistrering.

§ 14–3 fjerde ledd oppheves.

Overskriften til § 14–4 skal lyde:

§ 14–4. *Hvem ordningen gjelder for mv.*

§ 14–4 nytt fjerde og femte ledd skal lyde:

- (4) All kommunikasjon mellom skattekontoret og tilbyder i forenklet registreringsordning skal skje elektronisk.
(5) Departementet kan gi forskrift om utforming av forenklet registreringsordning.

§ 14–5 skal lyde:

§ 14–5. *Identifikasjonsnummer*

Når tilbyder har valgt forenklet registreringsordning, skal skattekontoret tildele tilbyderen et identifikasjonsnummer.

§ 14–7 første ledd oppheves. Nåværende annet til sjette ledd blir første til femte ledd.

Overskriften til kapittel 15 skal lyde:

Kapittel 15. Dokumentasjon mv.

Underoverskriften til kapittel 15 I Omsetningsoppgaven oppheves.

§ 15–1 skal lyde:

§ 15–1. *Føring av skattemelding*

- (1) I skattemeldingen for primærnæringene kan det tas med omsetning fra annen næringsvirksomhet dersom merverdiavgiftspliktig omsetning og uttak i denne virksomheten ikke overstiger 30 000 kroner, merverdiavgift ikke medregnet.
(2) Merverdiavgift som skal beregnes ved kjøp av fjernleverbare tjenester, skal innberettes som utgående merverdiavgift.
(3) Beløpet for utgående merverdiavgift skal også omfatte beløp uriktig betegnet som merverdiavgift som nevnt i § 11–4 første ledd. Dette kan unnlates dersom feilen rettes overfor kjøperen.
(4) Departementet kan treffe enkeltvedtak om at merverdiavgift som beregnes ved omsetning av elektroniske kommunikasjonstjenester i forbindelse med en humanitær innsamlingsaksjon, ikke skal føres i skattemeldingen, eller at beregnet merverdiavgift kan tilbakeføres.

§§ 15–2 til 15–8 oppheves.

Underoverskriften til kapittel 15 II Dokumentasjonsplikt oppheves.

§ 15–9 første ledd skal lyde:

- (1) Beløp som nevnt i skatteforvaltningsloven § 8–3 første ledd bokstav a til d oppgis i skattemeldingen for den terminen dokumentasjonen er utstedt. Beløp som nevnt i skatteforvaltningsloven § 8–3 første ledd bokstav e oppgis for den terminen betalingen skjedde.

Underoverskriften til kapittel 15 III Merverdiavgift i salgsdokumentasjon oppheves.

Kapittel 16 oppheves.

Kapittel 17 oppheves.

Kapittel 18 oppheves.

Kapittel 19 oppheves.

Kapittel 20 oppheves.

Kapittel 21 oppheves.

38. I lov 16. desember 2011 nr. 65 om næringsberedskap gjøres følgende endring:

§ 15 første ledd bokstav a skal lyde:

- a) skatte- og avgiftsmyndigheter, tollmyndigheter og andre myndigheter med ansvar for regulering og kontroll av import og eksport,

39. I lov 22. juni 2012 nr. 43 om arbeidsgivers innrapportering av ansettelses- og inntektsforhold m.m. gjøres følgende endringer:

§ 3 første ledd bokstav a og b skal lyde:

- a. skatteforvaltningsloven §§ 7–2 og 8–6,
- b. folketrygdloven §§ 25–1 annet ledd og 25–10, jf. 21–4,

§ 4 annet ledd skal lyde:

Opplysninger om føderåd etter skatteforvaltningsloven § 7–2 første ledd bokstav b kan leveres en gang per år og skal senest leveres samtidig med fristen for å levere opplysninger i januar i året etter inntektsåret.

27. mai. Lov nr. 15 2016

Lov om endringer i forvaltningsloven mv. (administrative sanksjoner mv.)

Prop.62 L (2015–2016), Innst.243 L (2015–2016), Lovvedtak 64 (2015–2016). Stortingets første og andre gangs behandling hhv. 12. og 18. mai 2016. Fremmet av Justis- og beredskapsdepartementet. Kunngjort 27. mai 2016 kl. 14.00.

Endringer i følgende lover:

- 1 Lov 10. februar 1967 om behandlingsmåten i forvaltningssaker (forvaltningsloven).
- 2 Lov 22. mai 1981 nr. 25 om rettergangsmåten i straffesaker (Straffeprosessloven).
- 3 Lov 26. juni 1992 nr. 86 om tvangfullbyrdelse (tvangfullbyrdelsesloven).

I

I lov 10. februar 1967 om behandlingsmåten i forvaltningssaker gjøres følgende endringer:

Kapittel VIII overskriften skal lyde:

Kapittel VIII. Om virkningen av feil og om utsatt iverksetting

Nytt kapittel IX skal lyde:

Kapittel IX. Administrative sanksjoner

§ 43. (anvendelsesområde)

Kapitlet her gjelder for saker om administrative sanksjoner.

Med administrativ sanksjon menes en negativ reaksjon som kan ilegges av et forvaltningsorgan, som retter seg mot en begått overtredelse av lov, forskrift eller individuell avgjørelse, og som regnes som straff etter den europeiske menneskerettskonvensjon.

§ 44. (overtredelsesgebyr)

Forvaltningsorganer kan ilegge overtredelsesgebyr (lovbrottsgebyr) når det er fastsatt i lov.

Overtredelsesgebyr kan ilegges etter faste satser eller utmåles i det enkelte tilfelle (individuell utmåling) innenfor en øvre ramme som må fastsettes i eller i medhold av lov. Departementet kan gi forskrift om slike rammer.

Ved individuell utmåling av overtredelsesgebyr mot fysiske personer kan det blant annet legges vekt på overtredelsens omfang og virkninger, fordeler som er eller kunne vært oppnådd ved lovbruddet, samt overtrederens skyld og økonomiske evne. For foretak gjelder § 46 annet ledd.

Forhåndsvarsel kan unnlates når overtredelsesgebyr ilegges på stedet.

Oppfyllelsesfristen er fire uker fra vedtaket ble truffet. Lengre frist kan fastsettes i vedtaket eller senere.

Overtredelsesgebyret tilfaller statskassen.

§ 45. (administrativt rettighetstap)

Forvaltningsorganer kan ilegge administrativt rettighetstap når det er fastsatt i lov. Administrative rettighetstap er administrative sanksjoner som trekker tilbake eller begrenser en offentlig tillatelse.

Administrativt rettighetstap kan bare ilegges så langt det etter overtredelsens art, alvor og forholdene for øvrig fremstår som forholdsmessig. Vedtaket skal gjelde for en bestemt tid.

§ 46. (administrativ foretakssanksjon)

Når det er fastsatt i lov at det kan ilegges administrativ sanksjon overfor et foretak, kan sanksjon ilegges selv om ingen enkeltperson har utvist skyld. Med foretak menes selskap, samvirkeforetak, forening eller annen sammenslutning, enkeltpersonforetak, stiftelse, bo eller offentlig virksomhet.

Ved avgjørelsen av om et foretak skal ilegges administrativ sanksjon og ved individuell utmåling av sanksjonen kan det blant annet tas hensyn til

- a) sanksjonens preventive virkning
- b) overtredelsens grovhet, og om noen som handler på vegne av foretaket, har utvist skyld
- c) om foretaket ved retningslinjer, instruksjon, opplæring, kontroll eller andre tiltak kunne ha forebygget overtredelsen
- d) om overtredelsen er begått for å fremme foretakets interesser

- e) om foretaket har hatt eller kunne oppnådd noen fordel ved overtredelsen
- f) om det foreligger gjentakelse
- g) foretakets økonomiske evne
- h) om andre reaksjoner som følge av lovbruddet blir ilagt foretaket eller noen som har handlet på vegne av det, blant annet om noen enkeltperson blir ilagt administrativ sanksjon eller straff
- i) om overenskomst med fremmed stat eller internasjonal organisasjon forutsetter bruk av administrativ foretakssanksjon eller foretaksstraff.

§ 47. (*samordning av sanksjonssaker*)

Dersom et forvaltningsorgan har grunn til å anta at både straff og administrativ sanksjon kan være en aktuell reaksjon mot samme forhold, må organet i samråd med påtalemyndigheten avklare om forholdet skal forfølges strafferettslig, administrativt eller både strafferettslig og administrativt.

Dersom et forvaltningsorgan har grunn til å anta at det også for et annet organ kan være aktuelt å ilegge administrativ sanksjon mot samme forhold, må forvaltningsorganet sørge for en samordning av behandlingen av spørsmålet om å ilegge sanksjoner.

§ 48. (*orientering om taushetsrett mv.*)

I sak om administrativ sanksjon skal forvaltningsorganet gjøre parter som det er aktuelt for, oppmerksom på at det kan foreligge en rett til ikke å svare på spørsmål eller utlevere dokumenter eller gjenstander når svaret eller utleveringen vil kunne utsette vedkommende for administrativ sanksjon eller straff. Orienteringsplikten gjelder ikke der parten må antas å være kjent med at det kan foreligge en slik rett.

§ 49. (*underretning om sakens utfall*)

Når en sak om administrativ sanksjon avsluttes i førsteinstansen med at sanksjon ikke ilegges, skal parten underrettes om dette. § 27 første ledd gjelder tilsvarende. Grunnlaget for at saken avsluttes, skal samtidig kort angis.

§ 50. (*domstolenes kompetanse ved prøving av vedtak om administrative sanksjoner*)

Ved prøving av vedtak om administrative sanksjoner kan retten prøve alle sider av saken.

Nytt kapittel X skal lyde:

Kapittel X. Tvangsmulkt

§ 51. (*tvangsmulkt*)

Et forvaltningsorgan kan, når det er fastsatt i lov, treffe vedtak om tvangsmulkt for å sikre at plikter som følger av lov, forskrift eller individuell avgjørelse, blir etterlevd.

Tvangsmulkten kan fastsettes som en løpende mulkt eller som et beløp som forfaller ved hver overtredelse. Tvangsmulkt påløper ikke dersom etterlevelse blir umulig, og årsaken til dette ikke ligger hos den ansvarlige.

Forvaltningsorganet kan i særlige tilfeller redusere eller frafalle påløpt mulkt.

Tvangsmulkt tilfaller statskassen.

Forhold knyttet til ileggelsen av tvangsmulkt kan påklages særskilt. Reglene i §§ 28 til 36 gjelder tilsvarende.

Nytt kapittel XI overskriften skal lyde:

Kapittel XI. Ikrafttredelse

Nåværende § 43 blir ny § 52 i nytt kapittel XI.

II

I lov 22. mai 1981 nr. 25 om rettergangsmåten i straffesaker gjøres følgende endringer:

Ny § 71 c skal lyde:

Påtalemyndigheten kan beslutte at saken henlegges og overføres til forvaltningen når en overtredelse kan medføre administrativ sanksjon, hvis vilkårene for straff eller offentlig påtale ikke er oppfylt, eller hvis det for øvrig er mest hensiktsmessig at forholdet forfølges administrativt.

§ 229 nytt tredje ledd skal lyde:

Dersom påtalemyndigheten har grunn til å anta at både straff og administrativ sanksjon kan være en aktuell reaksjon mot samme forhold, må påtalemyndigheten i samråd med forvaltningsorganet avklare om forholdet skal forfølges strafferettslig, administrativt eller både strafferettslig og administrativt.

III

I lov 26. juni 1992 nr. 86 om tvangsfullbyrdelse gjøres følgende endringer:

§ 4–18 nytt femte ledd skal lyde:

Lyder et vedtak om administrativ sanksjon på betaling av penger, kan utlegg begjæres når oppfyllelsesfristen er oversittet. Utleggstrekk kan likevel ikke besluttes før vedtaket er endelig. Tvangsdekning etter reglene i lovens kapittel 8 til 12 kan ikke begjæres før vedtaket er endelig.

§ 7–2 bokstav d skal lyde:

- (d) Beslutning om tvangsmulkt, *administrativ sanksjon* eller disiplinærstraff truffet av offentlig myndighet med hjemmel i lov. *Beslutningen er også tvangsgrunnlag for renter og utenrettslige inndrivingskostnader.*

IV

1. Loven gjelder fra den tid Kongen bestemmer.
2. Kongen kan gi overgangsbestemmelser.

27. mai. Lov nr. 16 2016

Lov om endringer i sjøloven (gjennomføring av europaparlaments- og rådforordning (EU) nr. 1177/2010 om båtpassasjerrettar)

Prop.4 LS (2015–2016), Innst.158 L (2015–2016), Lovvedtak 45 (2015–2016). Stortingets første og andre gongs behandling hv. 14. og 29. mars 2016. Fremja av Justis- og beredskapsdepartementet. Jf. EØS-avtalen vedlegg XIII nr. 56y (forordning (EU) nr. 1177/2010). Kunngjort 27. mai 2016 kl. 14.00.

Endringer i følgende lov:

Lov 24. juni 1994 nr. 39 om sjøfarten (sjøloven).

I

Lov 24. juni 1994 nr. 39 om sjøfarten vert endra slik:

Kapittel 15 avsnitt IV, overskrifta, skal lyde:

IV Passasjerrettigheter, bortfrakterens ansvar ved forsinkelse

§ 418 a skal lyde:

§ 418 a. Passasjerrettigheter

EØS-avtalen vedlegg XIII nr. 56y (Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1177/2010 av 24. november 2010 om passasjerenes rettigheter ved sjøreiser og reiser på indre vannveier og om endring av forordning (EF) nr. 2006/2004) gjelder som lov med de tilpasninger som følger av vedlegg XIII, protokoll 1 til avtalen og avtalen for øvrig. Departementet kan i forskrift gi nærmere regler om gjennomføring og utfylling av forordningen.

Departementet kan i forskrift gi regler om hvem som skal føre tilsyn med at reglene om passasjerrettigheter følges, tilsynsmyndighetens kompetanse og måten tilsynet skal utøves på. Luftfartsloven § 10–42 andre og fjerde ledd gjelder tilsvarende.

Departementet kan i forskrift gi regler om etablering og finansiering av et klageorgan for løsning av tvister mellom passasjerer og den som mot vederlag driver passasjerfrakt med båt, eller andre som i forbindelse med slik transport har forpliktelser overfor passasjerene. Luftfartsloven §§ 10–44 til 10–47, herunder regler om departementets adgang til å bestemme eller gi regler i forskrift, gjelder tilsvarende.

Ny § 418 b skal lyde:

§ 418 b. Retting og tvangsmulkt

Tilsynsorganet kan gi pålegg om retting eller opphør av forhold som er i strid med bestemmelse gitt i eller i medhold av § 418 a eller vedtak gjort i medhold av disse bestemmelsene, og kan fastsette vilkår som må oppfylles for at virksomheten skal være i samsvar med krav etter disse bestemmelsene.

For å sikre at plikter, forbud, påbud eller krav som følger av bestemmelse gitt i eller i medhold av § 418 a, eller vedtak gjort i medhold av disse bestemmelsene, blir etterlevd, kan tilsynsorganet fastsette en løpende tvangsmulkt som løper inntil forholdet er rettet. Tvangsmulkt kan bare fastsettes og løper så langt det er mulig for den ansvarlige å oppfylle det pålegget som tvangsmulkten er knyttet til. Tvangsmulkt løper likevel dersom det etter at tvangsmulkten er ilagt, blir umulig å oppfylle pålegget på grunn av forhold som skyldes den ansvarlige.

Tvangsmulkt tilfaller staten. Tilsynsorganet kan frafalle krav om påløpt tvangsmulkt helt eller delvis.

Departementet kan i forskrift fastsette nærmere regler om ileggelse av tvangsmulkt, om utmåling av tvangsmulkt, om hvor lenge tvangsmulkten kan løpe, og om adgangen til å ettergi tvangsmulkt.

Ny § 418 c skal lyde:

§ 418 c. Overtredelsesgebyr

Tilsynsorganet kan ilegge et foretak overtredelsesgebyr dersom foretaket eller noen som har handlet på foretakets vegne, overtrer bestemmelse gitt i eller i medhold av § 418 a. Det gjelder selv om ingen enkeltperson har utvist skyld.

Ved avgjørelsen av om foretaket skal ilegges overtredelsesgebyr og ved utmålingen av gebyret skal det særlig legges vekt på overtredelsens grovhet og varighet, graden av skyld og foretakets økonomiske evne.

Overtredelsesgebyret forfaller til betaling to måneder etter at vedtaket er fattet. Tilsynsorganet kan i særlige tilfeller frafalle ilagt overtredelsesgebyr. Endelig vedtak om overtredelsesgebyr er tvangsgrunnlag for utlegg. Dersom foretaket går til søksmål mot staten for å prøve vedtaket, suspenderes tvangskraften. Retten kan prøve alle sider av saken. Retten kan avsi dom for realitet i saken, dersom den finner det hensiktsmessig og forsvarlig.

Adgangen til å ilegge overtredelsesgebyr foreldes etter fem år. Fristen avbrytes når tilsynsorganet meddeler et foretak at det er mistenkt for overtredelse av bestemmelse gitt i eller i medhold av § 418 a eller pålegg gitt i medhold av disse bestemmelsene.

Departementet kan i forskrift gi regler om utmåling av overtredelsesgebyr.

Noverande § 418 a vert ny § 418 d.

§ 420 skal lyde:

§ 420. Skadelidtes medvirkning

Har passasjeren ved egen skyld forårsaket eller medvirket til tap som nevnt i § 418 d og § 419, kan bortfrakterens ansvar settes ned etter alminnelige erstatningsregler.

§ 430 skal lyde:

§ 430. Virkeområde og ufravikelighet

Reglene i §§ 411 til 417, § 418 a, § 418 d, §§ 419 til 429 og § 501 første ledd nr. 4 til 6 kan ikke ved forhåndsavtale fravikes til skade for passasjeren

- a. i innenriksfart i Norge, Danmark, Finland eller Sverige eller ved befordring til eller fra noen av disse stater, uansett om befordringen for øvrig er undergitt fremmed rett;
- b. ved annen befordring dersom alminnelige norske lovvalgsregler medfører at befordringen er undergitt norsk rett.

II

Ikraftsetjings- og overgangsføresegner

1. Loven gjelder frå den tid Kongen fastsett. Kongen kan fastsetje at ulike delar av lova skal ta til å gjelde frå ulik tid.
2. Kongen kan fastsetje nærmare overgangsreglar.

27. mai. Lov nr. 17 2016

Lov om endringer i kirkeloven (omdanning av Den norske kirke til eget rettssubjekt m.m.)

Prop.55 L (2015–2016), Innst.256 L (2015–2016), Lovvedtak 56 (2015–2016). Stortingets første og andre gangs behandling hhv. 10. og 18. mai 2016. Fremmet av Kulturdepartementet. Kunngjort 27. mai 2016 kl. 14.00.

Endringer i følgende lov:

Lov 7. juni 1996 nr. 31 om Den norske kirke (kirkeloven).

I

I lov 7. juni 1996 nr. 31 om Den norske kirke gjøres følgende endringer:

§ 2 skal lyde:

§ 2. Kirkelig inndeling

Soknet er den grunnleggende enhet i Den norske kirke og kan ikke løses fra denne.

Den norske kirke, så vel som det enkelte sokn, er egne rettssubjekter og har selv rettigheter og forpliktelser, er parter i avtaler med private og offentlige myndigheter og har partsstilling overfor domstol og andre myndigheter.

Hvert sokn hører til ett prosti. Hvert prosti hører til ett bispedømme.

Hvert sokn skal være betjent av prest, hvert prosti av prost og hvert bispedømme av biskop.

Endringer i den kirkelige inndeling og navn på kirke, sokn, prosti og bispedømme fastsettes av Kongen. Departementet treffer de bestemmelser som er nødvendige for gjennomføring av inndelingsendringer og foretar nødvendige lempninger i anvendelsen av gjeldende lov. Avgjørelsesmyndighet etter dette ledd kan overlates til bispedømmerådet.

Særskilt ordning for døvemenigheter og andre katedralmenigheter fastsettes av Kirkemøtet.

Ny § 2 a skal lyde:

§ 2 a. Statens økonomiske ansvar

Etter budsjettsøknad fra Kirkemøtet gir staten tilskudd til prestatjenesten og kirkens virksomhet regionalt og nasjonalt. Staten kan gi tilskudd også til andre kirkelige formål.

§ 3 nummer 8 første ledd skal lyde:

Innmelding i, og utmelding av Den norske kirke skjer ved henvendelse til kirkebokføreren på bostedet eller til Kirkerådet. Utmelding kan alltid skje skriftlig. Er vedkommende bosatt i utlandet, rettes henvendelsen til kirkebokføreren på siste bosted her, eller såfremt vedkommende ikke har hatt bosted her, til den kirkebokfører Kirkerådet bestemmer.

§ 3 nummer 8 fjerde ledd skal lyde:

Kirkemøtet gir nærmere regler om fremgangsmåten ved innmelding og utmelding og melding etter dette nummer, herunder om hvilke opplysninger som kan kreves.

§ 3 nummer 10 nytt annet punktum skal lyde:

Regler om registerføringen gis av Kirkemøtet.

§ 4 femte ledd skal lyde:

Kirkemøtet gir regler om kirkelig manntall og om innføring i dette.

§ 5 nytt femte ledd skal lyde:

Ved endringer i kommunegrenser eller sammenslåing av kommuner gjelder bestemmelsene i inndelingslova om økonomisk oppgjør i kap. V og gjennomføring i kap. VI tilsvarende for kirkelig fellesråd så langt det passer. Bispedømmerådene utøver den myndighet som i inndelingslova er lagt til Fylkesmannen.

§ 9 fjerde ledd skal lyde:

Menighetsrådet medvirker ved tilsetting i kirkelige stillinger etter de regler som gjelder til enhver tid.

§ 9 åttende ledd skal lyde:

Menighetsrådet skaffer til veie de opplysninger og gir de uttalelser som kirkelig myndighet ber om.

§ 11 første ledd skal lyde:

Menighetsmøtet avgjør saker om innføring av gudstjenstlige bøker i kirken og andre saker som etter bestemmelse av Kirkemøtet overlates til menighetsmøtets avgjørelse.

§ 11 tredje ledd skal lyde:

For øvrig gir menighetsmøtet uttalelse når kirkelig myndighet ber om det eller når menighetsmøtet av eget tiltak ønsker å uttale seg.

§ 14 femte ledd skal lyde:

Kirkelig fellesråd utfører for øvrig de oppgaver som etter avtale blir overlatt det av det enkelte menighetsråd.

§ 21 nytt sjettede ledd skal lyde:

Departementet kan på avgrensede områder overlata til biskopen å treffe beslutninger etter denne paragraf.

§ 22 oppheves.

§ 23 skal lyde:

§ 23. *Bispedømmeråd*

Bispedømmerådet består av:

- a) biskopen,
- b) en prest valgt av prestene i bispedømmet,
- c) en lek kirkelig tilsatt valgt av de leke kirkelige tilsatte i bispedømmet og
- d) sju andre leke valgt ved flertalls- eller forholdstallsvalg, hvorav minst fire velges direkte av bispedømmets stemmeberettigede medlemmer,
- e) en nord-samisk representant i Nord-Hålogaland bispedømmeråd, en lule-samisk representant i Sør-Hålogaland bispedømmeråd, og en sør-samisk representant i Nidaros bispedømmeråd.
- f) en representant fra døvemenighetene i Oslo bispedømmeråd.

Presten og de leke medlemmene velges for fire år. Kirkemøtet gir nærmere regler om valget, herunder regler om antallet varamedlemmer og regler som presiserer hvem som er stemmeberettiget og valgbar etter første ledd bokstavene b, c, d, e og f.

Bispedømmerådet skal ha sin oppmerksomhet henvendt på alt som kan gjøres for å vekke og nære det kristelige liv i menighetene, og det skal fremme samarbeidet mellom de enkelte menighetsråd og andre lokale arbeidsgrupper innen bispedømmet.

Bispedømmerådet utfører de gjøremål som det til enhver tid er pålagt av Kirkemøtet eller Kirkerådet. Bispedømmerådet kan også utføre oppgaver som etter avtale blir overlatt det av det enkelte menighetsråd eller kirkelige fellesråd.

For bispedømmerådet gjelder reglene i § 7 og § 8 første ledd tilsvarende.

Bispedømmerådet skal ha en daglig leder av virksomheten.

Nærmere regler om formene for bispedømmerådets virksomhet gis av Kirkemøtet.

§ 24 skal lyde:

§ 24. Kirkemøtet

Kirkemøtet består av medlemmene av bispedømmerådene og ett medlem valgt etter nærmere regler fastsatt av Kirkemøtet. Kirkemøtet samles ordinært til møte en gang i året. Har et medlem forfall, skal varamedlem kalles inn.

Kirkemøtet skal ha sin oppmerksomhet henvendt på saker av felles kirkelig karakter og ellers på alt som kan gjøres for å vekke og nære det kristelige liv i menighetene, og det skal fremme samarbeidet innen Den norske kirke. Som øverste representative organ i Den norske kirke fastsetter Kirkemøtet alle gudstjenstlige bøker i Kirken. Kirkemøtet skal verne og fremme samisk kirkelig liv og ivareta Den norske kirkes internasjonale og økumeniske oppgaver.

Kirkemøtet

- a) gir uttalelse i saker om viktige endringer i lover på det kirkelige område,
- b) fastsetter retningsgivende planer og programmer for den kirkelige undervisning, diakoni, kirkemusikk og for økumenisk virksomhet,
- c) fastsetter kvalifikasjonskrav og tjenesteordning for særskilte stillinger innen kirkelig undervisning, diakoni og kirkemusikk,
- d) gir regler om kirkens inventar og utstyr,
- e) foreslår retningslinjer for kirkelig inndeling.

Kirkemøtet treffer avgjørelser og opptrer på vegne av rettssubjektet Den norske kirke når det ikke er fastsatt i eller i medhold av lov at myndigheten er lagt til annet organ.

Kirkemøtet kan gi en arbeidsgiverorganisasjon fullmakt til å inngå og si opp tariffavtale, samt å gi eller motta kollektiv arbeidsoppsigelse på rettssubjektet Den norske kirkes vegne.

Kirkemøtet kan godkjenne forsøk med valgmenigheter som selv finansierer sin virksomhet. Nærmere vilkår for det enkelte forsøk fastsettes av Kirkemøtet.

Kirkemøtet kan uten hinder av bestemmelsene i loven her godkjenne forsøk med valgperiode på to år og direkte valg til kirkelig fellesråd og bispedømmeråd. Nærmere vilkår for det enkelte forsøk fastsettes av Kirkemøtet.

Kirkemøtet kan delegerer sin myndighet til Bispemøtet, bispedømmerådene, biskopene, prostene og til eventuell nemnd opprettet i medhold av § 27.

§ 25 skal lyde:

§ 25. Kirkerådet

Kirkerådet består av et antall medlemmer med personlige varamedlemmer valgt av Kirkemøtet og en biskop med varamedlem valgt av Bispemøtet.

Kirkerådet forbereder de saker som skal behandles av Kirkemøtet og iverksetter Kirkemøtets beslutninger.

Kirkerådet leder kirkens arbeid på nasjonalt nivå.

Kirkerådet har ansvaret for at økonomiforvaltningen og økonomistyringen av de midlene som Kirkemøtet disponerer, er forsvarlig. Kirkerådet fastsetter regnskapet. For regnskapet gjelder regnskapsloven om ikke departementet har fastsatt andre bestemmelser i forskrift.

Kirkerådet skal ha en daglig leder av virksomheten.

Nærmere regler for valg av Kirkeråd og for Kirkerådets virksomhet fastsettes av Kirkemøtet.

§ 26 annet ledd skal lyde:

Bispemøtet virker for samordning av de gjøremål som etter gjeldende regler tilligger biskopene og utfører for øvrig de gjøremål som til enhver tid er pålagt ved bestemmelse av Kirkemøtet. Det avgir uttalelse i saker som det blir forelagt av Kirkemøtet.

§ 26 tredje ledd skal lyde:

Kirkemøtet gir nærmere bestemmelser for møtene.

§ 27 skal lyde:

§ 27. Nemnd

Kirkemøtet kan oppnevne en særskilt nemnd og overlate til denne å avgjøre saker og fastsette nærmere regler for nemndas arbeid.

Nemnda kan ikke omgjøre vedtak truffet av soknets organer.

§ 29 første ledd annet punktum skal lyde:

Det kan dispenseres fra kravet når særlige grunner tilsier det etter nærmere regler fastsatt av Kirkemøtet.

§ 31 skal lyde:

§ 31. Prestenes, prostenes og biskopenes tjeneste

Ingen kan tilsettes som prest eller ordineres til prestatjeneste i Den norske kirke uten å ha de kvalifikasjoner som fastsettes av Kirkemøtet.

All prestatjeneste skal organiseres slik at prestene kan utøve sin tjeneste i samsvar med ordinasjonens forutsetninger og forpliktelser.

Prest som gjør seg skyldig i grovt pliktbrudd eller annet vesentlig brudd på ordinasjonsforpliktelsen, kan fratras retten til å utføre prestatjeneste etter nærmere regler om saksbehandling og klageadgang fastsatt av Kirkemøtet.

Kirkemøtet fastsetter tjenesteordning og gir nærmere regler om vilkår mv. for prester, proster og biskoper.

§ 32 oppheves.

§ 34 oppheves.

§ 37 første ledd annet punktum skal lyde:

Nærmere regler om registerføringen gis av Kirkemøtet.

§ 37 annet ledd skal lyde:

Opplysninger som nevnt i første ledd kan etter nærmere bestemmelser av Kirkemøtet inntas i medlemsregister for Den norske kirke, jf. § 3 nr. 10.

§ 38 første ledd skal lyde:

Forvaltningsloven, offentleglova og regler om offentlige organer i arkivlova gjelder for den virksomhet som drives av lovbestemte kirkelige organer. For saker om ansettelse, oppsigelse eller andre personalsaker kommer likevel bare forvaltningsloven kapittel II og III til anvendelse.

§ 38 annet ledd skal lyde:

Vedtak i et lovbestemt kirkelig organ kan ikke påklages med mindre annet er særskilt bestemt. Vedtak etter offentleglova som er truffet av menighetsrådet eller kirkelig fellesråd, kan påklages til bispedømmerådet. Vedtak etter offentleglova som er truffet av bispedømmerådet, kan påklages til Kirkerådet.

§ 38 fjerde ledd oppheves.

§ 39 første ledd annet punktum oppheves.

§ 40 skal lyde:

§ 40. *Overgangsregler ved omdanning av Den norske kirke til eget rettssubjekt*

Ved omdanning av Den norske kirke til eget rettssubjekt ved lov om endringer i kirkeloven (omdanning av Den norske kirke til eget rettssubjekt m.m.) har overdragelse til rettssubjektet Den norske kirke av forpliktelser knyttet til den statskirkelige virksomheten frigjørende virkning for staten. Fordringshavere og andre rettighetshavere kan ikke motsette seg overføringen eller gjøre gjeldende at overføringen utgjør en bortfallsgrunn for rettsforholdet.

Offentlige rettigheter, tillatelser mv. som gjelder for den virksomhet som skal omdannes, blir fra overdragelsestidspunktet overført til Den norske kirke. Omregistrering i grunnboken og andre offentlige registre i forbindelse med virksomhetsoverdragelsen skjer ved navneendring.

Kirkelig tilsatte som overføres fra staten til Den norske kirke, gis rett til uttak av avtalefestet pensjon tilsvarende ordningen i Hovedtariffavtalen i staten, i samsvar med det som er fastsatt i lov 25. juni 2010 nr. 28 om avtalefestet pensjon for medlemmer av Statens pensjonskasse og i lov 28. juli 1949 nr. 26 om Statens pensjonskasse. Retten til uttak forutsetter medlemskap i Statens pensjonskasse og gjelder fram til 1. januar 2021.

Nåværende § 40 blir ny § 41.

II

Loven gjelder fra den tid Kongen bestemmer. Kongen kan sette i kraft de enkelte bestemmelser til forskjellig tid.

27. mai. Lov nr. 18 2016

Lov om endringer i energiloven (skille mellom nettvirksomhet og annen virksomhet mv.)

Prop.35 L (2015–2016), Innst.207 L (2015–2016), Lovvedtak 48 (2015–2016). Stortingets første og andre gangs behandling hhv. 17. og 29. mars 2016. Fremmet av Olje- og energidepartementet. Kunngjort 27. mai 2016 kl. 14.00.

Endringer i følgende lov:

Lov 29. juni 1990 nr. 50 om produksjon, omforming, overføring, omsetning, fordeling og bruk av energi m.m. (energiloven).

I

I lov 29. juni 1990 nr. 50 om produksjon, omforming, overføring, omsetning, fordeling og bruk av energi m.m. gjøres følgende endringer:

§ 1–3 tredje ledd skal lyde:

Med integrert foretak forstås i denne lov: Foretak eller en gruppe av foretak som driver overføring, omforming eller fordeling av elektrisk energi (nettvirksomhet) i tillegg til annen virksomhet. En gruppe av foretak omfattes dersom en fysisk eller juridisk person kan utøve direkte eller indirekte kontroll med foretak i gruppen.

§ 1–3 nytt sjette ledd skal lyde:

Med kontroll i tredje ledd og §§ 4–6 og 4–7 forstås i denne lov: Rettigheter, avtaler eller andre midler som enkeltvis eller sammen, de faktiske eller juridiske forhold tatt i betraktning, gir mulighet til å utøve avgjørende innflytelse over et foretaks virksomhet, særlig:

- a) eiendomsrett eller bruksrett til et foretaks samlede aktiva eller deler av dem
- b) rettigheter eller avtaler som gir avgjørende innflytelse over et foretaks organer med hensyn til deres sammensetning, stemmegivning eller beslutninger.

Ny § 1–5 skal lyde:

§ 1–5. (*Transmisjonsnett*)

Transmisjonsnettet omfatter anlegg for overføring av elektrisk energi på minst 200 kV, og anlegg på 132 kV som er av vesentlig betydning for driften av disse anleggene.

Transmisjonsnettet omfatter også anlegg for omforming av elektrisk energi, når omformeranlegget er direkte tilknyttet anlegg for overføring som nevnt i første ledd og transformerer til spenning på minst 33 kV.

Transmisjonsnettet omfatter ikke anlegg som nevnt i første og andre ledd som kun betjener en enkelt eller et fåtall brukere.

Departementet kan i enkeltvedtak fastsette hvilke anlegg som skal inngå i transmisjonsnettet i henhold til denne bestemmelse. Anlegg som inngår i sentralnettet ved denne bestemmelsens ikrafttredelse, inngår i transmisjonsnettet med mindre departementet fatter annet vedtak.

Ny § 3–7 skal lyde:

§ 3–7. (*Koordinerende operatør av distribusjonssystem*)

Departementet kan gi forskrifter om utpeking av konsesjonær etter §§ 3–1 og 3–2 som koordinerende operatør av distribusjonssystem. Departementet kan gi forskrifter om operatørens oppgaver og myndighet overfor aktører som helt eller delvis eier eller er tilknyttet nett.

§ 4–1 nytt femte ledd skal lyde:

Departementet kan gi forskrift om omgjøringsadgang som avviker fra bestemmelsene om tidsfrister i forvaltningsloven §§ 34 og 35 ved feil i datagrunnlaget for enkeltvedtak om fastsettelse av nettselskapenes inntektsrammer.

§ 4–6 skal lyde:

§ 4–6. (*Krav om selskapsmessig skille*)

I et integrert foretak skal nettvirksomhet være organisert som en egen selvstendig juridisk enhet, adskilt fra annen virksomhet. Nettforetak skal ikke ha direkte eller indirekte kontroll over foretak som driver annen virksomhet. Foretak som driver produksjon eller omsetning av elektrisk energi eller konsesjonspliktig fjernvarmevirksomhet, skal ikke ha direkte eller indirekte kontroll over nettforetak.

Første ledd er ikke til hinder for samarbeid om felles driftssentral mellom nettforetak og foretak som driver produksjon av elektrisk energi eller fjernvarmevirksomhet, så lenge nettforetaket har styring og ansvar for driftssentralens nettfunksjoner. Departementet kan gi forskrift om nettforetaks adgang til å selge eller leie ut egen kapasitet, herunder driftskontrollfunksjoner, overskuddskapasitet og i beredskapssituasjoner.

Departementet kan gi dispensasjon fra hele eller deler av kravet om selskapsmessig skille.

Departementet kan gi nærmere forskrifter om selskapsmessig skille og fastsette vilkår i konsesjon etter § 4–1 om forhold som nevnt i denne bestemmelsen.

§ 4–7 skal lyde:

§ 4–7. (*Krav om funksjonelt skille*)

Personer i ledelsen i nettforetak kan ikke delta i ledelsen i foretak som driver annen virksomhet innenfor det integrerte foretaket.

Morselskap eller kontrollerende eier i det integrerte foretaket skal ikke gi instruksjoner til nettforetak om den daglige driften eller om avgjørelser vedrørende utbygging eller oppgradering av nettet. Dette er ikke til hinder for overordnet styring med nettforetakets økonomiske rammer.

Departementet kan gi dispensasjon fra hele eller deler av kravet til funksjonelt skille.

Departementet kan gi nærmere forskrifter om funksjonelt skille og fastsette vilkår for konsesjon etter § 4–1 om forhold som nevnt i denne bestemmelsen.

II

1. Loven gjelder fra det tidspunkt Kongen bestemmer. Kongen kan sette i kraft de forskjellige bestemmelsene til forskjellig tid.
2. Integrerte foretak som omfattes av § 1–3 tredje ledd, plikter innen 1. januar 2021 å være organisert i samsvar med kravene i §§ 4–6 og 4–7.

3. Dispensasjon som nevnt i § 4–6 tredje ledd og § 4–7 tredje ledd fra hele eller deler av kravene om selskapsmessig og funksjonelt skille, kan også gis før loven har trådt i kraft.

3. juni. Lov nr. 19 2016

Lov om endringer i folketrygdlova (arbeidsavklaringspenger – bistand til å skaffe seg eller behalde arbeid)

Prop.82 L (2015–2016), Innst.267 L (2015–2016), Lovvedtak 70 (2015–2016). Stortingets første og andre gongs behandling hv. 26. og 30. mai 2016. Fremja av Arbeids- og sosialdepartementet. Kunngjort 3. juni 2016 kl. 14.15.

Endringer i følgende lov:

Lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd (folketrygdloven).

I

I lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd skal § 11–6 lyde:

§ 11–6. Behov for bistand til å skaffe seg eller behalde arbeid

Det er et vilkår for rett til ytelser etter dette kapitlet at medlemmet for å skaffe seg eller behalde arbeid som han eller hun kan utføre

- a) har behov for aktiv behandling,
- b) har behov for arbeidsrettet tiltak, eller
- c) etter å ha prøvd tiltak etter bokstavene a eller b fortsatt anses å ha en viss mulighet for å komme i arbeid, og får oppfølging fra Arbeids- og velferdsetaten.

II

Lova tek til å gjelde frå den tida Kongen fastset. Endringa skal gjelde for alle saker der kravet blir sett fram etter at lovendringa tok til å gjelde.

3. juni. Lov nr. 20 2016

Lov om endring i lov 18. juni 1965 nr. 4 om vegtrafikk (vegtrafikkloven)

Dok.nr.8:35 L (2015–2016), Innst.239 L (2015–2016), Lovvedtak 55 (2015–2016). Stortingets første og andre gangs behandling hhv. 3. og 10. mai 2016. Fremmet av Samferdselsdepartementet. Kunngjort 3. juni 2016 kl. 14.15.

Endringer i følgende lov:

Lov 18. juni 1965 nr. 4 om vegtrafikk (vegtrafikkloven).

I

I lov 18. juni 1965 nr. 4 om vegtrafikk (vegtrafikkloven) gjøres følgende endring:

§ 13 nytt åttende ledd skal lyde:

Med samtykke fra departementet kan en kommune for å begrense miljøulemper fra vegtrafikken innføre lavutslippssone i et fastsatt område. Departementet kan gi nærmere bestemmelser om plikt til å medbringe dokumentasjon av kjøretøyets utslippsnivå, rett til å kreve opplyst og å lagre kjøretøyinformasjon og informasjon om eier og bruker mv. til bruk i betalings- og kontrollsammenheng, herunder rett til å kreve bruk av elektronisk enhet om bord i motorvogn for elektronisk identifikasjon. Departementet kan gi bestemmelser om gebyr for kjøring i sonen, tilleggsgebyr for brudd på bestemmelsene, og bestemmelser om håndheving og bruk av inntekt av ordningen.

II

Loven trer i kraft straks.

30. april Nr. 1913 2015

Instruks om Norges nasjonale institusjon for menneskerettigheter

Hjemmel: Vedtatt av Stortinget 30. april 2016 med hjemmel i lov 22. mai 2015 nr. 33 om Norges nasjonale institusjon for menneskerettigheter § 2. Kunngjort 27. mai 2016 kl. 14.00.

§ 1. Hovedprinsipper for virksomheten

Norges nasjonale institusjon for menneskerettigheter skal arbeide for å styrke gjennomføringen av menneskerettighetene i samsvar med Paris-prinsippene om nasjonale institusjoners status.

§ 2. Styret

Stortingets presidentskap skal aktivt informere om adgangen til å fremme forslag til kandidater til styret.

Styret har det overordnede ansvaret for den nasjonale institusjonens virksomhet. Det har ansvaret for at institusjonen holder høy faglig kvalitet, drives effektivt og i samsvar med gjeldende regelverk, herunder lov om Norges nasjonale institusjon for menneskerettigheter og denne instruks.

Styret har ansvar for ressursbruk og for å utarbeide strategier for institusjonens virksomhet. Styret skal avgi årlig melding til Stortinget og legge frem årsregnskap og budsjett for Stortingets presidentskap.

Styrets leder, eventuelt nestleder, leder styremøtene.

Styret er beslutningsdyktig når minst tre medlemmer er til stede.

Direktøren deltar i styremøtene og er styrets sekretær, men har ikke stemmerett.

Stortingets presidentskap fastsetter godtgjørelse til styrets medlemmer på grunnlag av statens veiledende satser for utvalgsgodtgjøring.

§ 3. *Direktøren*

Direktøren har ansvaret for den daglige administrative, personalmessige og faglige ledelse av institusjonen, og for institusjonens interne organisering innenfor de rammer som styret fastsetter. Direktøren er sekretær for styret, forbereder og gir sin anbefaling i saker som legges frem for styret, og er ansvarlig for å iverksette styrevedtak.

Direktøren er ansvarlig for at driften skjer i samsvar med gjeldende regelverk. Direktøren skal utarbeide budsjettforslag og årsregnskap til styret, og holde styret orientert om økonomiske og andre forhold av betydning for institusjonens virksomhet. Direktøren har budsjett disponeringsmyndighet og myndighet til å inngå avtaler om institusjonens eiendeler, prosjekter og samarbeid innenfor de rammer som styret fastsetter.

Stortingets presidentskap fastsetter direktørens lønn, pensjon og øvrige arbeidsvilkår.

§ 4. *Personalet*

Styret er ansvarlig for å opprette og nedlegge stillinger ved den nasjonale institusjonen.

Institusjonens personale ansettes av styret i henhold til personalreglement vedtatt av Stortingets presidentskap. Direktøren fastsetter lønn og arbeidsvilkår for personalet i henhold til de avtaler og bestemmelser som gjelder for arbeidstakere i statsstilling.

§ 5. *Saksbehandlingen i tjenestemannssaker*

Bestemmelsene i tjenestemannsloven § 2 til § 5 skal gjelde for den nasjonale institusjonen så langt de passer.

Forvaltningslovens regler gjelder for avgjørelser om tilsetting, oppsigelse, suspensjon, avskjed eller forflytting av tjenestemenn hos den nasjonale institusjon. Det samme gjelder vedtak om å ilegge en tjenestemann ordensstraff eller tilstå vedkommende pensjon.

Stortinget kan gi regler som utfyller eller gjør unntak fra forvaltningslovens anvendelse etter andre ledd, og fastsette i hvilken utstrekning forskrifter gitt i medhold av forvaltningsloven ikke skal gjelde i slike saker.

§ 6. *Rådgivende utvalg*

Det rådgivende utvalget skal bestå av medlemmer fra frivillige organisasjoner, det akademiske miljø eller andre særlig kvalifiserte profesjonsgrupper, Stortingets ombudsmann for forvaltningen, Barneombudet, Likestillings- og diskrimineringsombudet og andre særlig berørte offentlige institusjoner. Minst ett medlem skal ha særskilt kjennskap til samiske spørsmål.

I utvalget skal hvert kjønn være representert med minst 40 prosent.

Direktøren kaller inn og leder møtene i det rådgivende utvalget.

§ 7. *Årlig melding til Stortinget*

Melding til Stortinget skal avgis innen 1. april hvert år og omfatte den nasjonale institusjonens virksomhet i tidsrommet 1. januar til 31. desember det foregående år.

§ 8. *Dokumentoffentlighet ved den nasjonale institusjonen*

Dokumenter som utveksles mellom Stortinget og den nasjonale institusjonen og som gjelder institusjonens budsjett og interne administrasjon, kan unntas offentlighet.

Det kan kreves innsyn i det offentlige innholdet av journal som institusjonen fører for registrering av dokument i de sakene som opprettes.

Arkivloven og arkivforskriften gjelder tilsvarende så langt de passer på institusjonens virksomhet.

§ 9. *Den nasjonale institusjonens årsregnskap og budsjett*

Styret avlegger årsregnskap for den nasjonale institusjonen og fremmer forslag til institusjonens budsjett direkte overfor Stortingets presidentskap.

§ 10. *Ikrafttredelse*

Denne instruksjonen trer i kraft 1. juli 2015.

22. des. Nr. 1914 2015

Vedtekter for Språkrådet

Heimel: Fastsett av Kulturdepartementet 22. desember 2015 med heimel i stortingsvedtak 14. desember 2004. Kunngjort 27. mai 2016 kl. 14.00.

§ 1. *Formål og oppgåver*

Språkrådet er statens fagorgan i språkspørsmål og skal særleg arbeida med å styrkja det norske språkets status i notid og framtid og å forvalta dei to offisielle norske språknormene. Språkstyrkingsarbeidet omfattar både norsk språk generelt og den nynorske målforma spesielt.

Språkrådet skal verna om den kulturarven som norsk skriftspråk og talespråk representerer, fremja tiltak som kan auka kunnskapen om norsk språk, fremja toleranse og gjensidig respekt i forholdet mellom alle som brukar norsk språk i den eine eller andre varianten, og verna om dei rettane som kvar enkelt borgar har når det gjeld bruken av språket.

Språkrådet skal også ta omsyn til den totale språksituasjonen i landet, slik denne kjem til uttrykk gjennom dei språklege interessene til nordmenn med samisk eller minoritetsspråkleg bakgrunn eller tilknytning.

Språkrådet skal observera og analysere aktuelle utviklingstrekk i heile det norske språksamfunnet og bør på eige initiativ leggja til rette for tenleg samarbeid med både private og offentlege aktørar innanfor ulike samfunnssektorar.

Språkrådet skal driva utoverretta informasjonsverksemd og i rimeleg omfang gi råd og rettleiing til alle som vender seg dit med språklege spørsmål.

§ 2. *Rammer for verksemda*

Språkrådet er administrativt underlagt Kulturdepartementet. Det består av eit fast sekretariat under leiing av ein direktør tilsett av departementet. Den øvste leiinga ligg til eit styre oppnemnt av departementet. Verksemda i sekretariat og styre skal så langt råd er byggja på eit førebuande arbeid i eit system av fagråd oppnemnde av styret.

Språkrådet skal følgja opp språkpolitiske mål og strategiar som blir fastlagde av overordna styresmakt. I enkeltspørsmål kan Språkrådet uttala seg og gi råd etter eige skjøn om kva tiltak som best tener språkpolitiske mål.

Språkrådet har ansvar for å ta språkpolitiske initiativ overfor relevante styresmakter og skal uttala seg om spørsmål som andre styresmakter legg fram for det.

Språkrådet skal representera Noreg i nordisk og internasjonalt språksamarbeid.

§ 3. *Normering av bokmål og nynorsk*

Språkrådet kan gi råd om staving og bøyning av nye og tidlegare unormerte ord og gjer bindande normeringsvedtak når språkutviklinga tilseier det. Føresegna gjeld også for transkripsjon av utanlandske namn. Språkrådet gir råd og rettleiing om tekniske skrivereglar og skal så langt det er tenleg, klargjera kva reglar som er obligatoriske for korrekt språk.

Etter opplæringslova § 9–4 fjerde ledd skal Språkrådet godkjenna ordlister og ordbøker til skulebruk.

Dersom faktisk språkbruk eller sterke systemomsyn tilseier det, kan Språkrådet vedta ny stavemåte og bøyning av tidlegare normerte ord og justeringar i skrivereglane. Vedtak om gjennomgripande endringar eller systemendringar skal leggjast fram for departementet til godkjenning. Føresegnene i første og andre punktum gjeld tilsvarande for opptak av tyske og danske importord i nynorske ordlister og ordbøker, jf. andre ledd.

§ 4. *Styret – samansetjing og oppgåver*

Styret har det overordna ansvaret for verksemda i Språkrådet og skal behandla og avgjera alle viktige og prinsipielle spørsmål. Styret skal godkjenna alle vedtak som Språkrådet har fullmakt til å gjera etter § 3. Styret kan etter behov gi nærmare retningslinjer for ansvars- og arbeidsdelinga mellom styre og direktør.

Styret skal ha fem medlemmer og tre varamedlemmer. Av desse skal éin medlem og éin varamedlem oppnemnst etter val av og blant dei som er fast tilsette i sekretariatet i minst halv stilling, utanom direktøren. Dei to skal representera kvar si målform og vera respektive medlem og varamedlem i kvar sin halvdel av funksjonsperioden på fire år.

Det skal elles oppnemnst to representantar og i tillegg éin vararepresentant for kvar målform. Departementet peikar ut styreleiar blant dei to faste medlemmene frå den eine målforma og nestleiar frå den andre målforma.

Styret er vedtaksført når minst fire medlemmer eller varamedlemmer medrekna leiar eller nestleiar er til stades.

Direktøren har ansvaret for å førebu styremøta og er sekretær for styret.

§ 5. *Fagråda – samansetjing og oppgåver*

Det kan oppnemnst inntil fire fagråd. Fagråda har eit særleg ansvar for å sikra at Språkrådet har breiast mogleg samfunnskontakt for arbeidet sitt. Dei skal formidla synspunkt og impulsar frå det norske språksamfunnet til styre og sekretariat og skal på tenleg måte drøfta og førebu større saker som skal avgjerast i styret. Fagråda har høve til å ta sjølvstendige initiativ innanfor eige arbeidsområde.

Arbeids- og ansvarsområdet for kvart råd skal fastsetjast av styret, men det eine fagrådet skal behandla spørsmål som gjeld normering av bokmål og nynorsk, jf. § 3. Fag- og oppgåveprofilen deira kan elles justerast over tid avhengig av aktuelle utfordringar og strategiske prioriteringar. Etter behov kan styret også fastsetja nærmare retningslinjer for arbeids- og ansvarsdelinga mellom fagråda på den eine sida og styre og sekretariat på den andre sida.

Fagrådet som behandlar rettskrivingsspørsmål, skal ha åtte medlemmer, halvparten for kvar målform. Ein for kvar målform skal koma frå sekretariatet. Også leiar og nestleiar skal tilhøyra kvar si målform og alternere annakvart år. Normeringssaker som ikkje er felles for målformene, skal behandlast i den aktuelle halvdel av fagrådet.

Dei andre fagråda skal kvar for seg bestå av inntil sju medlemmer, medrekna ein medlem frå sekretariatet i kvart råd. Sekretariatsmedlemmene skal også fungera som sekretær for vedkomande fagråd og skal delta i styremøta med talerett når styret behandlar saker som høyrer inn under fag- og ansvarsområdet til vedkomande fagråd.

Fagrådsmedlemmene skal ikkje oppnemnst som interesserepresentantar, men styret må sikra at kvart fagråd er breitt samansett og har nødvendig fagkompetanse.

Begge målformer må vera representerte i alle fagråda. Av det samla talet på fagrådsmedlemmer skal det vera tilnærma like mange representantar for kvar målform.

Medlemmene i kvart fagråd skal oppnemnst for fire år om gongen. Styret peikar ut leiar og eventuell nestleiar.

Dei i sekretariatet som til kvar tid er medlem av dei respektive fagråda, har i samråd med direktøren og fagrådsleiaren eit særleg ansvar for å leggja til rette for rasjonell koordinering og tenleg samarbeid mellom sekretariatet og fagrådet.

§ 6. *Iverksetjing*

Desse vedtektene tek til å gjelda frå 1. januar 2016. Samstundes blir tidlegare vedtekter 5. desember 2012 nr. 1139 for Språkrådet oppheva.

22. okt. Nr. 1915 2015

Forskrift om endring i forskrift for graden Philosophiae doctor (ph.d.) ved Høgskolen i Hedmark

Hjemmel: Fastsatt av høgskolestyret 22. oktober 2015 med hjemmel i lov 1. april 2005 nr. 15 om universiteter og høyskoler (universitets- og høyskoleloven) § 3–3. Kunngjort 3. juni 2016 kl. 14.15.

I

I forskrift 16. desember 2009 nr. 4921 for graden Philosophiae doctor (ph.d.) ved Høgskolen i Hedmark gjøres følgende endring:

§ 2–2 skal lyde

Styret har det overordnede ansvar for doktorgradsutdanningen. Ansvaret forvaltes på styrets vegne av rektor. Som et rådgivende organ til rektor skal det være et sentralt ph.d.-utvalg. Utvalgets nærmere mandat og sammensetning fastsettes av styret.

Hvert ph.d.-program har et eget programutvalg som ledes av programmets ph.d.-leder. Programutvalget består av dekanen eller den person dekanen bemyndiger ved den aktuelle avdelingen, to representanter fra ph.d.-programmets vitenskapelige kjernemiljø og en representant for stipendiatene. Det sentrale ph.d.-utvalget har ansvaret for oppnevning av de vitenskapelige medlemmene og stipendiatmedlemmet. Avdelingens forskningsadministrative rådgiver er sekretær.

II

Endringen trer i kraft straks.

11. mars Nr. 522 2016

Forskrift om endring i forskrift om opptak, studier og eksamen ved Høgskolen i Lillehammer

Hjemmel: Fastsatt av høgskolestyret for Høgskolen i Lillehammer 11. mars 2016 med hjemmel i lov 1. april 2005 nr. 15 om universiteter og høyskoler (universitets- og høyskoleloven) § 4–2, § 4–5, § 3–3, § 3–9, § 3–10 og § 10–4. Kunngjort 27. mai 2016 kl. 14.00.

I

I forskrift 28. mai 2013 nr. 551 om opptak, studier og eksamen ved Høgskolen i Lillehammer gjøres følgende endringer:

Kapittel 1. Allmenne regler

§ 2. Definisjoner

§ 2 ny bokstav k:

- k) *Sensorveiledning:* En skriftliggjøring av det faglige grunnlaget eksamen skal bedømmes på. Sensorveiledningen skal inneholde en beskrivelse av hvilke momenter som skal være med i besvarelsen, og hvilke momenter som skal vektlegges spesielt i vurderingen, på bakgrunn av pensum, læringsutbyttebeskrivelser og læringsaktiviteter.

§ 2 nåværende bokstaver k til p blir nye bokstaver l til q.

Kapittel 4. Studierett, utdanningsplan, permisjon og utenlandsopphold

§ 18. Utdanningsplan

§ 18 andre ledd:

Studentene skal bekrefte utdanningsplanen for hvert semester innen angitt frist.

§ 19. Permisjon

§ 19 første ledd:

Normalt gis det permisjon for inntil ett år ved fødsel/adopsjon, omsorg for barn, førstegangstjeneste, sykdom, studentpolitiske verv og ved andre særskilte grunner.

§ 19 andre ledd:

En student skal ha gjennomført 15 studiepoeng eller mer for å få innvilget permisjon.

§ 19 tredje ledd:

Kravet om gjennomførte 15 studiepoeng gjelder ikke dersom søknaden om permisjon skyldes fødsel/adopsjon, omsorg for barn, førstegangstjeneste og sykdom, og fristen for å søke reservert studieplass er utløpt.

§ 19 fjerde ledd:

Studiedirektøren i samråd med studieleder kan i spesielle tilfeller innvilge permisjon ut over ett års varighet.

§ 19 femte ledd:

En student som har fått innvilget permisjon, skal så langt det er mulig få gjenoppta studieprogrammet på det tidspunktet som er angitt ved innvilgelsen.

§ 19 nytt sjettede ledd:

Dersom en student ønsker å ta enkeltksamener i sin permisjonstid, må det betales semesteravgift for det aktuelle semesteret

§ 26. Fastsetting av fag- eller studieplan

§ 26 åttende ledd:

Opplysninger om særskilte arbeidskrav, krav om bestemte eksamener eller krav om obligatorisk undervisning og praksis som må være fullført før eksamen kan avlegges og/eller undervisning kan følges tas inn i emnebeskrivelsen.

Kapittel 7. Eksamen – allmenne regler, gjennomføring og klage

§ 31. Rett til eksamensoppmelding/adgang til eksamen

§ 31 fjerde ledd:

En student har rett til å framstille seg til eksamen ved høgskolen i samme emne tre ganger, med unntak av praksis i profesjonsstudiene, jf. § 30 og masteroppgaver jf. § 31 åttende ledd. I særlige tilfeller kan studiedirektøren gi anledning til flere forsøk etter søknad fra studenten og uttalelse fra studieleder.

§ 31 femte ledd:

En student som har mistet studieretten etter å ha brukt opp sine forsøk til eksamen jf. § 16 bokstav c) får ikke nye forsøk til eksamen i samme emne ved å få nytt opptak ved høgskolen.

§ 31 nytt sjettede ledd:

En student som har en opphørt studierett etter fullført studieprogram jf. § 15 første ledd, får ikke tilgang til eksamen i emner i samme studieprogram ved å få nytt opptak ved høgskolen.

§ 31 nåværende sjettede til åttende ledd blir nye syvende til niende ledd.

§ 43. Sensur

§ 43 nytt åttende ledd:

Det skal være minst to sensorer ved muntlig prøve og vurdering av praksisopplæring e.l. som etter sin art ikke lar seg etterprøve.

§ 43 nåværende åttende til trettende ledd blir nye niende til fjortende ledd.

§ 43 nytt tolvte ledd:

Det skal utarbeides sensorveiledning til hver skriftlig eksamen. Denne skal være tilgjengelig for sensor før vurderingen starter og tilgjengelig for studentene når sensur er kunngjort.

§ 43 nåværende tolvte til fjortende ledd blir nye trettende til femtende ledd.

§ 44. Begrunnelse for og klage over karakterfastsetting

§ 44 tredje ledd:

Begrunnelse skal normalt være gitt innen to uker etter at studenten har framsatt krav om det. I begrunnelsen skal det gjøres rede for de generelle prinsipper som er lagt til grunn for bedømmelsen og for bedømmelsen av studentens prestasjon. Sensorveiledning skal være tilgjengelige for studentene når karakter er kunngjort.

§ 44 niende ledd:

Ved ny sensur etter klage jf. univl. § 3–9 femte ledd benyttes minst to sensorer, hvorav minst en ekstern. Ved ny sensurering skal sensorene ikke få opprinnelig karakter, sensors begrunnelse for denne eller studentens begrunnelse for klage. Den nye kommisjonen skal alltid ha sensorveiledning tilgjengelig. Endring kan gjøres både til gunst og ugunst for klager.

Kapittel 8. Vitnemål og karakterutskrifter

§ 47. Vitnemål og karakterutskrifter

§ 47 åttende ledd:

Rektor kan fastsette utfyllende bestemmelser om utstedelse og utforming av vitnemål.

Kapittel 9. Dispensasjoner, utfyllende bestemmelser, klager og ikrafttreden

§ 48. Dispensasjon

Søknader om dispensasjoner fra forskrift avgjøres av rektor.

II

Forskriften trer i kraft 1. august 2016.

23. mai Nr. 523 2016

Forskrift om endring i forskrift om deklarerer av kjemikalier til produktregisteret (deklareringsforskriften)

Hjemmel: Fastsatt av Arbeids- og sosialdepartementet, Justis- og beredskapsdepartementet og Klima- og miljødepartementet 23. mai 2016 med hjemmel i lov 17. juni 2005 nr. 62 om arbeidsmiljø, arbeidstid og stillingsvern mv. (arbeidsmiljøloven) § 5–4 tredje ledd og § 18–3, lov 14. juni 2002 nr. 20 om vern mot brann, eksplosjon og ulykker med farlig stoff og om brannvesenets redningsoppgaver (brann- og eksplosjonsvernloven) § 27, lov 21. mai 1971 nr. 47 om brannfarlige varer samt væsker og gasser under trykk § 37, lov 14. juni 1974 nr. 39 om eksplosive varer § 37 og lov 11. juni 1976 nr. 79 om kontroll med produkter og forbrukertjenester (produktkontrollloven) § 4 første ledd og § 8a, jf. delegeringsvedtak 16. mai 1986 nr. 1094. Kunngjort 27. mai 2016 kl. 14.00.

I

I forskrift 19. mai 2015 nr. 541 om deklarerer av kjemikalier til produktregisteret (deklareringsforskriften) gjøres følgende endringer:

§ 6 andre ledd skal lyde:

For deklareringspliktige stoffblandinger jf. § 4, skal følgende angis:

- a) entydig kjemisk betegnelse på alle kjemiske stoffer i stoffblandingen,
- b) CAS-nr. og EC-nr.,
- c) for stoffer som er klassifisert; kode(r) for fareklasse og farekategori og kode(r) for faresetninger i henhold til CLP-forordningen jf. CLP-forskriften,
- d) mengden av hver komponent angitt i vektprosent. Summen av mengden av alle komponenter som angis skal være 100 vektprosent.

§ 6 tredje og fjerde ledd oppheves.

II

Forskriften trer i kraft straks.

25. mai Nr. 524 2016

Forskrift om endring i forskrift om opptak, studier og eksamen ved Fjellhaug Internasjonale Høgskole

Hjemmel: Fastsatt av styret ved Fjellhaug Internasjonale Høgskole 25. mai 2016 med hjemmel i lov 1. april 2005 nr. 15 om universiteter og høyskoler (universitets- og høyskoleloven) § 3–3 og § 3–9. Kunngjort 27. mai 2016 kl. 14.00.

I

I forskrift 25. februar 2014 nr. 212 om opptak, studier og eksamen ved Fjellhaug Internasjonale Høgskole gjøres følgende endringer:

§ 1–2 skal lyde:

§ 1–2. Definisjoner

Student

Person som er tatt opp til studier eller emner ved Fjellhaug Internasjonale Høgskole i samsvar med lov om universiteter og høyskoler § 3–6 og § 3–7.

Studierett

Rettigheter knyttet til det å være tatt opp som student på et studieprogram og inneha studentstatus. Dette innebærer rett til deltakelse i all organisert undervisning, veiledning (individuell og i mindre grupper), praksis mv. i emner som omfattes av studieprogrammet studenten har opptak til.

Studiepoeng

Mål på omfanget av et studium, der et fullt studieår er normert til 60 studiepoeng.

Studieprogram

Samling av emner med eget opptak.

Studium

Studieprogram med omfang på minst 30 studiepoeng som fører fram til en grad eller annen kvalifikasjon, og med et definert innhold i henhold til studieplan.

Studieplan

En studieplan beskriver mål for kunnskap, ferdigheter og generell kompetanse, samt innhold og organisering av et studieprogram som ikke reguleres av nasjonale rammeplaner.

Emne

Den minste studiepoenggivende enhet som kan inngå i et studieprogram eller en grad.

Utdanningsplan

Individuell plan for gjennomføring av et studium/studieprogram som utarbeides mellom Høgskolen og den enkelte student. Planen inneholder bestemmelser om Høgskolens ansvar og forpliktelser overfor studenten, og studentens forpliktelser overfor Høgskolen og medstudenter.

Eksamenskandidat

Student som går opp til eksamen.

Eksamen

Betegnelse på en prøve med vurdering når resultatet skal inngå på vitnemålet/karakterutskriften eller innregnes i en karakter på vitnemålet/karakterutskriften.

Digital eksamen

Eksamen der kandidatene har anledning til å benytte datamaskin til gjennomføring og innlevering av eksamen.

Utsatt eksamen

Eksamen som arrangeres for studenter som har levert legeerklæring eller hatt annet dokumentert gyldig fravær ved ordinær eksamen.

Ny eksamen

Eksamen som arrangeres for studenter som har gjennomført, men ikke bestått ordinær eksamen.

Arbeidskrav

Alle former for arbeider og krav som settes som vilkår for å fremstille seg til eksamen eller prøve og/eller få endelig karakter i et emne, men der resultatet ikke inngår i beregningsgrunnlaget for endelig karakter for emnet.

§ 4–2 skal lyde:

§ 4–2. Tap av studierett

- (1) Studenter kan miste studieretten på et studieprogram de er tatt opp til i følgende tilfeller:
 - a. Studenten har ikke semesterregistrert seg og/eller betalt semesteravgift og egenbetaling innen gjeldende frister første semester etter opptak, og har ikke fått innvilget permisjon etter § 4–5 eller reservert studieplass etter § 2–5 (5).
 - b. Studenten har brukt opp sine forsøk til eksamen eller praksisperiode i henhold til studieplan og til forskrift om opptak, studier og eksamen.
 - c. Studenten har ikke bestått eksamen i løpet av de siste to semestre, eller tre semestre dersom studenten er i gang med masteravhandling. Studenter som ikke har levert masteravhandling etter tre semestre kan i spesielle tilfeller få innvilget et fjerde semester etter søknad til studiesjef. Dersom studenten har hatt permisjon i denne perioden, skal permisjonstiden ikke regnes med.
 - d. Studieretten er urettmessig oppnådd ved hjelp av falske dokumenter, falskt vitnemål, eller dokumenter utstedt av falske institusjoner.
- (2) Vilkår for tap av studieretten skal framgå av utdanningsplanen.

- (3) Studiesjef fatter vedtak om tap av studierett. Vedtak om tap av studierett kan påklages.
- (4) Den som har mistet studieretten etter første avsnitt, bokstav b–d kan søke nytt opptak til studiet ved Fjellhaug Internasjonale Høgskole etter ett år, såfremt overordnede bestemmelser gir anledning til dette.
- (5) Studenter som er i karantene etter å ha mistet studieretten har ikke adgang til eksamen som privatist.

§ 5–1 skal lyde:

§ 5–1. *Vilkår for oppmelding til eksamen*

- (1) Akademisk råd kan gi regler om arbeidskrav, obligatoriske oppgaver, krav om avlagte eksamener eller prøver, obligatorisk deltakelse eller gjennomført praksis for at studenten skal ha adgang til en eksamen eller få fortsette studiet. Vilkårene skal gå fram av studieplan.
- (2) Oppgavebesvarelser som tidligere har fått en endelig sensur, kan ikke innleveres til bedømmelse på nytt. Tar studenten eksamen i flere emner der det kan være faglig innbyrdes likhet eller overlapping, skal det leveres separate besvarelser.
- (3) For å få gå opp til eksamen må studenter ved Høgskolens norske avdeling ha betalt semesteravgift etter lov 14. desember 2007 nr. 116 om studentsamskipnader § 10 og forskrift 22. juli 2008 nr. 828 om studentsamskipnader kap. 7.
- (4) For å få lov til å avlegge ekstern eksamen ved FIH-NO må studenten være tatt opp ved norsk utdanningsinstitusjon og ha betalt semesteravgift for eksamenssemesteret.

§ 6–3 skal lyde:

§ 6–3. *Ekstraordinær eksamen*

- (1) Ekstraordinær eksamen kan arrangeres når et emne går ut, eller dersom det går mer enn to semestre til neste eksamen. Ekstraordinær eksamen kan også etter særlig vurdering avholdes for studenter som av tvingende grunner ikke kan vente til neste ordinære eksamen.
- (2) Studiesjef kan etter søknad vedta at det skal arrangeres ekstraordinær eksamen dersom det ved digital eksamen under tilsyn har vært umulig å levere oppgaver eller dersom mer enn 30 minutters arbeid har gått tapt og det ikke har blitt innvilget ekstra tid på eksamensdagen for å kompensere for dette. Det forutsettes at studentene har fulgt fastsatte rutiner for avvikling av eksamen. Studenter har anledning til å søke om å få avviklet denne type ekstraordinær eksamen, søknaden må være poststempelt eller studiesjef i hende senest tre virkedager etter eksamensdatoen. Alle studenter som tok eksamenen og ble forhindret fra å levere eller tapte arbeid som spesifisert ovenfor vil få anledning til å avlegge denne form for ekstraordinær eksamen.

§ 6–4 skal lyde:

§ 6–4. *Fornyhet sensur av masteroppgaver og andre store oppgaver*

- (1) En student kan levere ny eller revidert masteroppgave en gang dersom masteroppgaven ikke er bestått. Studenten må søke om å levere til fornyet sensur innen tre semestre etter sensuren har falt. Oppgaven må leveres det semesteret studenten melder seg opp og får innvilget rett til å levere til fornyet sensur. Utsatt innlevering ut over dette kan innvilges av studiesjef etter søknad og tillates kun ved dokumentert, langvarig sykdom det semesteret revidert oppgave skulle leveres, eventuelt ved rett til permisjon etter lov om universiteter og høyskoler § 4–5 (1). Denne form for utsatt innlevering innvilges maksimum to ganger. Det er ikke adgang til å få vurdert en ny masteroppgave i samme studieprogram når studenten tidligere har fått vurdert sin oppgave med bestått resultat.
- (2) Med mindre annet framgår av studieplan, kan en student ved ikke bestått levere omarbeidet versjon av bacheloroppgave til sensur én gang.
- (3) Det er anledning til å levere omarbeidet versjon av praksisrelaterte oppgaver på mindre enn 10 studiepoeng ved ikke bestått dersom det ikke er mulig å endre problemstilling for oppgaven uten av praksisperioden gjennomføres på nytt.
- (4) For øvrige oppgaver enn de som er nevnt i denne paragraf, er det ikke anledning til å levere omarbeidet versjon.

§ 6–5 skal lyde:

§ 6–5. *Fravær fra eksamen under tilsyn, trekk*

- (1) Dersom sykdom forhindrer studenten i å møte til eksamen, må legeerklæring som omfatter eksamensdagen foreligge for at det skal være et gyldig fravær. I så fall blir det ikke regnet som et eksamensforsøk. Dersom det ikke er mulig å framlegge legeerklæringen på eksamensdagen, må den leveres eller poststemples senest en uke etter eksamensdagen.
- (2) En kandidat som ikke møter til eksamen til fastsatt tid, registreres som «ikke møtt.» Dette teller som ett eksamensforsøk.
- (3) Kandidater som velger å avbryte eksamen uten å levere oppgavebesvarelsen, skal undertegne skjema for trekk hos hovedinspektør og levere tilbake oppgaven og alt utlevert materiale. Ved digital eksamen regnes det som trekk dersom studenten går ut av sikker nettleser. Studenten plikter å umiddelbart varsle hovedinspektør om at han eller hun trekker seg. Trekk regnes som ett eksamensforsøk.

(4) En kandidat som blir syk under eksamen under tilsyn, kan velge å trekke seg. Velger kandidaten å trekke seg ved eksamen, signeres skjema for trekk og kandidaten har da brukt ett eksamensforsøk dersom det ikke leveres legeerklæring, jf. første avsnitt.

(5) For kandidater som leverer blankt, blir oppgavebesvarelsen behandlet som trekk og kandidaten har da brukt ett eksamensforsøk.

§ 6–6 skal lyde:

§ 6–6. *Fravær fra skriftlig eksamen uten tilsyn (hjemmeeksamen, mappevurdering og lignende vurderingsformer)*

(1) En kandidat som ikke leverer besvarelsen innen fristen, registreres som «ikke møtt». Dette teller som ett eksamensforsøk. For masteravhandlinger og bacheloroppgaver som ikke leveres innen fristen, føres det ikke «ikke møtt», men kandidaten gis først anledning til å levere arbeidet ved første ordinære innleveringsfrist i neste semester.

(2) Dersom sykdom forhindrer kandidaten i å levere eksamensbesvarelsen til fastsatt tid, må legeerklæring som omfatter hele eller deler av eksamensperioden foreligge for at det skal være et gyldig fravær. I så fall blir det ikke regnet som et eksamensforsøk. Dersom det ikke er mulig å framlegge legeerklæringen på innleveringsdagen, må den leveres eller poststemples senest en uke etter innleveringsdagen.

(3) Dersom sykdom fører til at kandidaten blir vesentlig forsinket i arbeidet med besvarelsen, må legeerklæring sendes inn så snart som mulig. Godkjennes denne av Høgskolen, kan kandidaten gis utsatt innleveringsfrist. Av legeerklæringen må det gå fram i hvilket tidsrom studenten har vært sykmeldt, og om sykmeldingen var hel eller delvis.

(4) Akutt sykdom under eksamensperioden gir ikke automatisk rett til forlenget tid.

(5) Dersom et eller flere medlemmer i en gruppe ved gruppeeksamen har hatt fravær etter første eller andre ledd, kan de resterende medlemmene velge å få besvarelsen vurdert. Sensor skal da informeres om fraværet. Alternativt kan de resterende medlemmene innvilges gyldig fravær og gis anledning til å gå opp til utsatt eksamen etter § 6–2 (1).

(6) For kandidater som leverer blankt på skriftlig eksamen uten tilsyn blir oppgavebesvarelsen behandlet som «ikke møtt» og kandidaten har da brukt ett eksamensforsøk. For hjemmeeksamener under syv dagers varighet regnes blank besvarelse som «trekk».

§ 6–8 skal lyde:

§ 6–8. *Gjennomføring av skriftlig eksamen under tilsyn*

(1) Kandidaten har ikke adgang til eksamenslokalet før eksamensinspektørene er på plass.

(2) I eksamenslokalet må kandidatens vesker og yttertøy plasseres på anvist sted. Bare skrivesaker samt tillatte hjelpemidler tas med til anvist plass. Det er kandidatens eget ansvar å sørge for å skaffe seg de tillatte hjelpemidlene. Lån av hjelpemidler fra andre kandidater er ikke tillatt.

(3) Kandidaten må være på plass i eksamenslokalet senest 20 minutter før eksamen starter dersom eksamensbesvarelsen skrives for hånd, og senest 30 minutter før eksamen starter dersom eksamen gjennomføres digitalt. Ved digital eksamen er det anledning til å sperre lokalene for ankomst av studenter mellom 20 og 30 minutter før eksamensstart. Se Rutiner for gjennomføring av eksamen under tilsyn ved Fjellhaug Internasjonale Høgskole for detaljer. For sent frammøte kan føre til at kandidaten ikke får avlegge eksamen. Ingen kandidater skal gis adgang til eksamenslokalet mer enn 30 minutter etter at eksamen er begynt.

(4) Kandidaten skal vise studentlegitimasjon eller annen gyldig legitimasjon med foto og signere kandidatliste, samtidig som kandidatnummer blir tildelt. Kandidater som ikke kan legitimere seg, får ikke adgang til eksamen.

(5) Det er ikke tillatt å gjøre nytte av mobiltelefon eller andre kommunikasjonsmedier under eksamen og heller ikke bringe disse med til anvist plass.

(6) Det er ikke tillatt med noen form for kommunikasjon mellom kandidatene under eksamen. Dersom kandidaten har spørsmål, skjer henvendelsen til en av eksamensinspektørene.

(7) De første 30 minutter etter at oppgaven er utlevert har kandidatene ikke adgang til å trekke seg fra eksamen eller forlate eksamenslokalet.

(8) Etter at kandidatene har inntatt anvist plass i eksamenslokalet, kan de ikke forlate denne uten adgang fra inspektør.

(9) Kandidatene har til disposisjon den oppgitte eksamenstid. Dersom eksamensbesvarelsen skrives for hånd gis det i tillegg 15 minutter til klargjøring og innlevering av oppgaven. Kandidater som fortsetter å arbeide etter at den disponible tid er ute, vil bli rapportert til sensorene.

(10) Dersom eksamensbesvarelsen skrives for hånd, skal det benyttes egne innføringsark. Kandidaten har selv ansvar for å føre sitt kandidatnummer på hver side. Dersom selvkopierende eksamenspapir benyttes, har kandidaten ansvar for å skille kopiene fra originalen. Kulepenn brukes på selvkopierende eksamenspapir.

(11) Kandidaten blir sittende på sin plass til eksamensbesvarelsen er levert og kontrollert. Innleverte besvarelser kan ikke leveres tilbake uansett hvilken grunn som anføres. Etter innlevering må kandidaten forlate eksamenslokalet.

(12) Sensorene avgjør om kladd unntaksvis kan godtas som besvarelse.

(13) Ansvarlig faglærer eller dennes stedfortreder skal være tilgjengelig under eksamen.

(14) Øvrige krav ved gjennomføring av eksamen spesifiseres i egne retningslinjer.

§ 6–13 skal lyde:

§ 6–13. Tilrettelegging av eksamen og alternative vurderingsformer

(1) Kandidater som av medisinske eller andre grunner har behov for tilrettelegging av eksamen eller alternativ vurderingsform i forbindelse med eksamen, må søke om dette senest to uker før eksamen. Behovet må dokumenteres med legeattest eller attest fra andre sakkyndige. Attesten må inneholde en spesifikaasjon av behovet for tilrettelegging eller alternativ vurderingsform i eksamenssituasjonen. Søknader om tilrettelegging av eksamen behandles av studiesjef og søknader om alternativ vurderingsform behandles av undervisningsleder.

(2) Tilrettelegging av eksamen kan være: Utvidet eksamenstid, hyppigere pauser, eget eksamensrom og bruk av hjelpemidler som døvetolk, datamaskin, etc. Ved innvilget bruk av datamaskin stiller skolen med datamaskin dersom eksamen ordinært skrives for hånd. Ved digital eksamen der egen datamaskin medbringes må studenten søke om å få bruke skolens datamaskiner dersom dette er ønskelig.

(3) Ved utvidet eksamenstid gis det en halv time ekstra ved eksamener av fire timers varighet eller mindre, og inntil én time ved eksamener av fem timers varighet eller mer. Ved hjemmeeksamen gis det to timer ekstra for hvert døgn. I særlige tilfeller kan det innvilges ytterligere tillegg i eksamenstiden.

(4) Ved hjemmeeksamen og andre større skriftlige oppgaver kan det innvilges utsatt innleveringsfrist på grunnlag av sykdom eller andre årsaker som Høgskolen godkjenner.

(5) Studiesjef kan gi retningslinjer for behandling av søknader om tilrettelegging av eksamen.

(6) Alternative vurderingsformer kan benyttes for kandidater som pga. kroniske lidelser ikke kan gjennomføre eksamen med ordinær vurderingsform.

(7) Kandidater som ikke har norsk, svensk, dansk eller engelsk som morsmål kan søke om å bruke tospråklige ordbøker under eksamen i hele studietiden.

(8) Ved digital eksamen under tilsyn er det anledning til å søke om å låne eller leie datamaskin av skolen, eventuelt søke om å få avlegge eksamen ved bruk av penn og papir. Studiesjef setter frist for å søke om å låne eller leie datamaskin. Dersom kandidaten opplever tekniske problemer eller har glemt datamaskin vil det være mulig å gå over til å bruke penn og papir i forbindelse med eksamensstart.

§ 6–14 skal lyde:

§ 6–14. Eksamen på annet språk enn norsk

Akademisk råd kan fastsette at enkelte eksamener kan avholdes på annet språk enn norsk. Bestemmelser om dette skal framgå av studieplanen. Dersom ikke noe annet er særskilt fastsatt, kan besvarelsen skrives på norsk, dansk, svensk eller engelsk. Studiesjef kan ved søknad åpne for besvarelse på andre språk etter samråd med aktuell fagseksjon. Studiesjef kan etter søknad innvilge at det gis eksamensoppgaver på andre språk enn nynorsk, bokmål og dansk, så lenge sensorkommisjonen i det semesteret forespørselen gjelder har kompetanse til å vurdere en eventuell besvarelse på det språket det søkes om å få eksamensoppgaven på.

§ 8–3 skal lyde:

§ 8–3. Vitnemål og karakterutskrift

(1) Fjellhaug Internasjonale Høgskole utsteder vitnemål etter avsluttede studier normert til ett års fulltids studier (60 ECTS) eller mer. Det enkelte vitnemålet utstedes bare én gang.

(2) Påbyggingsstudier, videreutdanninger, studier av kortere varighet enn ett års fulltids studier (60 ECTS) eller ikke fullførte studier dokumenteres ved karakterutskrift.

(3) Diploma Supplement utferdiges til studenter som får utstedt vitnemål.

(4) På vitnemål og karakterutskrifter skal det angis hvilket semester eksamen er avlagt. Hvis en student etter fullført grad avlegger ny eksamen med forbedret karakter i et emne som inngår i den aktuelle grad, utstedes ikke nytt vitnemål, men studenten kan få en karakterutskrift der den nye karakteren fremgår.

(5) Dersom en student har fått fritak for eksamen eller prøve etter reglene i § 8–2, skal dette framgå av vitnemålet.

II

Endringene trer i kraft 1. juli 2016.

26. mai Nr. 525 2016

Forskrift om endring i forskrift om tilsetningsstoffer til bruk i fôrvarer

Hjemmel: Fastsatt av Mattilsynet 26. mai. 2016 med hjemmel i lov 19. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv. (matloven) § 9 første ledd, § 16 og § 17 jf. delegeringsvedtak 19. desember 2003 nr. 1790 og delegeringsvedtak 5. mai 2004 nr. 884.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg I kap. II (forordning (EU) 2015/2304, forordning (EU) 2015/2305, forordning (EU) 2015/2306, forordning (EU) 2015/2307, forordning (EU) 2015/2382 og forordning (EU) 2016/104). Kunngjort 27. mai 2016 kl. 14.00.

I

I forskrift 12. april 2005 nr. 319 om tilsetningsstoffer til bruk i fôrvarer gjøres følgende endringer:

I hjemmelsfeltets henvisning til EØS-avtalen tilføyes:

forordning (EU) 2015/2304, forordning (EU) 2015/2305, forordning (EU) 2015/2306, forordning (EU) 2015/2307, forordning (EU) 2015/2382 og forordning (EU) 2016/104.

Til slutt i oppstillingen i § 3 første ledd skal følgende tilføyes:

- forordning (EU) 2015/2304,
- forordning (EU) 2015/2305,
- forordning (EU) 2015/2306,
- forordning (EU) 2015/2307,
- forordning (EU) 2015/2382 og
- forordning (EU) 2016/104

II

Denne forskrift trer i kraft straks.

Tabeller

Endringer som gjøres under avsnittet «Tabeller» i forskrift om førtilsetningsstoffer:

Tabell nr. 2 over godkjente tilsetningsstoffer i fôrvarer etter forordning (EF) nr. 1831/2003 erstattes med konsolidert tabell:

For å lese tabellen se her:

26. mai Nr. 526 2016

Forskrift om endring i utlendingsforskriften (10 års innreiseforbud)

Hjemmel: Fastsatt av Justis- og beredskapsdepartementet 26. mai 2016 med hjemmel i lov 15. mai 2008 nr. 35 om utlendingers adgang til riket og deres opphold her (utlendingsloven) § 71, jf. delegeringsvedtak 9. oktober 2009 nr. 1260 og omorganiseringsvedtak 18. desember 2009 nr. 1582. Kunngjort 27. mai 2016 kl. 14.00.

I

I forskrift 15. oktober 2009 nr. 1286 om utlendingers adgang til riket og deres opphold her (utlendingsforskriften) gjøres følgende endringer:

§ 14–2 første ledd skal lyde:

Etter en konkret helhetsvurdering, jf. lovens § 70, kan innreiseforbudet settes til

- a) to år,
- b) fem år,
- c) ti år, eller
- d) varig.

Gjeldende bokstav c) blir ny bokstav d).

II

Endringene trer i kraft 20. juni 2016.

27. mai Nr. 527 2016

Delt ikraftsetting av lov 27. mai 2016 nr. 18 om endringer i energiloven (skille mellom nettvirksomhet og annen virksomhet mv.)

Hjemmel: Fastsatt ved kgl.res. 27. mai 2016 med hjemmel i lov 27. mai 2016 nr. 18 om endringer i energiloven (skille mellom nettvirksomhet og annen virksomhet mv.) del II nr. 1. Fremmet av Olje- og energidepartementet. Kunngjort 27. mai 2016 kl. 14.00.

Delt ikraftsetting av lov 27. mai 2016 nr. 18 om endringer i energiloven (skille mellom nettvirksomhet og annen virksomhet mv.). Loven trer i kraft 1. juli 2016, med unntak av romertall I § 1–3 tredje og sjette ledd, § 4–6 og § 4–7, som trer i kraft 1. januar 2021.

26. mai Nr. 528 2016

Forskrift om endring i forskrift om uføretrygd fra folketrygden

Hjemmel: Fastsatt av Arbeids- og sosialdepartementet 26. mai 2016 med hjemmel i lov 16. desember 2011 nr. 59 om endringer i folketrygdloven (ny uføretrygd og alderspensjon til uføre) del II. Kunngjort 30. mai 2016 kl. 15.20.

I

I forskrift av 5. desember 2014 nr. 1602 om uføretrygd fra folketrygden gjøres følgende endring:

§ 7–6 andre ledd skal lyde:

Dersom vedkommende på omregningstidspunktet ikke var medlem av trygden, skal vedkommende fra det tidspunktet han eller hun blir medlem av trygden få fastsatt en uføretrygd som tilsvarer den uføretrygden vedkommende ville ha fått etter forskrift 3. juli 2014 nr. 947 om omregning av uførepensjon til uføretrygd dersom han eller hun på omregningstidspunktet hadde vært medlem av trygden.

II

Endringen trer i kraft 1. januar 2015.

26. mai Nr. 529 2016**Forskrift om økt beregningsgrunnlag for gifte og samboende uføretrygd som mottar en uføretrygd omregnet fra uførepensjon**

Hjemmel: Fastsatt av Arbeids- og sosialdepartementet 26. mai 2016 med hjemmel i lov 18. desember 2015 nr. 103 om endringer i folketrygdloven og enkelte andre lover (økning i grunnpensjon til gifte og samboende pensjonister og andre endringer) del X nr. 6. Kunngjort 30. mai 2016 kl. 15.20.

§ 1. Virkeområdet

Forskriften gir utfyllende bestemmelser om økning i uføretrygd med virkning fra 1. september 2016 til personer som hadde rett til uførepensjon per 31. desember 2014, og som da levde sammen med en ektefelle (se folketrygdloven § 1–5) eller med en samboer i et samboerforhold som hadde vart i minst 12 av de siste 18 månedene.

§ 2. Uføretrygd

Uføretrygden ytes med 66 prosent av grunnlaget fastsatt etter § 3. Bestemmelsene i folketrygdloven kapittel 12 gjelder for en omregnet uføretrygd, med unntak av § 12–11. Trygdetiden og uføregraden som er fastsatt for beregning av uførepensjonen per 31. desember 2014 legges til grunn.

§ 3. Økning av beregningsgrunnlaget

Grunnlaget fastsatt etter forskrift 3. juli 2014 nr. 947 om omregning av uførepensjon til uføretrygd § 3 tredje ledd skal økes med en sum tilsvarende 0,05 ganger grunnbeløpet dividert med 0,66. Det fastsettes likevel ikke et nytt beregningsgrunnlag for personer som var gift eller samboer per 31. desember 2014, og som fikk omregnet uførepensjon til uføretrygd etter forskrift 3. juli 2014 nr. 947 § 3 første ledd siste punktum.

Det er et vilkår at uføretrygden er en omregnet uførepensjon. Personer som per 1. september 2016 mottar en uføretrygd som fullt ut er beregnet etter folketrygdloven kapittel 12 fordi det er fastsatt et nytt uføretidspunkt, jf. folketrygdloven § 12–8 andre ledd og § 12–10 fjerde ledd, får likevel fastsatt et nytt beregningsgrunnlag etter første ledd. Dersom grunnlaget etter første ledd er høyest, skal dette legges til grunn for uføretrygden.

§ 4. Ikrafttredelse

Forskriften i kraft 1. september 2016.

27. mai Nr. 530 2016**Forskrift om grunnbeløp, reguleringsfaktorer, satser for minste pensjonsnivå og satser for garantipensjon i folketrygden fra 1. mai og virkningstidspunkt for regulering av kravet til minsteinntekt for rett til dagpenger**

Hjemmel: Fastsatt ved kgl.res. 27. mai 2016 med hjemmel i lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd (folketrygdloven) § 1–4 andre ledd, § 4–4 femte ledd, § 19–14 åttende ledd og § 20–18 åttende ledd. Fremmet av Arbeids- og sosialdepartementet. Kunngjort 30. mai 2016 kl. 15.20.

§ 1. Grunnbeløpet i folketrygden fastsettes til 92 576 kroner.

§ 2. Reguleringsfaktoren etter § 19–14 første ledd (lønnsveksten) settes til 2,78 prosent. Reguleringsfaktoren etter § 19–14 andre ledd settes til 2,01 prosent.

§ 3. Satsene for minste pensjonsnivå etter folketrygdloven § 19–8 fastsettes til 142 915 kroner for lav sats, til 166 274 kroner for ordinær sats og til 179 748 kroner for høy sats. Den særskilte satsen etter sjetten ledd fastsettes til 280 337 kroner.

Fra 1. september 2016 fastsettes satsene for minste pensjonsnivå etter folketrygdloven § 19–8 til 147 408 kroner for lav sats og til 170 765 kroner for ordinær sats.

§ 4. Reguleringsfaktoren etter § 20–18 første ledd (lønnsveksten) settes til 2,78 prosent. Reguleringsfaktoren etter § 20–18 andre ledd settes til 2,01 prosent.

§ 5. Satsene for garantipensjon etter folketrygdloven § 20–9 fastsettes til 166 274 kroner for ordinær sats og til 179 748 kroner for høy sats.

§ 6. Virkningstidspunktet for regulering av kravet til minsteinntekt for rett til dagpenger settes til 30. mai 2016.

§ 6. ¹ Forskriften trer i kraft 1. mai 2016. Fra samme tid oppheves forskrift 29. mai 2015 nr. 578 og forskrift 20. november 2015 nr. 1335.

¹ Skal vel være § 7. Lovdatas anm.

27. mai Nr. 531 2016

Ikraftsetting av lov 27. mai 2016 nr. 14 om skatteforvaltning (skatteforvaltningsloven)

Hjemmel: Fastsatt ved kgl.res. 27. mai 2016 med hjemmel i lov 27. mai 2016 nr. 14 om skatteforvaltning (skatteforvaltningsloven) § 16–1. Fremmet av Finansdepartementet. Kunngjort 30. mai 2016 kl. 15.20.

Ikraftsetting 1. januar 2017 av lov om skatteforvaltning (skatteforvaltningsloven).

27. mai Nr. 532 2016

Delt ikraftsetting av lov 27. mai 2016 nr. 17 om endringer i kirkeloven (omdanning av Den norske kirke til eget rettssubjekt m.m.)

Hjemmel: Fastsatt ved kgl.res. 27. mai 2016 med hjemmel i lov 27. mai 2016 nr. 17 om endringer i kirkeloven (omdanning av Den norske kirke til eget rettssubjekt m.m.) del II. Fremmet av Kulturdepartementet. Kunngjort 30. mai 2016 kl. 15.20.

Delt ikraftsetting av lov 27. mai 2016 nr. 17 om endringer i kirkeloven (omdanning av Den norske kirke til eget rettssubjekt m.m.). Loven trer i kraft fra 1. januar 2017 med unntak av romertall I § 3 nr. 8 første og fjerde ledd, § 3 nr. 10 annet punktum og § 5 femte ledd, som trer i kraft 1. juli 2016.

27. mai Nr. 533 2016

Ikraftsetjing av lov 27. mai 2016 nr. 16 om endringar i sjøloven (gjennomføring av europaparlaments- og rådforordning (EU) nr. 1177/2010 om båtpassasjerrettar)

Heimel: Fastsatt ved kgl.res. 27. mai 2016 med heimel i lov 27. mai 2016 nr. 16 om endringar i sjøloven (gjennomføring av europaparlaments- og rådforordning (EU) nr. 1177/2010 om båtpassasjerrettar) del II nr. 1. Fremja av Justis- og beredskapsdepartementet. Kunngjort 30. mai 2016 kl. 15.20.

Lova gjeld frå 1. juli 2016.

27. mai Nr. 534 2016

Delegering av myndigheit etter sjøloven § 418a andre og tredje ledd, § 418b fjerde ledd og § 418c femte ledd

Heimel: Fastsatt ved kgl.res. 27. mai 2016 med heimel i lov 24. juni 1994 nr. 39 om sjøfarten (sjøloven) § 418a andre og tredje ledd, § 418b fjerde ledd og § 418c femte ledd. Fremja av Justis- og beredskapsdepartementet. Kunngjort 30. mai 2016 kl. 15.20.

Delegering av myndigheit etter sjøloven § 418a andre ledd, § 418b fjerde ledd og § 418c femte ledd blir lagt til Nærings- og fiskeridepartementet.

Delegering av myndigheit etter § 418a tredje ledd blir lagt til Samferdselsdepartementet.

27. mai Nr. 535 2016

Delegering av myndigheit etter lov 27. mai 2016 nr. 16 om endringar i sjøloven (gjennomføring av europaparlaments- og rådforordning (EU) nr. 1177/2010 om båtpassasjerrettar) del II nr. 2

Heimel: Fastsatt ved kgl.res. 27. mai 2016 med heimel i 27. mai 2016 nr. 16 om endringar i sjøloven (gjennomføring av europaparlaments- og rådforordning (EU) nr. 1177/2010 om båtpassasjerrettar) del II nr. 2. Fremja av Justis- og beredskapsdepartementet. Kunngjort 30. mai 2016 kl. 15.20.

Delegering av myndigheit til å gje overgangsreglar etter del II nr. 2 i lova blir lagt til Justis- og beredskapsdepartementet.

25. mai Nr. 536 2016**Forskrift om endring i forskrift om restriktive tiltak mot visse personer i lys av situasjonen i Egypt**

Hjemmel: Fastsatt av Utenriksdepartementet 25. mai 2016 med hjemmel i forskrift 11. desember 2015 nr. 1433 om restriktive tiltak mot visse personer i lys av situasjonen i Egypt § 5. Kunngjort 31. mai 2016 kl. 13.40.

I

I forskrift 11. desember 2015 nr. 1433 om restriktive tiltak mot visse personer i lys av situasjonen i Egypt gjøres følgende endringer:

Gjeldende Annex I oppheves. Annex I skal lyde:

Annex I. List of natural and legal persons, entities and bodies referred to in Article 2 (1)

EUs konsoliderte liste over personer og enheter underlagt restriktive tiltak er tilgjengelig [her](#). Listeførte med landkode («programme») EGY er listeført under denne forskrift.

II

Forskriften trer i kraft straks.

25. mai Nr. 537 2016**Forskrift om endring i forskrift om sanksjoner mot Taliban**

Hjemmel: Fastsatt av Utenriksdepartementet 25. mai 2016 med hjemmel i forskrift 8. november 2013 nr. 1294 om sanksjoner mot Taliban § 9. Kunngjort 31. mai 2016 kl. 13.40.

I

I forskrift 8. november 2013 nr. 1294 om sanksjoner mot Taliban gjøres følgende endringer:

Fotnote 1 til § 3 skal lyde:

FNs konsoliderte sanksjonsliste er tilgjengelig [her](#). Listeførte med landkode («Two Digit Country ISO Code») TA er listeført under denne forskrift.

Fotnote 2 til § 3 skal lyde:

Prosedyrer for avlisting er tilgjengelig [her](#).

II

Forskriften trer i kraft straks.

25. mai Nr. 538 2016**Forskrift om endring i forskrift om sanksjoner mot Al-Qaida**

Hjemmel: Fastsatt av Utenriksdepartementet 25. mai 2016 med hjemmel i forskrift 22. desember 1999 nr. 1374 om sanksjoner mot Al-Qaida § 9. Kunngjort 31. mai 2016 kl. 13.40.

I

I forskrift 22. desember 1999 nr. 1374 om sanksjoner mot Al-Qaida gjøres følgende endringer:

Forskriftens tittel skal lyde:

Forskrift om sanksjoner mot ISIL (Da'esh) og Al-Qaida

Fotnote 1 til § 3 skal lyde:

FNs konsoliderte sanksjonsliste er tilgjengelig [her](#). Listeførte med landkode («Two Digit Country ISO Code») QI er listeført under denne forskrift.

Fotnote 2 til § 3 skal lyde:

Prosedyrer for avlisting er tilgjengelig [her](#).

II

Forskriften trer i kraft straks.

25. mai Nr. 539 2016**Forskrift om endring i forskrift om restriktive tiltak vedrørende handlinger som undergraver eller truer Ukrainas territorielle integritet, suverenitet, uavhengighet og stabilitet**

Hjemmel: Fastsatt av Utenriksdepartementet 25. mai 2016 med hjemmel i forskrift 15. august 2014 nr. 1076 om restriktive tiltak vedrørende handlinger som undergraver eller truer Ukrainas territorielle integritet, suverenitet, uavhengighet og stabilitet § 23. Kunngjort 31. mai 2016 kl. 13.40.

I

I forskrift 15. august 2014 nr. 1076 om restriktive tiltak vedrørende handlinger som undergraver eller truer Ukrainas territorielle integritet, suverenitet, uavhengighet og stabilitet gjøres følgende endring:

Gjeldende vedlegg I oppheves. Vedlegg I skal lyde:

Vedlegg I. Liste over fysiske og juridiske personer

EUs konsoliderte liste over personer og enheter underlagt restriktive tiltak er tilgjengelig [her](#). Listeførte med landkode («programme») UKR, vedtatt med hjemmel i rådsforordning (EU) nr. 269/2014, er listeført under denne forskrift.

II

Forskriften trer i kraft straks.

27. mai Nr. 540 2016**Forskrift om endring i forskrift om elektronisk kommunikasjonsnett og elektronisk kommunikasjonsjeneste**

Hjemmel: Fastsatt av Samferdselsdepartementet 27. mai 2016 med hjemmel i lov 4. juli 2003 nr. 83 om elektronisk kommunikasjon (ekomloven) § 1–4 og § 4–14, jf. delegeringsvedtak 14. juni 2013 nr. 619.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg XI nr. 5cu (forordning (EU) nr. 531/2012, som endret ved forordning (EU) nr. 2015/2120), nr. 5cua (forordning (EU) nr. 1203/2012) og nr. 5cub (forordning (EU) 2015/2352). Kunngjort 31. mai 2016 kl. 13.40.

I

I forskrift 16. februar 2004 nr. 401 om elektronisk kommunikasjonsnett og elektronisk kommunikasjonsjeneste (ekomforskriften) gjøres følgende endring:

Ny § 2–7 skal lyde:

§ 2–7. Internasjonal gjesting i mobilnett

EØS-avtalen vedlegg XI nr. 5cu (europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 531/2012, som endret ved europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2015/2120), nr. 5cua (kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) nr. 1203/2012) og nr. 5cub (kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2015/2352) om internasjonal gjesting gjelder som forskrift med de tilpasninger som følger av vedlegg XI, protokoll 1 til avtalen og avtalen for øvrig.

II

Forskrift om endring i ekomforskriften § 2–7 trer i kraft 1. juni 2016.

30. mai Nr. 541 2016**Forskrift om opphevelse av forskrift om vedlikehold av flymateriell for ervervsmessig flyging og luftfartøy sertifisert i henhold til JAR/FAR 25 eller 29 (vedlikeholdsforskriften – erverv), (BSL B 2–1)**

Hjemmel: Fastsatt av Luftfartstilsynet 30. mai 2016 med hjemmel i lov 11. juni 1993 nr. 101 om luftfart (luftfartsloven) § 4–1, jf. § 15–4, jf. delegeringsvedtak 10. desember 1999 nr. 1273. Kunngjort 31. mai 2016 kl. 13.40.

I

Forskrift 24. februar 2004 nr. 457 om vedlikehold av flymateriell for ervervsmessig flyging og luftfartøy sertifisert i henhold til JAR/FAR 25 eller 29 (vedlikeholdsforskriften – erverv), (BSL B 2–1) oppheves.

II

Forskriften trer i kraft straks.

19. mai Nr. 542 2016**Forskrift om ikke-kommersiell forflytning av kjæledyr (kjæledyrforskriften)**

Hjemmel: Fastsatt av Landbruks- og matdepartementet 19. mai 2016 med hjemmel i lov 19. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv. (matloven) § 7, § 8, § 12, § 14, § 15 og § 19, jf. delegeringsvedtak 19. desember 2003 nr. 1790.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg I kap. I innledende del nr. 13 (forordning (EU) nr. 1219/2014), del 1.1 nr. 10 (forordning (EU) nr. 576/2013) og nr. 10a (forordning (EU) nr. 577/2013 som endret ved forordning (EU) nr. 1219/2014), del 1.2 nr. 149 (forordning (EU) nr. 1152/2011) og del 4.2 nr. 54 (vedtak 2000/258/EF som endret ved vedtak 2003/60/EF, direktiv 2008/73/EF og vedtak 2009/436/EF) og nr. 92 (beslutning 2010/436/EU).

Forskriften er meldt til EFTAs overvåkingsorgan i henhold til kravene i lov 17. desember 2004 nr. 101 om europeisk meldeplikt for tekniske regler (EØS-høringsloven) og EØS-avtalen vedlegg II kap. XIX nr. 1 (direktiv 98/34/EF endret ved direktiv 98/48/EF). Kunngjort 1. juni 2016 kl. 14.20.

§ 1. Virkeområde

Forskriften fastsetter de dyrehelsemessige betingelsene for ikke-kommersiell forflytning av kjæledyr mellom Norge og andre EØS-stater og til Norge fra tredjestater og territorier, herunder Svalbard, og reglene om kontroll med slik forflytning.

Ved konflikt mellom bestemmelser i forordning (EU) nr. 576/2013 og denne bestemmelse, går alltid forordningens bestemmelser foran.

§ 2. Ikke-kommersiell forflytning av kjæledyr

EØS-avtalens vedlegg I kapittel I del 1.1 nr. 10 (forordning (EU) nr. 576/2013) om ikke-kommersiell forflytning av kjæledyr og oppheving av forordning (EF) nr. 998/2003 gjelder som forskrift med de tilpasninger som følger av vedlegg I kapittel I, protokoll 1 til avtalen og avtalen for øvrig.

En forflytning av kjæledyr regnes som ikke-kommersiell der forflytningen er utløst av eierens behov for å forflytte seg og skjer innenfor tidsrommet fem dager før til fem dager etter eierens forflytning.

§ 3. Dokumenter og lister over territorier og tredjestater for hunder, katter og ildere

EØS-avtalens vedlegg I kapittel I del 1.1 nr. 10a (forordning (EU) nr. 577/2013 som endret ved forordning (EU) nr. 1219/2014) om modellen for identifikasjonsdokumentene for ikke-kommersiell forflytning av hunder, katter og ildere, om fastsettelse av lister over territorier og tredjestater og om krav til format, layout og språk for erklæringene som godtgjør samsvar med visse vilkår fastsatt i europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 576/2013 gjelder som forskrift med de tilpasninger som følger av vedlegg I kapittel I, protokoll 1 til avtalen og avtalen for øvrig.

Hunder, katter eller ildere må følges av en skriftlig erklæring fra eieren om at forflytningen er ikke-kommersiell, dersom de forflyttes mellom Norge og andre EØS-stater atskilt fra eieren i tid eller rom. I erklæringen skal det oppgis navn på personen med fullmakt som har ansvaret for dyrene under forflytningen. I tillegg må eieren, på anmodning fra tilsynsmyndigheten, kunne dokumentere at forflytningen av dyrene er en del av hans eller hennes egen forflytning.

§ 4. Behandling av hunder mot revens dvergbendelmark (*Echinococcus multilocularis*)

EØS-avtalens vedlegg I kapittel I del 1.2 nr. 149 (forordning (EU) nr. 1152/2011) om supplerings av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 998/2003 når det gjelder forebyggende helsemessige tiltak for å bekjempe *Echinococcus multilocularis*-infeksjoner hos hunder gjelder som forskrift med de tilpasninger som følger av vedlegg I kapittel I, protokoll 1 til avtalen og avtalen for øvrig.

Unntaket i første ledd, jf. forordning (EU) nr. 1152/2011 artikkel 8 nr. 1 bokstav a, gjelder for forflytning av hunder til Norge fra andre EØS-stater.

Unntaket i første ledd, jf. forordning (EU) nr. 1152/2011 artikkel 8 nr. 1 bokstav b, gjelder ikke for forflytning av hunder til Norge.

§ 5. Utfyllende nasjonale bestemmelser om forflytning av hunder, katter og ildere mellom Norge og Sverige

Hunder, katter og ildere som kun forflyttes mellom Norge og Sverige trenger ikke å være vaksinert mot rabies.

§ 6. Utfyllende nasjonale bestemmelser om forflytning av fugler, kaniner og gnagere

Ikke-kommersiell forflytning av tre eller færre fugler, kaniner eller gnagere til Norge er tillatt dersom dyrene følges av et identifikasjonsdokument utstedt av en autorisert veterinær i avsenderlandet. Dokumentet skal bestå av et helsesertifikat der veterinæren bekrefter at han har foretatt en klinisk undersøkelse av dyrene og funnet at de ikke viser tegn på sykdom. Dokumentet skal være supplert med en erklæring fra eieren eller den autoriserte personen om at forflytningen er ikke-kommersiell. Dokumentet skal være i overensstemmelse med modellene og kravene i vedlegg 1. Identifikasjonsdokumentet er gyldig i 10 dager etter utstedelse. Ved sjøtransport forlenges dette tidsrommet med sjøreisens varighet.

Ikke-kommersiell forflytning av mer enn tre fugler, kaniner eller gnagere til Norge er tillatt dersom dyrene oppfyller betingelsene for import av slike dyr fastsatt i forskrift 20. februar 2004 nr. 464 om dyrehelsemessige betingelser for import og eksport av levende pattedyr, fugler, reptiler, amfibier, bier og humler.

Kravet i første ledd om helsesertifikat gjelder ikke for ikke-kommersiell forflytning av fugler som ikke tilhører papegøyefamilien fra EØS-stater. Slike fugler trenger kun å følges av erklæringen fra eieren eller den autoriserte personen.

Kravet i første ledd om identifikasjonsdokument gjelder ikke for ikke-kommersiell forflytning av tre eller færre gnagere fra EØS-stater.

§ 7. Utfyllende nasjonale bestemmelser om utstedelse av identifikasjonsdokumenter

De som er autorisert som veterinærer av Mattilsynet i henhold til lov 15. juni 2001 nr. 75 om veterinærer og annet dyrehelsepersonell § 9 jf. § 4 er autorisert til å utstede identifikasjonsdokumenter til hunder, katter og ildere.

Autoriserte veterinærer som utsteder identifikasjonsdokumenter til hunder, katter eller ildere skal oppbevare opplysningene omhandlet i § 2, jf. forordning (EU) nr. 576/2013 artikkel 22 nr. 3, i minimum ti år.

§ 8. Utfyllende nasjonale bestemmelser om distribusjon av identifikasjonsdokumenter

Blanke identifikasjonsdokumenter til hunder, katter eller ildere kan bare produseres av den som har avtale med Mattilsynet om dette.

Blanke identifikasjonsdokumenter til hunder, katter eller ildere kan bare distribueres til autoriserte veterinærer.

Distribusjon av blanke identifikasjonsdokumenter til hunder, katter eller ildere fra dokumentprodusenten til de autoriserte veterinærene kan skje via distributører. I slike tilfeller skal dokumentprodusenten registrere og deretter oppbevare opplysninger om hver enkelt distributørs navn og kontaktinformasjon, sammen med numrene på dokumentene som er levert til vedkommende, i minst 3 år. Distributørene kan bare distribuere de blanke dokumentene videre til autoriserte veterinærer.

De som distribuerer blanke identifikasjonsdokumenter til hunder, katter eller ildere til autoriserte veterinærer, skal rapportere opplysninger om hver enkelt veterinærs navn og kontaktinformasjon, sammen med numrene på dokumentene som er distribuert til vedkommende, til Mattilsynet. Opplysningene skal rapporteres innen 48 timer etter at dokumentene er distribuert og oppbevares hos Mattilsynet i minst 3 år.

§ 9. Utfyllende nasjonale bestemmelser om kontroll med forflytning av kjæledyr fra tredjestater

Ikke-kommersiell forflytning til Norge av kjæledyr fra andre tredjestater eller territorier enn de som er oppført på listen i § 3, jf. forordning (EU) nr. 577/2013 vedlegg II del 1, skal skje over Oslo Lufthavn eller Storskog. Ikke-kommersiell forflytning av kjæledyr fra Svalbard kan i tillegg skje over Tromsø Lufthavn, Tromsø Havn og Bodø Havn.

§ 10. Godkjenning av laboratorier

Mattilsynet kan godkjenne laboratorier som kan foreta serologisk kontroll av rabiesvaksiners virkning, jf. vedtak 2000/258/EF. For fortsatt godkjenning må positiv evalueringsrapport foreligge, jf. beslutning 2010/436/EU.

§ 11. Tilsyn og vedtak

Mattilsynet fører tilsyn og kan fatte nødvendige enkeltvedtak, jf. matloven § 23, for å oppnå etterlevelse av bestemmelser gitt i eller i medhold av denne forskriften. Mattilsynet kan også fatte enkeltvedtak i henhold til matloven § 24 til § 26. Tollvesenet bistår med gjennomføring av kontroll etter § 2, jf. forordning (EU) nr. 576/2013 artikkel 33 og 34.

§ 12. Straff

Overtredelse av bestemmelser gitt i denne forskriften eller enkeltvedtak gitt i medhold av forskriften, er straffbart i henhold til matloven § 28.

§ 13. Dispensasjon

Mattilsynet kan i særskilte tilfelle dispensere fra bestemmelsene i denne forskriften, forutsatt at det ikke vil stride mot Norges internasjonale forpliktelser, herunder EØS-avtalen.

§ 14. Nasjonal overgangsbestemmelse – forordning (EU) nr. 656/2013

Inntil 30. juni 2016 kan hunder, katter og ildere fra Kroatia følges av et pass som er utstedt av en autorisert veterinær i Kroatia ikke senere enn 30. juni 2014 og som oppfyller følgende vilkår:

1. Det er utformet i samsvar med modellen i vedlegg I til vedtak 2003/803/EF og tilleggskravene i punktene A, B(2)(a), B(2)(c) og C i vedlegg II til den beslutningen.
2. Det har, som unntak fra punktene B(1) og B(2)(b) i vedlegg II til vedtak 2003/803/EF, det kroatisk emblemet trykt i den øvre fjerdedelen av omslaget, over ordene «Republika Hrvatska», på blå bakgrunn (PANTONE REFLEX BLÅ).

§ 15. Ikrafttredelse

Denne forskrift trer i kraft 1. juni 2016. Samtidig oppheves forskrift 1. juli 2004 nr. 1105 om dyrehelsemessige betingelser for ikke-kommersiell transport av kjæledyr og forskrift 22. juni 2015 nr. 753 om overgangsregler for forflytning av hunder, katter og ildere mellom Norge og EU.

Vedlegg 1. Modell for identifikasjonsdokument som skal følge med ved ikke-kommersiell forflytning av tre eller færre fugler, kaniner eller gnagere til Norge

For å lese vedlegg 1. Modell for identifikasjonsdokument som skal følge med ved ikke-kommersiell forflytning av

tre eller færre fugler, kaniner eller gnagere til Norge se her:

Forordninger

For å gjøre det lett å finne frem til ordlyden i de forordningene som blir gjennomført, gjengir vi dem i dette avsnittet. Teksten nedenfor er kun til informasjon, og er ikke en del av forskriften.

Forordning (EU) nr. 576/2013

Nedenfor gjengis til informasjon norsk oversettelse av forordning (EU) nr. 576/2013 med de endringer og tillegg som følger av EØS-tilpasningen av rettsakten i samsvar med vedlegg I.

- ▶ **B** Forordning (EU) nr. 576/2013
- ▶ **EØS** Tilpasning som følge av EØS-avtalen vedlegg I
- ▶ **B**

EUROPAPARLAMENTS- OG RÅDSFORORDNING (EU) nr. 576/2013 av 12. juni 2013

om ikke-kommersiell forflytning av kjæledyr og om oppheving av forordning (EF) nr. 998/2003

EUROPAPARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPEISKE UNION HAR –

under henvisning til traktaten om Den europeiske unions virkemåte, særlig artikkel 43 nr. 2 og artikkel 168 nr. 4 bokstav b),

under henvisning til forslag fra Europakommisjonen,
etter oversending av utkast til regelverksakt til de nasjonale parlamentene,
under henvisning til uttalelse fra Den europeiske økonomiske og sosiale komité,¹
etter samråd med Regionkomiteen,
etter den ordinære regelverksprosessen² og
ut fra følgende betraktninger

- 1) I europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 998/2003³ fastsettes kravene til dyrehelse som får anvendelse på ikke-kommersiell forflytning av kjæledyr til en medlemsstat fra en annen medlemsstat eller fra tredjestater samt de kontrollene som gjelder ved slik forflytning. Den har som mål å sikre et tilstrekkelig sikkerhetsnivå med hensyn til risikoer for menneskers og dyrs helse ved slik ikke-kommersiell forflytning og for å fjerne eventuelle uberettigede hindringer for slike bevegelser.
- 2) I en erklæring vedlagt europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 438/2010 av 19. mai 2010 om endring av forordning (EF) nr. 998/2003 om kravene til dyrehelse som får anvendelse på ikke-kommersiell forflytning av kjæledyr⁴ påtok Kommisjonen seg å foreslå en gjennomgåelse av forordning (EF) nr. 998/2003 i sin helhet, særlig når det gjelder delegerede rettsakter og gjennomføringsrettsakter. Som følge av ikrafttredelsen av traktaten som Den europeiske unions virkemåte (TEUV) må den myndighet som gis Kommisjonen i henhold til forordning (EF) nr. 998/2003, bringes i samsvar med artikkel 290 og 291 TEUV. Med tanke på det antallet endringer som må foretas i kravene til dyrehelse fastsatt i forordning (EF) nr. 998/2003, og for å sikre at disse kravene er tilstrekkelig tydelige og tilgjengelige for allmennheten, bør forordningen oppheves og erstattes med denne forordning.
- 3) Ved denne forordning bør det fastsettes en liste over dyrearter som harmoniserte krav til dyrehelse bør få anvendelse på når dyr av disse artene holdes som kjæledyr og omfattes av ikke-kommersiell forflytning. Når listen utarbeides bør det tas hensyn til artenes mottakelighet for eller rolle i rabies' epidemiologi.
- 4) Ved rådsdirektiv 92/65/EØF av 13. juli 1992 om fastsettelse av krav til dyrehelse ved handel innenfor Fellesskapet med dyr, sæd, egg og embryoer som ikke omfattes av kravene til dyrehelse fastsatt i de særlige fellesskapsregler oppført i vedlegg A del I til direktiv 90/425/EØF, og ved innførsel av nevnte dyr, sæd, egg og embryoer til Fellesskapet⁵ er det bl.a. fastsatt krav til dyrehelse ved handel med og import av hunder, katter og ildrer, som er dyr som er mottakelige for rabies. Ettersom disse artene også holdes som kjæledyr, som ofte ledsager eieren eller en person med fullmakt ved ikke-kommersiell forflytning innenfor og til Unionen, bør det ved denne forordning fastsettes krav til dyrehelse som får anvendelse på ikke-kommersiell forflytning av disse artene til medlemsstatene. Disse artene bør oppføres i del A i vedlegget til denne forordning.
- 5) Det bør dessuten fastsettes en rettslig ramme for kravene til dyrehelse som får anvendelse på ikke-kommersiell forflytning av dyrearter som ikke er mottakelige for rabies, eller som ikke er av epidemiologisk betydning med hensyn til rabies som, dersom de ikke ble holdt som kjæledyr, ville vært omfattet av andre EU-rettsakter, herunder regelverk om dyr bestemt til næringsmiddelproduksjon. Disse artene bør oppføres i del B i vedlegg I.
- 6) Listen i del B i vedlegg I bør omfatte virvelløse dyr, med unntak av bier og humler, som omfattes av direktiv 92/65/EØF, og bløtdyr og krepsdyr, som omfattes av rådsdirektiv 2006/88/EF av 24. oktober 2006 om krav til dyrehelse for akvakulturdyr og produkter av disse, og om forebygging og bekjempelse av visse sykdommer hos vann dyr.⁶ Den bør også omfatte akvariedyr oppdrettet i ikke-kommersielle akvarier som ikke omfattes av virkeområdet for direktiv 2006/88/EF, og amfibier og krypdyr.
- 7) Listen i del B i vedlegg I bør dessuten omfatte alle andre fuglearter enn dem som omfattes av rådsdirektiv 2009/158/EF av 30. november 2009 om krav til dyrehelse for handel innenfor Fellesskapet med og import fra tredjestater av fjørfe og rugeegg,⁷ og andre gnagere og kaniner enn dem som er ment for

- næringsmiddelproduksjon og som er definert i vedlegg I til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 853/2004 av 29. april 2004 om fastsettelse av særlige hygieneregler for næringsmidler av animalsk opprinnelse.⁸
- 8) Av hensyn til sammenhengen i Unionens regelverk, og i påvente av at det innføres regler for ikke-kommersiell forflytning av kjæledyr av artene oppført i del B i vedlegg I til en medlemsstat fra en annen medlemsstat eller fra et territorium, bør imidlertid nasjonale regler kunne få anvendelse på slik forflytning, forutsatt at de ikke er strengere enn dem som får anvendelse på forflytning for kommersielle formål.
 - 9) Ettersom dyreartene oppført i del B i vedlegg I til denne forordning kan tilhøre arter som krever særlig vern, bør denne forordning få anvendelse med forbehold for rådsforordning (EF) nr. 338/97 av 9. desember 1996 om vern av ville dyr og planter ved kontroll av handelen med dem.⁹
 - 10) For å opprette et klart skille mellom reglene som får anvendelse på ikke-kommersiell forflytning og dem som får anvendelse på handel med og import til Unionen fra tredjestater av hunder, katter og ildrer omfattet av kravene til dyrehelse i direktiv 92/65/EØF, bør det i denne forordning ikke bare fastsettes en definisjon av kjæledyr, men også av ikke-kommersiell forflytning av kjæledyr, der kjæledyret ledsager eieren eller en person med fullmakt. Erfaringen har vist at det ikke alltid er mulig for kjæledyret å være i umiddelbar nærhet av eieren eller personen med fullmakt til enhver tid under ikke-kommersiell forflytning. Når det er behørig berettiget og dokumentert bør kjæledyret anses å ledsage eieren eller personen med fullmakt selv om den ikke-kommersielle forflytningen av kjæledyret finner sted opptil fem dager før eller etter forflytningen av eieren eller personen med fullmakt, eller finner sted på et annet fysisk sted enn der eieren eller personen med fullmakt befinner seg.
 - 11) Erfaring fra anvendelsen av gjeldende regler viser at handel med og import til Unionen fra tredjestater av kjæledyr av artene oppført i del A i vedlegg I på bedragerisk vis kan kamufleres som ikke-kommersiell forflytning. For å unngå dette, ettersom det kan medføre risiko for dyrs helse, bør det ved denne forordning fastsettes et høyeste antall kjæledyr av artene oppført i del A i vedlegg I som kan ledsage eieren eller en person med fullmakt. Det bør imidlertid på visse særlige vilkår være mulig å overskride dette høyeste antallet. Det bør dessuten presiseres at når de særlige vilkårene ikke er oppfylt og antallet kjæledyr av artene oppført i del A i vedlegg I til denne forordning overstiger det fastsatte høyeste antallet, får de relevante bestemmelsene i direktiv 92/65/EØF og direktiv 90/425/EØF¹⁰ eller direktiv 91/496/EØF¹¹ anvendelse på disse kjæledyrene.
 - 12) I forordning (EF) nr. 998/2003 fastsettes det at kjæledyr av artene oppført i del A og B i forordningens vedlegg I i en overgangsperiode skal anses som identifisert når de bærer en lett leselig tatovering eller et elektronisk identifikasjonssystem («signalgiver»). Ved denne forordning bør det derfor fastsettes regler for merking av kjæledyr av artene oppført i del A i vedlegg I til denne forordning etter overgangsperiodens utløp 3. juli 2011.
 - 13) Implanteringen av en signalgiver er et invasivt inngrep og det kreves visse kvalifikasjoner for å utføre det. Signalgivere bør derfor bare implanteres av en tilstrekkelig kvalifisert person. Dersom en medlemsstat tillater at en person som ikke er veterinær implanterer signalgivere, bør den fastsette regler for de minstekvalifikasjoner denne personen bør ha.
 - 14) I vedlegg Ia til forordning (EF) nr. 998/2003 fastsettes tekniske krav til identifisering av kjæledyr ved hjelp av signalgivere. Disse tekniske kravene tilsvarer internasjonalt anerkjente standarder, og bør fastsettes i vedlegg II til denne forordning uten vesentlige endringer.
 - 15) For å verne menneskers helse og helsen til kjæledyr av artene oppført i vedlegg I bør det ved denne forordning åpnes mulighet for å vedta forebyggende helsetiltak mot andre sykdommer og infeksjoner enn rabies. Disse tiltakene bør bygge på bekreftede vitenskapelige opplysninger, og bør anvendes i rimelig forhold til den risikoen for menneskers eller dyrs helse som er forbundet med ikke-kommersiell forflytning av de kjæledyrene som sannsynligvis er mottakelige for disse sykdommene eller infeksjonene. Tiltakene bør omfatte regler for kategorisering av medlemsstater eller deler av medlemsstater, framgangsmåter som skal følges av medlemsstater som krever at forebyggende helsetiltak skal brukes, bør kontinuerlig bevise at tiltakene er motiverte, vilkårene for anvendelse og dokumentering av de forebyggende helsetiltakene og eventuelt vilkår for unntak fra anvendelsen disse tiltakene. En liste over medlemsstater eller deler av medlemsstater kategorisert etter relevante regler bør derfor fastsettes i en gjennomføringsrettsakt som skal vedtas i henhold til denne forordning.
 - 16) Det er mulig at rabiesvaksiner som gis til kjæledyr av artene oppført i del A i vedlegg I før de er tre måneder, ikke gir beskyttende immunitet på grunn av konkurranse med antistoffer fra mordyret. Vaksineprodusenter anbefaler derfor at unge kjæledyr ikke vaksineres før denne alderen. For å godkjenne ikke-kommersiell forflytning av yngre kjæledyr av artene oppført i del A i vedlegg I som ikke er vaksinert, eller som er vaksinert, men som ennå ikke har oppnådd beskyttende immunitet mot rabies, bør det ved denne forordning derfor fastsettes visse forebyggende tiltak og medlemsstatene bør gis mulighet til å godkjenne slik forflytning til sitt territorium når unge kjæledyr etterkommer disse tiltakene.
 - 17) For å forenkle vilkårene for ikke-kommersiell forflytning av kjæledyr av artene oppført i del A i vedlegg I mellom medlemsstater med tilsvarende status med hensyn til rabies, bør det ved denne forordning dessuten gis mulighet til å gi unntak fra kravet om vaksinasjon mot rabies. Denne muligheten bør være til stede for berørte medlemsstater som har inngitt en felles søknad. Unntaket bør bygge på bekreftede vitenskapelige opplysninger, og bør anvendes i rimelig forhold til den risikoen for menneskers eller dyrs helse som er forbundet med ikke-kommersiell forflytning av kjæledyr som sannsynligvis er mottakelige for rabies. Medlemsstater eller deler av medlemsstater som drar fordel av et slikt unntak, bør oppføres på en liste i en gjennomføringsrettsakt som skal vedtas i henhold til denne forordning.

- 18) Stater og territorier oppført i avsnitt 2 i del B i vedlegg II til forordning (EF) nr. 998/2003 anvender regler som tilsvarer medlemsstatenes regler, mens dem som er oppført i del C i vedlegg II til nevnte forordning, oppfyller kriteriene fastsatt i forordningens artikkel 10. Disse listene bør fastsettes uten vesentlige endringer i en gjennomføringsrettsakt som skal vedtas i henhold til denne forordning.
- 19) Dessuten bør en liste over territorier eller tredjestater som anvender regler med samme innhold og virkning som reglene fastsatt i denne forordning for kjæledyr av artene oppført i del B i vedlegg I, fastsettes i en gjennomføringsrettsakt som skal vedtas i henhold til denne forordning.
- 20) Ved forordning (EF) nr. 998/2003 fastsettes visse krav til ikke-kommersiell forflytning av kjæledyr til medlemsstatene fra andre medlemsstater eller tredjestater eller territorier oppført i avsnitt 2 del C i vedlegg II til forordningen. Disse kravene omfatter en gyldig vaksinasjon mot rabies utført på det berørte kjæledyret med vaksiner som oppfyller minstestandardene fastsatt i det relevante kapitlet i Verdens dyrehelsehåndboks landdyrhåndbok, eller som det er gitt en markedsføringstillatelse for i samsvar med enten direktiv 2001/82/EF¹² eller forordning (EF) nr. 726/2004.¹³ Disse vaksinene har vist seg å være effektive for å beskytte dyr mot rabies og utgjør en del av gyldighetskravene for vaksiner mot rabies fastsatt i vedlegg Ib til forordning (EF) nr. 998/2003. Disse kravene bør fastsettes i vedlegg III til denne forordning, uten vesentlige endringer.
- 21) I forordning (EF) nr. 998/2003 fastsettes strengere krav til dyrehelse for kjæledyr som er flyttet til en medlemsstat fra andre stater eller territorier enn de som er oppført i del C i vedlegg II til nevnte forordning. Disse kravene omfatter kontroller av rabiesvaksiners virkning hos enkelt dyr ved antistofftitrering i et laboratorium godkjent i samsvar med rådsvedtak 2000/258/EF av 20. mars 2000 om utpeking av et særskilt institutt som skal utarbeide de kriterier som er nødvendige for å standardisere serologiske prøver for kontroll av rabiesvaksiners virkning.¹⁴ Dette kravet bør derfor opprettholdes i vedlegg IV til denne forordning, og det bør tilføyes et vilkår om at prøvingen bør utføres etter metodene fastsatt i det relevante kapitlet i Verdens dyrehelseorganisasjons landdyrhåndbok.
- 22) Identifikasjonsdokumenter som ledsager kjæledyr av artene oppført i del A i vedlegg I som omfattes av ikke-kommersiell forflytning til medlemsstater, er nødvendig for å bekrefte samsvar med denne forordning. Det bør ved denne forordning derfor fastsettes vilkår for utstedelse av identifikasjonsdokumenter og krav til deres innhold, gyldighet, sikkerhetsdetaljer, format og layout.
- 23) Ved denne forordning bør medlemsstatene få mulighet til å tillate ikke-kommersiell forflytning til sitt territorium av kjæledyr av artene oppført i del A i vedlegg I ledsaget av et identifikasjonsdokument utstedt på et territorium eller i en tredjestat som anvender regler med samme innhold og virkning som medlemsstatenes regler. Medlemsstatene bør også få mulighet til å tillate ikke-kommersiell forflytning til sitt territorium etter en forflytning til et territorium eller en tredjestat av de kjæledyrene som ledsages av et identifikasjonsdokument utstedt i en medlemsstat, forutsatt at vilkårene for tilbakevending fra disse territoriene eller tredjestatene er oppfylt før kjæledyret forlater Unionen.
- 24) Ved denne forordning bør medlemsstatene dessuten få muligheten til, når eieren har behov for øyeblikkelig avreise, for eksempel ved plutselig naturkatastrofe, politisk uro eller andre tilfeller av force majeure som berører eieren, tillate direkte innførsel til sitt territorium for kjæledyr av artene oppført i vedlegg I som ikke oppfyller bestemmelsene i denne forordning, forutsatt at det søkes om en tillatelse på forhånd og som bevilges av bestemmelsesmedlemsstaten, og at en tidsbegrenset isolasjonsperiode under offisielt tilsyn gjennomføres for å oppfylle vilkårene i denne forordning. Til tross for behovet for slik øyeblikkelig avgang bør slike tillatelser være et ufravikelig krav, på grunn av den risiko for dyrs helse som innføring av kjæledyr til Unionen som ikke oppfyller denne forordning, medfører.
- 25) Direktiv 90/425/EØF og direktiv 91/496/EØF får ikke anvendelse på veterinærkontroll av kjæledyr som ledsager reisende under ikke-kommersiell forflytning.
- 26) For at medlemsstatene skal kunne kontrollere at samsvar med denne forordning overholdes, og for å treffe nødvendige tiltak, bør det ved denne forordning kreves at personen som et kjæledyr ledsager framlegger det påkrevde identifikasjonsdokumentet ved enhver ikke-kommersiell forflytning til en medlemsstat, og det bør fastsettes tilstrekkelig dokumentasjons- og identitetskontroll av kjæledyr som ledsager sin eier ved ikke-kommersiell forflytning til en medlemsstat fra en annen medlemsstat eller fra visse territorier eller tredjestater.
- 27) Det bør også kreves at medlemsstatene foretar systematisk dokumentasjons- og identitetskontroll på utpekte innførselssteder av kjæledyr som ledsager sin eier ved ikke-kommersiell forflytning til en medlemsstat fra visse territorier eller tredjestater. I disse kontrollene bør det tas hensyn til de relevante prinsippene i europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 882/2004 av 29. april 2004 om offentlig kontroll for å sikre at fôrvarer- og næringsmiddelregelverket samt bestemmelsene om dyrs helse og velferd overholdes.¹⁵ Når det er nødvendig for videre forflytning til andre medlemsstater, bør det kreves at medlemsstatene dokumenterer kontrollen i identifikasjonsdokumentet slik at datoen for kontrollen kan brukes til å fastsette identifikasjonsdokumentets gyldighetstid.
- 28) I tillegg bør det i denne forordning fastsettes beskyttelsestiltak for å håndtere den risiko for menneskers og dyrs helse som ikke-kommersiell forflytning av kjæledyr medfører.
- 29) Med henblikk på å gi borgerne klare og tilgjengelige opplysninger om reglene som gjelder ved ikke-kommersiell forflytning til Unionen av kjæledyr av artene oppført i vedlegg I, bør det kreves at medlemsstatene gjør disse opplysningene, særlig relevante bestemmelser i nasjonal lovgivning, tilgjengelige for offentligheten.

- 30) For å sikre hensiktsmessig anvendelse av denne forordning bør myndigheten til å vedta rettsakter i samsvar med artikkel 290 TEUV gis Kommisjonen når det gjelder artsspesifikke krav til merking av kjæledyr av artene oppført i del B i vedlegg I og artsspesifikke, forebyggende helsetiltak mot andre sykdommer eller infeksjoner enn rabies som rammer artene oppført i vedlegg I, samt til å vedta regler for begrensning av antallet kjæledyr av artene oppført i del B i vedlegg I som ledsager sin eier ved ikke-kommersiell forflytning og for endring av vedlegg II til IV. Det er særlig viktig at Kommisjonen holder hensiktsmessige samråd under sitt forberedende arbeid, herunder på ekspertnivå. Kommisjonen bør ved forberedelse og utarbeiding av delegerte rettsakter sikre at relevante dokumenter oversendes Europaparlamentet og Rådet samtidig, til rett tid og på en egnet måte.
- 31) I tillegg bør myndigheten til å vedta rettsakter etter framgangsmåten for behandling av hastesaker gis Kommisjonen i behørig berettigede tilfeller av risiko for menneskers og dyrs helse, når det gjelder forebyggende helsetiltak mot andre sykdommer eller infeksjoner enn rabies som kan ramme kjæledyr av artene oppført i vedlegg I.
- 32) For å sikre ensartede vilkår for gjennomføringen av denne forordning bør Kommisjonen gis gjennomføringsmyndighet med hensyn til listen over medlemsstater eller deler av medlemsstater som har tilsvarende gunstig status når det gjelder rabies, og som har tillatelse til å inngå gjensidige avtaler om å gi unntak fra visse vilkår for ikke-kommersiell forflytning av kjæledyr, listen over medlemsstater som er kategorisert i samsvar med reglene for forebyggende helsetiltak mot andre sykdommer eller infeksjoner enn rabies, listene over territorier og tredjestater som er utarbeidet for å gi unntak fra visse vilkår for ikke-kommersiell forflytning, modellen for de identifikasjonsdokumentene som skal ledsage kjæledyr av artene oppført i vedlegg I ved ikke-kommersiell forflytning til en medlemsstat fra en annen medlemsstat eller fra et territorium eller en tredjestat, reglene for formatet, layouten og språkene for erklæringene som skal undertegnes og beskyttelsestiltakene ved tilfeller eller spredning av rabies eller av en annen sykdom eller infeksjon enn rabies. Denne myndighet bør utøves i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 182/2011 av 16. februar 2011 om fastsettelse av allmenne regler og prinsipper for medlemsstatenes kontroll med Kommisjonens utøvelse av sin gjennomføringsmyndighet.¹⁶
- 33) Kommisjonen bør vedta gjennomføringsrettsakter som får anvendelse umiddelbart om ajourføring av listen over medlemsstater eller deler av medlemsstater med tilsvarende gunstig status når det gjelder rabies, som har tillatelse til å inngå avtaler om å gi unntak fra visse vilkår for ikke-kommersiell forflytning av kjæledyr og listen over territorier og tredjestater som er utarbeidet for å gi unntak fra visse vilkår for ikke-kommersiell forflytning, og om beskyttelsestiltak ved forekomst eller spredning av rabies eller av en annen sykdom eller infeksjon enn rabies, der det i behørig begrunnede tilfeller knyttet til dyrs og menneskers helse, er nødvendig av tvingende hasteårsaker.
- 34) I en rekke medlemsstater er det påvist manglende overholdelse av bestemmelsene i forordning (EF) nr. 998/2003. Medlemsstatene bør derfor fastsette regler for sanksjoner ved overtredelse av bestemmelsene i denne forordning.
- 35) Ved vedtak 2003/803/EF av 26. november 2003 om opprettelse av et standardpass for forflytning av hunder, katter og ildrer innenfor Fellesskapet¹⁷ fastsettes et standardpass for forflytning av kjæledyr av artene hunder, katter og ildrer mellom medlemsstatene i henhold til forordning (EF) nr. 998/2003. Identifikasjonsdokumentene utstedt i samsvar med dette standardsertifikatet bør, på visse vilkår, forbli gyldige i hele kjæledyrets levetid, for å begrense den administrative og økonomiske byrden for eierne.
- 36) Ved Kommisjonens gjennomføringsbeslutning 2011/874/EU av 15. desember 2011 om fastsettelse av listen over tredjestater og territorier fra hvilke import av hunder, katter og ildrer samt ikke-kommersiell forflytning av flere enn fem hunder, katter og ildrer til Unionen er tillatt, og om sertifikatmodellene for import og ikke-kommersiell forflytning av disse dyrene til Unionen¹⁸ fastsettes modellen for helsesertifikat som bekrefter samsvar med kravene i forordning (EF) nr. 998/2003 til ikke-kommersiell forflytning av fem eller færre hunder, katter eller ildrer til Unionen. For å sikre en smidig overgang til de nye reglene fastsatt i denne forordning bør sertifikatmodellen forbli gyldig på visse vilkår.
- 37) Ettersom målet for denne forordning, som er å fastsette krav til dyrehelse ved ikke-kommersiell forflytning av kjæledyr av artene oppført i vedlegg I for å forhindre eller minimere de risikoer for menneskers eller dyrs helse som denne forflytningen medfører, ikke kan nås i tilstrekkelig grad av medlemsstatene og derfor bedre kan nås på fellesskapsplan, kan Fellesskapet treffe tiltak i samsvar med nærhetsprinsippet som fastsatt i artikkel 5 i traktaten om Den europeiske unions virkemåte. I samsvar med forholdsmessighetsprinsippet fastsatt i nevnte artikkel går denne forordning ikke lenger enn det som er nødvendig for å nå disse målene.
- 38) For å sikre samtidig offentliggjøring av denne forordning og dens gjennomføringsrettsakter med hensyn til listene over territorier og tredjestater som er utarbeidet for å gi unntak fra visse vilkår som får anvendelse på ikke-kommersiell forflytning, med hensyn til modellen for identifikasjonsdokumentene som skal ledsage kjæledyr av artene oppført i del A i vedlegg I ved ikke-kommersiell forflytning til en medlemsstat fra en annen medlemsstat eller fra et territorium eller en tredjestat, og med hensyn til reglene for formatet, layouten og språkene for erklæringene som skal undertegnes, bør denne forordning tre i kraft den dagen den kunngjøres i *Den europeiske unions tidende* –

1 EUT C 229 av 31.7.2012, s. 119.

2 Europaparlamentets holdning av 23. mai 2013 (ennå ikke offentliggjort i EUT) og rådsbeslutning av 10. juni 2013.

3 EUT L 146 av 13.6.2003, s. 1.

4 EUT L 132 av 29.5.2010, s. 3.

- 5 EFT L 268 av 14.9.1992, s. 54.
- 6 EUT L 328 av 24.11.2006, s. 14.
- 7 EUT L 343 av 22.12.2009, s. 74.
- 8 EUT L 139 av 30.4.2004, s. 55.
- 9 EFT L 61 av 3.3.1997, s. 1.
- 10 Rådsdirektiv 90/425/EØF av 26. juni 1990 om veterinærkontroll og avlskontroll ved handel med visse levende dyr og produkter innenfor Fellesskapet med sikte på gjennomføring av det indre marked (EFT L 224 av 18.8.1990, s. 29).
- 11 Rådsdirektiv 91/496/EØF av 15. juli 1991 om fastsettelse av prinsippene for organisering av veterinærkontrollene av dyr som innføres til Fellesskapet fra tredjestater (EFT L 268 av 24.9.1991, s. 56).
- 12 Europaparlaments- og rådsdirektiv 2001/82/EF av 6. november 2001 om innføring av et fellesskapsregelverk for veterinærpreparater (EFT L 311 av 28.11.2001, s. 1).
- 13 Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 726/2004 av 31. mars 2004 om fastsettelse av framgangsmåter i Fellesskapet for godkjenning og overvåking av legemidler for mennesker og veterinærpreparater og om opprettelse av et europeisk legemiddelkontor (EUT L 136 av 30.4.2004, s. 1).
- 14 EFT L 79 av 30.3.2000, s. 40.
- 15 EUT L 165 av 30.4.2004, s. 1.
- 16 EFT L 55 av 28.2.2011, s. 13.
- 17 EUT L 312 av 27.11.2003, s. 1.
- 18 EFT L 343 av 23.12.2011, s. 65.

VEDTATT DENNE FORORDNING:

Kapittel I *Alminnelige bestemmelser*

Artikkel 1 *Formål*

I denne forordning fastsettes kravene til dyrehelse som får anvendelse på ikke-kommersiell forflytning av kjæledyr samt de regler som skal gjelde for kontroll av slike forflytninger.

Artikkel 2 *Virkeområde*

1. Denne forordning får anvendelse på ikke-kommersiell forflytning av kjæledyr til en medlemsstat fra en annen medlemsstat eller fra et territorium eller en tredjestat.
2. Denne forordning får anvendelse uten å berøre
 - a) forordning (EF) nr. 338/97,
 - b) eventuelle nasjonale tiltak som medlemsstatene har vedtatt, offentliggjort og gjort tilgjengelig for offentligheten for å begrense forflytning av visse arter eller raser av kjæledyr på grunnlag av andre betraktninger enn de som er knyttet til dyrehelse.

Artikkel 3 *Definisjoner*

I denne forordning menes med:

- a) «ikke-kommersiell forflytning» all forflytning som ikke har som mål å selge eller overdra eiendomsretten til et kjæledyr,
- b) «kjæledyr» et dyr av en art oppført i vedlegg I som ledsager sin eier eller en person med fullmakt under ikke-kommersiell forflytning, som eieren eller personen med fullmakt har ansvaret for under hele den ikke-kommersielle forflytningen,
- c) «eier» en fysisk person som er angitt som eier i identifikasjonsdokumentet,
- d) «person med fullmakt» enhver fysisk person som har skriftlig tillatelse fra eieren til å foreta den ikke-kommersielle forflytningen av kjæledyret på eierens vegne,
- e) «signalgiver» en passiv innretning for radiobasert identifisering som bare kan avleses,
- f) «identifikasjonsdokument» et dokument som er utarbeidet i samsvar med modellen angitt i gjennomføringsrettsakter som skal vedtas i henhold til denne forordning, som gjør det mulig entydig å indentifisere kjæledyret og kontrollere at dets helsetilstand er i samsvar med denne forordning,
- g) «autorisert veterinær» en veterinær som er godkjent av vedkommende myndighet til å utføre særlige oppgaver i samsvar med denne forordning eller med rettsakter som er vedtatt i henhold til denne forordning,
- h) «offentlig veterinær» en veterinær som er utpekt av vedkommende myndighet,
- i) «dokumentkontroll» kontroll av identifikasjonsdokumentet som ledsager kjæledyret,
- j) «identitetskontroll» kontroll av samsvar mellom identifikasjonsdokumentet og kjæledyret, og eventuelt av forekomst av og samsvar med merking,
- k) «reisendes innførselssted» alle områder utpekt av medlemsstatene med henblikk på utførelse av kontrollene angitt i artikkel 34 nr. 1.

Artikkel 4 *Alminnelige forpliktelser*

Ikke-kommersiell forflytning av kjæledyr som oppfyller kravene til dyrehelse fastsatt i denne forordning, skal ikke forbys, begrenses eller hindres av andre dyrehelsemessige årsaker enn dem som følger av anvendelsen av denne forordning.

Artikkel 5 *Høyeste antall kjæledyr*

1. Det høyeste antallet kjæledyr av artene oppført i del A i vedlegg I som kan ledsage eieren eller en person med fullmakt i løpet av én ikke-kommersiell forflytning skal ikke overskride fem.

2. Som unntak fra nr. 1 kan det høyeste antallet kjæledyr av artene oppført i del A i vedlegg I overskride fem dersom følgende vilkår er oppfylt:

- a) den ikke-kommersielle forflytningen av kjæledyr skjer med henblikk på deltagelse i konkurranser, utstillinger eller idrettsarrangementer eller trening for slike arrangementer,
- b) eieren eller personen med fullmakt framlegger skriftlig bevis på at kjæledyrene er registrert enten for å delta på et arrangement som nevnt i bokstav a) eller i en organisasjon som organiserer slike arrangementer,
- c) kjæledyrene er eldre enn seks måneder gamle.

3. Medlemsstatene kan foreta standardstikkprøvekontroller for å bekrefte at opplysningene framlagt i henhold til nr. 2 bokstav b) er korrekte.

4. Når det høyeste antallet kjæledyr nevnt i nr. 1 overskrides og vilkårene nevnt i nr. 2 ikke er oppfylt, skal disse kjæledyrene oppfylle kravene til dyrehelse fastsatt i direktiv 92/65/EØF for de berørte artene, og medlemsstatene skal påse at dyrene underkastes veterinærkontrollene fastsatt i direktiv 90/425/EØF eller eventuelt 91/496/EØF.

5. For å forhindre at kommersiell forflytning av kjæledyr av artene oppført i del B i vedlegg I på bedragersk vis kamufleres som ikke-kommersiell forflytning, skal Kommisjonen gis myndighet til å vedta delegerede rettsakter i samsvar med artikkel 39 for å fastsette regler som angir det høyeste antallet kjæledyr av disse artene som kan ledsage eieren eller en person med fullmakt i løpet av én ikke-kommersiell forflytning.

6. Kommisjonen skal framlegge en rapport for Europaparlamentet og Rådet om gjennomføringen av denne artikkel senest 29. juni 2018. På grunnlag av sin rapport skal Kommisjonen når det er nødvendig foreslå endringer av denne forordning.

*Kapittel II**

Vilkår for ikke-kommersiell forflytning av kjæledyr til en medlemsstat fra en annen medlemsstat

* Tilpasningstekst fra EØS-komitebeslutning nr. 66/2016: «Norge skal ikke anses som tredjestat». Dette innebærer at forflytning mellom EU-stater og Norge skal følge reglene i kapittel II.

Avsnitt 1

Kjæledyr av artene oppført i del A i vedlegg I

Artikkel 6

Vilkår for ikke-kommersiell forflytning av kjæledyr av artene oppført i del A i vedlegg I

Kjæledyr av artene oppført i del A i vedlegg I skal ikke forflyttes til en medlemsstat fra en annen medlemsstat med mindre de oppfyller følgende vilkår:

- a) De er merket i samsvar med artikkel 17 nr. 1.
- b) De er vaksinert mot rabies i samsvar med gyldighetskravene fastsatt i vedlegg III.
- c) De oppfyller eventuelle forebyggende helsetiltak mot andre sykdommer eller infeksjoner enn rabies vedtatt i henhold til artikkel 19 nr. 1.
- d) De ledsages av et identifikasjonsdokument som er behørig utfylt og utstedt i samsvar med artikkel 22.

Artikkel 7

Unntak fra vilkåret om rabiesvaksinasjon for unge kjæledyr av artene oppført i del A i vedlegg I

1. Med forbehold for nr. 2 kan medlemsstatene som unntak fra bokstav b) i artikkel 6, tillate ikke-kommersiell forflytning til sitt territorium fra en annen medlemsstat av kjæledyr av artene oppført i del A i vedlegg I, som

- a) enten er yngre enn 12 uker gamle og ikke er vaksinert mot rabies, eller
- b) er mellom 12 og 16 uker gamle og er vaksinert mot rabies, men oppfyller ikke gyldighetskravene nevnt i nr. 2 bokstav e) i vedlegg III.

2. Tillatelsen nevnt i nr. 1 kan gis bare dersom

- a) enten eieren eller personen med fullmakt framlegger en undertegnet erklæring om at kjæledyret fra fødselen fram til tidspunktet for den ikke-kommersielle forflytningen, ikke har hatt noen kontakt med ville dyr av arter som er mottakelige for rabies, eller
- b) kjæledyrene ledsages av moren, som de fortsatt er avhengige av, og det framgår av identifikasjonsdokumentet som ledsager moren at moren før ungenes fødsel ble vaksinert mot rabies i samsvar med gyldighetskravene fastsatt i vedlegg III.

3. Kommisjonen kan gjennom en gjennomføringsrettsakt vedta regler for formatet, layouten og språkene for erklæringene nevnt i nr. 2 bokstav a) i denne artikkel. Gjennomføringsrettsakten skal vedtas etter framgangsmåten med undersøkelseskomité omhandlet i artikkel 41 nr. 2.

Artikkel 8

Unntak fra vilkåret om rabiesvaksinasjon for kjæledyr av artene oppført i del A i vedlegg I

1. Som unntak fra artikkel 6 bokstav b) kan direkte, ikke-kommersiell forflytning mellom medlemsstater eller deler av medlemsstater av kjæledyr av artene oppført i del A i vedlegg I som ikke er vaksinert mot rabies, tillates etter framgangsmåten nevnt i nr. 2 etter en felles søknad fra de berørte medlemsstatene.

◀B

▶EØS

Felles søknader som omfatter Norge skal rettes til Kommisjonen med kopi til EFTAs overvåkningsorgan. Kommisjonen skal konsultere EFTAs overvåkningsorgan når den tar beslutninger som angår Norge.

◀EØS

▶B

2. Kommisjonen skal gjennom en gjennomføringsrettsakt vedta en liste over medlemsstater som er bemyndiget til å inngå gjensidige avtaler om unntak fra artikkel 6 bokstav b) i samsvar med nr. 1 i denne artikkel. I listen skal det angis hvilke deler av disse medlemsstatene unntaket kan få anvendelse på.

3. For å kunne oppføres på listen nevnt i nr. 2 skal de medlemsstatene som er interesserte i en slik gjensidig avtale, inngi en felles søknad til Kommisjonen, herunder opplysninger i utkastet til avtalen, der de kan påvise, idet det tas hensyn til framgangsmåtene i verdens dyrehelseorganisasjons landdyrhåndbok for en stat eller en sone som vil erklære seg fri for rabies, at de oppfyller minst følgende vilkår:

- Medlemsstatene som søker, skal ha fungerende løpende overvåkings- og meldingssystemer for rabies.
- Medlemsstatene som søker, eller de delene av deres territorium som søknaden gjelder, skal i minst to år før den felles søknaden ha vært fri for rabies og rabies skal ikke ha vært fastslått hos ville dyr på de berørte medlemsstatenes territorium eller deler av deres territorium på grunnlag av systemene nevnt i bokstav a).
- Medlemsstatene som søker skal ha innført effektive og formålstjenlige kontrolltiltak for å forhindre innføring og spredning av rabies på deres territorium.
- Søknaden om unntak fra artikkel 6 bokstav b) skal være berettiget og stå i rimelig forhold til risikoene for menneskers og dyrs helse forbundet med direkte, ikke-kommersiell forflytning fra en av medlemsstatene som søker til en annen eller en del av dens territorium av ikke-vaksinerte kjæledyr av artene oppført i del A i vedlegg I.

Fellessøknaden skal inneholde tilstrekkelige, pålitelige og vitenskapelig dokumenterte opplysninger.

4. Kommisjonen skal gjennom en gjennomføringsrettsakt fjerne medlemsstater fra listen nevnt i nr. 2, når det gjelder hele eller deler av deres territorium, dersom en endring av omstendighetene angitt i nr. 3 innebærer at det ikke lenger finnes støtte for søknaden om unntak.

5. Gjennomføringsrettsaktene nevnt i nr. 2 og 4 skal vedtas etter framgangsmåten med undersøkelseskomité omhandlet i artikkel 41 nr. 2.

6. Av behørig begrunnede, tvingende hasteårsaker knyttet til risikoer for menneskers eller dyrs helse skal Kommisjonen vedta gjennomføringsrettsakter som får anvendelse umiddelbart om ajourføring av listen over medlemsstater eller deler av medlemsstater nevnt i nr. 2 i denne artikkel etter framgangsmåten omhandlet i artikkel 41 nr. 3.

Avsnitt 2

Kjæledyr av artene oppført i del B i vedlegg I

Artikkel 9

Vilkår for ikke-kommersiell forflytning av kjæledyr av artene oppført i del B i vedlegg I

1. I den grad Kommisjonen har vedtatt en delegert rettsakt i henhold til artikkel 19 nr. 1 med hensyn til kjæledyr av artene oppført i del B i vedlegg I, skal ikke-kommersiell forflytning av kjæledyr av den arten til en medlemsstat fra en annen medlemsstat foregå på vilkårene fastsatt i nr. 2 i denne artikkel.

2. Kjæledyr av artene nevnt i nr. 1 kan ikke forflyttes til en medlemsstat fra en annen medlemsstat med mindre de oppfyller følgende vilkår:

- De er merket eller beskrevet i samsvar med kravene vedtatt i henhold til artikkel 17 nr. 2.
- De følger eventuelle forebyggende helsetiltak mot andre sykdommer eller infeksjoner enn rabies vedtatt i henhold til artikkel 19 nr. 1.
- De ledsages av et identifikasjonsdokument som er behørig utfylt og utstedt i samsvar med artikkel 29.

3. I påvente av vedtakelse av de relevante delegerte rettsaktene nevnt i nr. 1 kan medlemsstatene anvende nasjonale regler ved ikke-kommersiell forflytning av kjæledyr av artene oppført i del B i vedlegg I til deres territorium fra en annen medlemsstat, forutsatt at disse reglene

- anvendes i rimelig forhold til risikoen for menneskers eller dyrs helse forbundet med ikke-kommersiell forflytning av kjæledyr av disse artene, og

- b) ikke er strengere enn dem som får anvendelse på handel med dyr av disse artene i samsvar med direktiv 92/65/EØF eller 2006/88/EF.

*Kapittel III**

Vilkår for ikke-kommersiell forflytning av kjæledyr til en medlemsstat fra et territorium eller en tredjestat

- * Tilpasningstekst fra EØS-komiteebeslutning nr. 66/2016: «Norge skal ikke anses som tredjestat». Dette innebærer at forflytning mellom EU-stater og Norge skal følge reglene i kapittel II, ikke kapittel III.

Avsnitt 1

Kjæledyr av artene oppført i del A i vedlegg I

Artikkel 10

Vilkår for ikke-kommersiell forflytning av kjæledyr av artene oppført i del A i vedlegg I

1. Kjæledyr av artene oppført i del A i vedlegg I skal ikke forflyttes til en medlemsstat fra et territorium eller en tredjestat med mindre de oppfyller følgende vilkår:
 - a) De er merket i samsvar med artikkel 17 nr. 1.
 - b) De er vaksinert mot rabies i samsvar med gyldighetskravene fastsatt i vedlegg III.
 - c) De har gjennomgått titrering av rabiesantistoffer i samsvar med gyldighetskravene fastsatt i vedlegg IV.
 - d) De oppfyller eventuelle forebyggende helsetiltak mot andre sykdommer eller infeksjoner enn rabies vedtatt i henhold til artikkel 19 nr. 1.
 - e) De ledsages av et identifikasjonsdokument som er behørig utfylt og utstedt i samsvar med artikkel 26.
2. Kjæledyr av artene oppført i del A i vedlegg I kan forflyttes til en medlemsstat fra et annet territorium eller en annen tredjestat enn de som er oppført i henhold til artikkel 13 nr. 1, bare gjennom et reisendes innførselssted som er oppført på listen slik det kreves i henhold til artikkel 34 nr. 3.
3. Som unntak fra nr. 2 kan medlemsstatene tillate at registrerte militærhunder eller lete- og redningshunder forflyttes gjennom en et annet innførselssted enn et reisendes innførselssted, forutsatt at
 - a) eieren eller personen med fullmakt på forhånd har søkt om en tillatelse og medlemsstaten har gitt en slik tillatelse, og
 - b) hundene gjennomgår samsvarskontroller i samsvar med artikkel 34 nr. 2 på et sted som vedkommende myndighet har utpekt for dette formål og i samsvar med ordningene fastsatt i tillatelsen nevnt i bokstav a) i dette nummer.

Artikkel 11

Unntak fra vilkåret om rabiesvaksinasjon for unge kjæledyr av artene oppført i del A i vedlegg I

1. Med forbehold for nr. 2 kan medlemsstatene som unntak fra artikkel 10 nr. 1 bokstav b) tillate ikke-kommersiell forflytning til sitt territorium fra territorier eller tredjestater som er oppført i henhold til artikkel 13 nr. 1 eller 2 av kjæledyr av artene oppført i del A i vedlegg I, som
 - a) enten er yngre enn 12 uker gamle og ikke er vaksinert mot rabies, eller
 - b) er mellom 12 og 16 uker gamle og er vaksinert mot rabies, men oppfyller ikke gyldighetskravene nevnt i nr. 2 bokstav e) i vedlegg III.
2. Tillatelsen nevnt i nr. 1 kan gis bare dersom
 - a) enten eieren eller personen med fullmakt framlegger en undertegnet erklæring om at kjæledyret fra fødselen fram til tidspunktet for den ikke-kommersielle forflytningen, ikke har hatt noen kontakt med ville dyr av arter som er mottakelige for rabies, eller
 - b) kjæledyrene ledsages av moren, som de fortsatt er avhengige av, og det framgår av identifikasjonsdokumentet som ledsager moren at moren før ungenes fødsel ble vaksinert mot rabies i samsvar med gyldighetskravene fastsatt i vedlegg III.
3. Etterfølgende ikke-kommersiell forflytning til en annen medlemsstat av kjæledyrene nevnt i nr. 1 i denne artikkel skal forbys, unntatt når de forflyttes i samsvar med vilkårene fastsatt i artikkel 6, eller dersom de har fått tillatelse til forflytning i samsvar med artikkel 7 og bestemmelsesmedlemsstaten også har gitt tillatelse til forflytning til sitt territorium fra territorier eller tredjestater i samsvar med nr. 1 i denne artikkel.
4. Kommisjonen kan gjennom en gjennomføringsrettsakt vedta regler for formatet, layouten og språkene for erklæringene nevnt i nr. 2 bokstav a) i denne artikkel. Gjennomføringsrettsakten skal vedtas etter framgangsmåten med undersøkelseskomité omhandlet i artikkel 41 nr. 2.

Artikkel 12

Unntak fra vilkåret om titrering av antistoffer for kjæledyr av artene oppført i del A i vedlegg I

1. Som unntak fra artikkel 10 nr. 1 bokstav c) skal det ikke stilles krav om antistofftitrering for kjæledyr av artene oppført i del A i vedlegg I som forflyttes til en medlemsstat fra et territorium eller en tredjestat oppført i henhold til artikkel 13 nr. 1 eller 2
 - a) enten direkte,
 - b) etter et opphold utelukkende i ett eller flere av disse territoriene eller tredjestatene, eller

c) etter transitt gjennom et annet territorium eller en annen tredjestat enn de som er oppført i henhold til artikkel 13 nr. 1 eller 2, forutsatt at eieren eller personen med fullmakt framlegger en skriftlig erklæring om at kjæledyrene under denne transitten ikke hadde noen kontakt med dyr av arter som er mottakelige for rabies og at de er holdt i sikker forvaring om bord på et transportmiddel eller på en internasjonal lufthavns område.

2. Kommisjonen kan gjennom en gjennomføringsrettsakt vedta regler for formatet, layouten og språkene for erklæringene nevnt i nr. 1 bokstav c) i denne artikkel. Disse gjennomføringsrettsaktene skal vedtas etter framgangsmåten med undersøkelseskomité omhandlet i artikkel 41 nr. 2.

Artikkel 13

Utarbeiding av en liste over territorier og tredjestater

1. Kommisjonen skal gjennom en gjennomføringsrettsakt vedta en liste over territorier og tredjestater som har inngitt en søknad om å oppføres på listen som påviser at de for kjæledyr av artene oppført i del A i vedlegg I anvender regler med samme innhold og virkning som reglene fastsatt i avsnitt 1 i kapittel II og i dette avsnitt og avsnitt 2 i kapittel VI og eventuelle regler som er vedtatt i henhold til disse reglene.

2. Kommisjonen skal gjennom en gjennomføringsrettsakt vedta en liste over territorier og tredjestater som har inngitt en søknad om å oppføres på listen som viser at de for kjæledyr av artene oppført i del A i vedlegg I, oppfyller minst følgende kriterier:

- a) Det er obligatorisk å melde tilfeller av rabies til vedkommende myndigheter.
- b) Et effektivt overvåkingssystem for rabies har vært på plass i minst to år før søknaden, med et minstekrav som innebærer at det finnes et pågående program for tidlig påvisning for sikre undersøkelse og rapportering av dyr som mistenkes for å ha rabies.
- c) Veterinær- og kontrollmyndighetenes struktur og organisasjon, deres fullmakter og det tilsyn de underkastes, samt de midlene som står til deres rådighet, herunder personell- og laboratorieressurser, er tilstrekkelige til
 - i) å sikre effektiv anvendelse og håndheving av nasjonal lovgivning om ikke-kommersiell forflytning av kjæledyr, og
 - ii) å garantere identifikasjonsdokumentenes gyldighet i det formatet som er fastsatt i artikkel 25 og som er utstedt i samsvar med artikkel 26.
- d) Regler for forebygging og kontroll av rabies er i kraft og gjennomført effektivt for å minimere risikoen for smitte hos kjæledyr, herunder regler for import av kjæledyr fra andre stater eller territorier og eventuelt regler for
 - i) kontroll med populasjonen av herreløse hunder og katter,
 - ii) vaksineringsprogram for husdyr mot rabies, særlig der rabies forekommer blant vampyrflaggermus, og
 - iii) kontroll med og utrydding av rabies i den villlevende dyrebstanden.
- e) Det finnes regler for lisensiering og markedsføring av rabiesvaksiner.

3. Gjennomføringsrettsaktene nevnt i nr. 1 og 2 i denne artikkel skal vedtas etter framgangsmåten med undersøkelseskomité omhandlet i artikkel 41 nr. 2.

Av behørig begrunnede, tvingende hasteårsaker knyttet til risikoer for menneskers eller dyrs helse skal Kommisjonen vedta gjennomføringsrettsakter som får anvendelse umiddelbart om ajourføring av listen over territorier eller tredjestater nevnt i nr. 1 og 2 i denne artikkel etter framgangsmåten omhandlet i artikkel 41 nr. 3.

Avsnitt 2

Kjæledyr av artene oppført i del B i vedlegg I

Artikkel 14

Vilkår for ikke-kommersiell forflytning av kjæledyr av artene oppført i del B i vedlegg I

1. I den grad Kommisjonen har vedtatt en delegert rettsakt i henhold til artikkel 19 nr. 1 med hensyn til kjæledyr av artene oppført i del B i vedlegg I, skal ikke-kommersiell forflytning av kjæledyr av den arten til en medlemsstat fra et territorium eller en tredjestat foregå på vilkårene fastsatt i nr. 2 i denne artikkel.

2. Kjæledyr av artene nevnt i nr. 1 kan forflyttes til en medlemsstat fra et territorium eller en tredjestat dersom de oppfyller følgende vilkår:

- a) De er merket eller beskrevet i samsvar med kravene vedtatt i henhold til artikkel 17 nr. 2.
- b) De oppfyller eventuelle forebyggende helsetiltak mot andre sykdommer eller infeksjoner enn rabies vedtatt i henhold til artikkel 19 nr. 1.
- c) De ledsages av et identifikasjonsdokument som er behørig utfylt og utstedt i samsvar med artikkel 31.
- d) De ankommer gjennom et reisendes innførselssted når de kommer fra et annet territorium eller en annen tredjestat enn de som er oppført i henhold til artikkel 15.

3. I påvente av vedtakelsen av de relevante delegerte rettsaktene nevnt i nr. 1 kan medlemsstatene anvende nasjonale regler ved ikke-kommersiell forflytning av kjæledyr av artene oppført i del B i vedlegg I til deres territorium fra et territorium eller en tredjestat, forutsatt at disse reglene

- a) anvendes i rimelig forhold til risikoen for menneskers eller dyrs helse forbundet med ikke-kommersiell forflytning av kjæledyr av disse artene, og
- b) ikke er strengere enn dem som får anvendelse på import av dyr av disse artene i samsvar med direktiv 92/65/EØF eller 2006/88/EF.

Artikkel 15

Utarbeiding av en liste over territorier og tredjestater

Kommisjonen kan gjennom en gjennomføringsrettsakt vedta en liste over territorier og tredjestater som har vist at de for kjæledyr av artene oppført i del B i vedlegg I anvender regler med samme innhold og virkning som reglene fastsatt i avsnitt 2 i kapittel II, i dette avsnitt og i avsnitt 2 i kapittel VI samt eventuelle regler som er vedtatt i henhold til disse reglene.

Avsnitt 3

Unntak fra vilkårene for ikke-kommersiell forflytning av kjæledyr

Artikkel 16

Unntak fra vilkårene for ikke-kommersiell forflytning av kjæledyr mellom visse stater og territorier

Som unntak fra artikkel 10 og 14 kan ikke-kommersiell forflytning av kjæledyr mellom følgende stater og territorier fortsette på vilkårene fastsatt i de nasjonale reglene i disse statene og territoriene:

- a) San Marino og Italia,
- b) Vatikanstaten og Italia,
- c) Monaco og Frankrike,
- d) Andorra og Frankrike,
- e) Andorra og Spania,

◀B

▶EØS

- f) * og Sverige,

◀EØS

▶B

- g) Færøyene og Danmark,
- h) Grønland og Danmark.

* Ifølge tilpasningstekst til forordningen i EØS-beslutning nr. 66/2016 skal Norge ikke regnes som tredjestat. Artikkel 16 bokstav f) er i kapittel III i forordning (EU) nr. 576/2013. Artikkel 16 bokstav f) regulerer derfor ikke forflytning mellom Norge og Sverige direkte.

Kapittel IV

Merking og forebyggende helsetiltak

Avsnitt 1

Merking

Artikkel 17

Merking av kjæledyr

1. Kjæledyr av artene oppført i del A i vedlegg I skal merkes ved implantering av en signalgiver eller ved en lett leselig tatovering påført før 3. juli 2011.

Når signalgiveren nevnt i første ledd ikke oppfyller de tekniske kravene i vedlegg II, skal eieren eller personen med fullmakt stille til rådighet alt utstyr som er nødvendig for å avlese signalgiveren på tidspunktet for kontroller av merkingen fastsatt i artikkel 22 nr. 1 og 2 og artikkel 26 samt identitetskontrollene fastsatt i artikkel 33 og artikkel 34 nr. 1.

2. Kjæledyr av artene oppført i del B i vedlegg I skal merkes eller beskrives idet det tas hensyn til hver arts særtrekk, på en slik måte at det sikres en forbindelse mellom kjæledyret og det tilhørende identifikasjonsdokumentet.

Med henblikk på mangfoldet av arter oppført del B i vedlegg I skal Kommisjonen gis myndighet til å vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 39 om slike artsspesifikke krav til merking eller beskrivelse av kjæledyr av disse artene, idet det tas hensyn til relevante nasjonale krav.

Artikkel 18

Kvalifikasjonskrav ved implantering av signalgivere i kjæledyr

Når en medlemsstat har til hensikt å tillate at en annen person enn en veterinær implanterer signalgivere, skal den fastsette regler for de minstekvalifikasjonene disse personene må ha.

Avsnitt 2

Forebyggende helsetiltak mot andre sykdommer eller infeksjoner enn rabies

Artikkel 19

Forebyggende helsetiltak og vilkår for anvendelsen av dem

1. Når forebyggende helsetiltak er nødvendig for å beskytte menneskers eller kjæledyrs helse med henblikk på å bekjempe andre sykdommer eller infeksjoner enn rabies som kan spres gjennom forflytning av disse kjæledyrene,

skal Kommisjonen gis myndighet til å vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 39 om artsspesifikke forebyggende helsetiltak mot slike sykdommer eller infeksjoner.

Dersom det i tilfelle av risiko for menneskers eller dyrs helse foreligger tvingende hasteårsaker, får framgangsmåten fastsatt i artikkel 40 anvendelse på delegerte rettsakter vedtatt i henhold til dette nummer.

2. De artsspesifikke forebyggende helsetiltakene som tillates gjennom en delegert rettsakt vedtatt i henhold til nr. 1, skal bygge på tilstrekkelige, pålitelige og validerte vitenskapelige opplysninger og anvendes i rimelig forhold til risikoen for menneskers og dyrs helse forbundet med ikke-kommersiell forflytning av kjæledyr som kan rammes av andre sykdommer og infeksjoner enn rabies.

3. De delegerte rettsaktene omhandlet i nr. 1 kan også omfatte

- a) regler for kategorisering av medlemsstater eller deler av medlemsstater etter deres dyrehelsetilstand og deres overvåkings- og meldingssystemer med hensyn til visse andre sykdommer eller infeksjoner enn rabies,
- b) de vilkårene som medlemsstatene må oppfylle for fortsatt å kunne anvende de forebyggende helsetiltakene nevnt i nr. 2,
- c) vilkårene for anvendelse og dokumentasjon av de forebyggende helsetiltakene nevnt i nr. 2 før den ikke-kommersielle forflytningen av kjæledyr,
- d) vilkårene for under visse særlige omstendigheter å gi unntak fra anvendelsen av de forebyggende helsetiltakene nevnt i nr. 2.

Artikkel 20

Liste over medlemsstater eller deler av medlemsstater nevnt i artikkel 19 nr. 3 bokstav a)

Kommisjonen kan gjennom en gjennomføringsrettsakt vedta lister over medlemsstater eller deler av medlemsstatenes territorium som følger reglene for kategorisering av medlemsstater eller deler av medlemsstater som nevnt i artikkel 19 nr. 3 bokstav a). Gjennomføringsrettsakten skal vedtas etter framgangsmåten med undersøkelseskomité omhandlet i artikkel 41 nr. 2.

Kapittel V

Identifikasjonsdokumenter

Avsnitt 1

Identifikasjonsdokumenter for ikke-kommersiell forflytning til en medlemsstat fra en annen medlemsstat av kjæledyr av artene oppført i del A i vedlegg I

Artikkel 21

Format for og innholdet i identifikasjonsdokumentet nevnt i artikkel 6 bokstav d)

1. Identifikasjonsdokumentet nevnt i artikkel 6 bokstav d) skal ha passformat i samsvar med modellen som skal vedtas i henhold til nr. 2 i denne artikkel, og skal inneholde rubrikker for angivelse av følgende opplysninger:

- a) Signalgiverens eller tatoveringens plassering og enten datoen for implanteringen av signalgiveren eller påføringen av tatoveringen eller datoen for avlesing av signalgiveren eller tatoveringen samt den alfanumeriske koden som vises på signalgiveren eller tatoveringen.
- b) Navn, art, rase, kjønn, farge, fødselsdato som angitt av eieren og alle viktige eller framtreddende trekk eller egenskaper hos kjæledyret.
- c) Eierens navn og kontaktopplysninger.
- d) Navnet, kontaktopplysningene og underskriften til den godkjente veterinæren som utsteder eller fyller ut identifikasjonsdokumentet.
- e) Eierens underskrift.
- f) Nærmere opplysninger om rabiesvaksinasjonen.
- g) Datoen for blodprøvetaking med henblikk på titrering av rabiesantistoffer.
- h) Samsvar med eventuelle forebyggende helsetiltak mot andre sykdommer eller infeksjoner enn rabies.
- i) Andre relevante opplysninger om kjæledyrets helsetilstand.

2. Kommisjonen skal vedta en gjennomføringsrettsakt om fastsettelse av modellen nevnt i nr. 1 i denne artikkel samt krav til språk, layout og sikkerhetsdetaljer for passet omhandlet i nevnte nummer, samt de reglene som er nødvendige for overgangen til den passmodellen. Gjennomføringsrettsakten skal vedtas etter framgangsmåten med undersøkelseskomité omhandlet i artikkel 41 nr. 2.

3. Passet omhandlet i nr. 1 skal være påført et nummer som består av den utstedende medlemsstatens ISO-kode etterfulgt av en entydig alfanumerisk kode.

Artikkel 22

Utstedelse og utfylling av identifikasjonsdokumentet nevnt i artikkel 6 bokstav d)

1. Identifikasjonsdokumentet nevnt i artikkel 6 bokstav d) skal utstedes av en autorisert** veterinær etter at
 - a) vedkommende har kontrollert at kjæledyret er merket i samsvar med artikkel 17 nr. 1,
 - b) vedkommende har behørig utfyllt de relevante rubrikkene i identifikasjonsdokumentet med opplysningene angitt i artikkel 21 nr. 1 bokstav a)–d), og

c) eieren har underskrevet identifikasjonsdokumentet.

2. Etter å ha kontrollert at kjæledyret er merket i samsvar med artikkel 17 nr. 1, skal en autorisert veterinær fylle ut de relevante rubrikkene i identifikasjonsdokumentet med opplysningene angitt i artikkel 21 nr. 1 bokstav d), f), g) og h), og dermed bekrefte at vilkårene i artikkel 6 bokstav b) og c) og eventuelt i artikkel 27 bokstav b) ii) er oppfylt.

Uten hensyn til første ledd kan rubrikken om opplysningene nevnt i artikkel 21 nr. 1 bokstav h) fylles ut av en annen veterinær enn en autorisert veterinær, dersom dette er tillatt gjennom den delegerte rettsakten vedtatt i henhold til artikkel 19 nr. 1.

3. Den autoriserte veterinæren som utsteder identifikasjonsdokumentet skal arkivere opplysningene nevnt i artikkel 21 nr. 1 bokstav a)–c) og i artikkel 21 nr. 3 i en minsteperioder som skal fastsettes av vedkommende myndighet, men som ikke skal være kortere enn tre år.

4. Om nødvendig kan samsvar med vilkårene nevnt i nr. 2 i denne artikkel dokumenteres i flere enn ett identifikasjonsdokument i det formatet som angis i artikkel 21 nr. 1.

** UD har oversatt «authorised veterinarian» med «godkjent veterinær». Mattilsynet mener at «autorisert veterinær» er mer korrekt og viser til kjæledyrforskrift § 7.

Artikkel 23

Distribusjon av ikke utfylte identifikasjonsdokumenter

1. Vedkommende myndigheter skal påse at ikke utfylte identifikasjonsdokumenter bare distribueres til autoriserte veterinærer og at deres navn og kontaktopplysninger oppbevares med henvisning til nummeret angitt i artikkel 21 nr. 3.

2. Opplysningene i nr. 1 skal oppbevares i en minsteperioder som skal fastsettes av vedkommende myndighet, men skal ikke være kortere enn tre år.

Artikkel 24

Unntak fra formatet for identifikasjonsdokumentet fastsatt i artikkel 21 nr. 1

1. Som unntak fra artikkel 21 nr. 1 skal medlemsstatene tillate ikke-kommersiell forflytning til en medlemsstat fra en annen medlemsstat av kjæledyr av artene oppført i del A i vedlegg I som ledsages av identifikasjonsdokumentet utstedt i samsvar med artikkel 26.

2. Om nødvendig skal samsvar med kravene nevnt i artikkel 6 bokstav c) dokumenteres i identifikasjonsdokumentet nevnt i nr. 1, etter at kontrollene i artikkel 34 nr. 1 er fullført.

Avsnitt 2

Identifikasjonsdokumenter for ikke-kommersiell forflytning til en medlemsstat fra et territorium eller en tredjestat av kjæledyr av artene oppført i del A i vedlegg I

Artikkel 25

Format for og innholdet i identifikasjonsdokumentet nevnt i artikkel 10 nr. 1 bokstav e)

1. Identifikasjonsdokumentet nevnt i artikkel 10 nr. 1 bokstav e) skal ha form av et helsesertifikat i samsvar med modellen som skal vedtas i henhold til nr. 2 i denne artikkel, og skal inneholde rubrikker for angivelse av følgende opplysninger:

- a) Signalgiverens eller tatoveringens plassering og enten datoen for implanteringen av signalgiveren eller påføringen av tatoveringen eller datoen for avlesing av signalgiveren eller tatoveringen samt den alfanumeriske koden som vises på signalgiveren eller tatoveringen.
- b) Kjæledyrets art, rase, fødselsdato som angitt av eieren, kjønn og farge.
- c) Sertifikatets entydige referansenummer.
- d) Kontaktopplysningene til eieren eller personen med fullmakt.
- e) Navnet, kontaktopplysningene og underskriften til den offentlige eller autoriserte veterinæren som utsteder identifikasjonsdokumentet.
- f) Nærmere opplysninger om rabiesvaksinasjonen.
- g) Datoen for blodprøvetaking med henblikk på titrering av rabiesantistoffer.
- h) Samsvar med eventuelle forebyggende helsetiltak mot andre sykdommer eller infeksjoner enn rabies.
- i) Navnet og underskriften til representanten for påtegnende vedkommende myndighet.
- j) Navnet, underskriften og kontaktopplysningene til representanten for vedkommende myndighet som utfører kontrollene omhandlet i artikkel 34 samt datoen for disse kontrollene.
- k) Andre relevante opplysninger om kjæledyrets helsetilstand.

2. Kommisjonen skal vedta en gjennomføringsrettsakt om fastsettelse av modellen nevnt i nr. 1 i denne artikkel samt krav til språk, layout og gyldighet for helsesertifikatet omhandlet i nevnte nummer. Gjennomføringsrettsakten skal vedtas etter framgangsmåten med undersøkelseskomité omhandlet i artikkel 41 nr. 2.

3. En skriftlig erklæring underskrevet av eieren eller personen med fullmakt som bekrefter at forflytningen av kjæledyret til Unionen er en ikke-kommersiell forflytning, skal inngå i identifikasjonsdokumentet omhandlet i artikkel 10 nr. 1 bokstav e).

Artikkel 26

Utstedelse og utfylling av identifikasjonsdokumentet nevnt i artikkel 10 nr. 1 bokstav e)

Identifikasjonsdokumentet omhandlet i artikkel 10 nr. 1 bokstav e) skal utstedes enten av en offentlig veterinær fra avsenderterritoriet eller avsender tredjestaten på grunnlag av underlagsdokumenter eller av en autorisert veterinær og deretter påtegnes av avsenderterritoriets eller avsender tredjestatens vedkommende myndighet, etter at utstedende veterinær

- a) har kontrollert at kjæledyret er merket i samsvar med artikkel 17 nr. 1, og
- b) behørig har utfylt de relevante rubrikkene i identifikasjonsdokumentet med de opplysningene som angis i artikkel 25 nr. 1 bokstav a)–h), som dermed bekrefter at vilkårene fastsatt i artikkel 10 nr. 1 bokstav a) og eventuelt bokstav b)–d), er oppfylt.

Artikkel 27

Unntak fra formatet for identifikasjonsdokumentet fastsatt i artikkel 25 nr. 1

Som unntak fra artikkel 25 nr. 1 skal medlemsstatene tillate ikke-kommersiell forflytning til sitt territorium av kjæledyr av artene oppført i del A i vedlegg I som ledsages av identifikasjonsdokumentet utstedt i samsvar med artikkel 22, dersom

- a) identifikasjonsdokumentet er utstedt på eller i ett av territoriene eller tredjestatene oppført i henhold til artikkel 13 nr. 1 eller
- b) disse kjæledyrene ankommer en medlemsstat etter forflytning til eller transitt gjennom et territorium eller en tredjestat fra en medlemsstat, og identifikasjonsdokumentet ble utfylt og utstedt av en autorisert veterinær som bekrefter at kjæledyrene før de forlot Unionen
 - i) ble vaksinert mot rabies som angitt i artikkel 10 nr. 1 bokstav b), og
 - ii) gjennomgikk en titrering av rabiesantistoffer som fastsatt i artikkel 10 nr. 1 bokstav c), unntatt i tilfelle av unntak som fastsatt i artikkel 12.

Avsnitt 3

Identifikasjonsdokumenter for ikke-kommersiell forflytning til en medlemsstat fra en annen medlemsstat av kjæledyr av artene oppført i del B i vedlegg I

Artikkel 28

Format for og innholdet i identifikasjonsdokumentet nevnt i artikkel 9 nr. 2 bokstav c)

1. Kommisjonen kan gjennom en gjennomføringsrettsakt vedta en modell for identifikasjonsdokumentet nevnt i artikkel 9 nr. 2 bokstav c) som skal inneholde rubrikker for angivelse av følgende opplysninger:

- a) Merkingens kjennetegn eller en beskrivelse av kjæledyret som fastsatt i artikkel 17 nr. 2.
- b) Kjæledyrets art og eventuelt rase, fødselsdato som angitt av eieren, kjønn og farge.
- c) Eierens navn og kontaktopplysninger.
- d) Navnet, kontaktopplysningene og underskriften til den autoriserte veterinæren som utsteder eller fyller ut identifikasjonsdokumentet.
- e) Eierens underskrift.
- f) Nærmere opplysninger om eventuelle forebyggende helsetiltak mot andre sykdommer eller infeksjoner enn rabies.
- g) Andre relevante opplysninger om kjæledyrets helsetilstand.

2. Ved gjennomføringsrettsakten nevnt i nr. 1 i denne artikkel skal det også fastsettes krav til språk, layout, gyldighet eller sikkerhetskjennetegn for identifikasjonsdokumentet omhandlet i nevnte nummer. Gjennomføringsrettsakten skal vedtas etter framgangsmåten med undersøkelseskomité omhandlet i artikkel 41 nr. 2.

Artikkel 29

Utstedelse og utfylling av identifikasjonsdokumentet nevnt i artikkel 9 nr. 2 bokstav c)

1. Identifikasjonsdokumentet nevnt i artikkel 9 nr. 2 bokstav c) skal utstedes av en autorisert veterinær etter at

- a) vedkommende har kontrollert at kjæledyret er merket i samsvar med artikkel 17 nr. 2,
- b) vedkommende har behørig utfylt de relevante rubrikkene med opplysningene angitt i artikkel 28 nr. 1 bokstav a)–d), og
- c) eieren har underskrevet identifikasjonsdokumentet.

2. Etter å ha kontrollert at kjæledyret er merket eller beskrevet i samsvar med artikkel 17 nr. 2 skal en autorisert veterinær fyller ut de relevante rubrikkene i identifikasjonsdokumentet nevnt i artikkel 9 nr. 2 bokstav c) med opplysningene omhandlet i artikkel 28 nr. 1 bokstav d) og f), og når det relevant dermed bekrefte at vilkårene fastsatt i artikkel 9 nr. 2 bokstav b) er oppfylt.

Avsnitt 4

Identifikasjonsdokumenter for ikke-kommersiell forflytning til en medlemsstat fra et territorium eller en tredjestat av kjæledyr av artene oppført i del B i vedlegg I

Artikkel 30

Format for og innholdet i identifikasjonsdokumentet nevnt i artikkel 14 nr. 2 bokstav c)

1. Kommissjonen kan gjennom en gjennomføringsrettsakt vedta en modell for identifikasjonsdokumentet nevnt i artikkel 14 nr. 2 bokstav c) som skal inneholde rubrikker for angivelse av følgende opplysninger:
 - a) Merkingens kjennetegn eller en beskrivelse av kjæledyret som fastsatt i artikkel 17 nr. 2.
 - b) Kjæledyrets art og eventuelt rase, fødselsdato som angitt av eieren, kjønn og farge.
 - c) Kontaktopplysningene til eieren eller personen med fullmakt.
 - d) Navnet, kontaktopplysningene og underskriften til utstedende offentlige eller autoriserte veterinær.
 - e) Sertifikatets entydige referansenummer.
 - f) Nærmere opplysninger om eventuelle forebyggende helsetiltak mot andre sykdommer eller infeksjoner enn rabies.
 - g) Navnet og underskriften til representanten for påtegnende vedkommende myndighet.
 - h) Navnet, underskriften og kontaktopplysningene til representanten for vedkommende myndighet som utfører kontrollene omhandlet i artikkel 34 samt datoen for disse kontrollene.
 - i) Andre relevante opplysninger om kjæledyrets helsetilstand.
2. Ved gjennomføringsrettsakten nevnt i nr. 1 i denne artikkel skal det også fastsettes krav til språk, layout og gyldighet for identifikasjonsdokumentet omhandlet i nevnte nummer. Gjennomføringsrettsakten skal vedtas etter framgangsmåten med undersøkelseskomité omhandlet i artikkel 41 nr. 2.
3. En skriftlig erklæring underskrevet av eieren eller personen med fullmakt som bekrefter at forflytningen av kjæledyret til Unionen er en ikke-kommersiell forflytning, skal inngå i identifikasjonsdokumentet omhandlet i artikkel 14 nr. 2 bokstav c).

Artikkel 31

Utstedelse og utfylling av identifikasjonsdokumentet nevnt i artikkel 14 nr. 2 bokstav c)

- Identifikasjonsdokumentet omhandlet i artikkel 14 nr. 2 bokstav c) skal utstedes enten av en offentlig veterinær fra avsenderterritoriet eller avsendertredjestaten på grunnlag av underlagsdokumenter, eller av en autorisert veterinær og deretter påtegnes av avsenderterritoriets eller avsendertredjestatens vedkommende myndighet, etter at utstedende veterinær
- a) har kontrollert at kjæledyret er merket eller beskrevet i samsvar med artikkel 17 nr. 2, og
 - b) behørig har utfyllt de relevante rubrikkene i identifikasjonsdokumentet med de opplysningene som angis i artikkel 30 nr. 1 bokstav a)–f), og dermed, når det er relevant, bekrefter at vilkårene fastsatt i artikkel 14 nr. 2 bokstav a) og bokstav b), er oppfylt.

Kapittel VI

Felles bestemmelser

Avsnitt 1

Unntak fra ikke-kommersiell forflytning av kjæledyr til medlemsstater

Artikkel 32

Unntak fra vilkårene i artikkel 6, 9, 10 og 14

1. Som unntak fra vilkårene fastsatt i artikkel 6, 9, 10 og 14 kan medlemsstatene i unntakstilfeller tillate ikke-kommersiell forflytning til sitt territorium av kjæledyr som ikke oppfyller vilkårene i nevnte artikler, forutsatt at
 - a) eieren har søkt om tillatelse på forhånd og bestemmelsesmedlemsstaten har innvilget en slik tillatelse,
 - b) kjæledyrene holdes isolert under offentlig tilsyn så lenge som er nødvendig for å oppfylle disse vilkårene, men ikke lenger enn seks måneder,
 - i) på et sted som er godkjent av vedkommende myndighet og
 - ii) i samsvar med det som er angitt i tillatelsen.
2. Tillatelsen nevnt i nr. 1 bokstav a) kan omfatte en tillatelse til transitt gjennom en annen medlemsstat, forutsatt at transittmedlemsstaten gitt bestemmelsesmedlemsstaten sitt forhåndssamtykke til dette.

Avsnitt 2
Alminnelige vilkår om samsvar

Artikkel 33

Dokument- og identitetskontroll som skal foretas ved ikke-kommersiell forflytning av kjæledyr til en medlemsstat fra en annen medlemsstat eller et territorium eller en tredjestat oppført på listen i henhold til artikkel 13 nr. 1 og artikkel 15

1. Uten at artikkel 16 berøres, og for å kontrollere samsvar med kapittel II, skal medlemsstatene foreta dokument- og identitetskontroll på en likebehandlende måte av kjæledyr som er gjenstand for ikke-kommersiell forflytning til deres territorium fra en annen medlemsstat eller fra et territorium eller en tredjestat oppført i henhold til artikkel 13 nr. 1 og eventuelt artikkel 15.
2. Ved enhver ikke-kommersiell forflytning til en medlemsstat fra en annen medlemsstat eller et territorium eller en tredjestat oppført i henhold til artikkel 13 nr. 1 og, eventuelt, artikkel 15, skal eieren eller personen med fullmakt på anmodning fra vedkommende myndighet med ansvar for kontrollene i nr. 1 i denne artikkel
 - a) framvise kjæledyrets identifikasjonsdokument, slik det kreves i henhold til denne forordning, som viser samsvar med kravene til slik forflytning, og
 - b) stille kjæledyret til rådighet for denne kontrollen.

Artikkel 34

Dokument- og identitetskontroll som skal foretas ved ikke-kommersiell forflytning fra et annet territorium eller en annen tredjestat enn de som er oppført i henhold til artikkel 13 nr. 1 og artikkel 15

1. For å kontrollere samsvar med kapittel III skal vedkommende myndighet i en medlemsstat foreta en dokument- og identitetskontroll ved reisendes innførselssted av kjæledyr som omfattes av ikke-kommersiell forflytning til en medlemsstat fra et annet territorium eller en annen tredjestat enn de som er oppført i henhold til artikkel 13 nr. 1 og eventuelt artikkel 15.
2. Eieren eller personen med fullmakt skal ved innreise til en medlemsstat fra et annet territorium eller en annen tredjestat enn de som er oppført i henhold til artikkel 13 nr. 1, og eventuelt artikkel 15, kontakte vedkommende myndighet som er til stede på innførselsstedet med henblikk på kontrollen nevnt i nr. 1, og skal
 - a) framvise kjæledyrets identifikasjonsdokument, slik det kreves i henhold til denne forordning, som viser samsvar med kravene til slik forflytning, og
 - b) stille kjæledyret til rådighet for denne kontrollen.
3. Medlemsstatene skal utarbeide og ajourføre en liste over reisendes innførselssteder.
4. Medlemsstatene skal påse at vedkommende myndighet som de har utpekt til å foreta kontrollen fastsatt i nr. 1
 - a) er fullstendig underrettet om reglene fastsatt i kapittel III, og at vedkommende myndighets tjenestemenn har fått den nødvendige opplæring til å gjennomføre dem,
 - b) føre register over samtlige kontroller som er foretatt og av forekomster av manglende samsvar som er avdekket i disse kontrollene, og
 - c) dokumentere kontrollene som er foretatt i den relevante rubrikken i identifikasjonsdokumentet der slik dokumentasjon er nødvendig ved ikke-kommersiell forflytning til en medlemsstat som fastsatt i artikkel 24 nr. 1.

Artikkel 35

Tiltak ved manglende samsvar avdekket i kontrollene fastsatt i artikkel 33 og 34

1. Når det i kontrollene fastsatt i artikkel 33 og 34 avdekkes at et kjæledyr ikke oppfylder vilkårene fastsatt i kapittel II eller III, skal vedkommende myndighet etter samråd med den offentlige veterinæren og eventuelt med eieren eller personen med fullmakt, beslutte å
 - a) sende kjæledyret tilbake til avsenderstaten eller -territoriet,
 - b) holde kjæledyret isolert under offentlig kontroll fram til det oppfylder vilkårene fastsatt kapittel II eller III, eller
 - c) som en siste utvei, når det ikke er mulig å sende det tilbake eller praktisk å isolere det, avlive kjæledyret etter gjeldende nasjonale regler for vern av kjæledyr på avlivingsstidspunktet.
2. Når ikke-kommersiell forflytning av kjæledyr til Unionen avvises av vedkommende myndighet, skal kjæledyrene isoleres under offentlig kontroll til
 - a) de enten sendes tilbake til avsenderstaten eller -territoriet, eller
 - b) det gjøres et annet forvaltningsvedtak om disse kjæledyrene.
3. Tiltakene nevnt i nr. 1 og 2 får anvendelse for eierens regning uten noen mulighet for økonomisk godtgjøring for eieren eller personen med fullmakt.

Artikkel 36 *Beskyttelsestiltak*

1. Når rabies eller en annen sykdom eller infeksjon enn rabies forekommer eller spres i en medlemsstat, på et territorium eller i en tredjestat, og vil kunne utgjøre en alvorlig trussel mot menneskers eller dyrs helse, kan Kommisjonen på eget initiativ eller etter anmodning fra en medlemsstat umiddelbart og etter situasjonens alvor vedta følgende tiltak gjennom en gjennomføringsrettsakt:

- a) Midlertidig stoppe ikke-kommersiell forflytning eller transitt av kjæledyr fra hele eller deler av den berørte medlemsstaten eller det berørte territoriet eller den berørte tredjestaten.
- b) Fastsette særlige vilkår for ikke-kommersiell forflytning av kjæledyr fra hele eller deler av den berørte medlemsstaten, territoriet eller tredjestaten.

Disse gjennomføringsrettsaktene skal vedtas etter framgangsmåten med undersøkelseskomité omhandlet i artikkel 41 nr. 2.

2. Når det av behørig begrunnede tvingende hasteårsaker er nødvendig for å håndtere en alvorlig risiko for menneskers eller dyrs helse, skal Kommisjonen vedta gjennomføringsrettsakter etter framgangsmåten nevnt i artikkel 41 nr. 3 som får anvendelse umiddelbart.

Artikkel 37 *Opplysningsplikt*

1. Medlemsstatene skal gi allmennheten klar og enkel tilgang til opplysninger om kravene til dyrehelse som får anvendelse på ikke-kommersiell forflytning av kjæledyr og reglene fastsatt i denne forordning for kontroll av at disse kravene er oppfylt.
2. Opplysningene nevnt i nr. 1 skal særlig omfatte følgende:
 - a) De kvalifikasjonene som kreves av personene som implanterer signalgivere i henhold til artikkel 18.
 - b) Fullmakten til å gi unntak fra vilkåret om rabiesvaksinasjon for unge kjæledyr av artene oppført i del A i vedlegg I i henhold til artikkel 7 og 11.
 - c) Vilkårene for ikke-kommersiell forflytning til medlemsstatenes territorium av kjæledyr
 - i) som ikke oppfyller kravene i artikkel 6, 9, 10 eller 14,
 - ii) som kommer fra visse stater og territorier på vilkår fastsatt i deres nasjonale regler som fastsatt i artikkel 16.
 - d) Listen over reisendes innførselssteder utarbeidet i henhold til artikkel 34 nr. 3, herunder vedkommende myndighet utpekt til å foreta kontroller som fastsatt i artikkel 34 nr. 4.
 - e) Vilkårene for ikke-kommersiell forflytning til medlemsstatens territorium av kjæledyr av artene oppført i del B i vedlegg I fastsatt i deres nasjonale regler i henhold til artikkel 9 nr. 3 og artikkel 14 nr. 3.
 - f) Opplysninger om vaksiner mot rabies som vedkommende myndighet har gitt markedsføringstillatelse for i henhold til nr. 1 bokstav b) i vedlegg III, særlig om den tilhørende vaksinasjonsprotokollen.
3. Medlemsstatene skal opprette Internett-sider med opplysningene nevnt i nr. 1, og gi Kommisjonen adressen til disse nettsidene.
4. Kommisjonen skal bistå medlemsstatene ved å gjøre disse opplysningene tilgjengelige for allmennheten ved å legge ut på sin egen Internett-side
 - a) lenkene til medlemsstatenes Internett-sider og
 - b) opplysningene nevnt i nr. 2 bokstav b), d) og e) i denne artikkel, og opplysningene som er gjort tilgjengelige for allmennheten som nevnt i artikkel 2 nr. 2 bokstav b) på eventuelle ytterligere språk.

Avsnitt 3 *Bestemmelser om framgangsmåter*

Artikkel 38 *Endring av vedlegg*

For å ta hensyn til den tekniske og vitenskapelig utvikling og vern av menneskers og dyrs helse skal Kommisjonen gis myndighet til å vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 39 for å endre vedlegg II til IV.

Artikkel 39 *Utøvelse av delegert myndighet*

1. Myndigheten til å vedta delegerte rettsakter gis Kommisjonen med forbehold for vilkårene fastsatt i denne artikkel.

2. Myndigheten til å vedta de delegerte rettsaktene nevnt i artikkel 5 nr. 5, artikkel 17 nr. 2 annet ledd, artikkel 19 nr. 1 første ledd og artikkel 38 skal gis Kommisjonen for en periode på fem år fra 28. juni 2013. Kommisjonen skal utarbeide en rapport om den delegerte myndigheten senest ni måneder før utgangen av femårsperioden. Den delegerte myndigheten skal automatisk forlenges med perioder av samme varighet med mindre Europaparlamentet eller Rådet motsetter seg slik forlengelse senest tre måneder før utgangen av hver periode.

3. Den delegerte myndigheten nevnt i artikkel 5 nr. 5, artikkel 17 nr. 2 annet ledd, artikkel 19 nr. 1 første ledd og artikkel 38 kan når som helst tilbakekalles av Europaparlamentet eller Rådet. En beslutning om tilbakekalling innebærer at den delegerte myndigheten som angis i beslutningen, opphører å gjelde. Den får anvendelse dagen etter at den er kunngjort i *Den europeiske unions tidende* eller på et senere tidspunkt angitt i beslutningen. Den berører ikke gyldigheten av delegerte rettsakter som allerede er trådt i kraft.

4. Så snart Kommisjonen vedtar en delegert rettsakt, skal den underrette Europaparlamentet og Rådet samtidig om dette.

5. En delegert rettsakt som er vedtatt i henhold til artikkel 5 nr. 5, artikkel 17 nr. 2 annet ledd, artikkel 19 nr. 1 første ledd og artikkel 38 skal tre i kraft bare dersom verken Europaparlamentet eller Rådet har gjort innsigelser innen en frist på to måneder fra den dag Europaparlamentet og Rådet fikk underretning om rettsakten, eller dersom både Europaparlamentet og Rådet innen utløpet av nevnt frist har underrettet Kommisjonen om at de ikke vil gjøre innsigelse. På Europaparlamentets eller Rådets initiativ forlenges denne fristen med to måneder.

Artikkel 40

Framgangsmåte for behandling av hastesaker

1. Delegerte rettsakter som vedtas i henhold til denne artikkel, trer i kraft umiddelbart og får anvendelse så lenge det ikke gjøres innsigelse i samsvar med nr. 2. I meldingen til Europaparlamentet og Rådet om en delegert rettsakt skal det grunngis hvorfor framgangsmåten for behandling av hastesaker er anvendt.

2. Europaparlamentet eller Rådet kan gjøre innsigelse mot en delegert rettsakt etter framgangsmåten i artikkel 39 nr. 5. I så fall skal Kommisjonen snarest oppheve rettsakten etter at Europaparlamentet og Rådet har underrettet om beslutningen om innsigelse.

Artikkel 41

Komitéframgangsmåte

1. Kommisjonen skal bistås av Den faste komité for næringsmiddelkjeden og dyrehelsen nedsatt ved artikkel 58 i europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 178/2002 av 28. januar 2002 om fastsettelse av allmenne prinsipper og krav i næringsmiddelregelverket, om opprettelse av Den europeiske myndighet for næringsmiddeltrygghet og om fastsettelse av framgangsmåter i forbindelse med næringsmiddeltrygghet.¹ Nevnte komité skal være en komité i henhold til forordning (EU) nr. 182/2011.

2. Når det vises til dette nummer, får artikkel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendelse. Dersom uttalelse fra komiteen skal innhentes etter skriftlig framgangsmåte, skal framgangsmåten avsluttes uten resultat når komiteens leder beslutter det eller et simpelt flertall av komitémedlemmene ber om det innenfor tidsfristen for å avgi uttalelse.

3. Når det vises til dette nummer, får artikkel 8 i forordning (EU) nr. 182/2011, sammenholdt med forordningens artikkel 5, anvendelse.

¹ EFT L 31 av 1.2.2002, s. 1.

Artikkel 42

Sanksjoner

Medlemsstatene skal fastsette regler for sanksjoner mot overtredelser av denne forordning og treffe alle de tiltakene som er nødvendige for å sikre at de gjennomføres. De fastsatte sanksjonene skal være virkningsfulle, stå i forhold til overtredelsen og virke avskrekkende.

Medlemsstatene skal omgående underrette Kommisjonen om disse bestemmelsene og om alle senere endringer av den.

Kapittel VII

Overgangs- og sluttbestemmelser

Artikkel 43

Oppheving

1. Forordning (EF) nr. 998/2003 oppheves, med unntak av del B avsnitt 2 og del C i vedlegg II som skal fortsette å gjelde til gjennomføringsrettsakene vedtatt i henhold til artikkel henholdsvis nr. 1 og 2 i denne forordning trer i kraft.

Henvisninger i denne forordning til listen i gjennomføringsrettsaktene vedtatt i henhold til artikkel 13 nr. 1 eller 2 skal utformes som henvisninger til listen over tredjestater og territorier fastsatt i henholdsvis del B avsnitt 2 og del C i vedlegg II til forordning (EF) nr. 998/2003 inntil disse gjennomføringsrettsaktene trer i kraft.

2. Henvisninger til den opphevede forordningen skal forstås som henvisninger til denne forordning og leses som angitt i sammenligningstabellen i vedlegg V.

3. Opphevingen av forordning (EF) nr. 998/2003 berører ikke opprettholdelsen av delegert kommisjonsforordning (EU) nr. 1152/2011 av 14. juli 2011 om utfylling av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 998/2003 med hensyn til forebyggende helsetiltak for å bekjempe infeksjon med *Echinococcus multilocularis* hos hunder,¹ som ble vedtatt i henhold til artikkel 5 nr. 1 annet ledd i nevnte forordning.

¹ EUT L 296 av 15.11.2011, s. 6.

►EØS

*Artikkel 44**Overgangstiltak om identifikasjonsdokumenter*

1. Som unntak fra artikkel 21 nr. 1 skal identifikasjonsdokumentet nevnt i artikkel 6 bokstav d) anses å være i samsvar med denne forordning dersom det er
 - a) utarbeidet i samsvar med standardpasset fastsatt ved vedtak 2003/803/EF og
 - b) utstedt før 29. desember 2014.*
 2. Som unntak fra artikkel 25 nr. 1 og artikkel 27 bokstav a) skal identifikasjonsdokumentet nevnt i artikkel 10 nr. 1 bokstav e) anses å være i samsvar med denne forordning dersom det er
 - a) utarbeidet i samsvar med standardsertifikatet fastsatt i vedlegg II til beslutning 2011/874/EU, eller eventuelt standardpasset fastsatt i vedtak 2003/803/EF, og
 - b) utstedt før 29. desember 2014.*
- * Datoen 29. desember 2014 i artikkel 44 nr. 1 bokstav b og artikkel 44 nr. 2 bokstav b skal for Norges vedkommende være datoen for ikrafttredelse av EØS-komitebeslutning nr. 66/2016, som er 1. juni 2016.

◄EØS

►B

*Artikkel 45**Ikrafttredelse og anvendelse*

Denne forordning trer i kraft den dag den kunngjøres i *Den europeiske unions tidende*.

Den får anvendelse fra 29. desember 2014.

Denne forordning er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i alle medlemsstater.

Utferdiget i Strasbourg, 12. juni 2013.

For Europaparlamentet
M. SCHULZ
President

For Rådet
L. CREIGHTON
President

Vedlegg I
Arter av kjæledyr

Del A

Hunder (*Canis lupus familiaris*)
Katter (*Felis silvestris catus*)
Ildere (*Mustela putorius furo*)

Del B

Virvelløse dyr (unntatt bier og humler som omfattes av artikkel 8 i direktiv 92/65/EØF og bløtdyr og krepsdyr som nevnt i artikkel 3 nr. 1 bokstav e) henholdsvis punkt ii) og iii) i direktiv 2006/88/EF).

Akvariedyr som definert i artikkel 3 bokstav k) i direktiv 2006/88/EF og unntatt fra virkeområdet for direktivet ved direktivets artikkel 2 nr. 1 bokstav a).

Amfibier

Reptiler

Fugler: andre eksemplarer av fuglearter enn dem som er nevnt i artikkel 2 i direktiv 2009/158/EØF

Pattedyr: andre gnagere og kaniner enn dem som er beregnet på næringsmiddelproduksjon og definert under «haredyr» i vedlegg I til forordning (EF) nr. 853/2004.

Vedlegg II
Tekniske krav til signalgivere

Signalgiverne må

- a) oppfylle ISO-standard 11784 og benytte HDX- eller FDX-B-teknologi, og
- b) kunne avleses med en leser som er forenlig med ISO-standard 11785.

Vedlegg III
Gyldighetskrav til rabiesvaksiner

1. Rabiesvaksinen skal
 - a) være en annen vaksine enn en levende, modifisert vaksine, og høre inn under en av følgende kategorier:
 - i) en inaktivert vaksine med minst én antigen enhet per dose (anbefaling fra Verdens helseorganisasjon), eller
 - ii) en rekombinant vaksine som uttrykker det immuniserende glykoproteinet av rabiesviruset i en levende virusvektor,

- b) dersom den gis i en medlemsstat, ha fått markedsføringstillatelse i samsvar med
- i) artikkel 5 i direktiv 2001/82/EF eller
 - ii) artikkel 3 i forordning (EF) nr. 726/2004,
- c) dersom den gis på et territorium eller i en tredjestat, ha fått en godkjenning eller en lisens av vedkommende myndighet og oppfylle minst kravene fastsatt i den relevante delen av kapittelet om rabies i Verdens dyrehelseorganisasjons landdyrhåndbok.
2. En vaksinasjon mot rabies må oppfylle følgende vilkår:
- a) Vaksinen ble gitt av en autorisert veterinær.
 - b) Kjæledyret var minst 12 uker gammelt da vaksinen ble gitt.
 - c) Datoen da vaksinen ble gitt er angitt av en autorisert veterinær eller en offentlig veterinær i det relevante avsnittet i identifikasjonsdokumentet.
 - d) Vaksinedatoen angitt i bokstav c) kan ikke være før datoen for implantering av signalgiveren eller for påføring av tatoveringen eller datoen for avlesing av signalgiveren eller tatoveringen angitt i det relevante avsnittet i identifikasjonsdokumentet.
 - e) Vaksinens gyldighetsperiode regnes fra det tidspunktet beskyttende immunitet oppnås, som skal være minst 21 dager fra fullføringen av vaksinasjonsprotokollen som produsenten av grunnvaksinasjonen krever, og løper fram til utgangen av perioden for beskyttende immunitet, i samsvar med den tekniske spesifikasjonen i markedsføringstillatelsen nevnt i nr. 1 bokstav b) eller godkjenningen eller lisensen omhandlet i nr. 1 bokstav c) for rabiesvaksinen i den medlemsstaten, på det territoriet eller i den tredjestaten vaksinen gis.
- Vaksinasjonens gyldighetstid er angitt av en autorisert veterinær eller en offentlig veterinær i det relevante avsnittet i identifikasjonsdokumentet.
- f) En revaksinasjon skal anses som en grunnvaksinasjon dersom den ikke ble utført innenfor gyldighetstiden nevnt i bokstav e) for forrige vaksinasjon.

Vedlegg IV

Gyldighetskrav til titrering av rabiesantistoffer

1. Den blodprøven som kreves for titrering av rabiesantistoffer skal tas og dokumenteres av en autorisert veterinær i det relevante avsnittet i identifikasjonsdokumentet.
2. Titreringen av rabiesantistoffer
 - a) skal utføres på en prøve som er tatt minst 30 dager etter datoen for vaksinasjonen og
 - i) minst tre måneder før datoen for
 - den ikke-kommersielle forflytningen fra et annet territorium eller en annen tredjestat enn de som er oppført på listen i gjennomføringsretsaktene vedtatt i henhold til artikkel 13 nr. 1 eller 2, eller
 - transitt gjennom et slikt territorium eller tredjestat, der vilkårene i artikkel 12 bokstav c) ikke er oppfylt, eller
 - ii) før kjæledyret forlot Union for forflytning til eller transitt gjennom et annet territorium eller en annen tredjestat enn de som er oppført i henhold til artikkel 13 nr. 1 eller 2; i identifikasjonsdokumentet i det formatet som er angitt i artikkel 21 nr. 1, skal det bekreftes at det er foretatt en titrering av rabiesantistoffer med vellykket resultat før datoen for forflytning,
 - b) skal påvise minst 0,5 IU/ml nøytraliserende antistoffer mot rabiesvirus i serum og utføres etter en metode som foreskrives i den relevante delen av kapitlet om rabies i Verdens dyrehelseorganisasjons landdyrhåndbok,
 - c) skal utføres i et laboratorium godkjent i samsvar med artikkel 3 i vedtak 2000/258/EF,
 - d) trenger ikke å gjentas etter et vellykket resultat beskrevet i bokstav b), forutsatt at kjæledyret revaksineres innenfor gyldighetstiden for den forrige vaksinasjonen, som angitt i nr. 2 bokstav e) i vedlegg III.

Vedlegg V

Sammenligningstabellen nevnt i artikkel 43 nr. 2

Forordning (EF) nr. 998/2003	Denne forordning
Artikkel 1	Artikkel 1
Artikkel 2 første ledd	Artikkel 2 nr. 1
Artikkel 2 annet ledd	Artikkel 2 nr. 2 bokstav a)
Artikkel 2 tredje ledd	Artikkel 2 nr. 2 bokstav b)
Artikkel 3 bokstav a)	Artikkel 3 bokstav a) og b)
Artikkel 3 bokstav b)	Artikkel 3 bokstav f)
Artikkel 3 bokstav c)	Artikkel 2 nr. 1
Artikkel 4 nr. 1 første ledd	
	Artikkel 17 nr. 1 første ledd
Artikkel 4 nr. 1 annet ledd	Artikkel 17 nr. 1 annet ledd
Artikkel 4 nr. 2	–
Artikkel 4 nr. 3	–
Artikkel 4 nr. 4	–
Artikkel 5 nr. 1 bokstav a)	Artikkel 6 bokstav a)

Forordning (EF) nr. 998/2003	Denne forordning
Artikkel 5 nr. 1 bokstav b)	Artikkel 6 bokstav d)
Artikkel 5 nr. 1 bokstav b) i)	Artikkel 6 bokstav b)
Artikkel 5 nr. 1 bokstav b) ii)	Artikkel 6 bokstav c)
Artikkel 5 nr. 1 annet ledd	Artikkel 19
Artikkel 5 nr. 2	Artikkel 7
Artikkel 6	–
Artikkel 7	Artikkel 5 nr. 5, artikkel 9, 14 og 28
Artikkel 8 nr. 1	Artikkel 10 og 12
Artikkel 8 nr. 2	Artikkel 10 nr. 1 bokstav e) og artikkel 27
Artikkel 8 nr. 3 bokstav a)	Artikkel 13 nr. 1
Artikkel 8 nr. 3 bokstav b)	Artikkel 16
Artikkel 8 nr. 3 bokstav c)	Artikkel 11
Artikkel 8 nr. 4	Artikkel 25 nr. 1 og 2
Artikkel 9	Artikkel 14 og artikkel 30 nr. 1 og 2
Artikkel 10 første ledd	Artikkel 13 nr. 2
Artikkel 10 annet ledd	Artikkel 13 nr. 3
Artikkel 11 første punktum	Artikkel 37 nr. 1
Artikkel 11 annet punktum	Artikkel 34 nr. 4 bokstav a)
Artikkel 12 første ledd, innledende tekst og bokstav a)	Artikkel 10 nr. 2 og artikkel 34 nr. 1
Artikkel 12 første ledd, innledende tekst og bokstav b)	Artikkel 5 nr. 4
Artikkel 12 annet ledd	Artikkel 34 nr. 3 og artikkel 37 nr. 2 bokstav d)
Artikkel 13	Artikkel 34 nr. 3 og artikkel 37 nr. 2 bokstav d)
Artikkel 14 første ledd	Artikkel 34 nr. 2 bokstav a)
Artikkel 14 annet ledd	Artikkel 17 nr. 1 annet ledd
Artikkel 14 tredje ledd	Artikkel 35 nr. 1 og 3
Artikkel 14 fjerde ledd	Artikkel 35 nr. 2
Artikkel 15	Nr. 1 og nr. 2 bokstav c) i vedlegg IV
Artikkel 16	–
Artikkel 17 første ledd	–
Artikkel 17 annet ledd	Artikkel 21 nr. 1
Artikkel 18 første ledd	–
Artikkel 18 annet ledd	Artikkel 36
Artikkel 19	Artikkel 13 nr. 3 og artikkel 5 nr. 5
Artikkel 19a nr. 1 og 2	Artikkel 38
Artikkel 19a nr. 3	–
Artikkel 19b nr. 1	Artikkel 39 nr. 2
Artikkel 19b nr. 2	Artikkel 39 nr. 4
Artikkel 19b nr. 3	Artikkel 39 nr. 1
Artikkel 19c nr. 1 og 3	Artikkel 39 nr. 3
Artikkel 19c nr. 2	–
Artikkel 19d nr. 1 og artikkel 19d nr. 2	Artikkel 39 nr. 5
Artikkel 19d nr. 3	–
Artikkel 20–23	–
Artikkel 24 nr. 1, 2 og 3	Artikkel 41 nr. 1, 2 og 3
Artikkel 24 nr. 4 og 5	–
Artikkel 25	Artikkel 45
Vedlegg I	Vedlegg I
Vedlegg Ia	Vedlegg II
Vedlegg Ib	Vedlegg III
Del A og del B avsnitt 1 i vedlegg II	–
Del B avsnitt 2 i vedlegg II	Artikkel 13 nr. 1
Del C i vedlegg II	Artikkel 13 nr. 2

Uttalelse fra kommisjonen

Innenfor rammen av Den europeiske unions strategi for dyrevern og dyrs velferd¹ vil Kommisjonen undersøke hunders og katters velferd når de er gjenstand for handel.

Dersom resultatene av undersøkelsen viser at denne handelspraksisen medfører helserisikoer, vil Kommisjonen vurdere hensiktsmessige alternativer for å beskytte menneskers og dyrs helse, herunder å foreslå for Europaparlamentet og Rådet hensiktsmessige tilpasninger av gjeldende regelverk i Unionen for handel med hunder og katter, herunder innføring av kompatible systemer for registrering av hunder og katter som er tilgjengelig på tvers av medlemsstatene.

På bakgrunn av dette vil Kommisjonen vurdere om det er gjennomførbart og hensiktsmessig å utvide slike registreringssystemer til hunder og katter som er merket og identifisert i samsvar med Unions regelverk for ikke-kommersiell forflytning av kjæledyr.

¹ KOM(2012) 6 endelig/2 Kommisjonens melding til Europaparlamentet, Rådet og Den europeiske økonomiske og sosiale komité om Den europeiske unions strategi for dyrevern og dyrs velferd 2012–2015.

Forordning (EU) nr. 577/2013

Nedenfor gjengis til informasjon norsk oversettelse av forordning (EU) nr. 577/2013. Dette er grunnrettsakten. Grunnrettsakten er endret ved forordning (EU) nr. 1219/2014. Alle endringer av grunnrettsakten samt de endringer og tillegg som følger av EØS-tilpasningen av grunnrettsakten i samsvar med vedlegg I er innarbeidet nedenfor.

► **B** Forordning (EU) nr. 577/2013

som endret ved

► **M1** Forordning (EU) nr. 1219/2014

► EØS Tilpasning som følge av EØS-avtalen vedlegg I

► **B**

KOMMISJONENS GJENNOMFØRINGSFORORDNING (EU) nr. 577/2013

av 28. juni 2013

om modellen for identifikasjonsdokumentene for ikke-kommersiell forflytning av hunder, katter og ildrer, om fastsettelse av lister over territorier og tredjestater og om krav til format, layout og språk for erklæringene som godtgjør samsvar med visse vilkår fastsatt i europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 576/2013

EUROPAKOMMISJONEN HAR –

under henvisning til traktaten om Den europeiske unions virkemåte,

under henvisning til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 576/2013 av 12. juni 2013 om ikke-kommersiell forflytning av kjæledyr og om oppheving av forordning (EF) nr. 998/2003,¹ særlig artikkel 7 nr. 3, artikkel 11 nr. 4, artikkel 13 nr. 1 og 2, artikkel 21 nr. 2 og artikkel 25 nr. 2, og

ut fra følgende betraktninger

- 1) I europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 576/2013 fastsettes kravene til dyrehelse som får anvendelse på ikke-kommersiell forflytning av kjæledyr til en medlemsstat fra en annen medlemsstat eller fra et territorium eller en tredjestat samt reglene for kontroll av at disse kravene er oppfylt ved slik forflytning. Nevnte forordning opphevet og erstattet europaparlaments og rådsforordning (EF) nr. 998/2003 av 26. mai 2003 om kravene til dyrehelse som får anvendelse på ikke-kommersiell forflytning av kjæledyr, og om endring av rådsdirektiv 92/65/EØF.²
- 2) Hunder, katter og ildrer er oppført i del A i vedlegg I til forordning (EU) nr. 576/2013, som dyrearter som omfattes av nevnte forordning.
- 3) I forordning (EU) nr. 576/2013 fastsettes det at hunder, katter og ildrer ikke skal forflyttes til en medlemsstat fra en annen medlemsstat eller fra territorier eller tredjestater med mindre de er vaksinert mot rabies i samsvar med gyldighetskravene fastsatt i vedlegg III til forordningen. Forflytning av unge hunder, katter og ildrer som ikke er vaksinert eller som ikke oppfyller gyldighetskravene i vedlegg III til forordningen, kan imidlertid tillates fra medlemsstater eller fra territorier eller tredjestater oppført i henhold til artikkel 13 i forordning (EU) nr. 576/2013, når eieren eller personen med fullmakt blant annet framlegger en underskrevet erklæring om at kjæledyrene fra fødselen til tidspunktet for den ikke-kommersielle forflytningen ikke har vært i kontakt med ville dyr av arter som er mottakelige for rabies. Kravene til format, layout og språk for disse erklæringene bør derfor fastsettes i denne forordning.
- 4) I forordning (EU) nr. 576/2013 er det dessuten fastsatt at Kommisjonen skal vedta to lister over territorier eller tredjestater som hunder, katter eller ildrer kan forflyttes fra for ikke-kommersielle formål til en medlemsstat, uten at det kreves at de må gjennomgå titrering av rabiesantistoffer. En av disse listene bør omfatte de territorier eller tredjestater som har vist at de anvender regler med samme innhold og virkning som dem medlemsstatene anvender, og den andre listen bør omfatte de territorier og tredjestater som har vist at de oppfyller minst de kriteriene som er fastsatt i artikkel 13 nr. 2 i forordning (EU) nr. 576/2013. Disse listene bør derfor fastsettes i et vedlegg til denne forordning.
- 5) I tillegg bør det i disse listene tas hensyn til bestemmelsene i tiltredelsestraktaten for Kroatia, i henhold til hvilken Kroatia blir medlem av Den europeiske union 1. juli 2013 og Det europeiske råds avgjørelse 2012/419/EU av 11. juli 2012 om endring av statusen til Mayotte overfor Den europeiske unionen,³ der det er fastsatt at Mayotte fra 1. januar 2014 opphører å være en av de oversjøiske stater eller territorier som omfattes av bestemmelsene i fjerde del av traktaten om Den europeiske unions virkemåte og blir en fjerntliggende region i Unionen i henhold til traktatens artikkel 349.
- 6) I forordning (EU) nr. 576/2013 fastsettes det dessuten at hunder, katter og ildrer ikke skal forflyttes til en medlemsstat fra et annet territorium eller en annen tredjestat enn de som er oppført i et vedlegg til denne forordning, med mindre de har gjennomgått titrering av rabiesantistoffer som oppfyller gyldighetskravene

fastsatt i vedlegg IV til forordning (EU) nr. 576/2013. Titring er imidlertid ikke påkrevd ved transitt gjennom et av disse territoriene eller en av disse tredjestatene dersom eieren eller personen med fullmakt framlegger en skriftlig erklæring om at dyrene ikke har vært i kontakt med dyr av arter som er mottakelige for rabies, og at de er holdt i sikker forvaring om bord på et transportmiddel eller på en internasjonal lufthavns område. Kravene til format, layout og språk for disse erklæringene bør derfor fastsettes i denne forordning.

- 7) Gyldighetskravene fastsatt i vedlegg IV til forordning (EU) nr. 576/2013 omfatter forpliktelsen til å foreta prøvingen i et laboratorium som er godkjent i samsvar med rådsvedtak 2000/258/EF av 20. mars 2000 om utpeking av et særskilt institutt som skal utarbeide de kriterier som er nødvendige for å standardisere serologiske prøver for kontroll av rabiesvaksiners virkning,⁴ der det fastsettes at Agence française de sécurité sanitaire des aliments (AFSSA) i Nancy i Frankrike (siden 1. juli 2010 innlemmet i Agence nationale de sécurité sanitaire de l'alimentation, de l'environnement et du travail, ANSES) skal vurdere laboratoriene i medlemsstatene og tredjestater med henblikk på godkjenning av dem til å utføre serologiske prøvinger for å overvåke rabiesvaksiners virkning hos hunder, katter og ildrer.
- 8) I forordning (EU) nr. 576/2013 fastsettes det dessuten at hunder, katter og ildrer som forflyttes til en medlemsstat fra en annen medlemsstat for ikke-kommersielle formål skal ledsages av et identifikasjonsdokument i passformat i samsvar med en modell som skal vedtas av Kommisjonen. Modellen skal inneholde rubrikker for angivelse av opplysningene fastsatt i forordning (EU) nr. 576/2013. Modellen og tilleggskravene til passet bør fastsettes i et vedlegg til denne forordning, og av klarhetshensyn og for å forenkle Unionens regelverk bør vedtak 2003/803/EF av 26. november 2003 om opprettelse av et standardpass for forflytning av hunder, katter og ildrer innenfor Fellesskapet⁵ oppheves.
- 9) I forordning (EU) nr. 576/2013 fastsettes det dessuten at hunder, katter og ildrer som forflyttes til en medlemsstat fra et territorium eller en tredjestat for ikke-kommersielle formål skal ledsages av et identifikasjonsdokument helsesertifikatformat i samsvar med en modell som skal vedtas av Kommisjonen. Modellen skal inneholde rubrikker for angivelse av opplysningene fastsatt i forordning (EU) nr. 576/2013. Denne modellen bør derfor fastsettes i et vedlegg til denne forordning.
- 10) Som unntak fra helsesertifikatformatet som skal anvendes ved forflytning til en medlemsstat fra et territorium eller en tredjestat, fastsettes det ved forordning (EU) nr. 576/2013 at medlemsstater skal tillate ikke-kommersiell forflytning av hunder, katter og ildrer fra et territorium eller en tredjestat som har vist at det anvender regler med samme innhold og virkning som dem medlemsstatene anvender, når identifikasjonsdokumentet som ledsager dem er utstedt etter framgangsmåten fastsatt for forflytning til en medlemsstat fra en annen medlemsstat. En rekke tekniske tilpasninger av standardpasset som skal brukes i slike tilfeller er imidlertid nødvendig, særlig med hensyn til kjennetegn på forsiden som ikke fullt ut oppfyller kravene til pass utstedt av en medlemsstat. Av klarhetshensyn bør det derfor fastsettes en modell for slike pass i denne forordning.
- 11) I forordning (EU) nr. 576/2013 fastsettes det at når antallet hunder, katter og ildrer som forflyttes for ikke-kommersielle formål i en enkelt bevegelse overstiger fem, får de relevante kravene til dyrehelse fastsatt i rådsdirektiv 92/65/EØF⁶ av 13. juli 1992 om fastsettelse av krav til dyrehelse ved handel innenfor Fellesskapet med dyr, sæd, egg og embryoer som ikke omfattes av kravene til dyrehelse fastsatt i de særlige fellesskapsregler oppført i vedlegg A del I til direktiv 90/425/EØF, og ved innførsel av nevnte dyr, sæd, egg og embryoer til Fellesskapet anvendelse på disse dyrene, unntatt under særlige forhold og for visse kategorier av dyr.
- 12) I tillegg ble kommisjonsvedtak 2004/839/EF av 3. desember 2004 om fastsettning av vilkår for ikke-kommersiell flytting av hundekvalpar og kattungar fra tredjestatar til Fellesskapet⁷ og kommisjonsvedtak 2005/91/EF av 2. februar 2005 om fastsettning av ein frist for kor lang tid det skal ta før rabiesvaksinasjonen vert rekna som gyldig⁸ vedtatt for å fastsette enhetlige regler for gjennomføringen av forordning (EF) nr. 998/2003. Reglene fastsatt i nevnte forordninger er gjennomgått og er nå innlemmet i bestemmelsene i forordning (EU) nr. 576/2013. Av klarhetshensyn og for å forenkle Unionens regelverk bør derfor vedtak 2004/839/EF og 2005/91/EF oppheves.
- 13) Ved rådsdirektiv 96/93/EF av 17. desember 1996 om utstedelse av sertifikater for dyr og animalske produkter⁹ fastsettes reglene som skal følges ved utstedelse av sertifikater som veterinærlovgivningen krever for å hindre villedende eller ulovlig sertifisering. Det bør derfor sikres at regler og prinsipper som minst tilsvarer dem som er fastsatt i nevnte direktiv, anvendes av offentlige veterinærer fra tredjestater.
- 14) I delegert kommisjonsforordning (EU) nr. 1152/2011 av 14. juli 2011 om utfylling av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 998/2003 med hensyn til forebyggende helsetiltak for å bekjempe infeksjon med *Echinococcus multilocularis* hos hunder¹⁰ fastsettes det at fra 1. januar 2012, skal hunder som ankommer medlemsstater eller deler av medlemsstater oppført på listen i forordningens vedlegg I, behandles mot parasitten *Echinococcus multilocularis* i samsvar med kravene fastsatt i nevnte forordning.
- 15) Denne forordning bør få anvendelse med forbehold for kommisjonsvedtak 2006/146/EF av 21. februar 2006 om visse vernetiltak med hensyn til visse flygende hunder, hunder og katter som kommer fra Malayahalvøya og Australia¹¹ som forbyr import av hunder og katter fra Malayahalvøya og katter fra Australia, med mindre visse vilkår er oppfylt med hensyn til henholdsvis Nipah disease og Hendra disease.
- 16) Denne forordning bør få anvendelse fra den dato forordning (EU) nr. 576/2013 får anvendelse.
- 17) Tiltakene fastsatt i denne forordning er i samsvar med uttalelse fra Den faste komité for næringsmiddelkjeden og dyrehelsen –

1 EUT L 178 av 28.6.2013, s. 1.

2 EUT L 146 av 13.6.2003, s. 1.

- 3 EFT L 204 av 31.7.2012, s. 131.
- 4 EFT L 79 av 30.3.2000, s. 40.
- 5 EUT L 312 av 27.11.2003, s. 1.
- 6 EFT L 268 av 14.9.1992, s. 54.
- 7 EUT L 361 av 8.12.2004, s. 40.
- 8 EUT L 31 av 4.2.2005, s. 61.
- 9 EFT L 13 av 16.1.1997, s. 28.
- 10 EUT L 296 av 15.11.2011, s. 6.
- 11 EUT L 55 av 25.2.2006, s. 44.

VEDTATT DENNE FORORDNING:

Artikkel 1

Kravene til format, layout og språk for erklæringene nevnt i artikkel 7, 11 og 12 i forordning (EU) nr. 576/2013

1. Erklæringene nevnt i artikkel 7 nr. 2 bokstav a) og artikkel 11 nr. 2 i forordning (EU) nr. 576/2013 skal utarbeides i samsvar med formatet og layouten angitt i del 1 i vedlegg I til denne forordning, og skal oppfylle språkkravene angitt i del 3 i nevnte vedlegg.
2. Erklæringene nevnt i artikkel 12 nr. 1 bokstav c) i forordning (EU) nr. 576/2013 skal utarbeides i samsvar med formatet og layouten angitt i del 2 i vedlegg I til denne forordning, og skal oppfylle språkkravene angitt i del 3 i nevnte vedlegg.

Artikkel 2

Lister over territorier og tredjestater nevnt i artikkel 13 i forordning (EF) nr. 576/2013

1. Listen over territorier og tredjestater nevnt i artikkel 13 nr. 1 i forordning (EU) nr. 576/2013 er angitt i del 1 i vedlegg II til denne forordning.
2. Listen over territorier og tredjestater nevnt i artikkel 13 nr. 2 i forordning (EU) nr. 576/2013 er angitt i del 2 i vedlegg II til denne forordning.

Artikkel 3

Standardpass for ikke-kommersiell forflytning av hunder, katter og ildrer

1. Passet nevnt i artikkel 21 nr. 1 i forordning (EU) nr. 576/2013 skal utarbeides i samsvar med modellen angitt i del 1 i vedlegg III til denne forordning, og skal oppfylle tilleggskravene angitt i del 2 i nevnte vedlegg.
2. Som unntak fra nr. 1 skal pass som er utstedt, i henhold til artikkel 27 bokstav a) i forordning (EU) nr. 576/2013, på et av territoriene eller i en av tredjestatene oppført i del 1 i vedlegg II til denne forordning, utarbeides i samsvar med modellen i del 3 i vedlegg III til denne forordning, og skal oppfylle tilleggskravene angitt i del 4 i sistnevnte vedlegg.

Artikkel 4

Dyrehelsesertifikat for ikke-kommersiell forflytning til Unionen av hunder, katter og ildrer

Dyrehelsesertifikatet nevnt i artikkel 25 nr. 1 i forordning (EU) nr. 576/2013 skal

- a) utarbeides i samsvar med modellen i del 1 i vedlegg IV til denne forordning,
- b) være behørig utfylt og utstedt i samsvar med de forklarende merknadene angitt i del 2 i nevnte vedlegg,
- c) være tilføyd den skriftlige erklæringen nevnt i artikkel 25 nr. 3 i forordning (EU) nr. 576/2013, som er utarbeidet i samsvar med modellen angitt i del 3 avsnitt A i nevnte vedlegg, og som oppfyller tilleggskravene angitt i del 3 avsnitt B i nevnte vedlegg.

Artikkel 5

Opphevinger

Vedtak 2003/803/EF, vedtak 2004/839/EF og vedtak 2005/91/EF oppheves.

Artikkel 6

Ikrafttredelse og anvendelse

Denne forordning trer i kraft den 20. dag etter at den er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*.

Den får anvendelse fra 29. desember 2014.

Denne forordning er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i alle medlemsstater.

Utferdiget i Brussel, 28. juni 2013.

For Kommisjonen
José Manuel BARROSO
President

Vedlegg I

Krav til format, layout og språk for erklæringene nevnt i artikkel 7 nr. 2 bokstav a) og artikkel 11 nr. 2 og i artikkel 12 nr. 1 bokstav c) i forordning (EU) nr. 576/2013

Del 1

Format og layout for erklæringen nevnt i artikkel 7 nr. 2 bokstav a) og artikkel 11 nr. 2 i forordning (EU) nr. 576/2013

For å lese Del 1 se her:

Del 2

Format og layout for erklæringen nevnt i artikkel 12 nr. 1 bokstav c) i forordning (EU) nr. 576/2013

For å lese Del 2 se her:

Del 3

Krav til språk i erklæringene nevnt i artikkel 7 nr. 2 bokstav a) og artikkel 11 nr. 2 og i artikkel 12 nr. 1 bokstav c) i forordning (EU) nr. 576/2013

Erklæringene skal utarbeides på minst ett av de offisielle språkene i bestemmelsesmedlemsstaten/innførselsmedlemsstaten og på engelsk.

◀B

▶M1

Vedlegg II

Lister over territorier og tredjestater nevnt i artikkel 13 i forordning (EU) nr. 576/2013

Del 1

Liste over territorier og tredjestater nevnt i artikkel 13 nr. 1 i forordning (EU) nr. 576/2013

<i>ISO-kode</i>	<i>Territorium eller tredjestat</i>
AD	Andorra
CH	Sveits
FO	Færøyene
GI	Gibraltar
GL	Grønland
IS	Island
LI	Liechtenstein
MC	Monaco
◀M1	
▶EØS	
*	
◀EØS	
▶M1	
SM	San Marino
VA	Vatikanstaten

* Artikkel 13(1) i forordning (EU) nr. 576/2013 er i kapittel III. Ifølge tilpasningstekst til forordning (EU) nr. 577/2013 skal Norge ikke regnes som tredjestat. Listen bør derfor leses som om Norge er fjernet fra den.

Del 2

Liste over territorier og tredjestater nevnt i artikkel 13 nr. 2 i forordning (EU) nr. 576/2013

<i>ISO-kode</i>	<i>Territorium eller tredjestat</i>	<i>Omfattede territorier</i>
AC	Ascension	
AE	De forente arabiske emirater	
AG	Antigua og Barbuda	
AR	Argentina	
AU	Australia	
AW	Aruba	
BA	Bosnia-Hercegovina	
BB	Barbados	
BH	Bahrain	

<i>ISO-kode</i>	<i>Territorium eller tredjestat</i>	<i>Omfattede territorier</i>
BM	Bermuda	
BQ	Bonaire, Sint Eustatius og Saba (BES-øyene)	
BY	Hviterussland	
CA	Canada	
CL	Chile	
CW	Curaçao	
FJ	Fiji	
FK	Falklandsøyene	
HK	Hongkong	
JM	Jamaica	
JP	Japan	
KN	Saint Kitts og Nevis	
KY	Caymanøyene	
LC	Saint Lucia	
MS	Montserrat	
MK	Den tidligere jugoslaviske republikken Makedonia	
MU	Mauritius	
MX	Mexico	
MY	Malaysia	
NC	Ny Caledonia	
NZ	New Zealand	
PF	Fransk Polynesia	
PM	Saint Pierre og Miquelon	
RU	Russland	
SG	Singapore	
SH	St. Helena	
SX	Sint Maarten	
TT	Trinidad og Tobago	
TW	Taiwan	
US	De forente stater	AS – Amerikansk Samoa GU – Guam MP – Nord-Marianene PR – Puerto Rico VI – De amerikanske jomfruøyene
VC	Saint Vincent og Grenadinene	
VG	De britiske jomfruøyene	
VU	Vanuatu	
WF	Wallis- og Futunaøyene	

◀M1

▶B

*Vedlegg III**Standardpass for ikke-kommersiell forflytning av hunder, katter og ildrer*

◀B

▶EØS

Del 1
Standardpass utstedt i en medlemsstat

Den europeiske union/Norge*
[Medlemsstat]
KJÆLEDYRPASS
ISO-landkode + nummer

* Jf. tilpasningstekst som fastsatt i EØS-komitebeslutning 66/2016. I tillegg kan et bilde av det norske flagget brukes på passomslaget i tillegg til EU-flagget.

◀EØS
▶B

Den europeiske union
[Medlemsstat]
KJÆLEDYRPASS
ISO-landkode + nummer
Side 1
av X

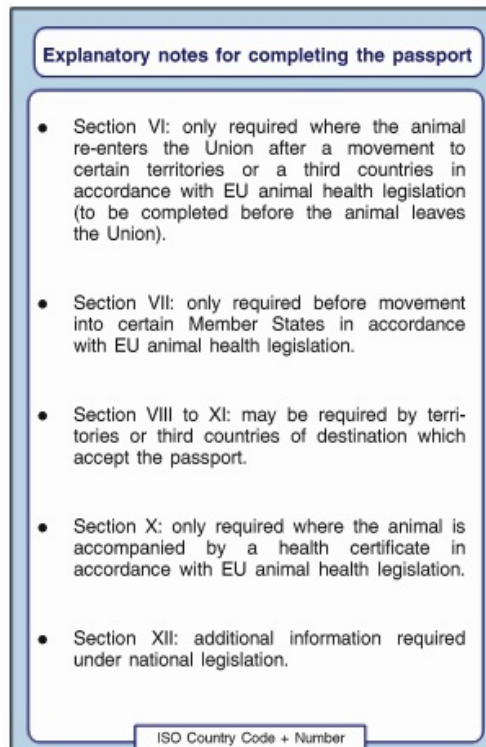
Explanatory notes for completing the passport

- In each Section of the passport the following format shall be used to indicate
 - a date: dd/mm/yyyy
 - a time: 00:00
- Section III, point 5: information required where the animal has a clearly readable tattoo applied before 3 July 2011 and is not marked by the implantation of a transponder.
- Section V: only required
 - before movement into another Member State in accordance with EU animal health legislation; or
 - where the animal re-enters the Union after a movement to territories or third countries in accordance with EU animal health legislation (to be completed before the animal leaves the Union); or
 - in accordance with national legislation.
- Section V, "VALID FROM²": information not required for booster vaccinations.

Forklarende merknader til utfylling av passet

- I hvert avsnitt i passet skal følgende format benyttes for å angi
 - en dato: dd/mm/åååå
 - et tidspunkt: 00:00
- Avsnitt III nr. 5: Opplysninger som kreves når dyret bærer en lett leselig tatovering som er påført før 3. juli 2011 og ikke er merket ved implantering av en signalgiver.
- Avsnitt V: kreves bare

- før forflytning til en annen medlemsstat i samsvar med EUs dyrehelseregulering, eller
 - når dyret kommer tilbake til Unionen etter en forflytning til territorier eller tredjestater i samsvar med EUs dyrehelseregulering (skal utfylles før dyret forlater Unionen), eller
 - i samsvar med nasjonal lovgivning.
- Avsnitt V, «GYLDIG FRA²»: Opplysninger kreves ikke for revaksinasjoner.
ISO-landkode + nummer

Forklarende merknader til utfylling av passet

- Avsnitt VI: Kreves bare når dyret kommer tilbake til Unionen etter en forflytning til territorier eller tredjestater i samsvar med EUs dyrehelseregulering (skal utfylles før dyret forlater Unionen).
- Avsnitt VII: Kreves bare før forflytning til visse medlemsstater i samsvar med EUs dyrehelseregulering.
- Avsnitt VIII–XI: Kan kreves av bestemmelsesterritorier eller -tredjestater som godtar passet.
- Avsnitt X: Kreves bare dersom dyret ledsages av et helsesertifikat i samsvar med EUs dyrehelseregulering.
- Avsnitt XII: Tilleggsopplysninger som kreves i henhold til nasjonal lovgivning.

ISO-landkode + nummer

I. DETAILS OF OWNERSHIP	
1. Name: _____	
Surname: _____	
Address: _____	

Post-Code: _____	
City: _____	
Country _____	
Telephone number*: _____	
Signature: _____	
2. Name: _____	
Surname: _____	
Address: _____	

Post-Code: _____	
City: _____	
Country _____	
Telephone number*: _____	
Signature: _____	
* optional	
ISO Country Code + Number	

I. OPPLYSNINGER OM EIEREN

1. Navn:
Etternavn:
Adresse:
Postnummer:
By:
Stat:
Telefonnummer: *
Underskrift:
2. Navn:
Etternavn:
Adresse:
Postnummer:
By:
Stat:
Telefonnummer: *
Underskrift:

* valgfritt

ISO-landkode + nummer

II. DESCRIPTION OF ANIMAL	
<div style="border: 1px dashed black; padding: 10px; width: fit-content; margin: 0 auto;"> PICTURE OF THE ANIMAL (optional) </div>	
1. Name*:	_____
2. Species:	_____
3. Breed*:	_____
4. Sex	_____
5. Date of Birth*:	_____
6. Colour:	_____
7. Any notable or discernable features or characteristics:	_____ _____
* as stated by owner	
ISO Country Code + Number	

II. BESKRIVELSE AV DYRET

BILDE AV DYRET

(valgfritt)

1. Navn:*
 2. Art:
 3. Rase:*
 4. Kjønn:
 5. Fødselsdato:*
 6. Farge:
 7. Eventuelle viktige eller framtrede trekk eller kjennetegn:
- * som angitt av eier

ISO-landkode + nummer

III. MARKING OF ANIMAL	
1. Transponder alphanumeric code	_____
2. Date of application or reading* of the transponder	_____
3. Location of the transponder	_____
4. Tattoo alphanumeric code	_____
5. Date of application/date of reading of the tattoo	_____/_____ _____
6. Location of the tattoo	_____
The marking must be verified before any new entry is made on this passport	
* delete as necessary	
ISO Country Code + Number	

III. MERKING AV DYR

1. Signalgiverens alfanumeriske kode
2. Dato for implantering eller avlesing* av signalgiveren
3. Signalgiverens plassering
4. Tatoveringens alfanumeriske kode
5. Dato for påføring/dato for avlesing av tatoveringen
_____ / _____
6. Tatoveringens plassering

Merkingen skal kontrolleres før nye opplysninger registreres i dette passet.

* Stryk det som ikke passer.

ISO-landkode + nummer

IV. ISSUING OF THE PASSPORT

Name of the authorised veterinarian: _____

Address: _____

Post-code: _____

City: _____

Country: _____

Telephone number: _____

E-mail address: _____

Date of issuing: _____

STAMP &
SIGNATURE

ISO Country Code + Number

IV. UTSTEDELSE AV PASSET

Navn på autorisert veterinær:

Adresse:

Postnummer:

By:

Stat:

Telefonnummer:

E-postadresse:

Utstedelsesdato:

ISO-landkode + nummer

STEMPEL OG UNDERSKRIFT

V. VACCINATION AGAINST RABIES			
MANUFACTURER & NAME OF VACCINE	BATCH NUMBER	VACCINATION DATE ¹ VALID FROM ² VALID UNTIL ³	AUTHORISED VETERINARIAN
ISO Country Code + Number		1	
		2	
		3	
		1	
		2	
		3	

* At least name, address, telephone number and signature.

V. VAKSINASJON MOT RABIES
PRODUSENT OG NAVN PÅ VAKSINE
PARTINUMMER
VAKSINASJONSDATO¹
GYLDIG FRA²
GYLDIG TIL³
AUTORISERT VETERINÆR

1
2
3

*

1
2
3

*

* Minst navn, adresse, telefonnummer og underskrift.
 ISO-landkode + nummer

ISO Country Code + Number		1	
		2	
		3	
		1	
		2	
		3	
		1	
		2	
		3	

* At least name, address, telephone number and signature.

ISO-landkode + nummer – 1 2 3 * 1 2 3 * 1 2 3 * –

* Minst navn, adresse, telefonnummer og underskrift.

VI. RABIES ANTIBODY TITRATION TEST	
ISO Country Code + Number	I, the undersigned, confirm that I have seen an official record stating that the rabies antibody titration test performed at an EU-approved laboratory on a sample of blood collected on the date mentioned below from the above described animal proved a response to anti-rabies vaccination at a level of serum neutralising antibody equal to or greater than 0.5 IU/ml.
	Sample collected on: _____
	Name of the authorised veterinarian: _____
	Address: _____ _____
	Telephone number: _____
	Date: _____
<div style="border: 1px dashed black; padding: 5px; display: inline-block;"> STAMP & SIGNATURE </div>	

VI. TITRERING AV RABIESANTISTOFFER – ISO-landkode + nummer

Undertegnede bekrefter å ha sett de offisielle resultatene av titreringen av rabiesantistoffer foretatt i et EU-godkjent laboratorium på en blodprøve tatt på datoen angitt nedenfor fra dyret beskrevet ovenfor, og som påviser minst 0,5 IU/ml nøytraliserende antistoffer mot rabiesvirus i serum.

Prøve tatt den:

Navn på autorisert veterinær:

Adresse:

Telefonnummer:

Dato:

STEMPEL OG UNDERSKRIFT

IN CASE OF A FURTHER TEST	
ISO Country Code + Number	I, the undersigned, confirm that I have seen an official record stating that the rabies antibody titration test performed at an EU-approved laboratory on a sample of blood collected on the date mentioned below from the above described animal proved a response to anti-rabies vaccination at a level of serum neutralising antibody equal to or greater than 0.5 IU/ml.
	Sample collected on: _____
	Name of the authorised veterinarian: _____
	Address: _____ _____
	Telephone number: _____
	Date: _____
<div style="border: 1px dashed black; padding: 5px; display: inline-block;"> STAMP & SIGNATURE </div>	

VED YTTERLIGERE PRØVING – ISO-landkode + nummer

Undertegnede bekrefter å ha sett de offisielle resultatene av titreringen av rabiesantistoffer foretatt i et EU-godkjent laboratorium på en blodprøve tatt på datoen angitt nedenfor fra dyret beskrevet ovenfor, og som påviser minst 0,5 IU/ml nøytraliserende antistoffer mot rabiesvirus i serum.

Prøve tatt den:

Navn på autorisert veterinær:

Adresse:

Telefonnummer:

Dato:

STEMPEL OG UNDERSKRIFT

VII. ANTI-ECHINOCOCCUS TREATMENT		
MANUFACTURER & NAME OF PRODUCT	DATE ¹ TIME ²	VETERINARIAN
ISO Country Code + Number	1	STAMP & SIGNATURE
	2	
	1	STAMP & SIGNATURE
	2	
	1	STAMP & SIGNATURE
	2	

VII. BEHANDLING MOT ECHINOCOCCUS – ISO-landkode + nummer
PRODUSENT OG DATO¹ TIDSPUNKT² VETERINÆR
PRODUKTNAMN

1
2
STEMPEL OG UNDERSKRIFT
1
2
STEMPEL OG UNDERSKRIFT
1
2
STEMPEL OG UNDERSKRIFT

ISO Country Code + Number	1	STAMP & SIGNATURE
	2	
	1	STAMP & SIGNATURE
	2	
	1	STAMP & SIGNATURE
	2	
	1	STAMP & SIGNATURE
	2	
	1	STAMP & SIGNATURE
	2	

ISO-landkode + nummer
 1 2 STEMPEL OG UNDERSKRIFT
 1 2 STEMPEL OG UNDERSKRIFT
 1 2 STEMPEL OG UNDERSKRIFT
 1 2 STEMPEL OG UNDERSKRIFT
 1 2 STEMPEL OG UNDERSKRIFT

IX. OTHER VACCINATIONS			
MANUFACTURER & NAME OF VACCINE	BATCH NUMBER	VACCINATION DATE ¹ VALID UNTIL ²	VETERINARIAN
ISO Country Code + Number		1	STAMP & SIGNATURE
		2	
		1	STAMP & SIGNATURE
		2	
		1	STAMP & SIGNATURE
		2	

IX. ØVRIGE VAKSINASJONER – ISO-landkode + nummer

PRODUSENT OG NAVN PÅ VAKSINE **PARTINUMMER** **VAKSINASJONS DATO¹** **GYLDIG TIL²** **VETERINÆR**

1 2 *STEMPEL OG UNDERSKRIFT*
 1 2 *STEMPEL OG UNDERSKRIFT*
 1 2 *STEMPEL OG UNDERSKRIFT*

ISO Country Code + Number		1	STAMP & SIGNATURE
		2	
		1	STAMP & SIGNATURE
		2	
		1	STAMP & SIGNATURE
		2	
		1	STAMP & SIGNATURE
		2	
		1	STAMP & SIGNATURE
		2	

ISO-landkode + nummer

1 2 *STEMPEL OG UNDERSKRIFT*
 1 2 *STEMPEL OG UNDERSKRIFT*
 1 2 *STEMPEL OG UNDERSKRIFT*
 1 2 *STEMPEL OG UNDERSKRIFT*
 1 2 *STEMPEL OG UNDERSKRIFT*

XII. OTHERS	
ISO Country Code + Number	

XII. ØVRIG – ISO-landkode + nummer

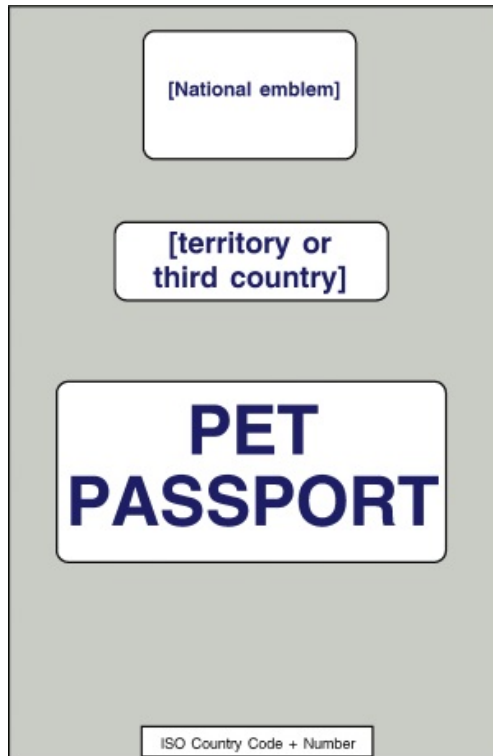
Del 2

Tilleggskrav til pass utstedt i en medlemsstat

1. Passets format:
Passets størrelse skal være 100 × 152 mm.
 2. Passets omslag:
 - a) Forside:
 - i) farge: blå (PANTONE® Reflex Blue) og gule stjerner (PANTONE® Yellow) i den øvre fire delen i samsvar med spesifikasjonene for EU-emblemet,¹
 - ii) ordene «Den europeiske union» og navnet på den utstedende medlemsstaten skal trykkes med samme skrifttype,
 - iii) den utstedende medlemsstatens ISO-landkode etterfulgt av en entydig alfanumerisk kode (angitt som «nummer» i standardpasset i del 1) skal være trykt nederst på siden.
 - b) Forsidens og baksidens innside: farge hvit.
 - c) Bakside: farge blå (PANTONE® Reflex Blue).
 3. Overskriftenes rekkefølge og sidenummerering i passet:
 - a) Overskriftenes rekkefølge (angitt med romertall) skal overholdes nøye.
 - b) Passets sidetall skal være plassert nederst på hver side med følgende format: «x av n» der x er gjeldende side og n er det samlede antallet sider i passet.
 - c) Utstedende medlemsstats ISO-landkode etterfulgt av en entydig alfanumerisk kode skal være trykt på hver side i passet.
 - d) Sideantallet og størrelsen og formen på feltene i passet angitt i del 1 er veiledende.
 4. Språk:
All trykt tekst skal være på det offisielle språket eller de offisielle språkene i medlemsstaten som utsteder passet, og på engelsk.
 5. Sikkerhetsdetaljer:
 - a) Etter at de påkrevde opplysningene er innført i avsnitt III i passet, skal siden forsegles med en gjennomskiktig, selvklebende film.
 - b) Når opplysningene på en av sidene i passet utgjøres av et klistremerke, skal klistremerket forsegles med en gjennomskiktig, selvklebende film, så sant klistremerket ikke automatisk ødelegges når det fjernes.
- 1 Grafisk veiledning til EU-emblemet: <http://publications.europa.eu/code/en/en-5000100.htm>

Del 3

Standardpass utstedt på et av territoriene eller i en av tredjestatene oppført i del 1 i vedlegg II til denne forordning

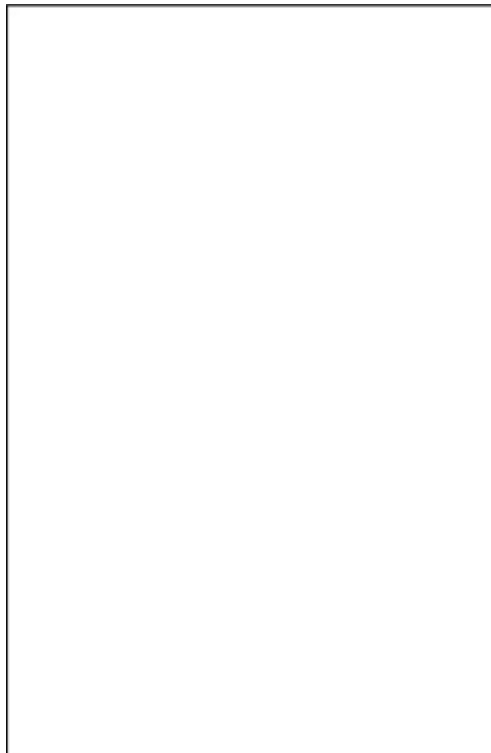

[Nasjonalt emblem]

[territorium eller
tredjestat]

KJÆLEDYRPASS

ISO-landkode + nummer

[Den europeiske
union]

[territorium eller
tredjestat]

KJÆLEDYRPASS

ISO-landkode +
nummer

side 1 av X

Forklarende merknader til utfylling av passet

- I hvert avsnitt i passet skal følgende format benyttes for å angi
 - en dato: dd/mm/åååå
 - et klokkeslett: 00:00
- Avsnitt III nr. 5: Opplysninger som kreves når dyret bærer en lett leselig tatovering som er påført før 3. juli 2011 og ikke er merket ved implantering av en signalgiver.
- Avsnitt V: kreves bare
 - før forflytning til en annen medlemsstat/... i samsvar med EUs dyrehelseregulverk, eller
 - når dyret kommer tilbake til Unionen/... etter en forflytning til territorier eller tredjestater i samsvar med EUs dyrehelseregulverk (skal utfylles før dyret forlater Unionen/...), eller

- i samsvar med nasjonal lovgivning.
- Avsnitt V, «GYLDIG FRA²»: Opplysninger kreves ikke for revaksinasjoner.
ISO-landkode + nummer

Explanatory notes for completing the passport

- Section VI: only required where the animal re-enters the Union/... after a movement to certain territories or third countries in accordance with EU animal health legislation (to be completed before the animal leaves the Union/...).
- Section VII: only required before movement into certain Member States/... in accordance with EU animal health legislation.
- Section VIII to XI: may be required by territories or third countries of destination which accept the passport.
- Section X: only required where the animal is accompanied by a health certificate in accordance with EU animal health legislation.
- Section XII: additional information required under national legislation.

ISO Country Code + Number

Forklarende merknader til utfylling av passet

- Avsnitt VI: Kreves bare når dyret kommer tilbake til Unionen/... etter en forflytning til territorier eller tredjestater i samsvar med EUs dyrehelseregulverk (skal utfylles før dyret forlater Unionen/...), eller
- Avsnitt VII: Kreves bare før forflytning til visse medlemsstater/... i samsvar med EUs dyrehelseregulverk.
- Avsnitt VIII–XI: Kan kreves av bestemmelsesterritorier eller -tredjestater som godtar passet.
- Avsnitt X: Kreves bare dersom dyret ledsages av et helsesertifikat i samsvar med EUs dyrehelseregulverk.
- Avsnitt XII: Tilleggsopplysninger som kreves i henhold til nasjonal lovgivning.
ISO-landkode + nummer

I. DETAILS OF OWNERSHIP

1. Name: _____
Surname: _____
Address: _____

Post-Code: _____
City: _____
Country _____
Telephone number*: _____
Signature: _____

2. Name: _____
Surname: _____
Address: _____

Post-Code: _____
City: _____
Country _____
Telephone number*: _____
Signature: _____

* optional

ISO Country Code + Number

I. OPPLYSNINGER OM EIERN

1. Navn:

Etternavn:
 Adresse:
 Postnummer:
 By:
 Stat:
 Telefonnummer*:
 Underskrift:

2. Navn:

Etternavn:
 Adresse:
 Postnummer:
 By:
 Stat:
 Telefonnummer*:
 Underskrift:

* valgfritt

ISO-landkode + nummer

II. DESCRIPTION OF ANIMAL	
<div style="border: 1px dashed black; padding: 10px; width: fit-content; margin: 0 auto;"> PICTURE OF THE ANIMAL <i>(optional)</i> </div>	
1. Name*:	_____
2. Species:	_____
3. Breed*:	_____
4. Sex:	_____
5. Date of Birth*:	_____
6. Colour:	_____
7. Any notable or discernable features or characteristics:	_____
* as stated by owner	
ISO Country Code + Number	

II. BESKRIVELSE AV DYRET**BILDE AV DYRET***(valgfritt)*

1. Navn:*
2. Art:
3. Rase:*
4. Kjønn:
5. Fødselsdato:*
6. Farge:
7. Eventuelle viktige eller framtrede trekk eller kjennetegn:

* som angitt av eier

ISO-landkode + nummer

III. MARKING OF ANIMAL	
1. Transponder alphanumeric code	_____
2. Date of application or reading* of the transponder	_____
3. Location of the transponder	_____
4. Tattoo alphanumeric code	_____
5. Date of application/date of reading of the tattoo	_____ / _____
6. Location of the tattoo	_____
The marking must be verified before any new entry is made on this passport	
* delete as necessary	
ISO Country Code + Number	

III. MERKING AV DYR

1. Signalgiverens alfanumeriske kode
2. Dato for implantering eller avlesing* av signalgiveren
3. Signalgiverens plassering
4. Tatoveringens alfanumeriske kode
5. Dato for påføring/dato for avlesing av tatoveringen
/
6. Tatoveringens plassering

Merkingen skal kontrolleres før nye opplysninger registreres i dette passet.

* Stryk det som ikke passer.
ISO-landkode + nummer

IV. ISSUING OF THE PASSPORT	
Name of the authorised veterinarian:	_____
Address:	_____
Post-code:	_____
City:	_____
Country:	_____
Telephone number:	_____
E-mail address:	_____
Date of issuing:	_____
<div style="border: 1px dashed blue; padding: 5px; display: inline-block;"> STAMP & SIGNATURE </div>	
ISO Country Code + Number	

IV. UTSTEDELSE AV PASSET

Navn på godkjent veterinær:

Adresse:
 Postnummer:
 By:
 Stat:
 Telefonnummer:
 E-postadresse:
 Utstedelsesdato:

STEMPEL OG UNDERSKRIFT
 ISO-landkode + nummer

V. VACCINATION AGAINST RABIES			
MANUFACTURER & NAME OF VACCINE	BATCH NUMBER	VACCINATION DATE ¹ VALID FROM ² VALID UNTIL ³	AUTHORISED VETERINARIAN
ISO Country Code + Number		1	*
		2	
		3	
		1	*
		2	
		3	

* At least name, address, telephone number and signature.

V. VAKSINASJON MOT RABIES

PRODUSENT OG NAVN PÅ VAKSINE **PARTINUM MER** **VAKSINASJ ONSDATO¹** **GYLDIG FRA²** **GYLDIG TIL³** **AUTORISERT VETERINÆR**

1 2 3 *
 1 2 3 *

* Minst navn, adresse, telefonnummer og underskrift
 ISO-landkode + nummer

ISO Country Code + Number		1	*
		2	
		3	
		1	*
		2	
		3	
		1	*
		2	
		3	

* At least name, address, telephone number and signature.

1 2 3 *
 1 2 3 *
 1 2 3 *

ISO-landkode + nummer

* Minst navn, adresse, telefonnummer og underskrift

VI. RABIES ANTIBODY TITRATION TEST	
ISO Country Code + Number	<p>I, the undersigned, confirm that I have seen an official record stating that the rabies antibody titration test performed at an EU-approved laboratory on a sample of blood collected on the date mentioned below from the above described animal proved a response to anti-rabies vaccination at a level of serum neutralising antibody equal to or greater than 0.5 IU/ml.</p> <p>Sample collected on: _____</p> <p>Name of the authorised veterinarian: _____</p> <p>Address: _____</p> <p>Telephone number: _____</p> <p>Date: _____</p> <div style="text-align: right; border: 1px dashed black; padding: 5px; width: fit-content; margin: 0 auto;"> STAMP & SIGNATURE </div>

VI. TITRERING AV RABIESANTISTOFFER – ISO-landkode + nummer

Undertegnede bekrefter å ha sett de offisielle resultatene av titreringen av rabiesantistoffer foretatt i et EU-godkjent laboratorium på en blodprøve tatt på datoen angitt nedenfor fra dyret beskrevet ovenfor, og som påviser minst 0,5 IU/ml nøytraliserende antistoffer mot rabiesvirus i serum.

Prøve tatt den:

Navn på autorisert veterinær:

Adresse:

Telefonnummer:

Dato:

STEMPEL OG UNDERSKRIFT

IN CASE OF A FURTHER TEST	
ISO Country Code + Number	<p>I, the undersigned, confirm that I have seen an official record stating that the rabies antibody titration test performed at an EU-approved laboratory on a sample of blood collected on the date mentioned below from the above described animal proved a response to anti-rabies vaccination at a level of serum neutralising antibody equal to or greater than 0.5 IU/ml.</p> <p>Sample collected on: _____</p> <p>Name of the authorised veterinarian: _____</p> <p>Address: _____</p> <p>Telephone number: _____</p> <p>Date: _____</p> <div style="text-align: right; border: 1px dashed black; padding: 5px; width: fit-content; margin: 0 auto;"> STAMP & SIGNATURE </div>

VED YTTERLIGERE PRØVING – ISO-landkode + nummer

Undertegnede bekrefter å ha sett de offisielle resultatene av titreringen av rabiesantistoffer foretatt i et EU-godkjent laboratorium på en blodprøve tatt på datoen angitt nedenfor fra dyret beskrevet ovenfor, og som påviser minst 0,5 IU/ml nøytraliserende antistoffer mot rabiesvirus i serum.

Prøve tatt den:

Navn på autorisert veterinær:

Adresse:

Telefonnummer:

Dato:

STEMPEL OG UNDERSKRIFT

VII. ANTI-ECHINOCOCCUS TREATMENT		
MANUFACTURER & NAME OF PRODUCT	DATE ¹ TIME ²	VETERINARIAN
ISO Country Code + Number	1	STAMP & SIGNATURE
	2	
	1	STAMP & SIGNATURE
	2	
	1	STAMP & SIGNATURE
	2	

**VII. BEHANDLING MOT ECHINOCOCCUS – ISO-landkode + nummer
 PRODUSENT OG DATO¹ KLOKKESLETT² VETERINÆR
 PRODUKTNAVN**

1 2
 STEMPEL OG UNDERSKRIFT
 1 2
 STEMPEL OG UNDERSKRIFT
 1 2
 STEMPEL OG UNDERSKRIFT

ISO Country Code + Number	1	STAMP & SIGNATURE
	2	
	1	STAMP & SIGNATURE
	2	
	1	STAMP & SIGNATURE
	2	
	1	STAMP & SIGNATURE
	2	
	1	STAMP & SIGNATURE
	2	

ISO-landkode + nummer
 1 2
 STEMPEL OG UNDERSKRIFT
 1 2
 STEMPEL OG UNDERSKRIFT
 1 2
 STEMPEL OG UNDERSKRIFT
 1 2
 STEMPEL OG UNDERSKRIFT
 1 2
 STEMPEL OG UNDERSKRIFT

VIII. OTHER ANTI-PARASITE TREATMENTS		
MANUFACTURER & NAME OF PRODUCT	DATE ¹ TIME ²	VETERINARIAN
ISO Country Code + Number	1	STAMP & SIGNATURE
	2	
	1	STAMP & SIGNATURE
	2	
	1	STAMP & SIGNATURE
	2	

VIII. ANDRE PAPANASITTBEHANDLINGER – ISO-landkode + nummer
PRODUSENT OG DATO¹ KLOKKESELETT² VETERINÆR
PRODUKTNAVN

1 2
 STEMPEL OG UNDERSKRIFT
 1 2
 STEMPEL OG UNDERSKRIFT
 1 2
 STEMPEL OG UNDERSKRIFT

ISO Country Code + Number	1	STAMP & SIGNATURE
	2	
	1	STAMP & SIGNATURE
	2	
	1	STAMP & SIGNATURE
	2	
	1	STAMP & SIGNATURE
	2	
	1	STAMP & SIGNATURE
	2	

ISO-landkode + nummer
 1 2
 STEMPEL OG UNDERSKRIFT
 1 2
 STEMPEL OG UNDERSKRIFT
 1 2
 STEMPEL OG UNDERSKRIFT
 1 2
 STEMPEL OG UNDERSKRIFT
 1 2
 STEMPEL OG UNDERSKRIFT

X. CLINICAL EXAMINATION		
DECLARATION	DATE	AUTHORISED VETERINARIAN
The animal shows no signs of diseases and is fit to be transported for the intended journey		
The animal shows no signs of diseases and is fit to be transported for the intended journey		
The animal shows no signs of diseases and is fit to be transported for the intended journey		
The animal shows no signs of diseases and is fit to be transported for the intended journey		

ISO Country Code + Number

* At least name, address, telephone number and signature.

X . KLINISKE UNDERSØKELSER – ISO-landkode + nummer

ERKLÆRING

DATO

AUTORISERT VETERINÆR

- Dyret viser ingen tegn på sykdom og kan transporteres som planlagt*
- Dyret viser ingen tegn på sykdom og kan transporteres som planlagt*
- Dyret viser ingen tegn på sykdom og kan transporteres som planlagt*
- Dyret viser ingen tegn på sykdom og kan transporteres som planlagt*

* Minst navn, adresse, telefonnummer og underskrift.

XI. LEGALISATION		
LEGALISING BODY	DATE	STAMP/ SIGNATURE
		STAMP & SIGNATURE
		STAMP & SIGNATURE
		STAMP & SIGNATURE
		STAMP & SIGNATURE

ISO Country Code + Number

XI. SERTIFISERING – ISO-landkode + nummer

SERTIFISERINGSORGAN

DATO

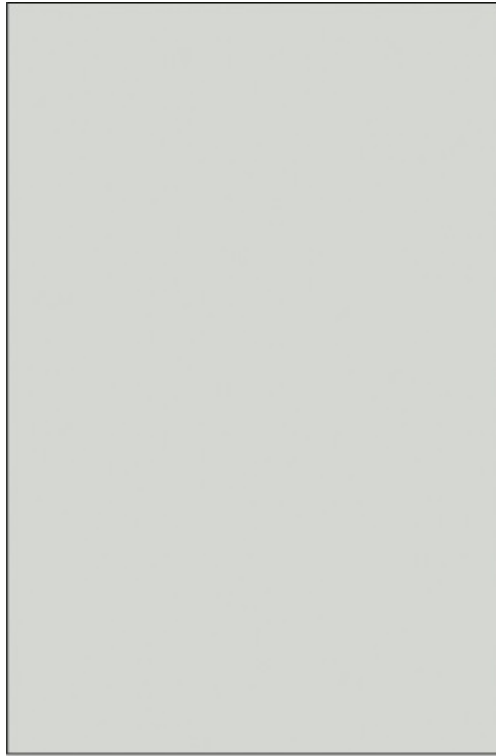
STEMPEL/UNDERSKRIFT

- STEMPEL OG UNDERSKRIFT
- STEMPEL OG UNDERSKRIFT
- STEMPEL OG UNDERSKRIFT
- STEMPEL OG UNDERSKRIFT

XII. OTHERS	
ISO Country Code + Number	

XII. ØVRIG – ISO-landkode + nummer

--

Del 4

Tilleggskrav til passet utstedt på et av territoriene eller i en av tredjestatene oppført i del 1 i vedlegg II til denne forordning

1. Passets format:
Passets størrelse skal være 100 × 152 mm.
2. Passets omslag:
 - a) Forside:
 - i) farge: PANTONE® monochrome og nasjonalt emblem i øverste firedel,
 - ii) ISO-landkoden til det territoriet eller den tredjestaten som utsteder passet, etterfulgt av en entydig alfanumerisk kode (angitt som «nummer» i standardpasset i del 3), skal være trykt nederst på siden.
 - b) Forsidens og baksidens innside: farge hvit.
 - c) Omslagets bakside: farge PANTONE® monochrome.
3. Overskriftenes rekkefølge og sidenummerering i passet:
 - a) Overskriftenes rekkefølge (angitt med romertall) skal overholdes nøye.
 - b) Passets sidetall skal være plassert nederst på hver side med følgende format: «x av n» der x er gjeldende side og n er det samlede antallet sider i passet.
 - c) ISO-landkoden til det territoriet eller den tredjestaten som utsteder passet, etterfulgt av en entydig alfanumerisk kode, skal være trykt på hver side i passet.
 - d) Sideantallet og størrelsen og formen på feltene i passet angitt i del 3 er veiledende.
4. Språk:
All trykt tekst skal være på det offisielle språket eller de offisielle språkene på det territoriet eller i den tredjestaten som utsteder passet, og på engelsk.
5. Sikkerhetsdetaljer:
 - a) Etter at de påkrevde opplysningene er innført i avsnitt III i passet, skal siden forsegles med en gjennomiktig, selvklebende film.
 - b) Når opplysningene på en av sidene i passet utgjøres av et klistremerke, skal klistremerket forsegles med en gjennomiktig, selvklebende film, så sant klistremerket ikke automatisk ødelegges når det fjernes.

Vedlegg IV

Del 1

Modell for helsesertifikat for ikke-kommersiell forflytning til en medlemsstat fra et territorium eller en tredjestat av hunder, katter eller ildere i samsvar med artikkel 25 nr. 1 og 2 i forordning (EU) nr. 576/2013

STAT

Veterinærattest ved import til EU

For å lese *Del I: Opplysninger om forsendelsen*, se her:

Modell for helsesertifikat for ikke-kommersiell forflytning til en medlemsstat fra et territorium eller en tredjestat av hunder, katter eller ildere i samsvar med artikkel 5 nr. 1 og 2 i forordning (EU) nr. 576/2013

For å lese *Del II: Attesting*, se her:

Del 2

Forklarende merknader til utfylling av helsesertifikatene

- Dersom det i sertifikatet er angitt at visse ikke relevante erklæringer skal strykes, kan erklæringer som ikke er relevante, strykes, paraferes og stemples av den offentlige veterinæren, eller slettes helt fra sertifikatet.
- Originalen av hvert sertifikat skal bestå av ett enkelt ark, eller dersom det er behov for mer tekst, være utformet slik at alle nødvendige ark utgjør en del av et integrert hele og ikke kan deles opp.
- Erklæringene skal utarbeides på minst ett av de offisielle språkene i innførselsmedlemsstaten og på engelsk. Den skal utfylles med blokkbokstaver på minst ett av de offisielle språkene i innførselsmedlemsstaten og på engelsk.
- Dersom sertifikatet vedheftes flere ark eller støttedokumenter, skal disse arkene eller dokumentene også betraktes som en del av originalsertifikatet, ved at hver side påføres den offentlige veterinærens underskrift og stempel.
- Dersom sertifikatet, herunder tilleggsark som nevnt i bokstav d), består av mer enn én side, skal hver side være nummerert (sidetall av samlet sideantall) nederst, og øverst på hver side være påført sertifikatets referansenummer som er tildelt av vedkommende myndighet.
- Originalen av sertifikatet skal utstedes av en offentlig veterinær fra avsenderterritoriet eller avsender tredjestaten eller av en autorisert veterinær, og deretter påtegnes av avsenderterritoriets eller avsender tredjestatens vedkommende myndighet. Avsenderterritoriets eller avsender tredjestatens vedkommende myndighet skal påse at reglene og prinsippene for sertifisering som tilsvarer dem som er fastsatt i direktiv 96/93/EF, følges. Underskriften skal være i en annen farge enn den trykte teksten. Dette gjelder også for stempler, unntatt pregestempler og vannmerker.
- Sertifikatreferansenummeret nevnt i felt I.2 og II.a skal utstedes av avsenderterritoriets eller avsender tredjestatens vedkommende myndighet.

Del 3

Skriftlig erklæring nevnt i artikkel 25 nr. 3 i forordning (EU) nr. 576/2013

Avsnitt A

Modell for erklæring

For å lese Del 3, avsnitt A, se her:

Avsnitt B

Tilleggskrav til erklæringen

Erklæringen skal utarbeides på minst ett av de offisielle språkene i innførselsmedlemsstaten og på engelsk, og skal utfylles med blokkbokstaver.

Forordning (EU) nr. 1152/2011

Nedenfor gjengis til informasjon norsk oversettelse av forordning (EU) nr. 1152/2011 med de endringer og tillegg som følger av EØS-tilpasningen av rettsakten i samsvar med vedlegg I.

- **B** Forordning (EU) nr. 1152/2011
- EØS Tilpasning som følge av EØS-avtalen vedlegg I
- **B**

DELEGERT KOMMISJONSFORORDNING (EU) nr. 1152/2011

av 14. juli 2011

*om utfylling av europaparlaments- og rådsforordning (EF) Nr. 998/2003 med hensyn til forebyggende helsetiltak for å bekjempe infeksjon med *Echinococcus multilocularis* hos hunder*

EUROPAKOMMISJONEN HAR –

under henvisning til traktaten om Den europeiske unions virkemåte,

under henvisning til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 998/2003 av 26. mai 2003 om kravene til dyrehelse som får anvendelse på ikke-kommersiell forflytning av kjæledyr, og om endring av rådsdirektiv 92/65/EØF,¹ særlig artikkel 5 nr. 1 annet ledd, og

ut fra følgende betraktninger:

- 1) Ved forordning (EF) nr. 998/2003 er det fastsatt krav til dyrehelse som får anvendelse på ikke-kommersiell forflytning av kjæledyr. I forordningen er det særlig fastsatt regler for ikke-kommersiell forflytning til medlemsstater av hunder, katter og ildrer, og det er fastsatt at forebyggende helsetiltak ved behov kan vedtas gjennom delegerte rettsakter for å bekjempe andre sykdommer enn rabies som kan spres på grunn av forflytning av disse dyrene. Disse tiltakene skal være vitenskapelig begrunnet og stå i forhold til hvor stor risikoen er for at sykdommen spres på grunn av slike forflytninger.
- 2) I henhold til forordning (EF) nr. 998/2003 skal kjæledyr dessuten ledsages av et pass utstedt av en veterinær som er godkjent av vedkommende myndighet, der det bekreftes at det ved behov er truffet forebyggende helsetiltak med hensyn til andre sykdommer enn rabies for det berørte dyret.
- 3) Alveolar ekinokokkose er en parasittsykdom forårsaket av bendelormen *Echinococcus multilocularis*. Der sykdommen er påvist i Europa, er parasittens smittesyklus vanligvis etablert hos ville dyr og omfatter ville kjøttetere som hovedverter og en rekke pattedyrarter, særlig smågnagere, som mellomverter som blir smittet ved at de får i seg egg fra parasitten som spres i miljøet med avføringen fra hovedvertene.
- 4) Selv om det er av underordnet betydning for opprettholdelsen av parasittens livssyklus i områder der den er endemisk, kan hunder bli smittet ved å ete smittede gnagere. Som mulige hovedverter og på grunn av deres nære kontakt med mennesker, kan hunder utgjøre en smittekilde for mennesker og en kilde til forurensning av miljøet, herunder parasittfrie områder som er beskyttet av naturlige hindringer. Det er ikke meldt om at ildrer fungerer som hovedverter, og ut fra nåværende kunnskap er det tvilsomt at katter medvirker til smittesyklusen.
- 5) Hos mennesker som rammes ved at de fungerer som tilfældige mellomverter for bendelormen på larvestadiet, observeres alvorlige kliniske og patologiske symptomer etter en lang inkubasjonstid, og hos ubehandlede eller utilstrekkelig behandlede pasienter kan dødeligheten være på over 90 %. Den økende forekomsten av sykdommen hos ville dyr, og parallelt hos mennesker, i visse deler av Europa vekker alvorlig bekymring hos helsemyndighetene i mange medlemsstater.
- 6) Selv om infeksjon med *Echinococcus multilocularis* hos dyr forekommer på den nordlige halvkule, herunder de sentrale og nordlige delene av Europa, Asia og Nord-Amerika, er det i visse deler av Den europeiske union aldri blitt påvist hos husdyr eller ville dyr som verter, til tross for løpende overvåking av dyrelivet og fri adgang for hunder.
- 7) I en vitenskapelig uttalelse fra Den europeiske myndighet for næringsmiddeltrygghet (EFSA) om vurdering av risikoen for at ekinokokkose innføres til Det forente kongerike, Irland, Sverige, Malta og Finland på grunn av oppheving av nasjonale regler,² er smittede ville dyrs bevegelser over landegrensene identifisert som den viktigste mulige innførselsveien for parasitten *Echinococcus multilocularis*, særlig i områder uten effektive fysiske hindringer, f.eks. åpent hav. EFSA anser at hunders epidemiologiske rolle i områder som er angrepet av endemien, er av begrenset betydning for parasittens livssyklus.
- 8) Likevel mener EFSA at det finnes en ikke ubetydelig risiko for at smittesyklusen til parasitten *Echinococcus multilocularis* etablerer seg hos ville dyr som kan fungere som mellomverter og hovedverter i tidligere parasittfrie områder, dersom parasitten innføres med smittede hunder som utskiller bendelormens egg.
- 9) Ifølge EFSA kan risikoen for at *Echinococcus multilocularis* innføres til tidligere parasittfrie områder reduseres dersom hunder i angrepne områder blir behandlet. For å hindre ny infeksjon bør hundene få behandling så kort tid som mulig før de innføres til områder som er frie for denne parasitten. Det er imidlertid nødvendig med en ventetid etter behandlingen på minst 24 timer for å hindre at restmengder av smittefarlige egg spres i miljøet i det parasittfrie området.
- 10) For å sikre at de veterinærpreparatene som brukes, bidrar effektivt til bekjempelsen av infeksjon med *Echinococcus multilocularis* hos hunder, bør preparatene enten være omfattet av en markedsføringstillatelse i samsvar med europaparlaments- og rådsdirektiv 2001/82/EF av 6. november 2001 om innføring av et fellesskapsregelverk for veterinærpreparater³ eller europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 726/2004 av 31. mars 2004 om fastsettelse av framgangsmåter i Fellesskapet for godkjenning og overvåking av legemidler for mennesker og veterinærpreparater og om opprettelse av et europeisk legemiddelkontor,⁴ eller være godkjent eller lisensiert av vedkommende myndighet i den tredjestaten der dyret har sin opprinnelse.
- 11) I henhold til artikkel 16 i forordning (EF) nr. 998/2003 kan Finland, Irland, Malta, Sverige og Det forente kongerike, når det gjelder ekinokokkose, la innførsel av kjæledyr til deres territorium omfattes av de særlige regler som gjaldt i disse statene på ikrafttredelsesdatoen for nevnte forordning. Ettersom nevnte artikkel 16 gjelder bare til 31. desember 2011, må det vedtas tiltak innen denne dato for å sikre fortsatt vern av de av medlemsstatene nevnt i artikkelen som erklærer at de har forblitt frie for parasitten takket være anvendelsen av nasjonale regler.
- 12) Erfaringen har vist at behandlingstidsrommet på 24–48 timer som i visse medlemsstater er påkrevd i henhold til nasjonale regler i samsvar med artikkel 16 i forordning (EF) nr. 998/2003, kan være svært vanskelig eller endatil umulig for kjæledyreiere å overholde, særlig når behandlingen må utføres i helgen og på offentlige helligdager, eller når avreisen etter behandling blir forsinket av årsaker utenfor eierens kontroll.
- 13) På bakgrunn av erfaringen fra andre medlemsstater som i samsvar med artikkel 16 i forordning (EF) nr. 998/2003 tillater et lengre behandlingstidsrom i henhold til gjeldende nasjonale bestemmelser, og som har forblitt frie for parasitten, bør en rimelig forlengelse av behandlingstidsrommet til 24–120 timer ikke medføre en vesentlig

- økning av risikoen for ny infeksjon av behandlede hunder fra områder der parasitten *Echinococcus multilocularis* er endemisk.
- 14) De forebyggende helsetiltakene til bekjempelse av infeksjon med *Echinococcus multilocularis* hos hunder bør derfor bestå i at en veterinær foreskriver dokumentert behandling med et virkningsfullt veterinærpreparat som er godkjent eller lisensiert, og som garanterer rask eliminering av de tarmlevende formene av parasitten.
 - 15) Behandlingen bør dokumenteres i den relevante delen av passet fastsatt ved vedtak 2003/803/EF av 26. november 2003 om opprettelse av et standardpass for forflytning av hunder, katter og ildrer innenfor Fellesskapet⁵ eller i helsesertifikatet fastsatt ved kommisjonsvedtak 2004/824/EF av 1. desember 2004 om fastsettelse av en modell for et helsesertifikat for ikke-kommersiell forflytning av hunder, katter og ildrer fra tredjestater til Fellesskapet.⁶
 - 16) Ettersom de forebyggende helsetiltakene utgjør en byrde, bør de anvendes i et omfang som står i forhold til risikoen for spredning av *Echinococcus multilocularis* ved ikke-kommersiell forflytning av hunder som holdes som kjæledyr. Det er derfor hensiktsmessig å redusere denne risikoen ved at de forebyggende helsetiltakene fastsatt i denne forordning anvendes på ikke-kommersiell forflytning av hunder til medlemsstater eller deler av medlemsstater der det ikke er påvist noen tilfeller av infeksjon, dvs. medlemsstatene oppført i del A i vedlegg I til denne forordning.
 - 17) De forebyggende helsetiltakene bør dessuten, i et strengt begrenset tidsrom, anvendes for å hindre at *Echinococcus multilocularis* på nytt innføres til medlemsstater eller deler av medlemsstater som har lav prevalens av parasitten, og der det gjennomføres et obligatorisk program for å utrydde den hos ville hovedverter, dvs. medlemsstatene oppført i del B i vedlegg I til denne forordning.
 - 18) Ved rådsdirektiv 92/65/EØF av 13. juli 1992 om fastsettelse av krav til dyrehelse ved handel innenfor Fellesskapet med dyr, sæd, egg og embryoer som ikke omfattes av kravene til dyrehelse fastsatt i de særlige fellesskapsregler oppført i vedlegg A del I til direktiv 90/425/EØF, og ved innførsel av nevnte dyr, sæd, egg og embryoer til Fellesskapet⁷ er det bl.a. fastsatt dyrehelseregler for handel med og import av hunder fra tredjestater. I helsekravene i artikkel 10 og 16 i nevnte direktiv vises det til forordning (EF) nr. 998/2003. Av hensyn til sammenhengen i Unionens regelverk bør derfor programmene for å utrydde infeksjon med *Echinococcus multilocularis* hos ville hovedverter utarbeides og framlegges for Kommisjonen, med særlig vekt på opplysningene nevnt i artikkel 14 nr. 1 i direktiv 92/65/EØF.
 - 19) Ettersom forflytning av hunder fra et område som er fritt for parasitten *Echinococcus multilocularis* utgjør en ubetydelig risiko for spredning av sykdommen, bør de forebyggende helsetiltakene ikke være påkrevd for hunder som kommer fra medlemsstater eller deler av medlemsstater oppført i del A i vedlegg I til denne forordning.
 - 20) Sverige har meldt om infeksjon med *Echinococcus multilocularis* hos ville dyr siden januar 2011, mens Irland, Finland og Det forente kongerike har framlagt resultater for Kommisjonen fra overvåking av parasitten *Echinococcus multilocularis* hos ville hovedverter som underbygger deres erklæring om at parasitten ikke forekommer i deres respektive økosystemer.
 - 21) Malta har framlagt bevis for at det ikke finnes ville dyr på øya som er egnet som hovedverter, at parasitten *Echinococcus multilocularis* aldri er påvist hos stedegne tamme hovedverter, og at miljøet ikke gir grunnlag for en signifikant populasjon av dyr som kan fungere som mellomverter.
 - 22) Av opplysningene framlagt av Irland, Malta, Finland og Det forente kongerike framgår det tydelig at disse medlemsstatene oppfyller ett av vilkårene for å bli oppført i del A i vedlegg I til denne forordning for hele sitt territorium. De bør derfor tillates å anvende de forebyggende helsetiltakene fastsatt i denne forordning fra 1. januar 2012, når overgangsbestemmelsen fastsatt i artikkel 16 i forordning (EF) nr. 998/2003 utløper.
 - 23) Ifølge EFSA's uttalelse fra 2006 begynner utskillingen av smittefarlige egg av parasitten *Echinococcus multilocularis* først 28 dager etter fortæring av en smittet mellomvert. Derfor bør det ved denne forordning fastsettes vilkår for å gi unntak for hunder som oppholder seg i en medlemsstat eller en del av en medlemsstat oppført i vedlegg I til denne forordning i mindre enn 28 dager etter anvendelsen av de forebyggende helsetiltakene, ettersom disse hundene ikke utgjør noen risiko for at parasitten innføres –

1 EUT L 146 av 13.6.2003, s. 1.

2 EFSA Journal (2006) 441, 1–54 (<http://www.efsa.europa.eu/en/efsajournal/doc/441.pdf>).

3 EFT L 311 av 28.11.2001, s. 1.

4 EUT L 136 av 30.4.2004, s. 1.

5 EUT L 312 av 27.11.2003, s. 1.

6 EUT L 358 av 3.12.2004, s. 12.

7 EFT L 268 av 14.9.1992, s. 54.

VEDTATT DENNE FORORDNING:

Artikkel 1 *Formål og virkeområde*

Ved denne forordning fastsettes forebyggende helsetiltak for å bekjempe infeksjon med *Echinococcus multilocularis* hos hunder som for ikke-kommersielle formål skal forflyttes til en medlemsstat eller en del av en medlemsstat, og tiltakene fastsettes på grunnlag av

- a) fravær av parasitten *Echinococcus multilocularis* hos dyr som kan fungere som hovedverter, eller

- b) gjennomføring av et program for utryddelse av parasitten *Echinococcus multilocularis* hos ville hovedverter, innenfor en fastsatt tidsramme.

Artikkel 2

Geografisk anvendelsesområde for forebyggende helsetiltak

1. Medlemsstater oppført i vedlegg I skal anvende de forebyggende helsetiltakene fastsatt i artikkel 7 («de forebyggende helsetiltakene») på hunder som for ikke-kommersielle formål forflyttes til en medlemsstat eller en del av en medlemsstat oppført i nevnte vedlegg.
2. Medlemsstater oppført i vedlegg I del A skal ikke anvende de forebyggende helsetiltakene på hunder som for ikke-kommersielle formål forflyttes direkte fra en medlemsstat eller en del av en medlemsstat som er oppført i nevnte del.
3. Medlemsstater oppført i vedlegg I del B skal ikke anvende de forebyggende helsetiltakene på hunder som for ikke-kommersielle formål forflyttes direkte fra en medlemsstat eller en del av en medlemsstat som er oppført i del A.

Artikkel 3

Vilkår for oppføring av en medlemsstat eller en del av en medlemsstat i vedlegg I del A

Medlemsstater skal oppføres i vedlegg I del A, for hele eller deler av sitt territorium, dersom de har inngitt en søknad til Kommisjonen der det dokumenteres at minst ett av følgende vilkår er oppfylt:

- a) De har erklært, etter framgangsmåten anbefalt i kapittel 1.4 artikkel 1.4.6 nr. 3 i helseregulverket for landdyr fra Verdens dyrehelseorganisasjon (OIE), 2010-utgaven, bind 1, at hele eller deler av deres territorium er fritt for infeksjon med *Echinococcus multilocularis* hos dyr som fungerer som hovedverter, og at det i henhold til deres nasjonale lovgivning er påkrevd å melde fra om tilfeller av infeksjon med *Echinococcus multilocularis* hos vertedyr.
- b) De har ikke registrert noen tilfeller av infeksjon med *Echinococcus multilocularis* hos vertedyr i løpet av de 15 årene før søknadsdatoen, uten å gjennomføre et særlig overvåkingsprogram for sykdomsframkallende stoffer, forutsatt at følgende vilkår har vært oppfylt i 10 år før nevnte dato:
 - i) Det har i henhold til nasjonal lovgivning vært påkrevd å melde fra om tilfeller av infeksjon med *Echinococcus multilocularis* hos vertedyr.
 - ii) Et system har vært i kraft for tidlig påvisning av tilfeller av infeksjon med *Echinococcus multilocularis* hos vertedyr.
 - iii) Egnede tiltak har vært i kraft for å hindre at parasitten *Echinococcus multilocularis* innføres via husdyr som fungerer som hovedverter.
 - iv) Det er ikke kjent at infeksjon med *Echinococcus multilocularis* har vært etablert hos ville vertedyr på deres territorium.
- c) De har i tre perioder på tolv måneder før søknadsdatoen gjennomført et særlig overvåkingsprogram for sykdomsframkallende stoffer, som oppfyller kravene i vedlegg II, og har ikke registrert noen tilfeller av infeksjon med *Echinococcus multilocularis* hos ville hovedverter, og det har vært påkrevd å melde fra om slike tilfeller i henhold til deres nasjonale lovgivning.

Artikkel 4

Vilkår for oppføring av en medlemsstat eller en del av en medlemsstat i vedlegg I del B

Medlemsstater skal oppføres i vedlegg I del B i høyst fem overvåkingsperioder på tolv måneder dersom de har inngitt en søknad til Kommisjonen der det dokumenteres at

- a) det på hele deres territorium eller de deler av det som skal oppføres i nevnte del, er gjennomført et obligatorisk program i samsvar med bestemmelsene i strekpunktene i artikkel 14 nr. 1 i direktiv 92/65/EØF, for å utrydde infeksjon med *Echinococcus multilocularis* hos ville hovedverter,
- b) det i henhold til deres nasjonale lovgivning er påkrevd å melde fra om tilfeller av infeksjon med *Echinococcus multilocularis* hos vertedyr.

Artikkel 5

Forpliktelser for medlemsstater oppført i vedlegg I

1. Medlemsstater oppført i vedlegg I skal ha
 - a) regler som gjør det påkrevd i henhold til deres nasjonale lovgivning å melde fra om tilfeller av infeksjon med *Echinococcus multilocularis* hos vertedyr,
 - b) et system for tidlig påvisning av infeksjon med *Echinococcus multilocularis* hos vertedyr.
2. Medlemsstater oppført i vedlegg I skal gjennomføre et særlig overvåkingsprogram for sykdomsframkallende stoffer som er utformet og gjennomføres i samsvar med vedlegg II.
3. Medlemsstater oppført i vedlegg I skal umiddelbart underrette Kommisjonen og de andre medlemsstatene om tilfeller der prøver tatt fra ville hovedverter, er smittet med *Echinococcus multilocularis*
 - a) i løpet av den forrige overvåkingsperioden på tolv måneder for medlemsstater eller deler av medlemsstater oppført i vedlegg I del A, eller

- b) etter den første 24-månedersperioden etter påbegynnelsen av det obligatoriske programmet for utryddelse av *Echinococcus multilocularis* hos ville hovedverter i medlemsstater eller deler av medlemsstater oppført i vedlegg I del B.
4. Medlemsstater oppført i vedlegg I skal innen 31. mai etter avslutningen av hver overvåkingsperiode på tolv måneder underrette Kommisjonen om resultatene fra det særlige overvåkingsprogrammet for sykdomsframkallende stoffer nevnt i nr. 2.

Artikkel 6

Vilkår for å fjerne oppføringen av medlemsstater eller deler av medlemsstater fra vedlegg I

Kommisjonen skal fjerne oppføringen av en medlemsstat eller en del av en medlemsstat fra den respektive listen i vedlegg I når

- a) vilkårene fastsatt i artikkel 5 nr. 1 ikke lenger er oppfylt, eller
- b) det er påvist tilfeller av infeksjon med *Echinococcus multilocularis* hos hovedverter i løpet av overvåkingsperiodene nevnt i artikkel 5 nr. 3, eller
- c) rapporten nevnt i artikkel 5 nr. 4 ikke er framlagt for Kommisjonen innen fristen fastsatt i nevnte nummer, eller
- d) utryddelsesprogrammet fastsatt i artikkel 4 er avsluttet.

Artikkel 7

Forebyggende helsetiltak

1. Hunder som for ikke-kommersielle formål skal forflyttes til en medlemsstat eller en del av en medlemsstat oppført i vedlegg I, skal høyst 120 timer og minst 24 timer før den planlagte innførselen til den berørte medlemsstatens territorium behandles mot kjønnsmodne og ikke kjønnsmodne, tarmlevende former av parasitten *Echinococcus multilocularis*.

2. Behandlingen fastsatt i nr. 1 skal bestå i at en veterinær foreskriver et veterinærpreparat

- a) som inneholder en passende dose
 - i) praziquantel eller
 - ii) farmakologisk aktive stoffer som alene eller i kombinasjon har vist seg å redusere angrepet av kjønnsmodne og ikke kjønnsmodne, tarmlevende former av parasitten *Echinococcus multilocularis* hos den berørte vertsarten,
 - b) som er omfattet av
 - i) en markedsføringstillatelse i samsvar med artikkel 5 i direktiv 2001/82/EF eller artikkel 3 i forordning (EF) nr. 726/2004 eller
 - ii) en godkjenning eller lisens fra vedkommende myndighet i den tredjestaten der hunden som skal forflyttes for ikke-kommersielle formål, har sin opprinnelse.
3. Behandlingen fastsatt i nr. 1 skal attesteres av
- a) veterinæren som har gitt behandlingen, i den relevante delen av standardpasset fastsatt ved vedtak 2003/803/EF, ved ikke-kommersiell forflytning av hunder innenfor Unionen, eller
 - b) en offentlig veterinær, i den relevante delen av modellen for helsesertifikat fastsatt ved vedtak 2004/824/EF, ved ikke-kommersiell forflytning av hunder fra en tredjestat.

Artikkel 8

Unntak fra anvendelsen av de forebyggende helsetiltakene

1. Som unntak fra artikkel 7 nr. 1 skal ikke-kommersiell forflytning til en medlemsstat eller en del av en medlemsstat oppført i vedlegg I være tillatt for hunder som har vært omfattet av de forebyggende helsetiltakene som er fastsatt

- a) i artikkel 7 nr. 2 og artikkel 7 nr. 3 bokstav a), minst to ganger med et mellomrom på høyst 28 dager, og behandlingen deretter er gjentatt med jevne mellomrom på høyst 28 dager,
- b) i artikkel 7 nr. 2 og 3, minst 24 timer før innførselen og høyst 28 dager før avsluttet transitt, og i så fall må hundene passere et av innførselspunktene som den berørte medlemsstaten har oppført på listen fastsatt i artikkel 13 i forordning (EF) nr. 998/2003.

2. Unntaket fastsatt i nr. 1 gjelder bare for forflytning av hunder til en medlemsstat eller en del av en medlemsstat oppført i vedlegg I som har

- a) underrettet Kommisjonen om vilkårene for kontroll av slike forflytninger, og
- b) gjort disse vilkårene offentlig tilgjengelige.

Artikkel 9

Revisjon

Kommisjonen skal

- a) ta denne forordning opp til ny vurdering senest fem år etter at den trer i kraft, på bakgrunn av den vitenskapelige utvikling med hensyn til infeksjon med *Echinococcus multilocularis* hos dyr,
- b) framlegge resultatene av denne vurderingen for Europaparlamentet og Rådet.

Ved vurderingen skal det særlig undersøkes om de forebyggende helsetiltakene er forholdsmessige og vitenskapelig begrunnet.

Artikkel 10
Ikrafttredelse og anvendelse

Denne forordning trer i kraft den 20. dag etter at den er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*. Den får anvendelse fra 1. januar 2012.
Denne forordning er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i alle medlemsstater.
Utfærdiget i Brussel, 14. juli 2011.

For Kommisjonen
José Manuel BARROSO
President

Vedlegg I

Del a

Liste over medlemsstater eller deler av en medlemsstat som oppfyller vilkårene fastsatt i artikkel 3

ISO-kode	Medlemsstat	Del av territorium
FI	FINLAND	Hele territoriet
GB	DET FORENTE KONGERIKE	Hele territoriet
IE	IRLAND	Hele territoriet
MT	MALTA	Hele territoriet
◀B		
▶EØS		
NO	NORGE	Hele territoriet
◀EØS		
▶B		

Del b

Liste over medlemsstater eller deler av en medlemsstat som oppfyller vilkårene fastsatt i artikkel 4

ISO-kode	Medlemsstat	Del av territorium
----------	-------------	--------------------

Vedlegg II

Krav til det særlige overvåkingsprogrammet for sykdomsframkallende stoffer fastsatt i artikkel 3 bokstav c)

1. Det særlige overvåkingsprogrammet for sykdomsframkallende stoffer skal være utformet slik at det innenfor hver epidemiologisk relevant geografisk enhet i medlemsstaten eller en del av medlemsstaten er mulig å påvise en prevalens på høyst 1 % med et konfidensnivå på minst 95 %.
2. Overvåkingsprogrammet skal bygge på et passende utvalg av prøver, enten risikobasert eller representativt, som sikrer påvisning av parasitten *Echinococcus multilocularis* dersom den forekommer i noen del av medlemsstaten med en prevalens som fastsatt i nr. 1.
3. Overvåkingsprogrammet skal bestå i løpende innsamling, i overvåkingsperioden på tolv måneder, av prøver fra ville hovedverter eller, dersom det er dokumentert at slike verter ikke finnes i vedkommende medlemsstat eller vedkommende del av en medlemsstat, fra tamme hovedverter, og prøvene skal analyseres ved å undersøke
 - a) tarminnhold med henblikk på å påvise parasitten *Echinococcus multilocularis* ved hjelp av metoden med sedimentering og telling eller en annen metode med tilsvarende følsomhet og nøyaktighet, eller
 - b) avføring med henblikk på påvisning av artsspesifikk deoksyribonukleinsyre (DNA) fra vev eller egg av parasitten *Echinococcus multilocularis* ved polymerasekjedereaksjon (PCR) eller en annen metode med tilsvarende følsomhet og nøyaktighet.

19. mai Nr. 543 2016

Forskrift om endring i og oppheving av visse forskrifter som omfatter import og eksport av levende dyr, sæd, egg og embryo

Hjemmel: Fastsatt av Landbruks- og matdepartementet 19. mai 2016 med hjemmel i lov 19. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv. (matloven) § 12, § 15, § 19 og § 21, jf. delegeringsvedtak 19. desember 2003 nr. 1790, og lov 19. juni 2009 nr. 97 om dyrevelferd § 11 og § 19, jf. delegeringsvedtak 11. juni 2010 nr. 814.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg I kap. I innledende del nr. 7 (beslutning 2013/519/EU og beslutning 2013/520/EU), innledende del nr. 13 (beslutning 2007/25/EF sist endret ved beslutning (EU) 2015/2225), del 4.1 nr. 9 og del 8.1 nr. 15 (direktiv 92/65/EØF som endret ved forordning (EF) nr. 1282/2002, forordning (EF) nr. 1802/2002, forordning (EF) nr. 1398/2003, direktiv 2008/73/EF, beslutning 2012/112/EU, direktiv 2004/68/EF, direktiv 2013/31/EU og beslutning 2013/518/EU) og del 8.1 nr. 16a (direktiv 2004/68/EF). Kunngjort 1. juni 2016 kl. 14.20.

I

I forskrift 20. februar 2004 nr. 464 om dyrehelsemessige betingelser for import og eksport av levende pattedyr, fugler, reptiler, amfibier, bier og humler gjøres følgende endringer:

Tittel skal lyde:

Forskrift om dyrehelsemessige vilkår for import og eksport av levende dyr, sæd, egg og embryo (forskrift om handel med dyr)

EØS-henvisningsfeltet skal lyde:

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg I kap. I innledende del nr. 7 (forordning (EU) nr. 139/2013, beslutning 2013/519/EU og beslutning 2013/520/EU), del 3.2 nr. 39 (beslutning 2007/598/EF) og del 4.1 nr. 9 og del 8.1 nr. 15 (direktiv 92/65/EØF som endret ved vedtak 95/176/EF, vedtak 2001/298/EF, forordning (EF) nr. 1282/2002 (som endret ved forordning (EF) nr. 1802/2002), forordning (EF) nr. 1398/2003, direktiv 2004/68/EF, vedtak 2007/265/EF, direktiv 2008/73/EF (som endret ved vedtak 2009/436/EF), beslutning 2010/270/EU, beslutning 2010/684/EU, beslutning 2012/112/EU, direktiv 2013/31/EU og beslutning 2013/518/EU).

Forskriftens § 6 annet ledd, § 16 og § 19 er meldt til EFTAs overvåkingsorgan i henhold til kravene i lov 17. desember 2004 nr. 101 om europeisk meldeplikt for tekniske regler (EØS-høringsloven) og EØS-avtalen vedlegg II kap. XIX nr. 1 (direktiv 98/34/EF endret ved direktiv 98/48/EF).

§ 1 skal lyde:

§ 1. Formål

Formålet med denne forskriften er å forebygge spredning av smittsomme sykdommer i forbindelse med import og eksport av levende dyr, sæd, egg og embryo.

§ 2 skal lyde:

§ 2. Virkeområde

Forskriften fastsetter de dyrehelsemessige vilkårene for import og eksport mellom Norge og andre EØS-stater og import til Norge fra tredjestater av dyr, sæd, egg og embryo.

Forskriften fastsetter likevel ikke de dyrehelsemessige vilkårene for import eller eksport av dyr, sæd, egg eller embryo som omfattes av følgende forskrifter:

- 1) Forskrift 25. mars 2002 nr. 304 om dyrehelsemessige betingelser for innførsel og utførsel av svin.
- 2) Forskrift 25. mars 2002 nr. 305 om dyrehelsemessige betingelser for innførsel og utførsel av storfe.
- 3) Forskrift 6. oktober 2003 nr. 1242 om dyrehelsemessige vilkår for produksjon, lagring, import og eksport av oksesæd.
- 4) Forskrift 31. desember 1998 nr. 1486 om dyrehelsemessige betingelser for import og eksport av embryo av storfe.
- 5) Forskrift 31. desember 1998 nr. 1488 om dyrehelsemessige vilkår for innførsel og utførsel av dyr av hestefamilien.
- 6) Forskrift 17. juli 2003 nr. 972 om dyrehelsemessige vilkår for produksjon, import, eksport og bruk av rånesæd.
- 7) Forskrift 28. desember 2001 nr. 1616 om samhandel med levende fjørfe og rugeegg i EØS.
- 8) Forskrift 19. juli 2010 nr. 1135 om import og transitt av fjørfe og visse fjørfeprodukter fra tredjestater.
- 9) Forskrift 17. juni 2008 nr. 819 om omsetning av akvakulturdyr og produkter av akvakulturdyr, forebygging og bekjempelse av smittsomme sykdommer hos akvatiske dyr.
- 10) Forskrift 14. mars 2005 nr. 232 om dyrehelsemessige vilkår for innførsel og utførsel av småfe.
- 11) Forskrift 23. juli 2010 nr. 1137 om import fra tredjestater av visse levende dyr, bier, humler og ferskt kjøtt av visse dyr.
- 12) Forskrift 31. desember 1998 nr. 1477 om dyrehelsemessige betingelser for import og eksport av sæd, egg og embryoer fra visse dyrearter.
- 13) Forskrift 14. juli 2004 nr. 1123 om dyrehelsemessige betingelser for innførsel av hundesæd til Norge.
- 14) Forskrift 10. august 2007 nr. 955 om krav til dyrehelse ved forflytning av sirkusdyr innenfor EØS.
- 15) Forskrift 19. mai 2016 nr. 542 om ikke-kommersiell forflytning av kjæledyr.

§ 3 nytt nr. 1 skal lyde:

- 1) *Godkjent organ, institutt eller stasjon:* Enhver permanent, geografisk avgrenset virksomhet som er godkjent etter denne forskriften eller tilsvarende regelverk som gjennomfører direktiv 92/65/EØF i nasjonal rett, der én eller flere dyrearter vanligvis holdes eller oppdrettes, i kommersielt øyemed eller ikke, og utelukkende for ett eller flere av følgende formål:
 - a) utstilling av dyr eller opplysningsformål,

- b) bevaring av artene
- c) grunnleggende eller anvendt vitenskapelig forskning eller oppdrett av dyr i forbindelse med slik forskning.

§ 3 nr. 7 oppheves.

Kapittel II tittelen skal lyde:

Kapittel II. Import og eksport av levende dyr mellom Norge og andre EØS-stater

§ 4 første ledd innledningen skal lyde:

I tillegg til å oppfylle de spesielle vilkårene i § 6 til § 12 skal aper, hov- og klovdyr, fugler, bier, humler, hare dyr, mink, rev, hunder, katter og ildere komme fra virksomheter som:

§ 4 fjerde ledd oppheves.

§ 5 første ledd første punktum skal lyde:

Hov- og klovdyr, fugler omhandlet i § 8 tredje ledd, bier, humler, hunder, katter og ildere skal ved import og eksport mellom Norge og andre EØS-stater følges av et helsesertifikat i samsvar med de respektive modellene vist i vedlegg D del 1 og del 2.

§ 5 annet ledd skal lyde:

Fugler av papegøye familien omhandlet i § 8 annet ledd skal ved import og eksport mellom Norge og andre EØS-stater følges av et handelsdokument.

§ 5 fjerde ledd annet punktum oppheves.

§ 6 skal lyde:

§ 6. Vilkår for aper

Import og eksport av aper (*Simiae* og *Prosimiae*) er kun tillatt dersom dyrene kommer fra og skal til godkjente organer, institutter eller stasjoner, jf. kapittel III.

Som unntak fra første ledd kan godkjente organer, institutter eller stasjoner anskaffe aper fra privatpersoner dersom dyrene gjennomgår karantene, jf. § 16 og vedlegg C nr. 3.

§ 7 tittelen og første ledd skal lyde:

§ 7. Vilkår for hov- og klovdyr

Hov- og klovdyr (*Artiodactyla*, *Perissodactyla* og *Proboscidae*) skal:

- 1) være merket i henhold til gjeldende bestemmelser,
- 2) ikke være pålagt slaktet som ledd i et program for å utrydde en smittsom sykdom,
- 3) ikke være vaksinert mot munn- og klauvsjuka, og
- 4) komme fra en virksomhet som ikke er omfattet av dyrehelsemessige restriksjoner som gjelder hov- og klovdyr og ha oppholdt seg på denne virksomheten de siste 30 dager før avsendelsen eller siden fødselen.

§ 11 skal lyde:

§ 11. Vilkår for mink og rev

Mink (*Mustela vison*) og rev (*Vulpes vulpes* og *Alopex lagopus*) skal ikke komme fra, eller ha vært i kontakt med dyr fra en virksomhet hvor det har vært mistanke om, eller forekommet rabies i løpet av de siste 6 måneder. Dette gjelder likevel ikke når dyrene er underkastet et systematisk vaksinasjonsprogram.

§ 12 skal lyde:

§ 12. Vilkår for hunder, katter og ildere

Hunder, katter og ildere skal:

- 1) oppfylle kravene til identifikasjon, identifikasjonsdokument (pass), rabiesvaksinasjon og behandling mot revens dverg bendelmark (*Echinococcus multilocularis*) som gjelder for ikke-kommersiell forflytning av disse dyreartene mellom Norge og vedkommende EØS-stat, jf. forskrift 19. mai 2016 nr. 542 om ikke-kommersiell forflytning av kjæledyr,
- 2) i løpet av de siste 48 timene før avsendelse gjennomgå en klinisk helseundersøkelse av en veterinær som er autorisert av vedkommende myndighet, og
- 3) følges av et helsesertifikat, jf. § 5, der den offentlige veterinæren attesterer at den autoriserte veterinæren i det relevante avsnittet i dyrets identifikasjonsdokument har godtgjort at den kliniske helseundersøkelsen viste at dyret på undersøkelsestidspunktet var i stand til å bli transportert som planlagt i henhold til forskrift 8. februar 2012 nr. 139 om næringsmessig transport av dyr (forordning (EU) nr. 1/2005).

Unntatt fra kravene til rabiesvaksinasjon og behandling mot revens dverg bendelmark (*Echinococcus multilocularis*) er hunder, katter og ildere som skal til godkjente organer, institutter eller stasjoner.

§ 14 blir til § 17 og skal lyde:

§ 17. Forbud

Med mindre annet er bestemt er det forbudt å importere levende pattedyr, reptiler og amfibier fra tredjestater og Svalbard.

Kapittel IV med § 15 – § 18 oppheves.

Kapittel III blir til kapittel IV.

Nytt kapittel III med ny § 14, ny § 15 og ny § 16 skal lyde:

Kapittel III. Import og eksport av levende dyr, sæd, egg og embryoer mellom godkjente organer, institutter og stasjoner i Norge og andre EØS-stater

§ 14. Helsesertifikat

Ved import og eksport mellom godkjente organer, institutter og stasjoner i Norge og andre EØS-stater av dyr av arter som er mottakelige for meldepliktige sjukdommer, eller sjukdommer oppført i vedlegg B dersom mottakerlandet har tilleggsgarantier for disse, og sæd, egg eller embryoer fra slike dyr, skal det følge med et helsesertifikat i samsvar med modellen vist i vedlegg D del 3.

Dersom helsesertifikatet gjelder aper skal det være utstedt av den offentlige veterinæren som fører tilsyn med opprinnelsesorganet, -instituttet eller -stasjonen. Dersom sertifikatet gjelder andre dyr eller sæd, egg eller embryoer skal det være utfyllt av den ansvarshavende veterinæren ved opprinnelsesorganet, -instituttet eller -stasjonen.

Av helsesertifikatet skal det gå fram at dyrene, sæden, eggene eller embryoene kommer fra et organ, et institutt eller en stasjon som er godkjent.

§ 15. Godkjenning av organer, institutter og stasjoner

For å kunne godkjennes må norske organer, institutter og stasjoner med hensyn til meldepliktige sjukdommer, forelegge Mattilsynet nødvendig dokumentasjon på at virksomheten oppfyller vilkårene i vedlegg C.

Godkjente organer, institutter og stasjoner skal være registrert og tildelt et godkjenningsnummer av myndighetene i vedkommende EØS-stat. Virksomhetene og godkjenningsnumrene deres skal i tillegg være oppført på en liste som er utarbeidet av og gjort tilgjengelig for allmenheten av vedkommende myndighet.

§ 16. Karantene ved mottak av dyr som ikke kommer fra godkjente anlegg

Dersom godkjente organer, institutter eller stasjoner mottar dyr som ikke kommer fra andre godkjente organer, institutter eller stasjoner, skal karanteneperioden som kreves i vedlegg C nr. 3 gjennomføres på et sted som på forhånd er godkjent av Mattilsynet. Godkjenningen av stedet kan knyttes til dyr av bestemte arter. Mattilsynet skal varsles når dyrene ankommer det godkjente karantenestedet. Karanteneperioden skal være gjennomført før dyrene kan settes sammen med andre dyr i det godkjente organet, instituttet eller senteret.

Mattilsynet kan stille krav til gjennomføring av karanteneperioden ut over de som følger av vedlegg C nr. 3.

I kapittel V blir § 19 til § 18 og skal lyde:

§ 18. Vilkår for import av visse fugler

EØS-avtalens vedlegg I kapittel I innledende del nr. 7 (forordning (EU) nr. 139/2013) om fastsettelse av krav til dyrehelse ved import av visse fugler til Fellesskapet og karantenevilkår for disse gjelder som forskrift med de tilpasninger som følger av vedlegg I kapittel I, protokoll 1 til avtalen og avtalen for øvrig.

Ny § 19 skal lyde:

§ 19. Vilkår for import av visse fugler som ikke omfattes av § 18

Vilkårene i § 4, § 5 og § 8 for import av fugler fra EØS-stater gjelder tilsvarende for import av fugler fra Andorra, Liechtenstein, Monaco, San Marino, Sveits og Vatikanstaten.

Følgende er bare tillatt på de vilkår Mattilsynet fastsetter i det enkelte tilfellet:

1. Import av fugler til godkjente bevaringsprogram eller zoologiske hager, sirkus, fornøyelsesparker eller forsøk.
2. Import fra tredjestater som grenser til EØS av brevdUER som umiddelbart etterpå skal settes fri for å fly hjem igjen til den aktuelle tredjestaten.

Kapittel VI tittelen skal lyde:

Kapittel VI. Import av hunder, katter og ildere fra tredjestater

§ 20 skal lyde:

§ 20. Godkjente tredjestater

Import av hunder, katter og ildere er bare tillatt dersom områdene eller tredjestatene dyrene kommer fra og ethvert område eller tredjestat de transitteres gjennom er ført opp på en av listene i:

- 1) forskrift 31. desember 1998 nr. 1488 om dyrehelsemessige vilkår for innførsel og utførsel av dyr av hestefamilien vedlegg A,

- 2) forskrift 23. juli 2010 nr. 1137 om import fra tredjestater av visse levende dyr, bier, humler og ferskt kjøtt av visse dyr § 1, jf. forordning (EU) nr. 206/2010 vedlegg II del 1, eller
- 3) forskrift 19. mai 2016 nr. 542 om ikke-kommersiell forflytning av kjæledyr § 3, jf. forordning (EU) nr. 577/2013 vedlegg II.

Import av hunder, katter og ildere til godkjente organer, institutter eller stasjoner er likevel bare tillatt dersom områdene eller tredjestatene dyrene kommer fra og ethvert område eller tredjestat de transitteres gjennom er ført opp på listen nevnt i første ledd bokstav c.

§ 21 skal lyde:

§ 21. Helsesertifikat mv.

Hunder, katter og ildere som importeres fra tredjestater skal:

- 1) følges av et helsesertifikat som er utstedt i overensstemmelse med modellen vist i vedlegg E del 1 av en offentlig veterinær i henhold til merknadene i vedlegg E del 2.
- 2) oppfylle kravene som fremgår av helsesertifikatet alt etter hvilke tredjestater eller områder de kommer fra eller transitteres gjennom og om de skal til godkjente organer, institutter eller stasjoner eller ikke.

Helsertifikatet er gyldig i 10 dager etter utstedelse, eller så lenge reisen varer dersom den varer i mer enn 10 dager og foregår til sjøs.

Kapittel VII tittelen skal lyde:

Kapittel VII. Administrative bestemmelser

§ 23 skal lyde:

§ 23. Tilsyn og vedtak

Mattilsynet fører tilsyn og kan fatte nødvendige enkeltvedtak, jf. matloven § 23 og dyrevelferdsloven § 30, for å oppnå etterlevelse av bestemmelser gitt i eller i medhold av denne forskriften. Mattilsynet kan også fatte enkeltvedtak i henhold til matloven § 24 til 26 og dyrevelferdsloven § 32 og § 35.

§ 25 skal lyde:

§ 25. Straff

Overtredelse av bestemmelser gitt i denne forskriften eller enkeltvedtak gitt i medhold av forskriften, er straffbart i henhold til matloven § 28 og dyrevelferdsloven § 37.

§ 26 blir til § 27.

Ny § 26 skal lyde:

§ 26. Videreføring av godkjenning

Institusjoner, institutter og sentra som er godkjent etter forskrift 20. februar 2004 nr. 453 om dyrehelsemessige vilkår for godkjenning av institusjoner, institutter og sentra og overføring av dyr, sæd, egg og embryo til og fra godkjente anlegg er godkjente organer, institutter og stasjoner etter denne forskriften.

Ny tittel til Vedlegg A skal lyde:

Vedlegg A. Liste over meldepliktige sykdommer, jf. forordning (EF) nr. 1398/2003

Vedlegg C oppheves.

Nytt vedlegg C skal lyde:

Vedlegg C. Vilkår for å godkjenne organer, institutter og stasjoner, forordning (EF) nr. 1282/2002 som endret ved forordning (EF) nr. 1802/2002

1. For å bli offentlig godkjent i henhold til artikkel 13 nr. 2 i direktiv 92/65/EØF, må et organ, et institutt eller en stasjon som definert i direktivet artikkel 2 nr. 1 bokstav c)
 - a) være klart avgrenset og atskilt fra sine omgivelser eller de innestengte dyrene, og ligge i rimelig avstand fra driftsenheter i landbruket hvis helsestatus kan trues av at det befinner seg et godkjent organ eller institutt eller en godkjent stasjon i nærheten,
 - b) ha tilstrekkelige midler til å fange inn, sperre inne og isolere dyr, og ha tilstrekkelige karanteneanlegg og godkjente framgangsmåter for dyr som kommer fra driftsenheter som ikke er godkjent,
 - c) være fri for sykdommene oppført i vedlegg A og, med hensyn til sykdommer som i den berørte staten omfattes av et program i henhold til artikkel 14 i direktiv 92/65/EØF, sykdommene oppført i vedlegg B. For at et organ, et institutt eller en stasjon skal anses som fri for sykdommene, skal vedkommende myndigheter vurdere fortegnelsene over dyrehelsestatus som er registrert i minst de tre siste årene, og resultatene av kliniske undersøkelser og laboratorieundersøkelser som er gjennomført på dyrene i organet,

- instituttet eller stasjonen. Som unntak fra dette kravet kan nye virksomheter godkjennes dersom dyrene som holdes der, kommer fra godkjente virksomheter,
- d) føre ajourførte fortegnelser over
 - i) antall dyr av hver art som finnes i virksomheten, med angivelse av alder, kjønn, art og individuell identifikasjon dersom det er mulig,
 - ii) antall dyr som ankommer eller forlater virksomheten, med angivelse av alder, kjønn, art og individuell identifikasjon dersom det er mulig, samt opplysninger om opprinnelsessted eller bestemmelsessted, transport fra eller til virksomheten og dyrenes helsetilstand,
 - iii) resultatene av blodprøver eller andre diagnostiske metoder,
 - iv) tilfeller av sykdom og eventuelt den behandling som er gitt,
 - v) resultatene av kontroller post mortem av alle dyr som dør i virksomheten, herunder dødfødte dyr,
 - vi) observasjoner gjort i forbindelse med isolasjons- eller karanteneperioder,
 - e) enten ha en avtale med et godkjent laboratorium for gjennomføring av kontroller post mortem eller ha ett eller flere egnede lokaler der slike kontroller kan foretas av en kvalifisert person under tilsyn av en godkjent veterinær,
 - f) enten ha ordninger eller innretninger for hensiktsmessig fjerning av dyr som er døde av sykdom eller avlivet,
 - g) ved kontrakt eller ved et rettslig dokument sikre seg tjenestene til en veterinær som er godkjent og underlagt kontroll av vedkommende myndighet, og som
 - i) oppfyller tilsvarende krav i artikkel 14 nr. 3 bokstav b) i direktiv 64/432/EØF,
 - ii) sikrer at den nødvendige sykdomsovervåkingen og de nødvendige kontrolltiltakene i forbindelse med sykdomssituasjonen i det aktuelle landet er godkjent av vedkommende myndighet og anvendt i organet, instituttet eller stasjonen. Disse tiltakene skal omfatte
 - en årlig plan for overvåking av sykdommer som omfatter kontroll av dyrene for zoonoser,
 - kliniske undersøkelser, laboratorieundersøkelser og kontroller post mortem av dyr som kan være angrepet av overførbare sykdommer,
 - eventuell vaksinasjon av mottakelige dyr mot smittsomme sykdommer bare i samsvar med EØS-regelverket,
 - iii) sikrer at ethvert mistenkelig dødsfall eller forekomst av andre symptomer som tyder på at dyrene er smittet av én eller flere av sykdommene nevnt i vedlegg A og B, umiddelbart meldes til vedkommende myndighet dersom sykdommen er meldepliktig i den aktuelle EØS-staten,
 - iv) sikrer at dyr som bringes inn i virksomheten, har vært isolert etter behov og i samsvar med kravene i dette direktiv og eventuelle instruksjoner gitt av vedkommende myndighet,
 - v) har ansvar for at dyrehelsekravene i direktiv 92/65/EØF og i EØS-regelverket blir overholdt i den daglige driften ved transport og disponering av avfall fra dyr,
 - h) dersom det holder dyr beregnet på forsøkslaboratorier, oppfylle bestemmelsene i artikkel 5 i direktiv 86/609/EØF.
2. Godkjenningen skal opprettholdes når følgende krav er oppfylt:
- a) virksomheten er under tilsyn av en offentlig veterinær fra vedkommende myndighet, som
 - i) besøker organet, instituttet eller stasjonen minst én gang i året,
 - ii) kontrollerer den godkjente veterinærens virksomhet og gjennomføringen av den årlige planen for overvåking av sykdommer,
 - iii) sikrer at bestemmelsene i direktiv 92/65/EØF overholdes,
 - b) dyr som bringes inn i virksomheten, må komme fra andre godkjente stasjoner, institutter eller organer, i samsvar med bestemmelsene i direktiv 92/65/EØF,
 - c) den offentlige veterinæren bekrefter at
 - i) bestemmelsene i direktiv 92/65/EØF er oppfylt,
 - ii) resultatene av de kliniske undersøkelsene, kontrollene post mortem og laboratorieundersøkelsene ikke viser noen forekomst av sykdommene nevnt i vedlegg A og B,
 - d) organet, instituttet eller stasjonen skal oppbevare fortegnelsene nevnt i nr. 1 bokstav d) i minst ti år etter godkjenning.
3. Som unntak fra artikkel 5 nr. 1 i direktiv 92/65/EØF og nr. 2 bokstav b) i dette vedlegg kan dyr, herunder aper (*simiae* og *prosimiae*), som kommer fra organer, institutter og stasjoner som ikke er godkjent, bringes inn til et organ, et institutt eller en stasjon dersom dyrene gjennomgår en karanteneperiode under offentlig tilsyn og i samsvar med instruksjoner gitt av vedkommende myndighet før de bringes inn i virksomheten.
- For aper (*simiae* og *prosimiae*) skal karantenekravene i OIEs dyrehelseregelverk (kapittel 2.10.1 og vedlegg 3.5.1) overholdes.
- For andre dyr som holdes i karantene i samsvar med nr. 2 bokstav b) i dette vedlegg, skal karanteneperioden være minst 30 dager når det gjelder sykdommene som er oppført i listen i vedlegg A.
4. Dyr som holdes i godkjente organer, institutter eller stasjoner, kan forlate virksomheten bare dersom de skal til andre godkjente organer, institutter eller stasjoner i samme EØS-stat eller en annen EØS-stat. Dersom de ikke skal til et godkjent organ eller institutt eller til en godkjent stasjon, skal de forlate virksomheten bare i samsvar

med kravene fastsatt av vedkommende myndighet for å sikre at det ikke er noen fare for spredning av sykdommer.

5. En EØS-stat som har krav på tilleggsgarantier i henhold til EØS-regelverket, kan framsette tilleggskrav og krav om sertifisering for mottakelige arter som skal bringes inn i godkjente organer, institutter eller stasjoner.
6. Godkjenningen kan helt eller delvis oppheves midlertidig, trekkes tilbake eller gjenopprettes på følgende vilkår:
 - a) dersom vedkommende myndighet finner at kravene i nr. 2 ikke er oppfylt, eller bruken er endret og ikke lenger omfattes av artikkel 2 i direktiv 92/65/EØF, skal godkjenningen oppheves eller trekkes tilbake,
 - b) når vedkommende myndighet er blitt underrettet om at det foreligger mistanke om en av sykdommene nevnt i vedlegg A og B, skal den oppheve godkjenningen av organet, instituttet eller stasjonen til mistanken er offisielt avkreftet. Avhengig av hvilken sykdom det dreier seg om og risikoen for smitteoverføring, kan opphevingen gjelde hele virksomheten eller bare visse kategorier av dyr som er mottakelige for den aktuelle sykdommen. Vedkommende myndigheter skal sikre at det treffes nødvendige tiltak for å bekrefte eller avkrefte mistanken og unngå all fare for spredning av sykdommen i samsvar med EØS-regelverket om tiltak mot den aktuelle sykdommen og om handel med dyr,
 - c) når den mistenkte sykdommen er bekreftet, skal organet, instituttet eller stasjonen godkjennes på nytt først etter at sykdommen og smitekildene er utryddet, herunder tilstrekkelig desinfisering og rengjøring, bare dersom vilkårene fastsatt i nr. 1 i dette vedlegg, med unntak av nr. 1 bokstav c), igjen er oppfylt,
 - d) vedkommende myndighet skal underrette Kommisjonen/Eftas overvåkningsorgan når en godkjenning oppheves midlertidig, trekkes tilbake eller gjenopprettes for et organ, et institutt eller en stasjon.

Vedlegg D oppheves.

Nytt vedlegg D skal lyde:

Vedlegg D. Helsesertifikatmodeller for import og eksport av dyr innenfor EØS

Del 1 – Helsesertifikat for dyr fra driftsenheter (hov- og klovdyr, fugler som er vaksinert mot aviær influensa, hareddyr, hunder, katter og ildere)

Trykk her for å lese vedlegget:

Del 2 – Helsesertifikat for bier og humler

Trykk her for å lese vedlegget:

Del 3 – Helsesertifikat for dyr, sæd, egg og embryo fra godkjente organer, institutter og stasjoner

Trykk her for å lese vedlegget:

Nytt vedlegg E skal lyde:

Vedlegg E. Helsesertifikatmodell for import av hunder, katter og ildere fra tredjestater

Trykk her for å lese vedlegget:

II

I forskrift 23. juli 2010 nr. 1137 om import fra tredjestater av visse levende dyr, bier, humler og ferskt kjøtt av visse dyr gjøres følgende endringer:

I EØS-henvisningsfeltet tilføyes følgende før ESA-vedtak 28/07/COL:
del 8.1 nr. 16a (direktiv 2004/68/EF endret ved beslutning 2012/253/EU),

Ny § 2a skal lyde:

§ 2a. Definisjoner

I denne forskriften menes med:

- a) *Hov- og klovdyr*: Dyrene oppført i vedlegg 2.

Nytt vedlegg 2 skal lyde:

Vedlegg 2. Hov- og kloddyr

<i>Orden</i>	<i>Familie</i>	<i>Takson</i>	<i>Slekt/art</i>
<i>Artiodactyla</i>	<i>Antilocapridae</i>	<i>Antilocapra</i> ssp.	
		<i>Bovidae</i>	<i>Addax</i> ssp., <i>Aepyceros</i> ssp., <i>Alcelaphus</i> ssp., <i>Ammodorcas</i> ssp., <i>Ammotragus</i> ssp., <i>Antidorcas</i> ssp., <i>Antilope</i> ssp., <i>Bison</i> ssp., <i>Bos</i> ssp. (herunder <i>Bibos</i> , <i>Novibos</i> , <i>Poephagus</i>), <i>Boselaphus</i> ssp., <i>Bubalus</i> ssp. (herunder <i>Anoa</i>), <i>Budorcas</i> ssp., <i>Capra</i> ssp., <i>Cephalophus</i> ssp., <i>Connochaetes</i> ssp., <i>Damaliscus</i> ssp. (herunder <i>Beatragus</i>), <i>Dorcatragus</i> ssp., <i>Gazella</i> ssp., <i>Hemitragus</i> ssp., <i>Hippotragus</i> ssp., <i>Kobus</i> ssp., <i>Litocranius</i> ssp., <i>Madogua</i> ssp., <i>Naemorhedus</i> ssp. (herunder <i>Nemorhaedus</i> og <i>Capricornis</i>), <i>Neotragus</i> ssp., <i>Oreamuos</i> ssp., <i>Oreotragus</i> ssp., <i>Oryx</i> ssp., <i>Ourebia</i> ssp., <i>Ovibos</i> ssp., <i>Ovis</i> ssp., <i>Patholops</i> ssp., <i>Pelea</i> ssp., <i>Procapra</i> ssp., <i>Pseudois</i> ssp., <i>Pseudoryx</i> ssp., <i>Raphicerus</i> ssp., <i>Redunca</i> ssp., <i>Rupicapra</i> ssp., <i>Saiga</i> ssp., <i>Sigmoceros-Alecelaphus</i> ssp., <i>Sylvicapra</i> ssp., <i>Syncerus</i> ssp., <i>Taurotragus</i> ssp., <i>Tetracerus</i> ssp., <i>Tragelaphus</i> ssp. (herunder <i>Boocerus</i>).
	<i>Camelidae</i>	<i>Camelus</i> ssp., <i>Lama</i> ssp., <i>Vicugna</i> ssp.	
	<i>Cervidae</i>	<i>Alces</i> ssp., <i>Axis-Hyelaphus</i> ssp., <i>Blastocerus</i> ssp., <i>Capreolus</i> ssp., <i>Cervus-Rucervus</i> ssp., <i>Dama</i> ssp., <i>Elaphurus</i> ssp., <i>Hippocamelus</i> ssp., <i>Hydropotes</i> ssp., <i>Mazama</i> ssp., <i>Megamuntiacus</i> ssp., <i>Muntiacus</i> ssp., <i>Odocoileus</i> ssp., <i>Ozotoceros</i> ssp., <i>Pudu</i> ssp., <i>Rangifer</i> ssp.	
		<i>Giraffidae</i>	<i>Giraffa</i> ssp., <i>Okapia</i> ssp.
		<i>Hippopotamidae</i>	<i>Hexaprotodon-Choeropsis</i> ssp., <i>Hippopotamus</i> ssp.
		<i>Moschidae</i>	<i>Moschus</i> ssp.
		<i>Suidae</i>	<i>Babyrousa</i> ssp., <i>Hylochoerus</i> ssp., <i>Phacochoerus</i> ssp., <i>Potamochoerus</i> ssp., <i>Sus</i> ssp.
		<i>Tayassuidae</i>	<i>Catagonus</i> ssp., <i>Pecari-Tayassu</i> ssp.
		<i>Tragulidae</i>	<i>Hyemoschus</i> ssp., <i>Tragulus-Moschiola</i> ssp.
	<i>Perissodactyla</i>	<i>Rhinocerotidae</i>	<i>Ceratotherium</i> ssp., <i>Dicerorhinus</i> ssp., <i>Diceros</i> ssp., <i>Rhinoceros</i> ssp.
			<i>Tapiridae</i>
	<i>Proboscidae</i>	<i>Elephantidae</i>	<i>Elephas</i> ssp., <i>Loxodonta</i> ssp.

III

I forskrift 23. januar 2006 nr. 66 om særskilte beskyttelsestiltak i forbindelse med aviær influensa ved import av burfugl i privat eie fra visse tredjeland gjøres følgende endringer:

§ 2 skal lyde:

§ 2. Generelle krav

Burfugl i privat eie fra tredjeland skal i tillegg til denne forskriften innføres i henhold til forskrift 19. mai 2016 nr. 542 om ikke-kommersiell forflytning av kjæledyr.

§ 4 første ledd skal lyde:

Det er tillatt å innføre maksimalt 3 burfugl i privat eie fra land beliggende i OIEs regionale kommisjoner jf. § 3.

IV

I forskrift 9. juli 2003 nr. 945 om særskilte beskyttelsestiltak ved innførsel av præriehunder fra USA, samt ikke-domestiserte gnagere og ekorn fra subsahariske land i Afrika i forbindelse med utbrudd av apekoppevirus gjøres følgende endring:

§ 4 skal lyde:

§ 4. Dispensasjon

Mattilsynet kan dispensere fra forbudet i § 3 i denne forskrift, dersom dyrene kommer fra og skal til godkjente organer, institutter eller stasjoner som definert i forskrift 20. februar 2004 nr. 464 om dyrehelsemessige betingelser for import og eksport av levende dyr, sæd, egg og embryo § 3 nr. 1.

V

I forskrift 4. januar 2001 nr. 7 om særskilte beskyttelsestiltak ved innførsel av hund, katt og flygehund fra Malaysia og Australia gjøres følgende endringer:

§ 2 nytt annet punktum skal lyde:

Forskriften gjelder i tillegg til forskrift 20. februar 2004 nr. 464 om dyrehelsemessige betingelser for import og eksport av levende dyr, sæd, egg og embryo og forskrift 19. mai 2016 nr. 542 om ikke-kommersiell forflytning av kjæledyr.

§ 3 nr. 2 oppheves.

VI

I forskrift 9. mars 2006 nr. 297 om særskilte beskyttelsestiltak ved mistanke om eller bekreftet høypatogen aviær influensa av subtype H5N1 hos viltlevende fugl gjøres følgende endringer:

§ 4 definisjonen av «Stuefugl» skal lyde:

Stuefugl: Fugl holdt som kjæledyr iht. forskrift 19. mai 2016 nr. 542 om ikke-kommersiell forflytning av kjæledyr.

§ 11 annet ledd bokstav f skal lyde:

- f) Andre fugler i fangenskap fra organer, institutter og stasjoner som overføres til organer, institutter og stasjoner godkjente iht. forskrift 20. februar 2004 nr. 464 om dyrehelsemessige betingelser for import og eksport av levende dyr, sæd, egg og embryo.

VII

I forskrift 10. august 2007 nr. 955 om krav til dyrehelse ved forflytning av sirkusdyr innenfor EØS gjøres følgende endring:

§ 2 første ledd skal lyde:

Bestemmelsene om pass og dyrehelse i forskrift 19. mai 2016 nr. 542 om ikke-kommersiell forflytning av kjæledyr gjelder tilsvarende for hunder, katter og ildere i sirkus eller dyrenummer.

VIII

I forskrift 30. november 2005 nr. 1356 om merking, registrering og rapportering av småfe gjøres følgende endring:

§ 7a første ledd første punktum skal lyde:

Dyr som kun skal holdes i eller flyttes mellom zoologiske hager som er godkjente organer, institutter eller stasjoner etter forskrift 20. februar 2004 nr. 464 om dyrehelsemessige betingelser for import og eksport av levende dyr, sæd, egg og embryo eller tilsvarende bestemmelser gitt i vedkommende EØS-stat for å gjennomføre direktiv 92/65/EØF artikkel 13 nr. 2 i nasjonal rett, trenger ikke identifiseres ved hjelp av identifikasjonsmerker som oppfyller kravene i § 1, jf. del A i vedlegget til forordning (EF) nr. 21/2004, § 3, § 3a og § 7.

IX

I forskrift 26. juni 2008 nr. 726 om hvilke levende dyr og animalske produkter mv. som det skal gjennomføres veterinær grensekontroll av gjøres følgende endring:

Vedlegg I nr. 7 fjerde ledd første punktum skal lyde:

Vilkårene for import av levende dyr som ikke er fastsatt i annet regelverk i Unionen, omfattes imidlertid av forskrift 20. februar 2004 nr. 464 om dyrehelsemessige betingelser for import og eksport av levende dyr, sæd, egg og embryo.³

X

Endringene trer i kraft 1. juni 2016. Fra samme tidspunkt oppheves forskrift 20. februar 2004 nr. 453 om dyrehelsemessige vilkår for godkjenning av institusjoner, institutter og sentra og overføring av dyr, sæd, egg og embryo til og fra godkjente anlegg, forskrift 21. april 1995 nr. 379 om innkreving av gebyr for behandling av søknader om innførsel av hund og katt og forskrift 28. januar 2004 nr. 360 om karantenestasjon for hund og katt.

27. mai Nr. 544 2016**Forskrift om endring i forskrift om nasjonalt vaksinasjonsprogram**

Hjemmel: Fastsatt av Helse- og omsorgsdepartementet 27. mai 2016 med hjemmel i lov 24. juni 2011 nr. 30 om kommunale helse- og omsorgstjenester m.m. (helse- og omsorgstjenesteloven) § 3–2 andre ledd og § 11–2 andre ledd, lov 5. august 1994 nr. 55 om vern mot smittsomme sykdommer § 3–8 første ledd og § 7–11 første ledd. Kunngjort 2. juni 2016 kl. 15.30.

I

I forskrift 2. oktober 2009 nr. 1229 om nasjonalt vaksinasjonsprogram gjøres følgende endringer:

Ny § 4a skal lyde:

§ 4a. Opphentingsprogram for vaksine mot humant papillomavirus (HPV) knyttet til barnevaksinasjonsprogrammet

Vaksine mot humant papillomavirus (HPV) skal tilbys kvinner som er født i 1991 eller senere som en del av et opphentingsprogram. Vaksinen i opphentingsprogrammet skal tilbys etter retningslinjer fra Folkehelseinstituttet. For rett til vaksine etter denne paragrafen er det et krav at vaksinasjon er påbegynt senest to år fra opphentingsprogrammets oppstart.

Kommunen kan ikke ta betalt for vaksinasjoner nevnt i første ledd.

Overskrift til § 6 skal lyde:

§ 6. Organisering av influensavaksinasjonsprogrammet og opphentingsprogram for vaksine mot humant papillomavirus (HPV) knyttet til barnevaksinasjonsprogrammet**II**

Endringene trer i kraft 1. juli 2016. § 4a gjelder til 1. juli 2019.

29. mai Nr. 545 2016**Forskrift om erstatning etter offentlige pålegg i plante- og husdyrproduksjon**

Hjemmel: Fastsatt av Landbruks- og matdepartementet 29. mai 2016 med hjemmel i lov 19. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv. (matloven) § 22 og § 31, jf. delegeringsvedtak 19. desember 2003 nr. 1790. Kunngjort 2. juni 2016 kl. 15.30.

Generelle bestemmelser**§ 1. Formål**

Formålet med forskriften er å gi økonomisk erstatning for å redusere belastningen ved ulike bekjempelsestiltak mot planteskadegjørere, dyresykdommer og smittestoffer.

§ 2. Virkeområde

Ved pålegg som gjelder husdyr kommer forskriften til anvendelse på eier av husdyr, bygningsmasse og eiendom som har rett til erstatning etter matloven § 22 første og andre ledd, og matloven § 31 jf. forskriften § 7 – § 10.

Ved pålegg som gjelder egenproduserte planter og plantedeler kommer forskriften til anvendelse på virksomhet som er berettiget produksjonstilskudd etter forskrift 19. desember 2014 nr. 1817 om produksjonstilskudd og avløsertilskudd i jordbruket § 2 og § 4 eller virksomhet som skal levere årsoppgave etter lov 19. juni 2009 nr. 58 om merverdiavgift (merverdiavgiftsloven) § 15–4, jf. § 2–1.

Ved pålegg som gjelder skog kommer forskriften til anvendelse på virksomhet som er berettiget tilskudd etter forskrift 4. februar 2004 nr. 447 om miljøtiltak mv. i skogbruket.

§ 3. Generelle vilkår

Det er et vilkår for rett til erstatning etter denne forskriften at eieren eller annen som har ansvar for dyrene, plantene mv., ikke selv forsettlig eller grovt uaktsomt har forvoldt sykdommen, utlegget eller tapet. Varslingsplikt jf. matloven § 6 og vedtak gitt i eller i medhold av matloven må være fulgt.

For erstatning etter matloven § 22 tredje ledd og § 31 er det et vilkår at tapet ikke kan dekkes gjennom en allment tilgjengelig forsikringsordning, eller at søkeren ikke faktisk får dekket tapet gjennom forsikring eller på annen måte.

§ 4. Fradrag i erstatningen, minsteutbetaling og egenandel

Dersom oppgjør for slakteverdi, ullverdi og pristilskudd eller lignende utbetales, skal dette trekkes fra ved erstatningsberegningen.

Sparte kostnader som følge av pålegget, skal trekkes fra ved erstatningsberegningen.

Beregnet erstatning mindre enn 1 000 kroner blir ikke utbetalt.

For utmålt erstatning etter § 7 andre ledd skal den erstatningsberettigede dekke en egenandel på 20 % etter fradrag som nevnt i første ledd. For utmålt erstatning etter § 7 tredje ledd skal den erstatningsberettigede dekke en egenandel på 60 %.

For utmålt erstatning etter § 8 skal den erstatningsberettigede dekke en egenandel på 10 %.

Erstatning etter matloven § 22

§ 5. Erstatning etter offentlige pålegg

Eier har rett til erstatning for husdyr som avlives etter pålegg jf. matloven § 23, dør før slikt pålegg blir gitt eller dør som følge av pålagt behandling.

Virksomhet har rett til erstatning ved pålegg om destruksjon av egenproduserte planter eller plantedeler gitt med hjemmel i forskrift 1. desember 2000 nr. 1333 om planter og tiltak mot planteskadegjørere § 6 og § 40.

Når slike pålegg er gitt omfatter retten til erstatning også utgifter til gjennomføring av pålagte tiltak for å fjerne mulige smitteoffer.

§ 6. Utmåling av erstatning

Småfe, fjørfe storfe og gris erstattes etter standardiserte satser jf. § 17 – § 20. Andre husdyr erstattes etter verdien i Norge på påleggstidspunktet.

Egenproduserte planter og plantedeler erstattes etter verdien på påleggstidspunktet.

Hus, husinnredning, fôr, gjødsel, redskaper, maskiner, annet materiell og inventar som er pålagt destruert erstattes med verdien på påleggstidspunktet. Det skal gjøres fradrag for slit, elde og standardheving.

Eget arbeid erstattes etter l.tr. 48 i statens regulativ.

Nødvendige utgifter til gjennomføring av pålagte tiltak dekkes etter dokumentasjon.

Erstatning etter matloven § 31

§ 7. Erstatning etter frivillig nedslaktning av småfebesetninger

Virksomhet som får vedtak om restriksjoner mot sending av småfebesetning på fellesbeite på grunn av skrapesyke eller CAE/mædi-/visnaviruset, har rett til erstatning dersom det velger å slakte ned hele besetningen innen 6 måneder etter at slike restriksjoner er vedtatt. Det er et vilkår for rett til erstatning etter denne paragrafen at saneringstiltak fastsatt av Mattilsynet er gjennomført.

Småfe erstattes etter standardiserte satser fastsatt i § 17.

Materiellkostnader ved pålagt sanering beregnes etter reglene i § 6 tredje og femte ledd.

§ 8. Erstatning for tap i en pålagt oppholdsperiode

Virksomhet som har fått pålegg om avliving av husdyr med hjemmel i matloven § 23 eller som frivillig har slaktet ned dyr, og som har fått pålagt en oppholdsperiode med hjemmel i matloven § 23, kan få erstatning for tapte produksjonstilskudd i oppholdsperioden. Det er et vilkår for erstatning etter denne paragraf at søker etablerer tilsvarende drift etter oppholdsperioden. Det kan gis erstatning fra og med 12 måneder og inntil tre år etter at pålegg om oppholdsperiode ble gitt. Det gis ikke erstatning for tapt tilskudd etter at virksomheten har startet opp drift etter en oppholdsperiode.

Erstatning beregnes på grunnlag av de satser for tilskudd til husdyr, tilskudd til dyr på beite, tilskudd til dyr på utmarksbeite, arealtilskudd og kulturlandskapstilskudd som gjelder på påleggstidspunktet.

§ 9. Erstatning ved flytterestriksjoner på bier

Virksomhet som driver med honningproduksjon og som har fått vedtak om flytterestriksjoner på produksjonskuber, har rett til erstatning når dette fører til svikt i honningproduksjon.

Erstatningen er produksjonssvikt i kg per bikube multiplisert med antall erstatningsberettigede kuber multiplisert med fastsatt sats for honning i kr/kg, jf. forskrift 15. september 2015 nr. 1054 om satser for og beregning av erstatning og tilskudd ved klimabetingede skader i plante- og honningproduksjon § 13.

Produksjonssvikten beregnes som virksomhetens dokumenterte gjennomsnittsproduksjon i kg per bikube siste tre år, fratrukket skadeårets dokumenterte produksjon i kg per bikube.

§ 10. Erstatning for nedføringskostnader mv. som følge av radioaktivitet

Virksomhet som eier besetning hvor nedføring er pålagt før slaktning, på grunn av radioaktivitet i storfe og småfe, har rett til erstatning for økte utgifter som følge av den pålagte nedføringen etter standardiserte satser, jf. § 21.

Dyr som dør eller må nødslaktes under pålagt nedføring erstattes etter standardiserte satser, jf. § 17 og § 19. Veterinær eller kommune må skriftlig bekrefte at dyret har dødd eller er nødslaktet i nedføringsperioden.

Dersom slakt ikke blir godkjent til menneskemat, gis det erstatning for dyret etter standardiserte satser, jf. § 17 og § 19.

Det er et vilkår for rett til erstatning at virksomheten har fulgt en godkjent nedføringsplan og har meldt dyrene inn til slaktning senest en uke etter at nedføringsperioden er slutt. Nedføringsplan og startdato for nedføring må være godkjent av kommunen før nedføring iverksettes.

Søknad og saksbehandling

§ 11. Søknad

Søknad om erstatning etter § 5 – § 10 skal sendes fylkesmannen, på skjema fastsatt av Landbruksdirektoratet. Nødvendig dokumentasjon skal vedlegges søknaden. Obligatoriske vedlegg er:

- kopi av pålegg
- bekreftelse på gjennomføring av pålegget

- spesifisert dokumentasjon over tap og utgifter ved gjennomføringen.

Søknadsfristen er 6 måneder etter at pålagte tiltak er gjennomført og godkjent av Mattilsynet. Det kan fattes vedtak om delutbetaling etter dokumenterte utgifter eller tap.

§ 12. Vedtak, klage og dispensasjon

Fylkesmannen fatter vedtak om erstatning etter denne forskriften.

Vedtaket fattet av fylkesmannen kan påklages til Landbruksdirektoratet etter bestemmelsene i lov 10. februar 1967 om behandlingssåmet i forvaltningsaker (forvaltningsloven) kap. IV. Vedtaket fattet av Landbruksdirektoratet kan påklages til Landbruks- og matdepartementet.

Landbruksdirektoratet kan i særlige tilfeller dispensere fra § 11 andre ledd.

Opplysningsplikt, kontroll og avkorting

§ 13. Opplysningsplikt og kontroll

Fylkesmannen og Landbruksdirektoratet kan kreve de opplysninger og den dokumentasjon, herunder regnskapsmateriale, forretningspapirer og lignende dokumenter, som er nødvendig for å behandle søknader, utøve kontroll og forvalte ordningene på en tilfredsstillende måte.

Kommunen, fylkesmannen og Landbruksdirektoratet fører kontroll med at utbetalinger etter forskriften er riktige og at forskriftens bestemmelser blir overholdt, og kan herunder foreta stedlig kontroll hos den som søker erstatning. Virksomheten plikter å yte bistand ved slik kontroll.

§ 14. Avkorting, tilbakebetaling og motregning

Oppfyller den erstatningsberettigede ikke vilkårene som forutsatt ved innvilgning av erstatningen, herunder plikten til å gjennomføre offentlig pålegg, eller dersom den erstatningsberettigede uaktsomt eller forsettlig har gitt feil opplysninger i søknaden som har eller ville dannet grunnlag for urettmessig erstatningsutbetaling, kan erstatningen avkortes og utbetalt erstatning kreves tilbakebetalt.

Kravet kan motregnes i andre offentlige tilskudd og erstatninger mottakeren får i sin landbruksvirksomhet.

Dersom tilbakebetaling ikke skjer innen den frist som blir gitt, kan det kreves forsinkelsesrenter i tillegg, jf. lov 17. desember 1976 nr. 100 om renter ved forsinket betaling m.m. Ved grov uaktsomhet eller forsett kan renter kreves fra tidspunktet for utbetalingen av den urettmessige erstatningen.

Standardiserte satser

§ 15. Definisjoner

I forskriften her gjelder følgende definisjoner:

Nord-Norge:	Nordland, Troms og Finnmark.
Vestlandet:	Hordaland, Sogn og Fjordane og Møre og Romsdal.
Tung rase:	Charolais, Simmental, Limousin, Blonde d'Aquitaine samt alle kryssinger som inneholder 7/8 eller mer av disse raser.
Lett rase:	Øvrige raser herunder Aberdeen Angus, Hereford, Høylandsfe, NRF og Tiroler Grauvieh.
Sone for distriktstilskudd:	Områder slik de er angitt i, eller i medhold av, jordbruksavtalen.

§ 16. Fraktkostnader

Ved beregning av erstatning etter pålagt nedslakting av dyr benyttet eller tiltenkt benyttet i egen avl, erstattes frakt av nye dyr tilbake til eiendommen etter følgende satser:

Småfe: 80 kroner per dyr.

Storfe: 130 kroner per kalv, 460 kroner per voksne dyr.

Gris: 20 kroner per smågris, 260 kroner per voksne dyr.

For fjørfe gis det ikke erstatning for frakt av dyr tilbake til eiendommen.

§ 17. Standardsatser for småfe

Følgende standardsatser gjelder for erstatning for småfe:

Lam ikke tiltenkt avl

<i>Sone for distriktstilskudd</i>	<i>1</i>	<i>2</i>	<i>3</i>	<i>4</i>	<i>5</i>
Kroner per lam	1580	1665	1715	1825	1835

Lam som pålegges slaktet mellom lamming og 1. sept.

<i>Sone for distriktstilskudd</i>	<i>1</i>	<i>2</i>	<i>3</i>	<i>4</i>	<i>5</i>
Veid sats, kroner per lam	1760	1830	1870	1960	1970

Livdyr (sau)

	<i>Sats</i>
Værlam	3100
Avlsværer	5300
Søyelam	2500
Søyer	3000

Etter de første 30 dager etter siste bedekning eller inseminasjon gis det et drektighetstillegg på 600 kroner per påbegynt måned i inntil 4 måneder. Når bedekning skjer i flokk beregnes drektighetstillegget per påbegynt måned etter at varen ble sluppet inn i flokken.

Geit

	<i>Sats</i>
Geitekje under 9 md.	1250
Geiter	1950
Bukkekje under ett år	1900
Avlsbukker	3250

Etter de første 30 dager etter siste bedekning eller inseminasjon gis det et drektighetstillegg på 250 kroner per påbegynt måned i inntil 4 måneder. Når bedekning skjer i flokk beregnes drektighetstillegget per påbegynt måned etter at bukken ble sluppet inn i flokken.

§ 18. Standardsatser for fjørfe

For verpehøner er standardsatsen 49,50 kroner ved innsett. Satsen øker lineært til 85 kroner ved 24 ukers alder og holder seg konstant frem til 32 ukers alder. Deretter reduseres standardsatsen lineært til en nullverdi ved 78 ukers alder.

For rugeeggøner til slaktekyllingproduksjon er standardsatsen 143 kroner ved innsett. Standardsatsen øker lineært til 208 kroner ved 24 ukers alder. Standardsatsen er konstant mellom 24 og 32 ukers alder. Deretter reduseres standardsatsen lineært ned til 12 kroner ved 60 ukers alder.

For slaktekyllinger er standardsatsen 5,70 kroner ved innsett. Standardsatsen øker lineært til 19,36 kroner ved slakteferdig alder over 31 dager.

For kalkun er standardsatsen 23 kroner ved innsett. Standardsatsen øker lineært til 134 kroner ved slakteferdig alder over 13 uker.

For industrikalkun er standardsatsen 23 kroner ved innsett. Standardsatsen øker lineært til 281 kroner ved slakteferdig alder over 5 måneder.

§ 19. Standardsatser for storfe

Følgende standardsatser gjelder for erstatning for storfe:

<i>Sone for distriktstilskudd</i>	Standardsatsen for melkerase er:				
	<i>1</i>	<i>2</i>	<i>3</i>	<i>4</i>	<i>5</i>
Okser under 3 md.	4300	4500	4600	4800	4800
Okser 3–6 md.	8300	8700	8900	9300	9300
Okser 6–9 md.	12 100	12 700	13 100	13 600	13 700
Okser 9–12 md.	14 300	15 100	15 600	16 400	16 500
Okser 12–15 md.	16 900	17 900	18 500	19 400	19 500
Okser 15–18 md.	18 600	19 800	20 500	21 600	21 700
Okser 18–21 md.	19 900	21 300	22 100	23 300	23 500
Okser 21–24 md.	21 700	23 200	24 200	25 500	25 700
Voksne okser	26 800	28 900	30 100	31 900	32 200
Kviger under 3 md.	2500	2700	2700	2900	2900
Kviger 3–6 md.	4600	4900	5000	5300	5300
Kviger 6–9 md.	7000	7400	7600	7900	8000
Kviger 9–12 md.	9600	10 100	10 500	10 900	11 000
Kviger 12–15 md.	11200	11800	12200	12800	12900
Kviger 15–18 md.	13 500	14 300	14 800	15 500	15600
Kviger 18–21 md.	14 200	15 100	15 600	16 400	16 500
Kviger 21–24 md.	14 600	15 600	16 200	17 100	17 200
Ku	18 100	19 300	20 000	21 000	21200

Etter de første 30 dager etter siste bedekning eller inseminasjon gis det et drektighetstillegg på 430 kroner per påbegynt måned i inntil 8 måneder.

<i>Sone for distriktstilskudd</i>	Standardsatsen for kjøttfe, tung rase er:				
	<i>1</i>	<i>2</i>	<i>3</i>	<i>4</i>	<i>5</i>
Okser under 3 md.	6400	6700	6800	7100	7100
Okser 3–6 md.	11 300	11 800	12 100	12 600	12 600

<i>Sone for distriktstilskudd</i>	Standardsatsen for kjøttfe, tung rase er:				
	1	2	3	4	5
Okser 6–9 md.	15 800	16 600	17 200	17 900	18 000
Okser 9–12 md.	18 400	19 600	20 300	21 300	21 400
Okser 12–15 md.	18 900	20 300	21 100	22 300	22 500
Okser 15–18 md.	20 500	22 100	23 000	24 400	24 600
Okser 18–21 md.	22 600	24 300	25 400	26 900	27 100
Okser 21–24 md.	24 800	26 600	27 800	29 400	29 600
Voksne okser	42 700	45 500	47 200	49 500	49 900
Kviger under 3 md.	4700	4900	5100	5300	5300
Kviger 3–6 md.	9000	9500	9800	10 200	10 300
Kviger 6–9 md.	13 100	13 800	14 200	14 800	14 900
Kviger 9–12 md.	18 000	18 900	19 500	20 300	20 400
Kviger 12–15 md.	21 000	22 100	22 700	23 700	23 800
Kviger 15–18 md.	23 800	25 000	25 700	26 700	26 900
Kviger 18–21 md.	26 000	27 300	28 100	29 300	29 400
Kviger 21–24 md.	29 600	31 100	32 000	33 200	33 400
Voksne kyr	33 900	35 500	36 500	37 900	38 100

Etter de første 30 dager etter siste bedekning eller inseminasjon gis det et drektighetstillegg på 750 kroner per påbegynt måned i inntil 8 måneder.

<i>Sone for distriktstilskudd</i>	Standardsatser for kjøttfe, lett rase er:				
	1	2	3	4	5
Okser under 3 md.	4500	4700	4800	5000	5000
Okser 3–6 md.	8900	9400	9600	10 000	10 100
Okser 6–9 md.	12 700	13 300	13 700	14 300	14 400
Okser 9–12 md.	16 000	16 900	17 500	18 300	18 400
Okser 12–15 md.	16 400	17 500	18 200	19 200	19 300
Okser 15–18 md.	17 500	18 700	19 500	20 500	20 700
Okser 18–21 md.	18 600	19 900	20 800	22 000	22 100
Okser 21–24 md.	19 300	20 800	21 700	23 100	23 300
Voksne okser	30 800	33 100	34 600	36 600	36 900
Kviger under 3 md.	2700	2800	3000	3100	3100
Kviger 3–6 md.	6000	6400	6600	7000	7100
Kviger 6–9 md.	9400	10 000	10 400	10 900	10 900
Kviger 9–12 md.	13 300	14 000	14 500	15 100	15 200
Kviger 12–15 md.	16 300	17 200	17 700	18 500	18 600
Kviger 15–18 md.	20 700	21 700	22 300	23 100	23 200
Kviger 18–21 md.	21 800	22 900	23 600	24 500	24 700
Kviger 21–24 md.	21 900	23 100	23 900	24 900	25 000
Voksne kyr	24 500	25 800	26 700	27 900	28 000

Etter de første 30 dager etter siste bedekning eller inseminasjon gis det et drektighetstillegg på 530 kroner per påbegynt måned i inntil 8 måneder.

§ 20. Standardsatser for gris

Følgende standardsatser gjelder for erstatning for gris:

Smågris

<i>Alder</i>	<i>Nord-Norge</i>	<i>Resten av landet</i>
Smågris under 1 md.	590	515
Smågris 1–2 md.	830	720
Smågris 2–3 md.	1180	1030

Slaktegris

<i>Alder</i>	<i>Nord-Norge</i>	<i>Agderfylkene og Vestlandet unntatt Rogaland</i>	<i>Resten av landet</i>
3–4 md.	1555	1490	1455
4–5 md.	1970	1850	1790
5 md. eller mer	2375	2165	2075

Livdyr

	<i>Alder</i>	<i>Nord-Norge</i>	<i>Resten av landet</i>
Småpurker	18 uker	3050	2555
Ubedekte ungpurker	22 uker	3770	3270
Purker		5000	4500
Ungråner	4–6 md.	3125	3125
Råner		6250	6250

Etter de første 14 dager etter siste bedekning eller inseminasjon gis det i Nord-Norge et drektighetstillegg på 810 kroner per påbegynt 14. dag i inntil 14 uker. For resten av landet er satsen 710 kroner.

§ 21. Standardsatser for nedfôring på grunn av radioaktivitet

Satsen for nedfôring av radioaktivitet i småfe er 10 kroner per dyr per dag. Fra og med 8. nedfôringsuke er satsen 11 kroner per dyr per dag. Det gis ikke erstatning for den første uken etter at småfe er satt på nedfôring.

Satsen for nedfôring av radioaktivitet i storfe er 37 kroner per dyr per dag.

§ 22. Tapt arbeidsfortjeneste ved måling av dyr

Tapt arbeidsfortjeneste og lignende i forbindelse med ekstraordinær samling eller nødvendig transport i forbindelse med besetningsmåling kompenseres med en fast sats på 150 kroner per målt dyr.

*Ikrafttredelse, overgangsbestemmelser***§ 23. Ikrafttredelse**

Denne forskrift trer i kraft 3. juni 2016. Fra samme tid oppheves forskrift 21. juli 2004 nr. 1131 om erstatning etter offentlige pålegg og restriksjoner i plante- og husdyrproduksjon.

§ 24. Overgangsbestemmelse

Denne forskrift kommer til anvendelse på vedtak om pålegg gitt 3. juni 2016 eller senere.

30. mai Nr. 546 2016**Forskrift om stopp i fisket etter uer i ICES-statistikkområder Va, XII og XIV og i NAFO-området utenfor noen stats jurisdiksjon og i Grønlands økonomiske sone i 2016**

Hjemmel: Fastsatt av Fiskeridirektoratet 30. mai 2016 med hjemmel i lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av viltlevande marine ressursar (havressurslova) § 11, § 12 og § 16 og forskrift 21. desember 2015 nr. 1812 om regulering av fisket etter uer i ICES' statistikkområder Va, XII og XIV og i NAFO-området utenfor noen stats jurisdiksjon, og i Grønlands økonomiske sone i 2016 § 6. Kunngjort 2. juni 2016 kl. 15.30.

§ 1. Stopp i fisket

Fisket etter pelagisk uer (*Sebastes Mentella*) i ICES-statistikkområder Va, XII og XIV og i NAFO-området utenfor noen stats jurisdiksjon og Grønlands økonomiske sone stoppes med virkning fra og med 30. mai 2016 kl. 12.00.

§ 2. Straff

Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelser i denne forskriften straffes i henhold til havressurslova § 60, § 64 og § 65. På samme måte straffes medvirkning og forsøk.

§ 3. Ikrafttredelse

Forskriften trer i kraft straks og gjelder til og med 31. desember 2016.

1. juni Nr. 547 2016**Forskrift om jordskiftemeddommeres forsikring**

Hjemmel: Fastsatt av Domstoladministrasjonen 1. juni 2016 med hjemmel i lov 21. juni 2013 nr. 100 om fastsetjing og endring av egedoms- og rettshøve på fast eigedom m.m. (jordskiftelova) § 2–8 siste ledd. Kunngjort 2. juni 2016 kl. 15.30.

§ 1. Første gang en person gjør tjeneste som jordskiftemeddommer skal det avgis forsikring. Forsikringen skal avgis i rettsmøte med partene til stede. Alle tilstedeværende skal reise seg når forsikringen avgis.

Avlagt forsikring som meddommer eller skjønnsmedlem ved de alminnelige domstolene samt skjønnsmedlem ved jordskiftedomstolene kan ikke erstatte forsikring som jordskiftemeddommer.

§ 2. Før det avgis forsikring skal jordskiftedommeren gjøre jordskiftemeddommeren kjent med de pliktene en meddommer har, jf. jordskifteloven § 2–8.

§ 3. Forsikringen har følgende ordlyd:

Bokmål

«Forsikrer du at du i denne saken og i alle framtidige saker etter jordskifteloven, vil følge med på og ta hensyn til alt som kommer fram, og utføre dine plikter samvittighetsfullt og etter beste overbevisning, så gjenta etter meg: Det forsikrer jeg.»

Nynorsk

«Lovar du at du i denne saka og i alle framtidige saker etter jordskiftelova, vil følgja med på og ta omsyn til alt som kjem fram, og utføra pliktene dine samvitsfullt og etter beste overtyding, så sei etter meg: Det lovar eg.»

Nordsamisk

«Dáhkídat go dán áššis ja buot boahhteáiggi áššiin mat gusket eanajuohkinláhkkii, ahte áigguat čuovvut mielde ja váldit vuhtii buot mii boahotá ovdan, ja doaimmahit iežat geatnegasvuodáid oamedovddolaččat ja nu bures go vejolaš, de gearddut mu sániid: dan mun dáhkídan.»

§ 4. Jordskiftemeddommere som har avgitt forsikring etter bestemmelsene i lov 21. desember 1979 nr. 77 om jordskifte § 11 trenger ikke avgi forsikring på nytt.

§ 5. Denne forskrift trer i kraft 1. juli 2016.

1. juni Nr. 548 2016**Safety and operational directive – Airbus Helicopters EC225LP and AS332L2 – Limitation of all operations in the Kingdom of Norway due to fatal accident on the 29th of April 2016**

Hjemmel: Fastsatt av Luftfartstilsynet 1. juni 2016 med hjemmel i lov 11. juni 1993 nr. 101 om luftfart (luftfartsloven § 4–1 og § 9–1, jf. delegeringsvedtak 10. desember 1999 nr. 1273. Kunngjort 2. juni 2016 kl. 15.30.

This Safety and Operational Directive contains mandatory action that is required to ensure an acceptable level of safety. It is issued under paragraphs 4–1 and 9–1 of the Aviation Act (luftfartsloven) and in accordance with regulation (EC) No 216/2008 article 14.1.

1. Introduction

- 1.1 This Safety and Operational Directive is applicable to operators conducting public transport helicopter operations or commercial air transport operations in the jurisdiction of the Kingdom of Norway.
- 1.2 Recipients must ensure that this Directive is copied to all members of their staff who need to take appropriate action or who may have an interest in the information, including any «in-house» or contracted maintenance organisation and relevant outside contractors.
- 1.3 This Safety and Operational Directive supersedes SAFETY DIRECTIVE No. 16/05616–5 and extends the applicability of measures put in place on 29 April 2016 and 11 May 2016 to all Airbus Helicopters EC225LP and AS332L2 helicopters.

2. Compliance/action to be taken

- 2.1 The Norwegian Civil Aviation Authority directs operators of any Airbus Helicopters EC225LP or AS332L2 helicopter which is:
 - a) registered in the Kingdom of Norway or
 - b) flying in the Kingdom of Norway or in the neighborhood of an offshore location to comply with the requirements set forth in paragraph 2.2.
- 2.2 Operators must not conduct any flight with an Airbus Helicopters EC225LP or AS332L2 helicopter.

3. Reason

This Safety and Operational Directive is made in the interest of ensuring safe operations following a fatal accident with an Airbus Helicopters EC225LP on the 29 April 2016.

As a result of the preliminary report from AIBN 1 June 2016 and contact between the UK Civil Aviation Authority and Norwegian Civil Aviation Authority on 1 June 2016, it was decided that Norwegian Civil Aviation Authority will extend the scope of their Airbus Helicopters EC225LP and AS332L2 Safety Directives to all operations, including SAR operations.

4. Notifications and queries

Notifications and queries should be sent to Luftfartstilsynet at postmottak@caa.no, and referring to Case 16/05616.

5. Entry into force and cancellation

This Safety and Operational Directive shall enter into force on 2 June 2016 00:00 hrs local time and will remain in force until revoked by the Civil Aviation Authority

25. mai Nr. 558 2016**Forskrift om endring i forskrift om opptak til studier og emner ved Universitetet i Agder**

Hjemmel: Fastsatt av styret ved Universitetet i Agder 25. mai 2016 med hjemmel i lov 1. april 2005 nr. 15 om universiteter og høyskoler (universitets- og høyskoleloven) § 3–6 og § 3–7 og forskrift 31. januar 2007 nr. 173 om opptak til høyere utdanning. Kunngjort 3. juni 2016 kl. 14.15.

I

I forskrift 27. november 2013 nr. 1387 om opptak til studier og emner ved Universitetet i Agder gjøres følgende endring:

§ 28 pkt. 2 skal lyde:

- 2) Det kan gis betinget opptak til søkere med mastergrad i teknologi som mangler inntil 15 studiepoeng i undervisningsfaget. Det gis ikke betinget opptak til praktisk-pedagogisk utdanning utover dette.

II

Endringen trer i kraft umiddelbart og vurderes på nytt ved revisjon av forskriften før opptak i 2019.

26. mai Nr. 559 2016**Delegering av myndighet til Kystverket etter lov 15. august 2014 nr. 61 om losordningen**

Hjemmel: Fastsatt av Samferdselsdepartementet 26. mai 2016 med hjemmel i lov 15. august 2014 nr. 61 om losordningen § 6 femte ledd, § 7 fjerde ledd, § 8 femte ledd, § 9 første og tredje ledd, § 12 andre ledd, § 15 andre og tredje ledd og § 17 tredje ledd. Kunngjort 3. juni 2016 kl. 14.15.

Samferdselsdepartementets myndighet til å treffe enkeltvedtak etter § 9 første ledd i lov 15. august 2014 nr. 61 om losordningen, delegeres til Kystverkets hovedkontor.

Samferdselsdepartementets myndighet til å fastsette forskrifter etter § 6 femte ledd, § 7 fjerde ledd, § 8 femte ledd, § 12 andre ledd, § 9 tredje ledd, § 15 andre og tredje ledd og § 17 tredje ledd i lov 15. august 2014 nr. 61 om losordningen, delegeres til Kystverkets hovedkontor.

Myndigheten til å treffe vedtak etter § 9 første ledd kan delegeres videre til Kystverket lostjenesten eller til Kystverkets regionkontorer.

Myndighet til å fastsette forskrifter som her er delegert til Kystverkets hovedkontor, kan ikke delegeres videre.

1. juni Nr. 560 2016**Forskrift om godkjenning av moped og motorsykkel (motorsykkelforskriften)**

Hjemmel: Fastsatt av Vegdirektoratet 1. juni 2016 med hjemmel i lov 18. juni 1965 nr. 4 om vegtrafikk (vegtrafikkloven) § 13, § 14, § 15 og § 16, jf. delegeringsvedtak 24. november 1980 nr. 1.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg II kap. I nr. 46 (forordning (EU) nr. 168/2013), nr. 46a (forordning (EU) nr. 3/2014), nr. 46b (forordning (EU) nr. 44/2014), nr. 46c (forordning (EU) nr. 901/2014) og nr. 46d (forordning (EU) nr. 134/2014). Kunngjort 3. juni 2016 kl. 14.15.

Kapittel 1. Virkeområde m.m.**§ 1. Formål**

Formålet med forskriften er å sikre at kjøretøy i gruppe L som godkjennes ivaretar hensynet til trafikksikkerhet, brannsikkerhet og miljø i tilstrekkelig grad. Forskriften skal også sikre like konkurransevilkår.

§ 2. Virkeområde

Forskriften

- fastsetter administrative bestemmelser og tekniske krav i forbindelse med førstegangsgodkjenning i Norge av kjøretøy i gruppe L og av systemer, komponenter og separate tekniske enheter til disse,
- stiller krav til teknisk stand for kjøretøy i gruppe L og tilhenger i bruk,
- stiller krav ved reparasjon, ombygging med mer.

§ 3. Forordninger for godkjenning av kjøretøy i gruppe L

Forordning (EU) nr. 168/2013, forordning (EU) nr. 3/2014, forordning (EU) nr. 44/2014, forordning (EU) nr. 134/2014 og forordning (EU) nr. 901/2014 gjelder som norsk forskrift med de tilpasninger som følger av bestemmelsene i denne forskrift.

§ 4. Kjøretøygrupper

Med kjøretøy i gruppe L menes alle to- eller trehjulede kjøretøy og quadrisyklar som klassifisert i forordning (EU) nr. 168/2013 artikkel 4 og bilag I.

I artikkel 4 er det gjort følgende hovedinndeling av kjøretøy i gruppe L:

L1e	Moped med to hjul
L2e	Moped med tre hjul

L3e	Motorsykkkel med to hjul
L4e	Motorsykkkel med to hjul og sidevogn
L5e	Motorsykkkel med tre hjul
L6e	Moped med fire hjul
L7e	Motorsykkkel med fire hjul

Kapittel 2. Godkjenning og klassifisering

§ 5. Generelt om godkjenning og klassifisering

Godkjenning og klassifisering av kjøretøy i gruppe L og deler og utstyr til disse, skal følge framgangsmåte og krav som framgår av rettsaktene nevnt i § 3 dersom ikke annet følger av denne forskrift.

Kjøretøy gruppe L som allerede er klassifisert i EØS-land etter bestemmelsene i direktiv 2002/24/EF eller forordning (EU) nr. 168/2013, beholder sin klassifisering.

Kjøretøy i gruppe L som ikke allerede er klassifisert skal ved enkeltgodkjenning klassifiseres etter bestemmelsene i kjøretøyforskriften § 2–3.

Ved godkjenning i Norge skal opplysninger og dokumentasjon framlegges på norsk, svensk, dansk eller engelsk, eller være oversatt til et av disse språkene. Fremlagt dokumentasjon på annet språk, f.eks. tysk, kan godtas dersom den som foretar godkjenning er fortrolig med språket. Dokumentasjon på annet språk, men i harmonisert format, kan likevel godtas.

Den som søker om godkjenning av kjøretøy i gruppe L må selv bære omkostningene i forbindelse med godkjenningen, så som dokumentasjon, prøvinger, kontroll av produksjonsoverensstemmelse mv.

Kjøretøy i gruppe L som er opplistet i forordning (EU) nr. 168/2013 artikkel 2 nr. 2 omfattes ikke av denne forskrift.

§ 6. EU-typegodkjenning

Vegdirektoratet er myndighet for EU-typegodkjenning i Norge.

Det kan gis EU-typegodkjenning for komplett kjøretøy i gruppe L. Godkjenningen kan gis i ett eller flere trinn. Det kan også gis godkjenning av systemer, komponenter og separate tekniske enheter.

Det kan gis etappevis typegodkjenning av kjøretøy i undergruppene L2e-U, L4e, L5e-B, L6e-BU og L7e-CU.

Bestemmelsene for EU-typegodkjenning framgår av rettsaktene som angitt i § 3.

§ 7. Nasjonal typegodkjenning av småserier

Vegdirektoratet er myndighet for nasjonal småserietypegodkjenning.

Kjøretøy i gruppe L produsert i små serier kan framstilles for nasjonal typegodkjenning, jf. forordning (EU) nr. 168/2013 artikkel 42. Høyeste antall kjøretøy av en type som kan godkjennes i Norge settes til det maksimale som følger av vedlegg III til forordningen. Godkjenningsformen kan også benyttes for etappevis typegodkjenning.

§ 8. Restkjøretøy

Når nye bestemmelser trer i kraft kan Vegdirektoratet etter søknad ved behov og dersom det ikke i vesentlig grad er til ulempe for trafiksikkerhet og/eller miljø, gi tillatelse til at restkjøretøy registreres i Norge innenfor de grenser som følger av forordning (EU) nr. 168/2013 artikkel 44.

§ 9. Enkeltgodkjenning av nytt kjøretøy i gruppe L

Regionvegkontoret er myndighet for enkeltgodkjenning.

Nytt kjøretøy i gruppe L kan framstilles for enkeltgodkjenning.

Kjøretøy i gruppe L skal oppfylle kravene i kjøretøyforskriften. Alternativt kan ett eller flere av kravene i rettsaktene som angitt i § 3 være oppfylt. EU-typegodkjente systemer, komponenter og tekniske enheter skal aksepteres i forbindelse med enkeltgodkjenning av komplett kjøretøy.

Fabrikantens forpliktelser i forbindelse med EU-typegodkjenning gjelder så langt det passer ved enkeltgodkjenning. Tilsvarende ansvar har også eier/importør av kjøretøy i gruppe L som framstilles for godkjenning. Den som framstiller kjøretøy i gruppe L for godkjenning har ansvar for at framlagte opplysninger er korrekt.

Kjøretøy i gruppe L som er godkjent i annet EØS-land etter dette landets nasjonale regelverk og som importeres uendret til Norge, skal ikke underlegges ny kontroll eller krav om ny dokumentasjon av forhold som tidligere er dokumentert og godkjent. Dersom det ikke tidligere er framlagt dokumentasjon på oppfyllelse av krav på områder der det norske regelverket stiller tekniske krav eller der de norske krav avviker fra godkjenningenslandets, kan oppfyllelse av disse kravene kreves dokumentert. Kjøretøy i gruppe L som er godkjent i annet EØS-land kan likevel bare nektes godkjent dersom forskjellen mellom de krav som ble stilt i godkjenningenslandet og norske krav er av en slik art at kjøretøy i gruppe L utgjør en stor fare for trafiksikkerhet og/eller miljø.

For arvegods, bevaringsverdig kjøretøy i gruppe L og kjøretøy i gruppe L med kjennemerke med gule tegn på blå reflekterende bunn gjelder § 10 sjetten ledd tilsvarende.

Kjøretøy i gruppe L som det er søkt om enkeltgodkjenning for og som er dokumentert importert eller ferdigprodusert her i landet før ikrafttredelsesdatoen for et nytt krav, men som ikke oppfyller dette, kan enkeltgodkjennes også etter denne dato når de oppfyller de krav som ble stilt før denne dato. Dette gjelder forutsatt at de tas i bruk innen ett år etter kravets ikrafttredelsesdato.

Regionvegkontoret kan etter skriftlig søknad i enkelttilfeller gjøre unntak fra de tekniske kravene og administrative bestemmelsene. I søknaden skal det godtgjøres at unntaket så langt praktisk mulig tilsvarer de trafiksikkerhets- og miljøkrav som fremgår av denne paragraf. Det kan ikke gis unntak fra definisjonene, eller unntak som utvider området for enkeltgodkjenning.

§ 10. Enkeltgodkjenning mv. av bruktimportert kjøretøy i gruppe L

Regionvegkontoret er myndighet for enkeltgodkjenning av bruktimport.

Kjøretøy i gruppe L regnes som brukt når det har vært registrert eller tatt i bruk uten registreringsplikt.

Kjøretøy i gruppe L skal oppfylle de krav som i Norge gjaldt på det tidspunkt kjøretøyet ble førstegangsregistrert eller tatt i bruk uten registreringsplikt i annet land.

Kjøretøy i gruppe L som er EU-typegodkjent i annet EØS-land regnes likevel som godkjent i Norge dersom det ikke er foretatt ombygging etter godkjenningen. Det foretas identitetskontroll og kan utføres stikkprøvekontroll av overensstemmelse med EU-typegodkjenningen.

For kjøretøy i gruppe L som er godkjent i annet EØS-land etter dette landets nasjonale regelverk og som importeres uendret til Norge, gjelder bestemmelsen i § 9 femte ledd tilsvarende. Det foretas identitetskontroll og kan utføres stikkprøvekontroll av overensstemmelse med opprinnelig godkjenning.

Kjøretøy i gruppe L som har vært registrert i utlandet og som importeres som arvegods, kan godkjennes etter kjøretøyforskriften § 1–8. Det samme gjelder kjøretøy i gruppe L som tas med fra utlandet i forbindelse med flytting til eller etablering i Norge, og som registreres på kjennemerker med gule tegn på blå, reflekterende bunn («diplomatkjennemerker») eller som registreres på internasjonale organisasjoner i Norge eller deres personale som nyter personlig tollfrihet, i den grad dette følger av folkeretten eller av særskilt overenskomst, forutsatt at kjøretøyet importeres til eget bruk, og det gis avgiftsfrihet, avgiftsnedsettelse eller avgiftstilskudd for engangsavgift. Slikt kjøretøy anses ved eventuelt senere salg i Norge som tidligere registrert her i landet hva angår tekniske krav.

For godkjenning av bevaringsverdig kjøretøy i gruppe L gjelder kjøretøyforskriften § 1–9.

Regionvegkontoret kan etter skriftlig søknad i enkelttilfeller gjøre unntak fra de tekniske kravene og administrative bestemmelsene. I søknaden skal det godtgjøres at unntaket så langt praktisk mulig tilsvarer de trafiksikkerhets- og miljøkrav som fremgår av denne paragraf. Det kan ikke gis unntak fra definisjonene, eller unntak som utvider området for enkeltgodkjenning.

§ 11. Kontroll

Godkjenningsmyndighetene eller politiet kan når som helst gi pålegg om at kjøretøy i gruppe L skal fremstilles til kontroll hos Regionvegkontoret.

Regionvegkontoret og politiet eller andre som Samferdselsdepartementet bemyndiger kan når som helst uten varsel kontrollere kjøretøy i gruppe L på vilkårlig sted, uansett om kjøretøy i gruppe L er godkjennings- eller registreringspliktig eller ikke.

Vegdirektoratet eller den det bemyndiger, kan på vilkårlig tidspunkt foreta kontroll av godkjenningspliktige deler og utstyr.

Den som produserer eller fører i handel godkjenningspliktige deler eller utstyr, har plikt til å låne ut nødvendige eksemplarer til kontroll når dette kreves.

§ 12. Forbud mot å framstille kjøretøy i gruppe L til godkjenning

Dersom ikke annet er fastsatt i forordning (EU) nr. 168/2013, kan Regionvegkontoret/Vegdirektoratet forby person eller virksomhet å framstille kjøretøy i gruppe L for godkjenning for en periode ved vesentlige brudd på reglene eller framlegging av feil opplysninger.

Kapittel 3. Tekniske prøveinstanser

§ 13. Utpeking av tekniske prøveinstanser

Vegdirektoratet utpeker tekniske prøveinstanser som omtalt i forordning (EU) nr. 168/2013 kapittel XVI. Søknad om utpeking skal vedlegges akkreditering fra Norsk Akkreditering eller tilsvarende organ i annet EØS-land om at virksomheten oppfyller kravene i forordningens kapittel XVI.

Den som søker om utpeking som teknisk prøveinstans må bære omkostningene i forbindelse med søknaden, herunder framskaffelse av akkreditering som er gjennomført som grunnlag for søknaden og revisjoner av denne.

§ 14. Tilsyn og reaksjoner

Vegdirektoratet fører tilsyn med utpekte prøveinstanser og kan trekke tilbake utpeking av teknisk prøveinstans for en periode eller for alltid

- dersom vilkårene for utpekingen ikke lenger er til stede,
- dersom det sannsynliggjøres at prøving eller oppfølging av produksjonen ikke utføres eller holder tilstrekkelig kvalitet, eller
- ved andre vesentlige brudd på regelverket.

Kapittel 4. Krav til kjøretøy i gruppe L og utstyr i bruk

§ 15. Krav til kjøretøy i gruppe L/utstyr i bruk

Kjøretøy i gruppe L og godkjenningspliktig utstyr i bruk skal opprettholdes i slik utførelse/vedlikeholdes slik at de til enhver tid oppfyller de krav som gjaldt ved første gangs registrering.

§ 16. *Reparasjon, ombygging og oppbygging*

For reparasjon, ombygging og oppbygging av kjøretøy i gruppe L gjelder kjøretøyforskriften § 1–4, § 6–9, kapittel 7, § 16–4 nr. 5, § 16–6 og § 18–1 nr. 6. Oppbygd kjøretøy i gruppe L som ikke omfattes av kjøretøyforskriften § 7–2 nr. 4.4 må likevel godkjennes etter denne forskrift § 9.

Ved ombygging gjelder dessuten at det ikke må foretas ombygginger som gjør at kjøretøy i gruppe L blir mindre trafikksikker, mindre miljøvennlig eller mer brannfarlig enn før ombyggingen, dersom ikke annet følger av bestemmelsene i første ledd.

§ 17. *Lysutstyr og lydsignal*

I tillegg til lysutstyr som framgår av forordning (EU) nr. 168/2013 vedlegg II, kan ekstra lysutstyr som omtalt i kjøretøyforskriften § 28–2 nr. 5 påmonteres kjøretøy i gruppe L og benyttes i samsvar med formålet under bruken. Annet lysutstyr tillates ikke.

For sirene for utrykningskjøretøy gjelder kjøretøyforskriften § 29–1.

Dersom ekstra utstyr er påmontert på godkjenningstidspunktet jf. kapittel 2, skal overensstemmelse med kravene til slikt utstyr dokumenteres som del av godkjenningen.

§ 18. *Bruk av dekk med pigger*

Kjøretøy i gruppe L som ifølge forskrift om bruk av kjøretøy tillates brukt med pigger, kan bare ha dekk med pigger som fastsatt i kjøretøyforskriften § 13–5 nr. 2.

Kapittel 5. Administrative bestemmelser, kostnader, gebyr m.m.

§ 19. *Gebyr*

For

- enkeltgodkjenning av kjøretøy i gruppe L (ny eller bruktimportert),
- godkjenning av endret eller reparert/ombygd/oppbygd kjøretøy når dette kreves etter § 16,
- nasjonal typegodkjenning og
- EU-typegodkjenning, skal det betales gebyr etter disse regler.

Det skal ikke betales gebyr for klagebehandling. Det betales heller ikke gebyr for identitetssjekk eller stikkprøvekontroll av bruktimportert EU-typegodkjent kjøretøy i gruppe L (jf. § 10).

Gebyr skal være betalt før søknad om enkeltgodkjenning behandles, dersom ikke annet er avtalt. Ved omgjøring av vedtak skal gebyr tilbakebetales, i den grad det omgjorte vedtak har hatt betydning for gebyrplikten.

Gebyr for enkeltgodkjenning og godkjenning etter ombygging er:

a) Kjøretøy i gruppe L	Kr	550,–
b) Kjøretøy i gruppe L, fornyet søknad med begrenset kontroll	Kr	350,–

Gebyr for typegodkjenninger:

a) Kjøretøy i gruppe L	Kr	1 620,–
b) Kjøretøy i gruppe L, fornyet søknad med begrenset kontroll	Kr	820,–

For EU-typegodkjenning betales dobbelt gebyr. Satsen under a) gjelder også EU-typegodkjenning av komponenter og deler til kjøretøy i gruppe L.

Kapittel 6. Ikrafttredelse, unntak og overgangsbestemmelser

§ 20. *Forholdet til gamle og nye bestemmelser*

Når det ved endring i denne forskrift iverksettes nye og strengere bestemmelser, skal tidligere bestemmelser på området fortsette å gjelde for kjøretøy i gruppe L som allerede er godkjent og registrert samt for deler/utstyr som er tatt i bruk eller omsatt, med mindre noe annet er spesielt fastsatt.

Når det i denne forskrift er fastsatt at en bestemmelse trer i kraft en viss dato, skal dette ikke være til hinder for at bestemmelsen følges straks, med mindre noe annet fremgår av sammenhengen.

Når det i denne forskrift er fastsatt tekniske krav i en EU-rettsakt, skal det ikke være til hinder for at senere endringer av disse kan godtas dersom det gir en like god eller bedre trafikksikkerhets- eller miljøstandard og ikke annet er fastsatt i forskriften.

§ 21. *Unntak*

Vegdirektoratet kan gjøre generelle unntak eller unntak i enkelttilfelle fra denne forskrift. Generelle unntak kan bare gis i den utstrekning EØS-avtalen tillater unntak.

Regionvegkontoret kan etter søknad gjøre unntak i enkelttilfeller fra § 16. Det kan ikke gis unntak fra definisjoner.

§ 22. *Overgangsbestemmelser*

Kjøretøy i gruppe L som er dokumentert importert for enkeltgodkjenning og som det er søkt om godkjenning for før forskriftens ikrafttredelse, kan framstilles for godkjenning etter kjøretøyforskriften innen ett år. Kjøretøy i gruppe

L som er produsert i Norge og ferdigstilt og som det er søkt om enkeltgodkjenning for før ikrafttredelsen kan også godkjennes etter kjøretøyforskriften.

Kjøretøy i gruppe L som er enkeltgodkjent etter kjøretøyforskriften, men som ikke er registrert, må imidlertid godkjennes etter denne forskrift dersom den ikke førstegangsregistreres innen ett år etter forskriftens ikrafttredelse.

§ 23. *Ikrafttredelse*

Denne forskrift får anvendelse for kjøretøy i gruppe L som godkjennes eller registreres første gang i Norge fra 1. september 2016. Den får også anvendelse for deler omsatt eller tatt i bruk eller lignende, avhengig av hva slags ikrafttredelsesbestemmelse som gjelder for disse, 1. september 2016 eller senere.

Forskriften trer i kraft 1. september 2016.

1. juni Nr. 561 2016

Forskrift om godkjenning av traktor og tilhenger til traktor (traktorforskriften)

Hjemmel: Fastsatt av Vegdirektoratet 1. juni 2016 med hjemmel i lov 18. juni 1965 nr. 4 om vegtrafikk (vegtrafikkloven) § 13, § 14, § 15 og § 16, jf. delegeringsvedtak 24. november 1980 nr. 1.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg II kap. II nr. 40 (forordning (EU) nr. 167/2013), nr. 40a (forordning (EU) nr. 1322/2014), nr. XXx (forordning (EU) 2015/68), nr. XXx (forordning (EU) 2015/96), nr. 41 (forordning (EU) 2015/208) og nr. XXx (forordning (EU) 2015/504). Kunngjort 3. juni 2016 kl. 14.15.

Kapittel 1. Virkeområde og kjøretøygrupper m.m.

§ 1. *Formål*

Formålet med forskriften er å sikre at traktor og tilhenger til traktor som godkjennes ivaretar hensynet til trafikksikkerhet, brannsikkerhet og miljø i tilstrekkelig grad. Tilsvarende gjelder bruk av utskiftbart trukket utstyr til traktor. Forskriften skal også sikre like konkurransevilkår.

§ 2. *Virkeområde*

Forskriften

- fastsetter administrative bestemmelser og tekniske krav i forbindelse med førstegangsgodkjenning eller ibruktaking i Norge av traktor, tilhenger til traktor og utskiftbart trukket utstyr til traktor, samt av systemer, komponenter og separate tekniske enheter til disse,
- stiller krav til teknisk stand for traktor, tilhenger til traktor og utskiftbart trukket utstyr i bruk,
- stiller krav ved reparasjon, ombygging, med mer.

§ 3. *Forordninger for godkjenning av traktor og tilhenger til traktor*

Forordning (EU) nr. 167/2013, forordning (EU) nr. 1322/2014, forordning (EU) 2015/68, forordning (EU) 2015/96, forordning (EU) 2015/208 og forordning (EU) 2015/504 gjelder som norsk forskrift med de tilpasninger som følger av bestemmelsene i denne forskrift.

§ 4. *Kjøretøygrupper*

Med kjøretøy i gruppe T, C, R og S menes alle traktorer, tilhengere til traktor samt utskiftbart trukket utstyr som klassifisert i forordning (EU) nr. 167/2013 artikkel 4.

I artikkel 4 er det gjort følgende hovedinndeling i traktor og tilhenger til traktor:

T	Hjultraktor
C	Beltetraktor
R	Tilhenger til traktor
S	Utskiftbart trukket utstyr

Innenfor de nevnte hovedgruppene er det gjort følgende underinndeling:

- a) kjøretøy som har en maksimal konstruktiv hastighet på høyst 40 km/t,
- b) kjøretøy som har en maksimal konstruktiv hastighet over 40 km/t.

Kapittel 2. Godkjenning og klassifisering

§ 5. *Generelt om godkjenning og klassifisering*

Godkjenning og klassifisering av traktor og tilhenger til traktor samt deler og utstyr til disse, skal følge fremgangsmåte og krav som framgår av rettsaktene nevnt i § 3 dersom ikke annet følger av denne forskrift.

Ved godkjenning i Norge skal opplysninger og dokumentasjon framlegges på norsk, svensk, dansk eller engelsk, eller være oversatt til et av disse språkene. Fremlagt dokumentasjon på annet språk, f.eks. tysk, kan godtas dersom den som foretar godkjenning er fortrolig med språket. Dokumentasjon på annet språk, men i harmonisert format, kan likevel godtas.

Den som søker om godkjenning av traktor og tilhenger til traktor må selv bære omkostningene i forbindelse med godkjenningen, så som dokumentasjon, prøvinger, kontroll av produksjonsoverensstemmelse mv.

§ 6. EU-typegodkjenning

Vegdirektoratet er myndighet for EU-typegodkjenning i Norge.

Det kan gis EU-typegodkjenning for komplett traktor eller komplett tilhenger. Godkjenningen kan gis i ett eller flere trinn. Det kan også gis godkjenning av systemer, komponenter og separate tekniske enheter.

Det kan gis etappevis typegodkjenning av traktor og tilhenger til traktor.

Bestemmelsene for EU-typegodkjenning framgår av rettsaktene som angitt i § 3.

§ 7. Nasjonal typegodkjenning

Vegdirektoratet er myndighet for nasjonal typegodkjenning.

Nasjonal typegodkjenning kan utstedes for følgende grupper:

- a) tilhenger (gruppe R) og utskiftbart trukket utstyr (gruppe S),
- b) traktor med belter (gruppe C),
- c) spesialtraktor med hjul (gruppe T4.1 og T4.2),
- d) traktor i undergruppe b.

Kjøretøy som listet opp i annet ledd bokstav a, b og c kan typegodkjennes etter kravene i kjøretøyforskriften. Alternativt kan ett eller flere av kravene i rettsaktene som angitt i § 3 være oppfylt.

Kjøretøy som listet opp i annet ledd bokstav d kan typegodkjennes etter kravene for gruppe T5 i kjøretøyforskriften. Alternativt kan ett eller flere av kravene for undergruppe b i rettsaktene som angitt i § 3 være oppfylt. Traktor med maksimal konstruktiv hastighet over 40 km/t, men ikke over 50 km/t, kan likevel benytte kravene som gjaldt for gruppe T5 i kjøretøyforskriften pr. 30. juni 2005. Godkjenning etter dette ledd er kun mulig frem til og med 31. desember 2017.

§ 8. Nasjonal typegodkjenning av småserier

Vegdirektoratet er myndighet for nasjonal småserietypegodkjenning.

Traktor produsert i små serier kan framstilles for nasjonal småserietypegodkjenning, jf. forordning (EU) nr. 167/2013 artikkel 37. Høyeste antall kjøretøy av en type som kan godkjennes i Norge settes til det maksimale som følger av vedlegg II til forordningen. Godkjenningsformen kan også benyttes for etappevis typegodkjenning.

Kravene ved nasjonal småserietypegodkjenning følger rettsaktene som angitt i § 3, likevel slik at Vegdirektoratet etter søknad kan gjøre unntak fra en eller flere av bestemmelsene.

§ 9. Restkjøretøy

Når nye bestemmelser trer i kraft kan Vegdirektoratet etter søknad, ved behov og dersom det ikke i vesentlig grad er til ulempe for trafikksikkerhet og/eller miljø, gi tillatelse til at restkjøretøy registreres i Norge innenfor de grenser som følger av forordning (EU) nr. 167/2013 artikkel 39.

§ 10. Enkeltgodkjenning av ny traktor og tilhenger til traktor

Regionvegkontoret er myndighet for enkeltgodkjenning.

Ny traktor og tilhenger til traktor kan framstilles for enkeltgodkjenning.

Traktor og tilhenger til traktor skal oppfylle kravene i kjøretøyforskriften. Alternativt kan ett eller flere av kravene i rettsaktene som angitt i § 3 være oppfylt. EU-typegodkjente systemer, komponenter og tekniske enheter skal aksepteres i forbindelse med enkeltgodkjenning av komplett kjøretøy.

Traktor med maksimal konstruktiv hastighet over 40 km/t, men ikke over 50 km/t, kan likevel benytte kravene som gjaldt for gruppe T5 i kjøretøyforskriften pr. 30. juni 2005. Godkjenning etter dette ledd er kun mulig frem til og med 31. desember 2017.

Fabrikantens forpliktelser i forbindelse med EU-typegodkjenning gjelder så langt det passer ved enkeltgodkjenning, tilsvarende ansvar har også eier/importør av traktor og tilhenger til traktor som framstilles for godkjenning. Den som framstiller traktor og tilhenger til traktor for godkjenning har ansvar for at framlagte opplysninger er korrekt.

Traktor og tilhenger til traktor som er godkjent i annet EØS-land etter dette landets nasjonale regelverk og som importeres uendret til Norge, skal ikke underlegges ny kontroll eller krav om ny dokumentasjon av forhold som tidligere er dokumentert og godkjent. Dersom det ikke tidligere er framlagt dokumentasjon på oppfyllelse av krav på områder der det norske regelverket stiller tekniske krav eller der de norske krav avviker fra godkjenningens landets, kan oppfyllelse av disse kravene kreves dokumentert. Traktor og tilhenger til traktor som er godkjent i annet EØS-land kan likevel bare nektes godkjent dersom forskjellen mellom de krav som ble stilt i godkjenningens landet og norske krav er av en slik art at traktor og tilhenger til traktor utgjør en stor fare for trafikksikkerhet og/eller miljø.

Overensstemmelse med kravene skal prøves og dokumenteres som fastsatt (i de enkelte rettsakter) for EU-typegodkjenning, likevel slik at det tillates at slik prøving og dokumentasjon kan utstedes av teknisk prøveinstans utpekt av andre EØS-land enn Norge. Godkjenningens myndigheten kan kreve underlagsmateriale for dokumentasjonen fra søkeren eller teknisk prøveinstans. Dokumentasjon kan også utstedes av fabrikant dersom denne kan utføre de nødvendige prøver mv. som rettsaktene krever. Underlagsmateriale skal i så fall vedlegges søknaden.

For traktor og tilhenger til traktor som regnes som arvegods, bevaringsverdig eller som har kjennemerke med gule tegn på blå reflekterende bunn, gjelder § 11 sjettede ledd tilsvarende.

Traktor og tilhenger til traktor som det er søkt om enkeltgodkjenning for og som er dokumentert importert eller ferdigprodusert her i landet før ikrafttredelsesdatoen for et nytt krav, men som ikke oppfyller dette, kan

enkeltdogkjennes også etter denne dato når de oppfyller de krav som ble stilt før denne dato. Dette gjelder forutsatt at de tas i bruk innen ett år etter kravets ikrafttredelsesdato.

Regionvegkontoret kan etter skriftlig søknad i enkelttilfeller gjøre unntak fra de tekniske kravene og administrative bestemmelsene. I søknaden skal det godtgjøres at unntaket så langt praktisk mulig tilsvarer de trafiksikkerhets- og miljøkrav som fremgår av denne paragraf. Det kan ikke gis unntak fra definisjonene, eller unntak som utvider området for enkeltdogkjenning.

§ 11. Enkeltdogkjenning mv. av bruktimportert traktor og tilhenger til traktor

Regionvegkontoret er myndighet for enkeltdogkjenning av bruktimport.

Traktor og tilhenger til traktor regnes som brukt når det har vært ordinært godkjent og/eller registrert.

Traktor og tilhenger til traktor skal oppfylle de krav som i Norge gjaldt på det tidspunkt kjøretøyet ble førstegangsregistrert eller tatt i bruk uten registreringsplikt i annet land.

Traktor og tilhenger til traktor som er EU-typegodkjent i annet EØS-land, regnes likevel som godkjent i Norge dersom det ikke er foretatt ombygging etter godkjenningen. Det foretas identitetskontroll og kan utføres stikkprøvekontroll av overensstemmelse med EU-typegodkjenningen.

For traktor og tilhenger til traktor som er godkjent i annet EØS-land etter dette landets nasjonale regelverk og som importeres uendret til Norge, gjelder bestemmelsen i § 10 sjette ledd tilsvarende. Det foretas identitetskontroll og kan utføres stikkprøvekontroll av overensstemmelse med opprinnelig godkjenning.

Traktor og tilhenger til traktor som har vært registrert i utlandet og som importeres som arvegods, kan godkjennes etter kjøretøyforskriften § 1–8. Det samme gjelder traktor og tilhenger til traktor som tas med fra utlandet i forbindelse med flytting til eller etablering i Norge, og som registreres på kjennemerker med gule tegn på blå, reflekterende bunn («diplomatkjennemerker») eller som registreres på internasjonale organisasjoner i Norge eller deres personale som nyter personlig tollfrihet, i den grad dette følger av folkeretten eller av særskilt overenskomst, forutsatt at kjøretøyet importeres til eget bruk, og det gis avgiftsfrihet, avgiftsnedsettelse eller avgiftstilskudd for engangsavgift. Slikt kjøretøy anses ved eventuelt senere salg i Norge som tidligere registrert her i landet hva angår tekniske krav.

For godkjenning av bevaringsverdig traktor og tilhenger til traktor gjelder kjøretøyforskriften § 1–9.

Regionvegkontoret kan etter skriftlig søknad i enkelttilfeller gjøre unntak fra de tekniske kravene og administrative bestemmelsene. I søknaden skal det godtgjøres at unntaket så langt praktisk mulig tilsvarer de trafiksikkerhets- og miljøkrav som fremgår av denne paragraf. Det kan ikke gis unntak fra definisjonene, eller unntak som utvider området for enkeltdogkjenning.

§ 12. Kontroll

Godkjenningsmyndighetene eller politiet kan når som helst gi pålegg om at traktor, tilhenger til traktor samt utskiftbart trukket utstyr skal fremstilles til kontroll hos Regionvegkontoret.

Regionvegkontoret og politiet eller andre som Samferdselsdepartementet bemyndiger kan når som helst uten varsel kontrollere traktor, tilhenger til traktor samt utskiftbart trukket utstyr på vilkårlig sted, uansett om traktor og tilhenger er godkjennings- eller registreringspliktig eller ikke.

Vegdirektoratet eller den det bemyndiger, kan på vilkårlig tidspunkt foreta kontroll av godkjenningspliktige deler og utstyr.

Den som produserer eller fører i handel godkjenningspliktige deler eller utstyr, har plikt til å låne ut nødvendige eksemplarer til kontroll når dette kreves.

§ 13. Forbud mot å framstille traktor og tilhenger til traktor til godkjenning

Dersom ikke annet er fastsatt i forordning (EU) nr. 167/2013, kan Regionvegkontoret/Vegdirektoratet forby person eller virksomhet å framstille traktor og tilhenger til traktor for godkjenning for en periode ved vesentlige brudd på reglene eller framlegging av feil opplysninger.

Kapittel 3. Tekniske prøveinstanser

§ 14. Utpeking av tekniske prøveinstanser

Vegdirektoratet utpeker tekniske prøveinstanser som omtalt i forordning (EU) nr. 167/2013 kapittel XVI. Søknad om utpeking skal vedlegges akkreditering fra Norsk Akkreditering eller tilsvarende organ i annet EØS-land om at virksomheten oppfyller kravene i forordningens kapittel XVI.

Den som søker om utpeking som teknisk prøveinstans må bære omkostningene i forbindelse med søknaden, herunder framskaffelse av akkreditering som er gjennomført som grunnlag for søknaden og revisjoner av denne.

§ 15. Tilsyn og reaksjoner

Vegdirektoratet fører tilsyn med utpekte prøveinstanser og kan trekke tilbake utpeking av teknisk prøveinstans for en periode eller for alltid

- dersom vilkårene for utpekingen ikke lenger er til stede,
- dersom det sannsynliggjøres at prøving eller oppfølging av produksjonen ikke utføres eller holder tilstrekkelig kvalitet, eller
- ved andre vesentlige brudd på regelverket.

Kapittel 4. Krav til traktor og tilhenger/utstyr til traktor i bruk

§ 16. Traktor og tilhenger/utstyr til traktor i bruk

Traktor og tilhenger/utstyr til traktor i bruk, skal opprettholdes i slik utførelse/vedlikeholdes slik at de til enhver tid tilfredsstiller de krav som gjaldt ved første gangs registrering eller ibruktagelse uten registreringsplikt, med mindre annet fremgår av denne forskrift.

§ 17. Reparasjon, ombygging og oppbygging

For reparasjon, ombygging og oppbygging av traktor og tilhenger til traktor gjelder kjøretøvforskriften § 1–4, § 6–9, kapittel 7, § 16–4 nr. 5, § 16–6 og § 18–1 nr. 6. Oppbygd traktor og tilhenger til traktor som ikke omfattes av kjøretøvforskriften § 7–2 nr. 4.4, må likevel godkjennes etter denne forskrift § 10.

Ved ombygging gjelder dessuten at det ikke må foretas ombygginger som gjør at traktor og tilhenger blir mindre trafikksikker, mindre miljøvennlig eller mer brannfarlig enn før ombyggingen, dersom ikke annet følger av bestemmelsene i første ledd.

Ved ettermontering av LPG- og CNG-drivstoffanlegg gjelder kjøretøvforskriften § 22–5.

§ 18. Lysutstyr og lydsignal

I tillegg til lysutstyr som framgår av vedlegg I til forordning (EU) nr. 167/2013 kan ekstra lys- og refleksutstyr som omtalt i kjøretøvforskriften § 28–1 nr. 4 påmonteres traktor og tilhenger til traktor og benyttes i samsvar med formålet under bruken. Annet lysutstyr tillates ikke.

Dersom ekstra utstyr er påmontert på godkjenningstidspunktet jf. kapittel 2, skal overensstemmelse med kravene til slikt utstyr dokumenteres som del av godkjenningen.

§ 19. Bruk av dekk med pigger

Kjøretøy som ifølge forskrift om bruk av kjøretøy tillates brukt med pigger, kan bare ha pigger som fastsatt i kjøretøvforskriften § 13–6 og § 13–7 nr. 1.

Kapittel 5. Administrative bestemmelser, kostnader, gebyr m.m.

§ 20. Gebyr

For

- enkeltgodkjenning av traktor og tilhenger til traktor (ny eller bruktimportert),
- godkjenning av endret eller reparert/ombygd/oppbygd kjøretøy når dette kreves etter § 17,
- nasjonal typegodkjenning og
- EU-typegodkjenning, skal det betales gebyr etter disse regler.

Det skal ikke betales gebyr for klagebehandling. Det betales heller ikke gebyr for identitetssjekk eller stikkprøvekontroll av bruktimportert EF-typegodkjent traktor og tilhenger til traktor (jf. § 11).

Gebyr skal være betalt før søknad om enkeltgodkjenning behandles, dersom ikke annet er avtalt. Ved omgjøring av vedtak skal gebyr tilbakebetales, i den grad det omgjorte vedtak har hatt betydning for gebyrplikten.

Gebyr for enkeltgodkjenning og godkjenning etter ombygging er:

a) Traktor og tilhenger til traktor med tillatt totalvekt til og med 3 500 kg	Kr	550,–
b) Traktor og tilhenger til traktor med tillatt totalvekt fra 3 501 kg til og med 7 500 kg	Kr	980,–
c) Traktor og tilhenger til traktor med tillatt totalvekt over 7 500 kg	Kr	1 400,–
d) Traktor og tilhenger til traktor under a), fornyet søknad med begrenset kontroll	Kr	350,–
e) Traktor og tilhenger til traktor under b), fornyet søknad med begrenset kontroll	Kr	660,–
f) Traktor og tilhenger til traktor under c), fornyet søknad med begrenset kontroll	Kr	1 050,–

Gebyr for typegodkjenninger:

a) Traktor og tilhenger til traktor med tillatt totalvekt til og med 3 500 kg	Kr	1 620,–
b) Traktor og tilhenger til traktor med tillatt totalvekt over 3 500 kg	Kr	2 430,–
c) Traktor og tilhenger til traktor under a), fornyet søknad med begrenset kontroll	Kr	820,–
d) Traktor og tilhenger til traktor under b), fornyet søknad med begrenset kontroll	Kr	1 210,–

For EU-typegodkjenning betales dobbelt gebyr. Satsen under a) gjelder også EU-typegodkjenning av komponenter og deler til traktor og tilhenger til traktor.

Kapittel 6. Ikrafttredelse, unntak og overgangsbestemmelser

§ 21. Forholdet til gamle og nye bestemmelser

Når det ved endring i denne forskrift iverksettes nye og strengere bestemmelser, skal tidligere bestemmelser på området fortsette å gjelde for traktor og tilhenger til traktor som allerede er godkjent og registrert, samt for deler/utstyr som er tatt i bruk eller omsatt, med mindre noe annet er spesielt fastsatt.

Når det i denne forskrift er fastsatt at en bestemmelse trer i kraft en viss dato, skal dette ikke være til hinder for at bestemmelsen følges straks, med mindre noe annet fremgår av sammenhengen.

Når det i denne forskrift er fastsatt tekniske krav i en EU-rettsakt, skal det ikke være til hinder for at senere endringer av disse kan godtas dersom det gir en like god eller bedre trafikksikkerhets- eller miljøstandard og ikke annet er fastsatt i forskriften.

§ 22. *Unntak*

Vegdirektoratet kan gjøre generelle unntak eller unntak i enkelttilfelle fra denne forskrift. Generelle unntak kan bare gis i den utstrekning EØS-avtalen tillater unntak.

Regionvegkontoret kan etter søknad gjøre unntak i enkelttilfeller fra § 17. Det kan ikke gis unntak fra definisjoner.

§ 23. *Overgangsbestemmelser*

1. *Typegodkjenning*

I den overgangsperiode som følger av artikkel 73 kan den som framstiller traktor og tilhenger til traktor for typegodkjenning velge nasjonal typegodkjenning i henhold til § 7.

Nasjonale typegodkjenninger opphører å være gyldig senest fra det tidspunkt EU-typegodkjenning er obligatorisk. Bestemmelsene om restkjøretøy jf. § 8 anvendes tilsvarende.

2. *Enkeltgodkjenning*

Traktor og tilhenger til traktor som er dokumentert importert for enkeltgodkjenning og som det er søkt om godkjenning for før forskriftens ikrafttredelse, kan framstilles for godkjenning etter kjøretøyforskriften innen ett år. Traktor og tilhenger til traktor som er produsert i Norge og ferdigstilt og som det er søkt om enkeltgodkjenning for før ikrafttredelsen, kan også godkjennes etter kjøretøyforskriften.

Traktor og tilhenger til traktor som er enkeltgodkjent etter kjøretøyforskriften, men som ikke er registrert, må imidlertid godkjennes etter denne forskrift dersom den ikke førstegangsregistreres innen ett år etter forskriftens ikrafttredelse.

§ 24. *Ikrafttredelse*

Denne forskrift får anvendelse for traktor og tilhenger til traktor som godkjennes eller registreres første gang i Norge fra 1. september 2016. Den får også anvendelse for deler omsatt eller tatt i bruk eller lignende, avhengig av hva slags ikrafttredelsesbestemmelse som gjelder for disse, 1. september 2016 eller senere.

Forskriften trer i kraft 1. september 2016.

1. juni Nr. 562 2016

Forskrift om endring i laksetildelingsforskriften, akvakulturdriftsforskriften og forskrift om tillatelse til akvakultur av andre arter enn laks, ørret og regnbueørret

Hjemmel: Fastsatt av Nærings- og fiskeridepartementet 1. juni 2016 med hjemmel i lov 17. juni 2005 nr. 79 om akvakultur (akvakulturloven) § 4, § 5, § 6, § 7 og § 10, lov 19. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv. (matloven) § 7 og § 19, jf. delegeringsvedtak 19. desember 2003 nr. 1790 og lov 19. juni 2009 nr. 97 om dyrevelferd § 7 og § 8, jf. delegeringsvedtak 11. juni 2010 nr. 814. Kunngjort 3. juni 2016 kl. 14.15.

I

I forskrift 22. desember 2004 nr. 1798 om tillatelse til akvakultur for laks, ørret og regnbueørret (laksetildelingsforskriften) gjøres følgende endringer:

Nytt § 3 femte ledd skal lyde:

Akvakultur av matfisk på land reguleres i kapittel 1, 2, 5a og 7, samt § 29, § 30, § 31, § 35, § 36. For akvakultur av stamfisk på land gjelder i tillegg bestemmelsene i kapittel 5 så langt de passer.

§ 4 første ledd bokstav f skal lyde:

Settefisk: rogn og fisk som produseres med sikte på overføring til andre lokaliteter eller annen type produksjon.

§ 8 første ledd skal lyde:

Søknad om tillatelse etter kapittel 2, 3, 4 og 5a, og klarering av lokalitet etter kapittel 6 utfylles på skjema fastsatt av Fiskeridirektoratet, og sendes til og avgjøres av fylkeskommunen i det fylke det søkes om tillatelse eller lokalitetsklarering. Det samme gjelder melding etter § 37. Søknad om tillatelse til landbasert akvakultur av stamfisk sendes til og avgjøres av Fiskeridirektoratet.

Kapitteloverskriften til kapittel tre skal lyde:

Kapittel 3. Særskilt om tillatelse til akvakultur av matfisk på lokaliteter i sjøvann

§ 14 skal lyde:

Departementet bestemmer når tillatelser til akvakultur av matfisk på lokaliteter i sjøvann skal tildeles og den geografiske fordelingen av disse.

Departementet kan fastsette nærmere vilkår og kriterier for tildeling av tillatelser til akvakultur av matfisk på lokaliteter i sjøvann.

§ 15 skal lyde:

§ 15. *Tillatt biomasse per standard akvakulturtillatelse på lokaliteter i sjøvann*

En standard tillatelse til akvakultur av matfisk på lokaliteter i sjøvann avgrenses til en biomasse på inntil 780 tonn.

I Troms og Finnmark avgrenses en standardtillatelse til akvakultur av matfisk på lokaliteter i sjøvann til en biomasse på inntil 900 tonn, forutsatt at samtlige lokaliteter knyttet til tillatelsen til enhver tid ligger i Troms og Finnmark.

Nytt kapittel 5a med ny § 28d skal lyde:

Kapittel 5a. Særskilt om tillatelse til akvakultur på land

§ 28d. *Tildeling av tillatelse til akvakultur på land*

Det kan gis tillatelse til produksjon av laks, ørret og regnbueørret på land

- a) på en bestemt lokalitet, og
- b) enten til
 1. akvakultur av settefisk,
 2. akvakultur av matfisk, eller
 3. akvakultur av stamfisk.

Tillatelse til landbasert akvakultur av matfisk avgrenses i maksimalt tillatt biomasse. Ved utvidelse av tillatelsens avgrensning, må innehaver søke om ny klarering.

§ 30 bokstav c skal lyde:

- c) det er gitt tillatelser som kreves etter
 1. lov 19. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv.,
 2. lov 13. mars 1981 nr. 6 om vern mot forurensninger og om avfall,
 3. lov 17. april 2009 nr. 19 om havner og farvann,
 4. lov 24. november 2000 nr. 82 om vassdrag og grunnvann, og
 5. lov 19. juni 2009 nr. 97 om dyrevelferd; og

§ 30 bokstav d nr. 1 skal lyde:

1. vedtatte arealplaner etter plan- og bygningsloven,

Ny § 31a skal lyde

§ 31a. *Forbud mot overføring av tillatelser fra land til sjø*

Tillatelser gitt til landbasert akvakulturvirkosomhet kan ikke overføres til eller benyttes i sjø.

§ 32 første ledd skal lyde:

Klarering av lokalitet for stamfisk skal ikke gis dersom det er annen akvakultur på lokaliteten. Fiskeridirektoratet kan i særlige tilfeller dispensere fra denne bestemmelsen.

§ 32 annet ledd oppheves.

§ 33 fjerde ledd skal lyde:

Denne bestemmelsen gjelder ikke tillatelse til særlige formål eller tillatelse til landbasert akvakultur.

§ 34 femte ledd første punktum skal lyde:

Denne bestemmelsen gjelder ikke tillatelser til akvakultur av matfisk til forsøks-, forsknings, undervisnings- og utviklingsformål, tillatelser til akvakultur av stamfisk eller landbasert akvakultur.

Nytt § 37 femte ledd skal lyde:

Bestemmelsen gjelder ikke tillatelser til landbasert akvakultur.

II

I forskrift 17. juni 2008 nr. 822 om drift av akvakulturanlegg (akvakulturdriftsforskriften) gjøres følgende endringer:

§ 4 første ledd bokstav v skal lyde:

Settefisk: rogn og fisk som produseres med sikte på overføring til andre lokaliteter eller annen type produksjon. Fisk som er planlagt flyttet i medhold av godkjent driftsplan etter § 40 anses ikke som settefisk.

§ 55 oppheves.

III

I forskrift 22. desember 2004 nr. 1799 om tillatelse til akvakultur av andre arter enn laks, ørret og regnbueørret gjøres følgende endringer:

§ 4 fjerde ledd skal lyde:

Ved utvidelse av tillatelsens avgrensning, lokalitet eller endring av areal må innehaver søke om ny klarering.

§ 7 bokstav c skal lyde:

- c) det er gitt tillatelser som kreves etter
1. lov 19. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv.,
 2. lov 13. mars 1981 nr. 6 om vern mot forurensninger og om avfall,
 3. lov 17. april 2009 nr. 19 om havner og farvann,
 4. lov 24. november 2000 nr. 82 om vassdrag og grunnvann, og
 5. lov 19. juni 2009 nr. 97 om dyrevelferd; og

§ 7 bokstav d nr. 1 skal lyde:

1. vedtatte arealplaner etter plan- og bygningsloven,

IV

Denne forskriften trer i kraft straks.

1. juni Nr. 563 2016

Forskrift om endring i forskrift om utøvelse av fisket i sjøen

Hjemmel: Fastsatt av Fiskeridirektoratet 1. juni 2016 med hjemmel i lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av viltlevande marine ressurser (havressurslova) § 16 og forskrift 22. desember 2004 nr. 1878 om utøvelse av fisket i sjøen § 98. Kunngjort 3. juni 2016 kl. 14.15.

I

I forskrift 22. desember 2004 nr. 1878 om utøvelse av fisket i sjøen gjøres følgende endring:

§ 33h fjerde ledd (endret) skal lyde:

Fartøy med adgang til å fiske med not og som skal drive samfiske etter makrell, må tilhøre lukket gruppe.

II

Endringen trer i kraft straks.

3. juni Nr. 564 2016

Forskrift om endring i forskrift 20. juni 2003 nr. 740 om Meldingssystem for smittsomme sykdommer (MSIS-forskriften)

Hjemmel: Fastsatt ved kgl.res. 3. juni 2016 med hjemmel i lov 20. juni 2014 nr. 43 om helseregistre og behandling av helseopplysninger (helseregisterloven) § 11 første ledd, jf. annet ledd og § 13 første ledd, lov 20. juni 2008 nr. 44 om medisinsk og helsefaglig forskning (helseforskningsloven) § 2 fjerde ledd og § 25 femte ledd og lov 5. august 1994 nr. 55 om vern mot smittsomme sykdommer § 2–3 fjerde ledd. Fremmet av Helse- og omsorgsdepartementet. Kunngjort 3. juni 2016 kl. 14.15.

I

I forskrift 20. juni 2003 nr. 740 om Meldingssystem for smittsomme sykdommer (MSIS-forskriften) gjøres følgende endringer:

Ny overskrift til § 1–8a skal lyde:

(Biobank tilknyttet MSIS)

Overskrift til § 1–5 skal lyde:

(Databehandlingsansvarlig og ansvarlig for biobank)

Overskrift til § 1–6 skal lyde:

(Databehandler og ansvarshavende)

§ 1–7 annet ledd skal lyde:

MSIS kan uten samtykke inneholde opplysninger som nevnt i tredje ledd om personer som har eller har hatt tuberkulose eller personer som får forebyggende behandling mot tuberkulose, jf. forskrift om tuberkulosekontroll § 5–4.

§ 2–6 siste ledd skal lyde:

Dersom meldingsskjema er mangelfullt utfylt, skal avsenderen av skjema varsles, jf. helseregisterloven § 13 annet ledd annet punktum. Ved fortsatt mangelfull utfylling skal Fylkesmannen varsles.

§ 5–2 første ledd skal lyde:

Folkehelseinstituttet og databehandleren skal gjennom planlagte og systematiske tiltak sørge for tilfredsstillende informasjonssikkerhet med hensyn til konfidensialitet, integritet, kvalitet og tilgjengelighet ved behandling av helseopplysninger etter forskriften, jf. helseregisterloven § 21 og § 22.

§ 5–3 første ledd skal lyde:

Folkehelseinstituttet skal etablere internkontroll i samsvar med helseregisterloven § 22. De systematiske tiltakene skal tilpasses virksomhetens art, aktiviteter og størrelse i det omfang som er nødvendig for å etterleve krav gitt i eller i medhold av helseregisterloven, med særlig vekt på bestemmelser gitt i medhold av helseregisterloven § 21.

§ 5–4 annet ledd nr. 4 skal lyde:

4. rutiner virksomheten følger for å sikre overholdelse av kravene, herunder rutiner for:

- 4.1. oppfyllelse av krav om at personidentifiserende opplysninger bare behandles når dette er nødvendig for å fremme formålet med behandlingen av opplysningene, og i tråd med gjeldende bestemmelser om taushetsplikt, jf. helseregisterloven § 6 og § 17,
- 4.2. dokumentasjon og kvalitetskontroll av helseopplysningene, jf. forskriften § 1–10 og § 2–6,
- 4.3. oppfyllelse av begjæringer om informasjon og innsyn, jf. helseregisterloven § 24, samt forskriften § 6–2,
- 4.4. hvordan virksomheten oppfyller bestemmelsene om tilgang til helseregistre, jf. § 4–1, § 4–3, § 4–4 og § 4–5,

§ 6–2 skal lyde:

Registrerte har rett til informasjon om registeret og innsyn i behandling av helseopplysninger om seg selv i samsvar med helseregisterloven § 24.

Innsyn i helseopplysninger om en selv, jf. helseregisterloven § 24 annet ledd, skal fortrinnsvis gis gjennom den registrertes sist behandlende lege og helseinstitusjon. Informasjonen skal gis i en forståelig form.

§ 6–4 første ledd skal lyde:

Begjæringer om innsyn etter § 6–2 skal besvares uten ugrunnet opphold og senest innen 30 dager fra den dagen henvendelsen kom inn.

§ 7–1 skal lyde:

Opplysninger i MSIS skal oppbevares i ubegrenset tid, med mindre annet følger av denne forskriften eller helseregisterloven § 25.

Vedlegg I, kategorien «Alvorlige, systemiske sykdommer» under sykdommer i gruppe A skal lyde:

Alvorlige, systemiske sykdommer:

Aids

Alvorlig, akutt luftveissyndrom – sars

Dobbelinfeksjon med tuberkulose og hiv

Influenza forårsaket av virus med pandemisk potensial

Kopper

Middle East Respiratory Syndrome – mers

Paratyfoidfeber

Prionsykdommer

Systemisk meningokokksykdom

Systemisk pneumokokksykdom

Systemisk gruppe A streptokokksykdom

Systemisk gruppe B streptokokksykdom

Tyfoidfeber

Viraleinfeksjoner i sentralnervesystemet.

II

Endringene trer i kraft straks.

1. juni Nr. 565 2016

Forskrift om endring i forskrift om regulering av fisket etter makrell i 2016

Hjemmel: Fastsatt av Nærings- og fiskeridepartementet 1. juni 2016 med hjemmel i lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av villlevande marine ressurser (havressurslova) § 11, § 12, § 16, § 36, § 37 og § 59 og lov 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst (deltakerloven) § 12, § 20 og § 21, jf. delegeringsvedtak 11. februar 2000 nr. 99. Kunngjort 6. juni 2016 kl. 14.40.

I

I forskrift 15. desember 2015 nr. 1605 om regulering av fisket etter makrell i 2016 gjøres følgende endringer:

§ 2 første ledd skal lyde:

Uten hinder av forbudet i § 1 kan norske fartøy med adgang til å delta, fiske og lande inntil 205 694 tonn makrell i Norges territorialfarvann og økonomiske sone, fiskerisone ved Jan Mayen, fiskevernsonen ved Svalbard og i internasjonalt farvann. Av dette kvantumet avsettes 1 535 tonn til forsknings- og undervisningskvote og 1 300 tonn til agn.

§ 16 skal lyde:

§ 16. *Kvotefaktor for fartøy med adgang til å delta med garn eller snøre*

Fartøy med adgang til å delta med garn eller snøre, kan fiske og lande følgende kvanta makrell:

<i>Fartøyets hjemmelslengde</i>	<i>Kvotefaktor</i>	<i>Fartøykvote (garantert kvote) (tonn)</i>	<i>Maksimalkvote største lengde under 15 meter (tonn)</i>
0–9,99 meter	1,2714	34,66	43,33
10–10,99 meter	2,2249	60,66	75,83
11–14,99 meter	2,2249	60,66	75,83
15–21,35 meter	2,708	73,83	92,29

Kvoten til det enkelte fartøy beregnes ved å multiplisere fartøyets kvotefaktorer med en kvoteenhet. Kvoteenheten for beregning av fartøykvoten (garantert kvote) er 27,265 tonn. For fartøy med største lengde under 15 meter, er kvoteenheten for beregning av maksimalkvoten satt til 34,081 tonn.

Fartøy med adgang til å delta i fisket etter makrell med garn og snøre kan også fiske garn- og snørekvoten med not.

Fartøy med største lengde på eller over 15 meter kan fiske og lande en maksimalkvote tilsvarende fartøy under 15 meter største lengde, jf. første og annet ledd, dersom følgende vilkår er oppfylt:

- Fartøyet kan ikke fiske med not i perioden mellom 1. juni 2016 og 31. desember 2016.
- Før fartøyets første tur i fisket etter makrell, etter at ordningen har trådt i kraft, skal Fiskeridirektoratet ha mottatt påmelding på e-post til postmottak@fiskeridir.no. Påmeldingen skal inneholde navn på fartøy, registreringsnummer, kontaktinformasjon til fartøyet og informasjon om at fartøyet melder seg på maksimalkvoteregulert garn- og snørefiske etter makrell.

Ved senere salg, tildeling av adgang til å delta til erstatning for tilsvarende deltakeradgang, eller utskiftning etter deltakerforskriften § 44, § 46 og § 47, kan redskapsvalget som ble gjort etter fjerde ledd ikke endres.

Når et fartøy gis tillatelse til å fiske flere kvoter av makrell i medhold av strukturkvoteordningen, skal overførte kvoter beregnes ved bruk av samme kvoteenhet som ved beregning av mottakende fartøys grunnkvote.

§ 17 skal lyde:

§ 17. *Kvotefleksibilitet over årsskiftet på fartøynivå*

Etter at maksimal- og fartøykvoten som tildeles etter § 16 er utnyttet, kan det enkelte fartøy fiske og lande inntil 10 % av fartøykvoten (garantert kvote) i 2016. Fartøy som benytter denne adgangen vil bli belastet tilsvarende kvantum for reguleringsåret 2017. Fartøy som benyttet denne adgangen i 2015 vil bli belastet tilsvarende kvantum for reguleringsåret 2016.

II

Forskriften trer i kraft straks.

3. juni Nr. 566 2016**Forskrift om endring i forskrift om HMS-kort på bygge- og anleggsplasser**

Hjemmel: Fatsatt av Arbeids- og sosialdepartementet 3. juni 2016 med hjemmel i lov 17. juni 2005 nr. 62 om arbeidsmiljø, arbeidstid, stillingsvern mv. (arbeidsmiljøloven) § 1–4 og § 4–1. Kunngjort 6. juni 2016 kl. 14.40.

I

I forskrift 30. mars 2007 nr. 366 om HMS-kort på bygge- og anleggsplasser gjøres følgende endringer:

§ 4 annet ledd nytt annet punktum skal lyde:

HMS-kort kan bare bestilles av ansatte i, eller innehaver av, virksomheten som skal utføre arbeidet HMS-kortet er knyttet til.

§ 4 nytt tredje ledd skal lyde:

Arbeidstakere eller innehavere av enkeltpersonforetak som er omfattet av forskrift 8. mai 2012 nr. 408 om offentlig godkjenning av renholdsvirksomheter og om kjøp av renholdstjenester § 9, er unntatt fra kravet om HMS-kort etter forskriften her.

§ 5 annet ledd skal lyde:

HMS-kortet skal bæres godt synlig under opphold på bygge- og anleggsplasser, og kortet skal på oppfordring vises til Arbeidstilsynet, Petroleumstilsynet, skattemyndighetene, politiet, verneombud, virksomhet med ansvar for samordning av vernetiltak etter arbeidsmiljøloven § 2–2 og byggherre, byggherres representant og koordinator for sikkerhet, helse og arbeidsmiljø etter byggherreforskriften.

§ 5 nytt tredje ledd skal lyde:

Bestemmelsen gjelder også for arbeidstakere og innehavere av enkeltpersonforetak som er omfattet av § 4 tredje ledd.

§ 8 skal lyde:

§ 8. Kortets gyldighet, kontroll og inndragning

HMS-kortet utstedes for en periode på to år. Kortet er kun gyldig så lenge ansettelsesforholdet består.

Den som er omfattet av oppregningen i § 5 annet ledd, kan gjennom oppslag i registrene nevnt i § 3 kontrollere om registerpliktene etter § 3 er oppfylt. Dersom oppslaget gir grunn til å tro at registerpliktene ikke er oppfylt, skal det gis melding til Arbeidstilsynet eller Petroleumstilsynet, og til kortinnehaverens arbeidsgiver.

Arbeidstilsynet, Petroleumstilsynet, skattemyndighetene og politiet kan inndra HMS-kort som er ugyldige fordi gyldighetsperioden er utløpt, arbeidsforholdet eller virksomheten er opphørt, eller dersom kortet eller bruken av kortet av andre grunner er ugyldig.

Ny § 8a skal lyde:

§ 8a. Arbeidsgivers plikt til å innlevere HMS-kort

Etter utløpet av kortets gyldighetsperiode skal virksomheten straks sørge for at HMS-kortet innleveres og sendes til kortutsteder for makulering. Det samme gjelder ved opphør av arbeidsforholdet eller når virksomheten opphører.

II

Forskriften trer i kraft straks.

3. juni Nr. 567 2016

Forskrift om endring i forskrift om offentlig godkjenning av renholdsvirksomheter og om kjøp av renholdstjenester

Hjemmel: Fastsatt av Arbeids- og sosialdepartementet 3. juni 2016 med hjemmel i lov 17. juni 2005 nr. 62 om arbeidsmiljø, arbeidstid, stillingsvern mv. (arbeidsmiljøloven) § 1–4 og § 4–1. Kunngjort 6. juni 2016 kl. 14.40.

I

I forskrift 8. mai 2012 nr. 408 om offentlig godkjenning av renholdsvirksomheter og om kjøp av renholdstjenester gjøres følgende endringer:

§ 11 skal lyde:

§ 11. Kortets gyldighet, kontroll og inndragning

(1) HMS-kortet utstedes for en periode på to år. Kortet er kun gyldig så lenge ansettelsesforholdet består.

(2) Den som er omfattet av oppregningen i § 13 annet ledd, kan gjennom oppslag i registrene nevnt i § 5 tredje ledd undersøke om registerpliktene etter § 5 tredje ledd er oppfylt. Dersom oppslaget gir grunn til å tro at registerpliktene ikke er oppfylt, skal det gis melding til Arbeidstilsynet eller Petroleumstilsynet, og kortinnehaverens arbeidsgiver.

(3) Arbeidstilsynet, Petroleumstilsynet, skattemyndighetene og politiet kan inndra HMS-kort som er ugyldige fordi virksomhetens godkjenning er tilbakekalt, kortets gyldighetsperiode er utløpt, arbeidsforholdet eller virksomheten er opphørt, eller dersom kortet eller bruken av kortet av andre grunner er ugyldig. Inndratte kort skal innleveres til kortutsteder for makulering.

Ny § 11a skal lyde:

§ 11a. Arbeidsgivers plikt til å innlevere HMS-kort

Ved tilbakekall av godkjenning etter § 7 annet ledd eller § 19, ved opphør av arbeidsforholdet eller virksomheten, eller etter utløpet av kortets gyldighetsperiode, skal renholdsvirksomheten straks sørge for at HMS-kortet innleveres og sendes til kortutsteder for makulering.

§ 13 annet ledd skal lyde:

(2) HMS-kortet skal bæres godt synlig og skal på oppfordring vises til Arbeidstilsynet, skattemyndighetene, politiet, oppdragsgiver, verneombud og hovedbedrift med ansvar for samordning etter arbeidsmiljøloven § 2–2.

§ 15 nytt tredje ledd skal lyde:

(3) HMS-kort kan bare bestilles av ansatte i, eller innehaver av, virksomheten som skal utføre arbeidet HMS-kortet er knyttet til.

II

Forskriften trer i kraft straks.

3. juni Nr. 568 2016

Forskrift om endring i forskrift om sikkerhet, helse og arbeidsmiljø på bygge- eller anleggsplasser (byggherreforskriften)

Hjemmel: Fastsatt av Arbeids- og sosialdepartementet 3. juni 2016 med hjemmel i lov 17. juni 2005 nr. 62 om arbeidsmiljø, arbeidstid, stillingsvern mv. (arbeidsmiljøloven) § 1–4, § 3–1 og § 4–1. Kunngjort 6. juni 2016 kl. 14.40.

I

I forskrift 3. august 2009 nr. 1028 om sikkerhet, helse og arbeidsmiljø på bygge- eller anleggsplasser (byggherreforskriften) gjøres følgende endringer:

§ 15 første ledd annet punktum skal lyde:

Oversiktslisten skal føres elektronisk, kontrolleres daglig og inneholde følgende opplysninger

- navn og adresse på bygge- eller anleggsplassen
- navn på byggherren
- navn på arbeidsgivere eller enmannsbedrifter eller for innleide arbeidstakere navnet på innleievirksomheten
- organisasjonsnummer for registreringspliktige virksomheter
- navn og fødselsnummer eller D-nummer på alle som utfører arbeid på bygge- eller anleggsplassen. Fødselsnumre og D-numre kan erstattes med unike koder. Det skal i så fall utarbeides en oversikt over benyttede koder med tilhørende fødselsnummer eller D-nummer. Kodeoversikten anses som en del av oversiktslisten.

§ 15 annet ledd første punktum skal lyde:

Listene skal være tilgjengelige og skal på oppfordring vises til arbeidsgiveren, verneombudet, Arbeidstilsynet og skattemyndighetene.

II

Forskriften trer i kraft 1. juli 2016.

3. juni Nr. 569 2016

Forskrift om tiltak for å forebygge og begrense konsekvensene av storulykker i virksomheter der farlige kjemikalier forekommer (storulykkeforskriften)

Hjemmel: Fastsatt ved kgl.res. 3. juni 2016 med hjemmel i lov 14. juni 2002 nr. 20 om vern mot brann, eksplosjon og ulykker med farlig stoff og om brannvesenets redningsoppgaver (brann- og eksplosjonsvernloven) § 43, lov 25. juni 2010 nr. 45 om kommunal beredskapsplikt, sivile beskyttelsestiltak og Siviltforsvaret (sivilbeskyttelsesloven) § 23, lov 11. juni 1976 nr. 79 om kontroll med produkter og forbrukertjenester (produktkontrollloven) § 15, lov 17. juni 2005 nr. 62 om arbeidsmiljø, arbeidstid og stillingsvern mv. (arbeidsmiljøloven) § 3–1 og § 4–5 sjette ledd og lov 13. mars 1981 nr. 6 om vern mot forurensninger og om avfall (forurensningsloven) § 9. Fremmet av Justis- og beredskapsdepartementet.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg XX nr. 23 (direktiv 2012/18/EU). Kunngjort 6. juni 2016 kl. 14.40.

§ 1. Formål

Formålet med forskriften er å forebygge storulykker der farlige kjemikalier inngår og å begrense konsekvensene slike ulykker kan få for mennesker, miljø og materielle verdier.

§ 2. Virkeområde

Forskriften gjelder for storulykkevirksomhet som definert i § 3.

Forskriften gjelder ikke for:

- militære virksomheter, herunder anlegg eller lagre,
- radioaktive stoffer og andre kilder til ioniserende stråling,
- transport av farlige kjemikalier utenfor storulykkevirksomhet på vei, jernbane, innlands vannveier, sjøveier eller i luften og mellomlagring i tilknytning til transporten, herunder lasting, lossing og transport til eller fra andre transportmidler i dokkanlegg, kaier eller omlastingsplasser,
- transport av farlige kjemikalier i rørledninger med tilhørende pumpestasjoner utenfor storulykkevirksomhet,
- leting etter, utvinning av og bearbeiding av mineraler i gruver og steinbrudd, også ved boring,

- f) aktiviteter som foregår i sjøområder i forbindelse med undersøkelser etter, utvinning og utnyttelse av naturforekomster på havbunnen eller i dens undergrunn i indre norske farvann, norsk sjøterritorium og den del av kontinentalsokkelen som er undergitt norsk lovgivning,
- g) lagring av gass under bakken i indre norske farvann, norsk sjøterritorium eller den del av kontinentalsokkelen som er undergitt norsk lovgivning. Dette omfatter både separate lagringssteder og lagringssteder i tilknytning til utnyttning og utvinning av mineraler og hydrokarboner, og
- h) fyllplasser, herunder lagring av avfall under bakken.

Uavhengig av unntakene i bokstav e) og h) gjelder forskriften likevel for:

- a) lagring av gass under bakken på land i naturlige lag, vannførende sjikt, salthuler og nedlagte gruver,
- b) avfallsdeponier, avgangsdammer og andre anlegg for håndtering av avfall som inneholder farlige kjemikalier, og
- c) kjemiske eller termiske behandlingsprosesser som inkluderer farlige kjemikalier og lagring av farlige kjemikalier knyttet til slike behandlingsprosesser.

Forskriften gjelder ikke for Svalbard, Jan Mayen og bilandene.

§ 3. *Definisjoner*

I forskriften forstås med:

storulykkevirksomhet: ethvert privat eller offentlig foretak hvor farlige kjemikalier forekommer, og der mengden kjemikalier er lik eller større enn grenseverdiene i vedlegg I del 1 eller del 2, herunder foretak som ikke sysselsetter arbeidstaker

meldepliktig storulykkevirksomhet: virksomhet der farlige kjemikalier forekommer i mengder som er lik eller større enn mengdene angitt i vedlegg I del 1 kolonne 2 eller del 2 kolonne 2, men mindre enn de mengder som er oppført i vedlegg I del 1 kolonne 3 eller del 2 kolonne 3. Summeringsformelen i vedlegg I merknad 4 skal anvendes der dette er relevant

sikkerhetsrapportpliktig storulykkevirksomhet: virksomhet der farlige kjemikalier forekommer i mengder lik eller større enn mengdene angitt i vedlegg I del 1 kolonne 3 eller del 2 kolonne 3. Summeringsformelen i vedlegg I merknad 4 skal anvendes der dette er relevant

anlegg: en teknisk enhet i en storulykkevirksomhet, enten over eller under bakkenivå, hvor farlige kjemikalier fremstilles, anvendes, håndteres eller lagres. Dette omfatter alle former for utstyr, bygninger, rørledninger, maskineri, verktøy, private jernbanespor, havn, kaianlegg som betjener anlegget, moloer, lagerlokaler og lignende installasjoner, herunder flytende, som er nødvendige for driften

den ansvarlige: enhver fysisk eller juridisk person som eier, driver eller har råderett over storulykkevirksomheten

farlig kjemikalie: et kjemisk stoff eller en stoffblanding, inkludert råstoff, produkt, mellomprodukt, biprodukt eller restprodukt, som er omfattet av vedlegg I

storulykke: en hendelse der det inngår ett eller flere farlige kjemikalier, som oppstår i en storulykkevirksomhet og som får en ukontrollert utvikling som umiddelbart eller senere medfører en alvorlig fare for mennesker, miljø eller materielle verdier

risiko: uttrykk for kombinasjonen av sannsynligheten for og konsekvensen av en uønsket hendelse.

§ 4. *Storulykkevirksomhetens plikter*

Den ansvarlige for storulykkevirksomheten skal sørge for at virksomheten gjennom systematisk arbeid treffer alle nødvendige tiltak for å forebygge og begrense konsekvensene av storulykker for mennesker, miljø og materielle verdier. Det systematiske arbeidet skal sikre etterlevelse av forskriften og tilfredsstillende kravene i vedlegg III. Det systematiske arbeidet skal stå i forhold til storulykkerisiko, organisasjonens kompleksitet og virksomhetens aktiviteter. Arbeidet skal gjennomføres i tråd med kravene i internkontrollforskriften og rammeforskriften kapittel III jf. styringsforskriften, avhengig av hvilken forskrift som gjelder for virksomheten. Den ansvarlige for virksomheten skal sikre at virksomhetens arbeidstakere medvirker i dette arbeidet.

Den ansvarlige skal til enhver tid kunne godtgjøre og på forespørsel skriftlig dokumentere overfor tilsynsmyndighetene at virksomheten overholder kravene som er pålagt i forskriften.

§ 5. *Tilsynsmyndigheter*

Direktoratet for samfunnssikkerhet og beredskap, Arbeidstilsynet, Miljødirektoratet, Petroleumstilsynet og Næringslivets sikkerhetsorganisasjon fører tilsyn etter forskriften og kan, innen sine tilsynsområder, fatte nødvendige vedtak og fastsette vilkår for å gjennomføre forskriften.

Direktoratet for samfunnssikkerhet og beredskap har ansvar for den praktiske koordineringen av tilsyn og annen oppfølging av forskriften.

§ 6. *Melding*

Den ansvarlige for storulykkevirksomheten skal sende melding til Direktoratet for samfunnssikkerhet og beredskap. Meldingen skal inneholde følgende opplysninger:

- a) virksomhetens navn, besøksadresse, postadresse og e-postadresse,
- b) den lokale virksomhetens navn, besøksadresse, postadresse og e-postadresse, hvis forskjellig fra bokstav a,
- c) stillingsbetegnelse for personer som har ansvar for virksomhetene nevnt under bokstavene a og b,
- d) oversikt over farlige kjemikalier som forekommer eller kan forekomme i virksomheten og i hvilken tilstand de forekommer. Kjemikaliene og deres aktuelle fareklasser og farekategorier skal identifiseres. Hvert av kjemikaliene skal dokumenteres med sikkerhetsdatablad eller annen beskrivelse med tilsvarende opplysninger,
- e) mengde farlige kjemikalier,
- f) virksomhetens nåværende og planlagte aktiviteter, og
- g) detaljert beskrivelse av virksomheten og dens nærmeste omgivelser, herunder forhold som kan forårsake storulykke eller forverre konsekvensene av en slik ulykke. Beskrivelsen skal inkludere kart over området, bilder, kartreferanse og situasjonsplan som viser hvor de farlige kjemikaliene forekommer. Dersom det finnes nærliggende virksomheter, anlegg eller andre aktiviteter som kan påvirke risikoen for storulykke, skal beskrivelsen inneholde opplysninger om disse.

Meldingen skal sendes innen følgende frister:

- a) for nyetablerte virksomheter, i rimelig tid før de farlige kjemikaliene tas inn på anlegget, og
- b) for eksisterende virksomheter, i rimelig tid før en endring i mengde eller type farlige kjemikalier som medfører at virksomheten blir omfattet av forskriften.

Oppdatering av melding skal sendes inn minst hvert femte år heretter.

Den ansvarlige for virksomheten skal på anmodning fra arealplanmyndigheten gi tilstrekkelige opplysninger om risikoene forbundet med virksomheten.

§ 7. *Strategi for å forebygge og begrense storulykker*

Den ansvarlige for storulykkevirksomheten skal utarbeide et dokument som beskriver virksomhetens strategi for å forebygge og begrense storulykker. Strategien skal tilpasses virksomhetens art, risiko, størrelse og kompleksitet. Den skal beskrive virksomhetens overordnede mål og handlingsprinsipper, ledelsens rolle og ansvar samt arbeidet for systematisk og kontinuerlig å redusere storulykkerisikoen, jf. vedlegg III. Den ansvarlige skal sikre at strategien gjennomføres.

Strategien skal utarbeides innen følgende frister:

- a) for nye virksomheter, i rimelig tid før de farlige kjemikaliene tas inn på anlegget, og
- b) for virksomheter som endrer sine farlige kjemikalier eller øker sine mengder av farlige kjemikalier slik at virksomheten omfattes av forskriften, i rimelig tid før endringen skjer.

Strategidokumentet skal legges fram for tilsynsmyndighetene på forespørsel.

Den ansvarlige for virksomheten skal regelmessig gjennomgå og om nødvendig oppdatere strategien. Den skal minimum gjennomgås og oppdateres hvert femte år.

§ 8. *Dominoeffekt*

Den ansvarlige for storulykkevirksomheten skal i melding eller sikkerhetsrapport beskrive sine omgivelser slik at tilsynsmyndighetene kan identifisere virksomheter hvor det kan oppstå dominoeffekt. Virksomhet skal identifiseres som dominovirksomhet der sannsynligheten for eller konsekvensene av en storulykke vil være større på grunn av nærhet mellom virksomhetene, deres geografiske beliggenhet og deres beholdning av farlige kjemikalier.

Når fare for dominoeffekt mellom storulykkevirksomheter er identifisert, fatter Direktoratet for samfunnssikkerhet og beredskap vedtak om at de berørte virksomhetene er identifisert som dominovirksomheter.

Storulykkevirksomheter som har mottatt vedtak i henhold til andre ledd, skal utveksle relevante opplysninger slik at de kan ta hensyn til den samlede risiko for storulykke i sitt systematiske arbeid for å:

- a) forebygge og begrense konsekvensene av storulykker,
- b) samarbeide om å informere allmennheten og nærliggende virksomheter, jf. § 12, og
- c) samarbeide om å formidle tilstrekkelige opplysninger til relevante nød- og beredskapsetater og kommunen til bruk for eksterne beredskapsplaner.

§ 9. *Sikkerhetsrapport*

Den ansvarlige for sikkerhetsrapportpliktig storulykkevirksomhet skal utarbeide sikkerhetsrapport for å dokumentere at:

- a) bestemmelsene i § 4 er oppfylt,
- b) mulige scenarioer og risiko for storulykke er identifisert,
- c) nødvendige tiltak er gjennomført for å redusere sannsynligheten for at storulykker inntreffer og for å begrense konsekvensene for mennesker, miljø og materielle verdier,
- d) tilstrekkelig sikkerhet og pålitelighet er innarbeidet i planlegging, bygging, drift og vedlikehold av anlegg og infrastruktur som kan ha betydning for risikoen for storulykke,
- e) det er utarbeidet intern beredskapsplan,
- f) tilstrekkelige opplysninger er sendt relevante nød- og beredskapsetater og kommunen som grunnlag for å utforme eksterne beredskapsplaner, og

- g) arealplanmyndighetene er meddelt tilstrekkelige opplysninger for å kunne ta beslutning om plassering av nye eller utvikling av eksisterende aktiviteter nær virksomheten.

Sikkerhetsrapporten skal minst inneholde alle opplysningene angitt i § 6 første ledd, vedlegg II og vedlegg III. Den skal navngi eventuelle eksterne bidragsytere som har vært med på å utarbeide rapporten.

Sikkerhetsrapporten skal sendes Direktoratet for samfunnssikkerhet og beredskap i rimelig tid før det tas farlige kjemikalier inn på anlegget, eller type eller mengde farlige kjemikalier endres slik at virksomheten blir sikkerhetsrapportpliktig.

Sikkerhetsrapporten skal gjennomgås og om nødvendig oppdateres:

- a) minst hvert femte år,
- b) på virksomhetens initiativ, eller etter krav fra tilsynsmyndighetene dersom det er fremkommet nye opplysninger eller ny kunnskap om risiko og risikostyring, og
- c) snarest etter en storulykke eller tilløp til en storulykke.

Sikkerhetsrapporten skal sendes Direktoratet for samfunnssikkerhet og beredskap så snart den er oppdatert, og uansett hvert femte år.

§ 10. Endring av storulykkevirksomhet

Dersom en storulykkevirksomhets anlegg, lagringssted, organisasjon, prosess eller farlige kjemikaliers egenskaper, tilstand eller mengde endres på en måte som kan ha betydelig innvirkning på risiko for storulykker, skal den ansvarlige for virksomheten gjennomgå og om nødvendig oppdatere dokumentasjonen etter § 4, § 6, § 7, § 9 og vedlegg III. Dette gjelder også endringer som medfører at en meldepliktig virksomhet blir sikkerhetsrapportpliktig eller omvendt.

Den ansvarlige for virksomheten skal informere Direktoratet for samfunnssikkerhet og beredskap om endringene før de foretas.

§ 11. Beredskapsplaner

Den ansvarlige for storulykkevirksomheten skal sørge for at:

- a) det blir utarbeidet en intern beredskapsplan som beskriver de tiltakene som skal iverksettes for å begrense konsekvensene av hendelser som kan føre til en storulykke,
- b) relevante nød- og beredskapsetater og kommunen får tilstrekkelige opplysninger slik at disse kan utarbeide eksterne beredskapsplaner, og at
- c) beredskapsplanen tilpasses virksomhetens art, risiko, størrelse og kompleksitet.

Den ansvarlige for ny storulykkevirksomhet skal innfri forpliktelsene beskrevet i første ledd bokstav a og b i rimelig tid, og senest én måned før driften påbegynnes eller det gjøres endringer i type eller mengde farlige kjemikalier.

Beredskapsplanen skal inneholde opplysningene angitt i vedlegg IV. Den interne beredskapsplanen skal utarbeides i samråd med ansatte i virksomheten og annet personell som er relevant i beredskapssammenheng.

Den ansvarlige for virksomheten skal sørge for at beredskapsplanen blir:

- a) øvd og testet årlig. Alle elementer i planen skal være øvd og testet i løpet av en periode på tre år, og
- b) gjennomgått årlig og oppdatert ved endringer som har betydning for beredskapen, og uansett oppdatert minimum hvert tredje år. Ved gjennomgangen skal det tas hensyn til relevante endringer i virksomheten eller i berørt beredskapsetat, ny teknisk kunnskap og ny kunnskap om tiltak som må treffes i tilfelle av storulykker.

Den ansvarlige for virksomheten skal umiddelbart iverksette den interne beredskapsplanen dersom det oppstår en storulykke eller en ukontrollert hendelse som med rimelighet kan forventes å føre til en storulykke.

§ 12. Informasjon til allmennheten om sikkerhetstiltak

Den ansvarlige for storulykkevirksomheten skal sikre at de opplysningene som er angitt i vedlegg V til enhver tid er oppdaterte og tilgjengelige for allmennheten, også elektronisk.

Den ansvarlige for en sikkerhetsrapportpliktig virksomhet skal i tillegg:

- a) regelmessig informere alle personer som kan bli berørt av en storulykke. Informasjonen skal gi tydelige og forståelige opplysninger om sikkerhetstiltak og hensiktsmessig atferd i tilfelle av en storulykke. Informasjonen skal gis uoppfordret og i best egnet form, og skal minst inneholde det som er angitt i vedlegg V. Informasjonen skal også gis til alle nærliggende virksomheter, de ansvarlige for alle nærliggende bygninger og områder med offentlig ferdsel, herunder barnehager, skoler og sykehus. Det skal sikres at informasjonen gjennomgås periodevis og oppdateres om nødvendig. Informasjonen skal gis minst én gang hvert femte år.
- b) på forespørsel, gjøre sikkerhetsrapporten tilgjengelig for allmennheten. Dette gjelder ikke for informasjon i sikkerhetsrapporten:
 1. som det er påkrevd å hemmeligholde fordi offentlighet vil lette gjennomføringen av straffbare handlinger, utsette enkeltpersoner for fare eller lette gjennomføring av handlinger som kan skade deler av miljøet som er særlig utsatt eller som er truet av utryddelse
 2. som angår tekniske innretninger og fremgangsmåter, samt drifts- eller forretningsforhold som det vil være av konkurransemessig betydning å hemmeligholde.

Dersom sikkerhetsrapporten inneholder informasjon som kan unntas i henhold til andre ledd bokstav b, skal den øvrige informasjonen gjøres tilgjengelig i en endret sikkerhetsrapport. En slik endret sikkerhetsrapport skal sendes Direktoratet for samfunnssikkerhet og beredskap.

§ 13. Opplysninger som storulykkevirksomheten skal fremlegge for tilsynsmyndighetene etter en storulykke

Den ansvarlige for storulykkevirksomheten skal så snart som praktisk mulig etter at en storulykke har inntruffet, underrette tilsynsmyndighetene. Den ansvarlige skal også underrette tilsynsmyndighetene om ulykkeshendelser og tilløp til ulykkeshendelser som under ubetydelig endrede omstendigheter kunne ha ført til storulykke. Underretningen skal skje i overensstemmelse med de krav som er stilt av de enkelte tilsynsmyndigheter.

Den ansvarlige skal, så snart som mulig etter at underretning om storulykken er gitt, gi supplerende informasjon til tilsynsmyndighetene om:

- omstendighetene ved ulykken,
- farlige kjemikalier som er involvert,
- opplysninger om ulykkens konsekvenser for mennesker, miljø og materielle verdier, og om
- beredskapstiltak som er iverksatt.

Den ansvarlige for virksomheten skal snarest mulig etter en storulykke utarbeide en rapport til tilsynsmyndighetene som beskriver:

- direkte og bakenforliggende årsaker til storulykken,
- tiltak som er iverksatt for å redusere konsekvensene av ulykken på kort og lang sikt, og
- tiltak som er iverksatt for å unngå at en slik ulykke oppstår igjen.

Dersom videre undersøkelser avdekker forhold som endrer opplysninger og konklusjoner i rapporten, plikter den ansvarlige for virksomheten å oppdatere rapporten.

§ 14. Pålegg og tvangsmulkt

Dersom en storulykkevirksomhet ikke leverer melding etter § 6 eller sikkerhetsrapport etter § 9 eller opplysningene eller dokumentasjonen er mangelfull, kan Direktoratet for samfunnssikkerhet og beredskap gi pålegg og ilegge tvangsmulkt dersom virksomheten ikke etterkommer pålegget.

§ 15. Ikrafttredelse og overgangsbestemmelser

Forskriften trer i kraft 1. juli 2016. Fra samme tidspunkt oppheves forskrift 17. juni 2005 nr. 672.

Fristen for å møte nye krav i forskriften er 1. juni 2017 for alle virksomheter som har vært underlagt forskrift 17. juni 2005 nr. 672.

Virksomheter som ved ikrafttredelsen av forskriften blir storulykkevirksomhet, skal innen 1. juni 2017:

- levere melding etter § 6 eller sikkerhetsrapport etter § 9 til Direktoratet for samfunnssikkerhet og beredskap,
- utarbeide strategi etter § 7, og
- utarbeide intern beredskapsplan etter § 11.

Vedlegg I

Farlige kjemikalier

Farlige kjemikalier omfattet av fareklasser og tilhørende farekategorier oppført i del 1 kolonne 1 er underlagt mengdegrensene fastsatt i kolonne 2 og 3. Dersom et farlig kjemikalie er omfattet av del 1 og også er oppført i del 2, gjelder mengdegrensene fastsatt i del 2 kolonne 2 og 3.

Merknader til vedlegg I gir viktig informasjon og er en del av forskriftsbestemmelsen. Merknad 1–6 er generelle merknader, øvrige merknader knytter seg til særskilte punkter i vedleggets Del 1 og Del 2.

Mengdegrensene i kolonne 2 og 3 skal baseres på tankens eller beholderens volum omregnet i tonn.

Unntatt fra dette er flytende gasser hvor beregning av mengde baseres på tankens eller beholderens spesifiserte fyllingsgrad. For LPG og LNG skal det legges til grunn at 50 tonn er innholdet i en tank på 120 m³, uavhengig av fyllingsgrad, tetthet og tankens spesifikasjon. For LPG skal det legges til grunn at 200 tonn er innholdet i en tank på 470 m³, og for LNG at 200 tonn er innholdet i en tank på 495 m³.

Del 1. Klasser og tilhørende kategorier av farlige kjemikalier

Denne del omfatter alle farlige kjemikalier som faller inn under fareklasser og tilhørende farekategorier oppført i kolonne 1:

<i>Kolonne 1</i>	<i>Kolonne 2</i>	<i>Kolonne 3</i>
<i>Fareklasser og tilhørende farekategorier i samsvar med forskrift 16. juni 2012 nr. 622 om klassifisering, merking og emballering av stoffer og stoffblandinger (CLP)</i>	<i>Mengdegrense (i tonn) for</i>	<i>Mengdegrense (i tonn) for</i>
	<i>Meldepliktig virksomhet, jf. § 6</i>	<i>Sikkerhetsrapportpliktig virksomhet, jf. § 9</i>
AVSNITT H – HELSEFARER		
H1 AKUTT GIFTIGHET kategori 1, alle eksponeringsveier	5	20
H2 AKUTT GIFTIGHET – Kategori 2, alle eksponeringsveier	50	200

<i>Kolonne 1</i>	<i>Kolonne 2</i>	<i>Kolonne 3</i>
<i>Fareklasser og tilhørende farekategorier i samsvar med forskrift 16. juni 2012 nr. 622 om klassifisering, merking og emballering av stoffer og stoffblandinger (CLP)</i>	<i>Mengdegrense (i tonn) for</i>	
	<i>Meldepliktig virksomhet, jf. § 6</i>	<i>Sikkerhetsrapportpliktig virksomhet, jf. § 9</i>
– Kategori 3, eksponering ved innånding – se merknad 7		
H3 STOT (Specific Target Organ Toxicity), GIFTVIRKNING PÅ BESTEMTE ORGANER – ENKELTEKSPONERING STOT SE kategori 1	50	200
<i>Avsnitt P – FYSISKE FARER</i>		
P1a EKSPLOSIVE VARER (se merknad 8)	10	50
– Ustabile eksplosive varer eller		
– Eksplosive varer, faregruppe 1.1, 1.2, 1.3, 1.5 eller 1.6 eller		
– Stoffer, stoffblandinger eller artikler som inneholder slike, som har eksplosive egenskaper i henhold til framgangsmåte A.14 i forordning (EF) nr. 440/2008 (se merknad 9), og som ikke hører inn under fareklassene		
Organiske peroksider eller Selvreaktive stoffer og stoffblandinger		
P1b EKSPLOSIVE VARER (se merknad 8)	50	200
Eksplosive varer, faregruppe 1.4 (se merknad 10)		
P2 BRANNFARLIGE GASSER	10	50
Brannfarlige gasser, kategori 1 eller 2		
P3a BRANNFARLIGE AEROSOLER (se merknad 11.1)	150 (<i>netto</i>)	500 (<i>netto</i>)
Brannfarlige aerosoler kategori 1 eller 2, omfatter brannfarlige gasser i kategori 1 eller 2 eller brannfarlige væsker i kategori 1		
P3b BRANNFARLIGE AEROSOLER (se merknad 11.1)	5 000 (<i>netto</i>)	50 000 (<i>netto</i>)
Brannfarlige aerosoler kategori 1 eller 2, omfatter verken brannfarlige gasser i kategori 1 eller 2 eller brannfarlige væsker i kategori 1 (se merknad 11.2)		
P4 OKSIDERENDE GASSER	50	200
Oksiderende gasser, kategori 1		
P5a BRANNFARLIGE VÆSKER	10	50
– Brannfarlige væsker, kategori 1, eller		
– Brannfarlige væsker, kategori 2 eller 3, som oppbevares ved en temperatur over sitt kokepunkt, eller		
– Andre væsker med flammepunkt ≤ 60 °C som oppbevares ved en temperatur over sitt kokepunkt (se merknad 12)		
P5b BRANNFARLIGE VÆSKER	50	200
– Brannfarlige væsker, kategori 2 eller 3, der det ved særskilte prosessforhold som f.eks. høyt trykk og høy temperatur kan oppstå fare for storulykker, eller		
– Andre væsker med flammepunkt ≤ 60 °C, der det ved særskilte prosessforhold som f.eks. høyt trykk og høy temperatur kan oppstå fare for storulykker (se merknad 12)		
P5c BRANNFARLIGE VÆSKER	5 000	50 000
Brannfarlige væsker, kategori 2 eller 3, som ikke omfattes av P5a og P5b		
P6a SELVREAKTIVE STOFFER OG STOFFBLANDINGER og ORGANISKE PEROKSIDER	10	50

<i>Kolonne 1</i>	<i>Kolonne 2</i>	<i>Kolonne 3</i>
<i>Fareklasser og tilhørende farekategorier i samsvar med forskrift 16. juni 2012 nr. 622 om klassifisering, merking og emballering av stoffer og stoffblandinger (CLP)</i>	<i>Mengdegrense (i tonn) for</i>	
	<i>Meldepliktig virksomhet, jf. § 6</i>	<i>Sikkerhetsrapportpliktig virksomhet, jf. § 9</i>
Selvreaktive stoffer og stoffblandinger, type A eller B, eller organiske peroksid, type A eller B P6b SELVREAKTIVE STOFFER OG STOFFBLANDINGER og ORGANISKE PEROKSIDER	50	200
Selvreaktive stoffer og stoffblandinger, type C, D, E eller F, eller organiske peroksid, type C, D, E eller F P7 PYROFORE VÆSKER OG FASTE STOFFER Pyrofore væsker, kategori 1 Pyrofore faste stoffer, kategori 1	50	200
P8 OKSIDERENDE VÆSKER OG FASTE STOFFER Oksiderende væsker, kategori 1, 2 eller 3, eller Oksiderende faste stoffer, kategori 1, 2 eller 3	50	200
<i>Avsnitt E – MILJØFARE</i>		
E1 Farlig for vannmiljøet i Akutt 1 kategori 1 eller Kronisk kategori 1	100	200
E2 Farlig for vannmiljøet i Kronisk kategori 2	200	500
<i>Avsnitt O – ANDRE FARE</i>		
O1 Stoffer eller stoffblandinger med faresetning EUH014	100	500
O2 Stoffer og stoffblandinger som ved kontakt med vann utvikler brannfarlige gasser, kategori 1	100	500
O3 Stoffer eller stoffblandinger med faresetning EUH029	50	200

Del 2. Spesifiserte farlige kjemikalier

Denne del omfatter navngitte farlige kjemikalier oppført i kolonne 1:

<i>Kolonne 1</i>	<i>Kolonne 2</i>	<i>Kolonne 3</i>
<i>Farlige kjemikalier</i>	<i>Mengdegrense (i tonn) for</i>	
<i>CAS-nummer¹</i>	<i>Meldepliktig virksomhet, jf. § 6</i>	<i>Sikkerhetsrapportpliktig virksomhet, jf. § 9</i>
1. Ammoniumnitrat (se merknad 13)	5 000	10 000
2. Ammoniumnitrat (se merknad 14)	1 250	5 000
3. Ammoniumnitrat (se merknad 15)	350	2 500
4. Ammoniumnitrat (se merknad 16)	10	50
5. Kaliumnitrat (se merknad 17)	5 000	10 000
6. Kaliumnitrat (se merknad 18)	1 250	5 000
7. Arsenpentoksid, arsen(V)-syre og/eller -salter	1	2
8. Arsentrioksid, arsen(III)-syrling og/eller -salter		0,1
9. Brom	20	100
10. Klor	10	25

<i>Farlige kjemikalier</i>	<i>Kolonne 1 CAS-nummer¹</i>	<i>Kolonne 2 Mengdegrense (i tonn) for Meldepliktig virksomhet, jf. § 6</i>	<i>Kolonne 3 Sikkerhetsrapport- pliktig virksomhet, jf. § 9</i>
11. Nikkelforbindelser i pulverform som kan innåndes: nikkemonoksid, nikkeldioksid, nikkelsulfid, trinikkeldisulfid, dinikkeltrioksid	–		1
12. Etylenimin	151–56–4	10	20
13. Fluor	7782–41–4	10	20
14. Formaldehyd (konsentrasjon >90 %)	50–00–0	5	50
15. Hydrogen	1333–74–0	5	50
16. Hydrogenklorid (flytende gass, vannfri)	7647–01–0	25	250
17. Blyalkyler	–	5	50
18. Brannfarlige flytende gasser, kategori 1 eller 2 (herunder LPG og LNG) og naturgass (se merknad 19)	–	50	200
19. Acetylen	74–86–2	5	50
20. Etylenoksid	75–21–8	5	50
21. Propylenoksid	75–56–9	5	50
22. Metanol	67–56–1	500	5 000
23. 4,4'-metylenbis(2-kloranilin) og/eller dets salter i pulverform	101–14–4		0,01
24. Metylisocyanat	624–83–9		0,15
25. Oksygen	7782–44–7	200	2 000
26. 2,4-toluendiisocyanat	584–84–9	10	100
2,6-toluendiisocyanat	91–08–7		
27. Karbonyldiklorid (fosgen)	75–44–5	0,3	0,75
28. Arsentrihydrid (arsin)	7784–42–1	0,2	1
29. Fosfortrihydrid (fosfin)	7803–51–2	0,2	1
30. Svoveldiklorid	10545–99–0		1
31. Svoveltrioksid	7446–11–9	15	75
32. Polyklordibenzofuran og polyklordibenzodioksin (herunder TCDD), beregnet i TCDD-ekvivalenter (se merknad 20)	–		0,001
33. Følgende kreftframkallende stoffer eller stoffblandinger som inneholder følgende kreftframkallende stoffer i konsentrasjoner over 5 vektprosent: 4-aminobifenyl og/eller dets salter, benzotriklorid, benzidin og/eller dets salter, bis(klormetyl)eter, klormetylmetyleter, 1,2-dibrometan, dietylsulfat, dimetylsulfat, dimetylkarbamoylklorid, 1,2-dibrom-3-klorpropan,	–	0,5	2

<i>Farlige kjemikalier</i>	<i>Kolonne 1</i>	<i>Kolonne 2</i>	<i>Kolonne 3</i>
	<i>CAS-nummer¹</i>	<i>Mengdegrense (i tonn) for Meldepliktig virksomhet, jf. § 6</i>	<i>Sikkerhetsrapport- pliktig virksomhet, jf. § 9</i>
1,2-dimetylhydrazin, dimetylnitrosamin, heksametylfosforsyretriami d, hydrazin, 2-naftylamin og/eller dets salter, 4- nitrobifenyl og 1,3- propansulton.	–	2 500	25 000
34. Petroleumsprodukter og alternative brensler a) bensiner og naftaer, b) parafiner (herunder jetdrivstoff), c) gassoljer (herunder dieseloljer, lette fyringsoljer og gassoljeblandinger) d) tunge fyringsoljer e) avfall av oljer og flytende brensel, som nevnt i avfallsforskriften kapittel 11 vedlegg 1 hovedkategori 13, herunder spillolje f) alternative brensler inkludert flytende avfallsbaserte brensler som tjener samme formål og har tilsvarende egenskaper når det gjelder brennbarhet og miljøfare som produktene nevnt i bokstav a–d.	7664–41–7	50	200
35. Ammoniakk, vannfri	7637–07–2	5	20
36. Bortrifluorid	7783–06–4	5	20
37. Hydrogensulfid	110–89–4	50	200
38. Piperidin	3030–47–5	50	200
39. Bis(2- dimetylaminoetyl)(metyl)a min	5397–31–9	50	200
40. 3-(2- etylheksyloksy)propylamin	200	500	
41. Blandinger* av natriumhypokloritt klassifisert som farlig for vannmiljøet, akutt kategori 1 [H400], som inneholder mindre enn 5 % aktivt klor og som ikke er klassifisert under noen av de andre farekategoriene i del 1 i vedlegg I.	107–10–8	500	2 000
42. Propylamin (se merknad 21)	1663–39–4	200	500
43. Tertbutylakrylat (se merknad 21)	16529–56–9	500	2 000
44. 2-metyl-3-butennitril (se merknad 21)			

Farlige kjemikalier	Kolonne 1	Kolonne 2	Kolonne 3
	CAS-nummer ¹	Mengdegrense (i tonn) for Meldepliktig virksomhet, jf. § 6	Sikkerhetsrapport- pliktig virksomhet, jf. § 9
45. Tetrahydro-3,5-dimetyl- 1,3,5-tiadiazin-2-tion (Dazomet) (se merknad 21)	533-74-4	100	200
46. Metylakrylat (se merknad 21)	96-33-3	500	2 000
47. 3-metylpyridin (se merknad 21)	108-99-6	500	2 000
48. 1-brom-3-klorpropan (se merknad 21)	109-70-6	500	2 000

¹ CAS-nummeret er angitt til orientering.

* Forutsatt at stoffblandingen, dersom natriumhypokloritt ikke er til stede, ikke ville bli klassifisert som farlig for vannmiljøet, akutt kategori 1 [H400].

Merknader til vedlegg I

- Kjemikalier og stoffblandinger er klassifisert i samsvar med forskrift 16. juni 2012 nr 622 om klassifisering, merking og emballering av stoffer og stoffblandinger (CLP).
- Stoffblandinger skal behandles på samme måte som rene stoffer forutsatt at de er innenfor konsentrasjonsgrensene fastsatt i henhold til deres egenskaper i henhold til forskrift om klassifisering, merking og emballering av stoffer og stoffblandinger (CLP) eller dens siste tilpasning til den tekniske utvikling, med mindre en prosentvis sammensetning eller andre beskrivelser er særskilt oppgitt.
- Mengdegrensene oppført ovenfor skal forstås som mengdegrenser per virksomhet.

Mengdene som skal tas i betraktning ved anvendelsen av de relevante paragrafer, er de maksimumsmengder som forekommer eller kan forekomme på et hvilket som helst tidspunkt. Farlige kjemikalier som forekommer i en virksomhet bare i mengder tilsvarende eller mindre enn 2 % av den relevante mengdegrense, skal ikke tas i betraktning ved beregningen av samlet tilstedeværende mengde dersom de er plassert på en slik måte innenfor virksomheten at de ikke kan utløse en storulykke andre steder på virksomhetens område.

- Følgende regler om summering av farlige kjemikalier eller grupper av farlige kjemikalier får anvendelse der de har relevans:

Dersom det ved en virksomhet ikke finnes ett enkelt kjemikalie i en mengde større enn eller lik de relevante mengdegrensene, gjelder følgende beregningsmåte for å avgjøre om virksomheten omfattes av de relevante kravene i forskriften.

Forskriften gjelder for sikkerhetsrapportpliktige virksomheter dersom summen av

$$q_1 / Q_{U1} + q_2 / Q_{U2} + q_3 / Q_{U3} + q_4 / Q_{U4} + q_5 / Q_{U5} + \dots \text{ er større enn eller lik } 1,$$

der q_x = den tilstedeværende mengden av farlig kjemikalie x (eller fareklasse av farlige kjemikalier) som faller inn under del 1 eller 2 i dette vedlegg,

og Q_{UX} = den relevante mengdegrensen for farlig kjemikalie eller fareklasse x fra kolonne 3 i del 1 eller fra kolonne 3 i del 2 i dette vedlegg.

Forskriften gjelder for meldepliktige virksomheter dersom summen av

$$q_1 / Q_{L1} + q_2 / Q_{L2} + q_3 / Q_{L3} + q_4 / Q_{L4} + q_5 / Q_{L5} + \dots \text{ er større enn eller lik } 1,$$

der q_x = den tilstedeværende mengden av farlig kjemikalie x (eller fareklasse av farlige kjemikalier) som faller inn under del 1 eller 2 i dette vedlegg,

og Q_{LX} = den relevante mengdegrensen for farlig kjemikalie eller fareklasse x fra kolonne 2 i del 1 eller fra kolonne 2 i del 2 i dette vedlegg.

Denne regelen skal brukes for å vurdere helsefare, fysisk fare og miljøfare. Den må derfor anvendes tre ganger:

- til summering av farlige kjemikalier nevnt i del 2 og klassifisert som akutt giftige, kategori 1, 2 eller 3 (ved innånding) eller STOT SE kategori 1, sammen med farlige kjemikalier som faller inn under avsnitt H, nr. H1–H3 i del 1,
- til summering av farlige kjemikalier nevnt i del 2 og klassifisert som eksplosive, brannfarlige gasser, brannfarlige aerosoler, oksiderende gasser, brannfarlige væsker, selvreaktive kjemikalier og stoffblandinger, organiske peroksid, pyrofore væsker og faste stoffer, oksiderende væsker og faste stoffer, sammen med farlige kjemikalier som faller inn under avsnitt P, nr. P1–P8 i del 1, og
- til summering av farlige stoffer nevnt i del 2 og klassifisert som farlige for vannmiljøet, akutt kategori 1, kronisk kategori 1 eller kronisk kategori 2, sammen med farlige kjemikalier som faller inn under avsnitt E, nr. E1 og E2 i del 1.

De relevante bestemmelsene i forskriften får anvendelse dersom en av summene oppnådd ved bokstav a), b) eller c) er større enn eller lik 1.

5. Dersom det i en virksomhet forekommer, eller kan forekomme, farlige kjemikalier som ikke omfattes av forskrift om klassifisering, merking og emballering av stoffer og stoffblandinger (CLP), herunder avfall, og det er en mulighet for at disse kjemikaliene kan forårsake storulykker på grunn av særskilte forhold i virksomheten, skal disse kjemikaliene foreløpig klassifiseres i den mest analoge kategorien eller som det mest analoge navngitte farlige kjemikaliene som omfattes av denne forskrift.
6. For farlige kjemikalier med egenskaper som innebærer klassifisering i mer enn én kategori, skal kategorien med lavest mengdegrense benyttes. Ved anvendelsen av regelen i merknad 4 skal imidlertid den laveste mengdegrensen for hver gruppe av kategorier i merknad 4a), 4b) og 4c) for den aktuelle klassifiseringen benyttes.
7. Farlige kjemikalier som inngår i fareklassen Akutt giftighet, kategori 3, gjennom munnen (H 301) skal falle inn under nr. H2 AKUTT GIFTIGHET i de tilfeller der de ikke kan klassifiseres verken ut fra akutt giftighet ved innånding eller akutt giftighet ved hudkontakt, eksempelvis fordi det mangler entydige data om giftighet ved innånding eller hudkontakt.
8. Farekategori eksplosive varer omfatter eksplosive produkter (se avsnitt 2.1 i vedlegg I til forskrift om klassifisering, merking og emballering av stoffer og stoffblandinger (CLP) Dersom mengden av det eksplosive stoffet eller den eksplosive stoffblandingen som inngår i produktet er kjent, skal det tas hensyn til denne mengden for denne forskriftens formål. Dersom mengden av det eksplosive stoffet eller den eksplosive stoffblandingen som inngår i produktet, ikke er kjent, skal hele produktet anses som eksplosiv vare for denne forskriftens formål.
9. Det er bare nødvendig å teste stoffers og stoffblandingers eksplosive egenskaper dersom framgangsmåten ved kartlegging i henhold til tillegg 6, del 3 i FN's anbefalinger for transport av farlig gods: forsøkshåndbøker og kriterier¹ viser at stoffet eller stoffblandingen kan ha eksplosive egenskaper.
10. Dersom eksplosive varer i faregruppe 1.4 pakkes ut eller ompakkes, skal de klassifiseres i nr. P1a dersom det ikke kan vises at faren fortsatt tilsvarer faregruppe 1.4 i henhold til forskrift om klassifisering, merking og emballering av stoffer og stoffblandinger (CLP).
- 11.1. Brannfarlige aerosoler klassifiseres i samsvar med forskrift 1. mars 1996 nr. 229 om aerosolbeholdere.² «Ekstremt brannfarlige» og «brannfarlige» aerosoler i henhold til direktiv 75/324/EØF tilsvarer brannfarlige aerosoler i kategori 1 og 2 i forskrift om klassifisering, merking og emballering av stoffer og stoffblandinger (CLP).
- 11.2 For å kunne benytte denne må det dokumenteres at aerosolbeholderen ikke inneholder brannfarlige gasser i kategori 1 eller 2 eller brannfarlige væsker i kategori 1.
12. I henhold til nr. 2.6.4.5 i vedlegg I til forskrift 16. juni 2012 nr. 622 om klassifisering, merking og emballering av stoffer og stoffblandinger (CLP) behøver væsker med et flammepunkt over 35 °C ikke å klassifiseres i kategori 3 dersom det er oppnådd negative resultater i L.2-forsøket med vedvarende forbrenning, beskrevet i del III, avsnitt 32 i FN's forsøkshåndbøker og kriterier. Dette gjelder imidlertid ikke ved endrede forhold slik som høy temperatur eller høyt trykk, og slike væsker inngår derfor i denne.
13. Ammoniumnitrat (5 000/10 000): gjødsel som er i stand til selvoppholdende nedbryting.

Dette gjelder blandet/sammensatt gjødsel basert på ammoniumnitrat (blandet/sammensatt gjødsel inneholder ammoniumnitrat med fosfat og/eller kalium) som er i stand til selvoppholdende nedbryting i henhold til FN's trau-test (FN's forsøkshåndbøker og kriterier, del III punkt 38.2), og der nitrogeninnholdet som følge av ammoniumnitrat er

 - mellom 15,75³ og 24,5⁴ vektprosent, og et samlet innhold stoffer som kan forbrennes/organiske stoffer som enten ikke overstiger 0,4 %, eller som oppfyller kravene i vedlegg III–2 til europaparlaments- og rådsdirektiv (EF) nr. 2003/2003 av 13. oktober 2003 om gjødsel,⁵
 - 15,75 vektprosent eller mindre, og ingen begrensning av brannfarlige materialer.
14. Ammoniumnitrat (1 250/5 000): gjødselkvalitet

Dette gjelder for enkel ammoniumnitratbasert gjødsel og ammoniumnitratbasert blandet/sammensatt gjødsel som oppfyller kravene i forskrift 4. juli 2003 nr. 1063 om handel med gjødsel og kalkingsmidler og der nitrogeninnholdet som følge av ammoniumnitrat er

 - høyere enn 24,5 vektprosent, bortsett fra blandinger av enkel ammoniumnitratbasert gjødsel med dolomitt, kalkstein og/eller kalsiumkarbonat med en renhet på minst 90 %,
 - høyere enn 15,75 vektprosent for blandinger av ammoniumnitrat og ammoniumsulfat,
 - høyere enn 28⁶ vektprosent for blandinger av enkel ammoniumnitratbasert gjødsel med dolomitt, kalkstein og/eller kalsiumkarbonat med en renhet på minst 90 %.
15. Ammoniumnitrat (350/2 500): teknisk kvalitet

Dette gjelder ammoniumnitrat og blandinger av ammoniumnitrat der innholdet av nitrogen som følge av ammoniumnitrat er

 - mellom 24,5 og 28 vektprosent, og der innholdet av brennbare stoffer ikke overstiger 0,4 %,
 - over 28 vektprosent, og der innholdet av brennbare stoffer ikke overstiger 0,2 %.

Det gjelder også vannholdige ammoniumnitratløsninger der konsentrasjonen av ammoniumnitrat utgjør mer enn 80 vektprosent.

16. Ammoniumnitrat (10/50): materiale som ikke oppfyller spesifikasjonene (vrak-vare) og gjødsel som ikke oppfyller kravene i detonasjonstesten.

Dette gjelder

- materiale som er vraket under produksjonsprosessen og som ikke oppfyller kravene i merknad 14 og 15
- ammoniumnitrat og blandinger av ammoniumnitrat, enkel ammoniumnitratbasert gjødsel og ammoniumnitratbasert blandet/sammensatt gjødsel som er eller har blitt returnert:
 - fra sluttbrukeren til en produsent, fordi de ikke lenger oppfyller kravene i merknad 14 og 15, eller
 - til et anlegg for midlertidig lagring eller bearbeiding for å omarbeides, resirkuleres eller behandles for sikker bruk, fordi de ikke lenger oppfyller kravene i merknad 14 og 15.
- gjødsel nevnt i første strekpunkt i merknad 13 og i merknad 14 til dette vedlegg som ikke oppfyller kravene i vedlegg III–2 til forskrift 4. juli 2003 nr. 1063 om handel med gjødsel og kalkingsmidler.

17. Kaliumnitrat (5 000/10 000)

Dette gjelder kompositt kaliumnitratbasert gjødsel (i pellets- eller granulatform) som har de samme farlige egenskaper som rent kaliumnitrat.

18. Kaliumnitrat (1 250/5 000)

Dette gjelder kompositt kaliumnitratbasert gjødsel (i krystallform) som har de samme farlige egenskaper som rent kaliumnitrat.

19. Oppgradert biogass

Klassifiseres under nr. 18 i del 2 av vedlegg I dersom den er bearbeidet i samsvar med gjeldende standarder for rensed og oppgradert biogass som sikrer en kvalitet som er likeverdig med kvaliteten på naturgass, herunder når det gjelder metaninnhold, og inneholder maksimalt 1 % oksygen.

20. Polyklordibenzofuraner og polyklordibenzodioksiner

Mengdene av polyklordibenzofuraner og polyklordibenzodioksiner beregnes ved hjelp av følgende vektfaktorer:

<i>WHO 2005 TEF</i>			
2,3,7,8-TCDD	1	2,3,7,8-TCDF	0,1
1,2,3,7,8-PeCDD	1	2,3,4,7,8-PeCDF	0,3
		1,2,3,7,8-PeCDF	0,03
1,2,3,4,7,8-HxCDD	0,1		
1,2,3,6,7,8-HxCDD	0,1	1,2,3,4,7,8-HxCDF	0,1
1,2,3,7,8,9-HxCDD	0,1	1,2,3,7,8,9-HxCDF	0,1
		1,2,3,6,7,8-HxCDF	0,1
1,2,3,4,6,7,8-HpCDD	0,01	2,3,4,6,7,8-HxCDF	0,1
OCDD	0,0003	1,2,3,4,6,7,8-HpCDF	0,01
		1,2,3,4,7,8,9-HpCDF	0,01
		OCDF	0,0003

(T = tetra, Pe = penta, Hx = hekso, Hp = hepta, O = okta)

Referanse: Van den Berg et al: The 2005 World Health Organisation Re-evaluation of Human and Mammalian Toxic Equivalency Factors for Dioxins and Dioxin-like Compounds

21. Dersom dette farlige kjemikalie faller inn under kategori P5a Brannfarlige væsker eller P5b Brannfarlige væsker benyttes forskriftens laveste mengdegrense.

- 1 Nærmere opplysninger om når testing ikke er nødvendig finnes i beskrivelsen av framgangsmåte A.14, se kommisjonsforordning (EF) nr. 440/2008 av 30. mai 2008 om fastsettelse av forsøksmetoder i henhold til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1907/2006 om registrering, vurdering og godkjenning av samt begrensninger for kjemikalier (REACH) (EUT L 142 av 31.5.2008, s. 1).
- 2 EFT L 147 av 9.6.1975, s. 40.
- 3 15,75 vektprosent nitrogen som følge av ammoniumnitrat tilsvarer 45 % ammoniumnitrat.
- 4 24,5 vektprosent nitrogen som følge av ammoniumnitrat tilsvarer 70 % ammoniumnitrat.
- 5 EUT L 304 av 21.11.2003, s. 1.
- 6 28 vektprosent nitrogen som følge av ammoniumnitrat tilsvarer 80 % ammoniumnitrat.

Vedlegg II

Minstekrav til opplysninger i sikkerhetsrapporten omhandlet i § 9

Sikkerhetsrapporten skal beskrive følgende:

1. Styringssystem

Virksomhetens systematiske arbeid for å forebygge storulykker og begrense mulige konsekvenser av slike ulykker. Opplysningene skal minst omfatte punktene angitt i vedlegg III.

2. Virksomheten og omgivelsene

2.1 Virksomheten, dens beliggenhet og omgivelser, med blant annet kart over området, bilder, kartreferanse og situasjonsplan som viser hvor de farlige kjemikaliene forekommer, samt meteorologiske, geologiske og hydrografiske data og om nødvendig, virksomhetens historikk.

2.2 Anlegg og aktiviteter i virksomheten som kan utgjøre en risiko for storulykker.

- 2.3 Nabovirksomheter, områder og aktiviteter som antas å kunne bidra til en storulykke.
- 2.4 Nabovirksomheter, områder og aktiviteter utenfor virksomheten som antas å kunne bli berørt av en storulykke.
- 2.5 Informasjon til berørte i henhold til vedlegg V, og opplysninger om hvordan informasjonen er distribuert.

3. Anlegget

- 3.1 Aktiviteter, prosesser, driftsmetoder og produksjonsformer i de deler av virksomheten som kan ha betydning for storulykkerisikoen.
- 3.2 De farlige kjemikaliene som kan forårsake eller øke storulykkerisikoen. Hvert av kjemikaliene skal dokumenteres med sikkerhetsdatablad eller annen beskrivelse med tilsvarende opplysninger. Beskrivelsen skal:
 - 3.2.1 identifisere de farlige kjemikaliene med kjemisk navn, CAS-nummer og navn i IUPAC-nomenklaturen. Eksplosive varer kan alternativt identifiseres med UN-nummer med farekode,
 - 3.2.2 angi den største mengde av farlige kjemikalier som kan forekomme, og
 - 3.2.3 beskrive kjemikalienes fysiske, kjemiske og toksikologiske egenskaper og angi både akutte virkninger og senvirkninger for mennesker, miljø og materielle verdier.
- 3.3 Kjemikalienes fysiske og kjemiske egenskaper ved normale driftsforhold, påregnelige variasjoner i driften og forutsigbare ulykkesforhold.

4. Identifikasjon og analyse av risiko for storulykke

- 4.1 Potensielle kilder til storulykker og under hvilke forhold en slik ulykke vil kunne oppstå.
- 4.2 Detaljerte scenarioer for storulykke, inkludert en oversikt over de hendelser som kan bidra til å utløse hvert av scenarioene. Beskrivelsen skal omfatte både interne og eksterne forhold som kan medføre en risiko eller øke risikoen for en storulykke, herunder dominoeffekter, påvirkning fra andre foretak som ikke omfattes av forskriften og naturlige hendelser som for eksempel skred, flom eller jordskjelv. Beskrivelsen skal også inneholde en bekreftelse på at hendelser relatert til skadeverk er vurdert.
- 4.3 Vurdering av sannsynligheten for at hvert av storulykkesscenarioene kan oppstå.
- 4.4 Vurdering av mulige konsekvenser, herunder omfang, varighet og alvorlighetsgrad, av de identifiserte storulykkesscenarioene. I beskrivelsen av konsekvensene skal det legges ved kart, bilder eller tilsvarende, som viser områder som vil kunne bli berørt.
- 4.5 Tidligere ulykker og hendelser med de samme farlige kjemikalier eller prosesser, med oversikt over erfaringer etter ulykken og tiltak som ble iverksatt, eller ble vurdert iverksatt, for å unngå gjentagelse.

5. Forebyggende tiltak

Organisatoriske, tekniske og driftsmessige barrierer som er iverksatt for å forebygge storulykker.

6. Konsekvensreducerende tiltak

- 6.1 Organisatoriske, tekniske og driftsmessige barrierer som er etablert i virksomheten for å begrense konsekvenser av storulykker.
- 6.2 Detaljert beskrivelse av:
 - 6.2.1 beredskapsorganisasjonen, inkludert organisasjonskart, ansvars- og rollefordeling, bemanning og vaktrutiner,
 - 6.2.2 varslingsrutiner for alt personell i virksomheten og gjennomføring av beredskapstiltak,
 - 6.2.3 interne personell- og materiellressurser som kan mobiliseres, og
 - 6.2.4 eksterne personell- og materiellressurser som kan mobiliseres.

Vedlegg III

Krav til storulykkevirksomhetens styringssystem og organisering for å forebygge og begrense storulykker

Den ansvarlige for virksomheten skal etablere et styringssystem som skal være tilpasset virksomhetens identifiserte risiko for storulykker, organisasjonens kompleksitet og virksomhetens aktiviteter. Det skal omfatte organisasjonsstruktur, ansvarsforhold, prosedyrer, praksis, prosesser og ressurser for å etablere, gjennomføre og vedlikeholde strategien for forebygging og begrenning av storulykker, jf. § 7.

Virksomhetens styringssystem skal omfatte:

1. *Organisasjon og personell:*

- 1.1 oversikt over organisasjonen, oppgaver og ansvarsområder for det personellet – både egne ansatte, innleide og underleverandører – som skal forebygge og begrense storulykker på alle nivåer i organisasjonen,
- 1.2 identifikasjon av dette personellens opplæringsbehov og gjennomføring av nødvendig opplæring,
- 1.3 tiltak for å øke bevisstheten om betydningen av kontinuerlige forbedringer, og
- 1.4 hvordan personellet involveres i nr. 1.1 til 1.3 ovenfor.

2. *Identifikasjon og vurdering av risiko for storulykke*: prosedyre for å identifisere, vurdere sannsynlighet for og konsekvens av mulige storulykker ved normal og unormal drift. Prosedyren skal beskrive planlegging, gjennomføring og hvordan resultatene fra risikovurderingene brukes i storulykkearbeidet.
3. *Driftskontroll*: prosedyrer og instruksjoner for sikker drift, herunder tilstandskontroll og vedlikehold av anlegg, prosesser og utstyr samt håndtering av alarmer og midlertidig driftsstans.
Det skal tas hensyn til beste praksis for å:
 - 3.1 overvåke og kontrollere driften og anleggets tilstand for å unngå systemsvikt,
 - 3.2 håndtere risiko forbundet med økende alder på utstyret i virksomheten,
 - 3.3 forebygge og redusere korrosjon, og
 - 3.4 iverksette egnede oppfølgings tiltak og eventuelle nødvendige mottiltak.
4. *Styring av endringer*: prosedyrer og instruksjoner for å planlegge, gjennomføre og dokumentere alle typer endringer i storulykkevirksomheten, både endringer i organisasjon og bemanning, eksisterende anlegg og prosesser, og utforming av nye anlegg og prosesser.
5. *Beredskapsplanlegging*: prosedyrer og instruksjoner for å redusere konsekvensene av mulige storulykker, og for å utarbeide, vedlikeholde, øve og teste beredskapsplanen for å møte slike hendelser.
6. *Evaluering*: jevnlig tilsyn med iverksetting og bruk av styringssystemets krav, målsetninger, prosedyrer og instruksjoner samt strategi for å forebygge og begrense storulykker. Evalueringen skal inkludere rutiner for å iverksette korrigerende tiltak ved avdekking av avvik. Prosedyrer og instruksjoner skal omfatte virksomhetens system for:
 - 6.1 intern og ekstern rapportering av storulykker eller nestenulykker, og
 - 6.2 gransking og oppfølging av hendelser, også med bakgrunn i erfaringer fra tidligere hendelser.
7. *Ledelsens gjennomgåelse*: systematisk overvåking av styringssystemet og strategi for å forebygge og begrense storulykker for å sikre at disse er egnet og fungerer som forutsatt og at de oppdateres ved behov. Ledelsens gjennomgåelse, med analyser og vurdering av tiltak, skal dokumenteres.

Vedlegg IV

Innhold i beredskapsplanen

Beredskapsplanen skal minst inneholde:

1. Navn eller stillingsbetegnelse på de personer som har fullmakt til å iverksette umiddelbare tiltak og den som har ansvar for samordning av den konsekvensreducerende innsatsen ved virksomheten.
2. Navn eller stillingsbetegnelse på den som har ansvar for kontakt med relevante nød- og beredskapsetater.
3. Beskrivelse av:
 - 3.1 tiltak som skal treffes for å få kontroll over identifiserte storulykkescenarioer og begrense konsekvensene av disse,
 - 3.2 personell, materiell og utstyr som er tilgjengelig, herunder også personlig verneutstyr,
 - 3.3 hvordan personer som kan bli berørt vil bli varslet, og hvordan disse skal forholde seg ved varsling,
 - 3.4 varsling til eksterne nød- og beredskapsetater. Beskrivelsen skal angi de opplysningene som skal tas med i den første meldingen og rutiner for formidling av mer detaljerte opplysninger etter hvert som de foreligger. Varslingen skal angi hvordan de som kan bli berørt av hendelsen skal forholde seg og hvordan de vil bli holdt informert. Varslingen skal også angi relevant informasjon for nød- og beredskapsetatens innsats herunder hvilke kjemikalier og mengder som er involvert, deres farlige egenskaper, verneutstyr, tiltak virksomheten har iverksatt, behov for bistand og hvordan situasjonen antas å utvikle seg,
 - 3.5 hvordan miljøet blir rensert og rehabilitert etter en storulykke, og
 - 3.6 rutiner for bistand til eksterne nød- og beredskapsetater når hendelsen får konsekvenser utenfor egen virksomhet.

Vedlegg V

Opplysninger som skal meddeles allmennheten i henhold til § 12 første ledd og andre ledd bokstav a

Del 1. Storulykkevirksomheten skal opplyse om:

1. virksomhetens navn, besøksadresse og internettadresse,
2. at virksomheten er omfattet av storulykeforskriften, og at melding i henhold til § 6 nr. 1 eller sikkerhetsrapport i henhold til § 9 nr. 1 er oversendt tilsynsmyndighetene,
3. de aktiviteter som finner sted i virksomheten i form av en enkel redegjørelse,
4. de vanlige navn på kjemikalier som forekommer i virksomheten, og som vil kunne føre til en storulykke. For de farlige kjemikaliene omfattet av vedlegg I del 1 kan fellesnavnene eller den allmenne fareklassifisering angis. Det skal gis en lett forståelig angivelse av kjemikaliens viktigste farlige egenskaper,
5. hvordan de som kan bli berørt av en storulykke vil bli varslet, hvordan de skal forholde seg ved en storulykke eller hendelse som kan føre til storulykke, og hvordan de kan få tilgang til slike opplysninger elektronisk,

6. hvor ytterligere opplysninger kan innhentes, og om at
7. informasjon om tilsyn med virksomheten etter storulykkeforskriften kan innhentes fra Direktoratet for samfunnssikkerhet og beredskap.

Del 2. Sikkerhetsrapportpliktig virksomhet skal i tillegg gi:

1. generelle opplysninger om fare for storulykker, herunder deres mulige virkninger for mennesker, miljø og materielle verdier,
2. en kort beskrivelse av de viktigste typer av scenarier for storulykke og hvilke tiltak som treffes for å håndtere disse,
3. bekreftelse på at virksomheten har plikt til å treffe egnede konsekvensreducerende tiltak på virksomhetens område, herunder stå i kontakt med nød- og beredskapssetatene og kommunen, med sikte på å bekjempe storulykker og redusere virkningene av dem mest mulig, og
4. henvisning til at offentlige instanser har utarbeidet eksterne beredskapsplaner for å møte enhver virkning av storulykker utenfor virksomhetens område. Opplysningene skal omfatte oppfordring om å etterkomme alle instruksjoner og henstillinger fra innsatsledelsen i tilfelle av en storulykke.

3. juni Nr. 570 2016

Forskrift om endringer i påtaleinstruksen og politiregisterforskriften mv.

Hjemmel: Fastsatt ved kgl.res. 3. juni 2016 med hjemmel i lov 22. mai 1981 nr. 25 om rettergangsmåten i straffesaker (Straffeprosessloven) § 62, § 67 tredje ledd, § 160, § 161 tredje ledd, § 228, § 230 fjerde ledd, § 239, § 242 fjerde ledd, § 456 tredje ledd første punktum og § 457 og lov 28. mai 2010 nr. 16 om behandling av opplysninger i politiet og påtalemyndigheten (politiregisterloven) § 12, § 14 og § 69. Fremmet av Justis- og beredskapsdepartementet. Kunngjort 6. juni 2016 kl. 14.40.

I

I forskrift 28. juni 1985 nr. 1679 om ordningen av påtalemyndigheten (Påtaleinstruksen) gjøres følgende endringer:

§ 8–12 skal lyde:

§ 8–12. *Særregler om avhør av vitne under 16 år og vitne med psykisk utviklingshemming eller annen funksjonsnedsettelse*

Etter straffeprosessloven § 239 avhøres vitner under 16 år og vitner med psykisk utviklingshemming eller annen funksjonsnedsettelse ved tilrettelagte avhør i nærmere angitte saker. For tilrettelagte avhør gjelder reglene i straffeprosessloven § 239 til § 239f og forskrift 24. september 2015 nr. 1098 om avhør av barn og andre særlig sårbare fornærmede og vitner (tilrettelagte avhør).

Selv om et avhør av et barn under 16 år ikke gjennomføres som tilrettelagt avhør, bør barnets foreldre, en foresatt eller en annen som barnet har tillit til gis anledning til å være til stede under avhøret. Det gjelder ikke dersom vedkommende selv er anmeldt i saken eller andre grunner taler mot det. Er mistenkte i saken en av barnets foreldre eller foresatte, bør det som regel sørges for at det oppnevnes midlertidig verge (setteverge) for å bistå barnet ved avhøret. Det må legges vekt på at avhøret skjer på en hensynsfull måte.

§ 8–13 overskriften skal lyde:

§ 8–13. *Hvem kan være til stede ved avhøret*

§ 8–13 annet ledd skal lyde:

Er det oppnevnt bistandsadvokat i medhold av straffeprosessloven § 107a, skal advokaten varsles om tidspunktet for avhør av klienten, og om advokatens rett til å overvære avhøret i henhold til straffeprosessloven § 107c annet ledd og § 239d første ledd.

§ 15–2 overskriften skal lyde:

§ 15–2. *Innholdet i begjæringen om rettslig avhør*

§ 15–2 annet ledd oppheves.

§ 17–2 første ledd skal lyde:

Innstilles en påbegynt strafforfølgning helt eller delvis, skal det straks gis skriftlig underretning om dette til:

- a) den som forfølgningen har vært rettet mot
- b) fornærmede som har inngitt anmeldelse,
- c) etterlatte i lovbestemt rekkefølge,
- d) andre som har inngitt anmeldelse og som antas å ha rettslig klageinteresse,
- e) vedkommende forvaltningsorgan når saken direkte gjelder dets saksområde,
- f) bistandsadvokat, og
- g) forsvarer for den forfølgningen har vært rettet mot som enten er offentlig oppnevnt eller som har informert politiet om at man har påtatt seg forsvareropdrag i saken.

§ 29–3 første ledd annet punktum skal lyde:

Politiet treffer også avgjørelse om fullbyrding av subsidiær fengselsstraff, jf. § 30–4.

§ 30–1 skal lyde:

§ 30–1. Innkreving av bøter og andre pengekrav

Bøter og andre pengekrav til fordel for statskassen innkreves av Statens innkrevingssentral, jf. lov 11. januar 2013 nr. 3 om Statens innkrevingssentral § 1.

§ 30–2 skal lyde:

§ 30–2. Innkreving av krav tilkjent fornærmede

Statens innkrevingssentral innkrever erstatning og andre pengekrav tilkjent fornærmede eller andre skadelidte i en offentlig straffesak, dersom den berettigede ønsker det.

Dersom fornærmede eller skadelidte er et næringsdrivende foretak som må antas å ha ressurser til selv å tvangsfullbyrde kravet, skal ansvaret for å begjære utleggstrekk eller annen tvangsfullbyrdelse av kravet som regel overlates til vedkommende selv. Det samme gjelder offentlige etater når ikke annet er bestemt av departementet.

§ 30–3 annet ledd nytt sjettede punktum skal lyde:

Etter omstendighetene gis også opplysninger om avdragsbetaling, betalingsutsettelse og lignende.

§ 30–4 skal lyde:

§ 30–4. Avdragsvis betaling og fullbyrding av subsidiær fengselsstraff

Statens innkrevingssentral kan gi betalingsutsettelse og inngå avtale om avdragsvis betaling på visse vilkår, jf. lov 11. januar 2013 nr. 3 om Statens innkrevingssentral § 8.

Bot som ikke betales eller lar seg inndrive ved utleggstrekk eller annen tvangsfullbyrdelse, skal fullbyrdes ved soning av den subsidiære fengselsstraff, jf. § 29–3.

Ved bøtesoning der botlagte har betalt en del av boten, skal frihetsstraffen nedsettes forholdsvis, men slik at del av en dag regnes som en hel dag. Tilbys boten betalt etter at soning er påbegynt, avkortes boten forholdsvis, men bare slik at hele soningsdager tas i betraktning. Avgjørelser etter dette ledd treffes av politiet.

§ 30–5 skal lyde:

§ 30–5. Unnlatt betaling – heftelse og utsettelse av innkreving

Dersom det anses nødvendig, bør påtalemyndigheten begjære heftelse i siktedes formuesgjenstander etter reglene i straffeprosessloven § 217 til § 219.

Søker domfelte om ettergivelse av krav på inndragning eller sakskostnader til det offentlige, kan Statens innkrevingssentral, eller departementet når saken er oversendt dit til behandling, beslutte utsettelse med innkreving til søknaden er avgjort. Tilsvarende gjelder ved fremsettelse av klage på avslag.

§ 30–7 skal lyde:

§ 30–7. Gebyr på bøter ved unnlatt betaling

Blir en bot ikke betalt innen den frist som er nevnt i betalingsanmodningen, sendes purring til bøtelagte med betalingsoppfordring og angivelse av ny frist. Ved utstedelse av purrebrevet ilegges gebyr tilsvarende 1/2 gang rettsgebyret som fastsatt i rettsgebyrloven § 1. Gebyret forfaller til betaling samtidig med boten. Gebyret avrundes til nærmeste ti-krone.

Blir boten ikke betalt innen den frist som er nevnt i purrebrevet, påløper ytterligere gebyr tilsvarende 1 gang rettsgebyret.

Gebyrene tilfaller statskassen.

Ved delinnbetaling fra bøtelagte dekkes bøter før gebyrer.

Dersom boten fullbyrdes ved soning eller faller bort som følge av dødsfall, benådning, foreldelse o.l., bortfaller ubetalte gebyrer.

Når særlige forhold foreligger kan Statens innkrevingssentral ettergi gebyr helt eller delvis. Slike avgjørelser kan ikke påklages.

§ 30–8 skal lyde:

§ 30–8. Informasjon til fornærmede og andre skadelidte

Når erstatnings- og oppreisningskrav er pådømt i straffesak, skal politiet opplyse fornærmede og andre skadelidte som har fått krav pådømt i saken om at Statens innkrevingssentral vil gi nærmere redegjørelse om eventuell innkreving. Politiet kan innhente samtykke til Statens innkrevingssentrals innkreving fra fornærmede. Dersom det i saken er besluttet inndragning av vinning, skal fornærmede og andre skadelidte gjøres kjent med adgangen til å kreve inndragningsbeløpet brukt til dekning av deres erstatningskrav, jf. straffeloven § 75 annet ledd.

Tilsvarende gjelder når betaling av erstatning er satt som vilkår for betinget påtaleunnlattelse.

§ 30–9 oppheves.

§ 30–10 oppheves.

§ 30–11 oppheves.

§ 30–12 oppheves.

§ 31–1 skal lyde:

§ 31–1. Benådning av straff

Søker en domfelt som er på frifot om benådning for straff, skal det politidistrikt som tidligere har behandlet straffesaken forberede benådningssaken. Gjelder søknaden benådning for flere forhold, skal det politidistrikt som har ansvar for den nyeste straffesaken forberede benådningssaken og innhente relevante opplysninger fra de andre politidistriktene.

Politiet skal påse at benådningssøknaden er undertegnet av søker. Blir søknaden satt fram muntlig, skal den skrives ned, dateres og undertegnes av søker.

Dersom det anses nødvendig, skal søker avhøres for å klarlegge grunnlaget for benådningssøknaden.

Søker skal spesielt oppfordres til å legge fram dokumentasjon for de opplysninger som gis i søknaden eller under avhøret, for eksempel om helse, økonomi, arbeids- og familieforhold. Den som søker om benådning for bøter, skal alltid oppfordres til å legge fram dokumentasjon for økonomiske forhold, (inntekts- og formuesforhold, sosiale stønader, trygdeytelser mv.). Søker skal gjøres kjent med at slik dokumentasjon kan ha avgjørende betydning for benådningssøknadens utfall.

Politiet skal opplyse om hvilken dom eller forelegg søknaden gjelder og vedlegge kopi av disse. Gjelder saken benådning for et forenklet forelegg skal forelegget vedlegges saken sammen med opplysninger om hvilken overtredelse som er begått, når forelegget er ilagt, hvilket politidistrikt som har ilagt forelegget og hvor stor den ilagte boten er. Alle saker skal vedlegges en oppdatert straffattest for søker.

Politiet skal opplyse om søker i tiden fra dommens avsigelse er mistenkt, siktet, domfelt eller har vedtatt forelegg for nye straffbare forhold, eller om det senere er avdekket straffbare forhold som i tid ligger forut for dommen, jf. straffeloven § 82. Kopi av eventuell tilståelse eller vedtatt forelegg i ny sak skal i så fall legges ved dokumentene i benådningssaken. Dersom det har gått lengre tid siden straffen ble ilagt eller idømt, bør det opplyses om grunnen til dette. Politiet skal opplyse om soningstidspunktet er fastsatt eller ikke, og om soningsdatoen hvis denne er fastsatt.

Politiet skal gi supplerende opplysninger om eventuell straffereaksjon mot medskyldige, og om eventuell dom overfor en eller flere av disse er fullbyrdet eller om det er gitt benådning.

I saker hvor politiet tar ut tiltale sender politiet benådningssøknaden, supplerende opplysninger og relevante dokumenter i straffesaken via riksadvokaten til departementet. I andre saker sendes saken via statsadvokaten. De som har saken til behandling skal gi slik uttalelse som saken foranlediger og i alle tilfeller ta stilling til om søknaden anbefales eller ikke.

§ 31–2 skal lyde:

§ 31–2. Ettergivelse av inndragning og sakskostnader

Bestemmelsene i § 31–1 får tilsvarende anvendelse så langt de passer når det søkes om ettergivelse av inndragning eller sakskostnader. Søknaden inngis til Statens innkrevingssentral, som videresender søknaden vedlagt statusrapport for innkrevingen, til politiet. Politiet skal uttale seg om saken og foreta den nødvendige saksforberedelse i henhold til § 31–1. Saken sendes deretter videre i henhold til § 31–1 åttende ledd.

II

Forskrift 9. august 1991 nr. 543 om gebyr og renter på bøter oppheves.

III

Forskrift 2. oktober 1998 nr. 925 om dommeravhør og observasjon oppheves.

IV

I forskrift 20. september 2013 nr. 1097 om behandling av opplysninger i politiet og påtalemyndigheten (politiregisterforskriften) gjøres følgende endringer:

§ 11–4 første ledd nr. 2 skal lyde:

2. avvergende og forebyggende virksomhet, jf. politiregisterloven § 27 første og annet ledd,

§ 28–3 nr. 1 skal lyde:

1. *andre strafferettslige reaksjoner*: betinget dom hvor fastsetting av straff utstår, dom eller vedtatt forelegg med straffutmålingsfravall, påtaleunntatelse etter straffeprosessloven § 69 og § 70, overføring til behandling i konfliktråd, jf. straffeprosessloven § 71a, dom på overføring til tvungent psykisk helsevern eller tvungen omsorg, eventuelt sikring, overføring til barneverntjenesten, inndragning, tap av retten til å føre motorvogn mv., jf. vegtrafikkloven § 24a annet ledd, § 33 nr. 1 og 2, jf. nr. 6, og § 35 første ledd og tap av retten til å drive persontransport mot vederlag (kjøreseddel), jf. yrkestransportloven § 37f annet ledd,

§ 45–18 annet ledd skal lyde:

Spormateriale kan oppbevares så lenge det finnes hensiktsmessig.

§ 50–4 innledningen skal lyde:

I saknetregisteret skal det uten unødig opphold registreres opplysninger om personer som antas å ha omkommet. Dersom en saknet person ikke har kommet til rette innen senest tre måneder, kan det registreres opplysninger om denne personen. Videre kan det registreres opplysninger om uidentifiserte lik og likdeler. Det kan bare registreres opplysninger som antas å kunne bidra til å identifisere vedkommende, herunder

§ 55–4 skal lyde:

§ 55–4. Opplysninger som kan registreres

I grense- og territorialkontrollregisteret kan det registreres opplysninger som er nødvendig til formål som nevnt i § 55–1, herunder

1. navn, fødselsdato, fødested, kjønn, statsborgerskap, adresse, aliasnavn,
2. reise- og ID-dokumenter, samt kopier av disse,
3. visumopplysninger, herunder visumnummer og tillatelser,
4. oppholdsstatus, herunder type tillatelse og tillatelsens gyldighetstid, kortnummer, DUF-nummer og D-nummer,
5. inn- og utreiseinformasjon, herunder reiserute, delegasjonsnummer, oppholdssted i Schengen, politidistrikt ved oppholdssted, reisens formål og planlagt hjemreisedato,
6. transportmiddel, kjøretøygruppe, registreringsnummer, merke, type og farge,
7. transportselskap,
8. garantist eller referanse; navn, firma, adresse, telefonnummer,
9. opplysninger om registreringen, politidistrikt, registrert av, grensepasseringstidspunkt, dato og tid,
10. opplysninger om kontrollen, kontrolltype, kontrolltidspunkt og kontrollsted,
11. opplysninger som antas å være relevante for gjennomføring av inn- og utreisekontroll, herunder om godtgjøring av midler til oppholdet, gjenstander, pengesedler, yrke, arbeidsgiver,
12. opplysninger som antas å være relevante for gjennomføring av utlendingskontroll på territoriet, og
13. tiltaksbeskrivelse.

V

Forskriften trer i kraft straks.

3. juni Nr. 571 2016

Forskrift om endring i forskrift om regulering av fisket etter reker i Nordsjøen og Skagerrak i 2016

Hjemmel: Fastsatt av Fiskeridirektoratet 3. juni 2016 med hjemmel i lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av villtlevende marine ressurser (havressurslova) § 11, § 12, § 13, § 14, § 16 og § 59 og lov 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst (deltakerloven) § 21, jf. delegeringsvedtak 11. februar 2000 nr. 99 og delegeringsvedtak 16. oktober 2001 nr. 4686. Kunngjort 6. juni 2016 kl. 14.40.

I

I forskrift 16. desember 2015 nr. 1690 om regulering av fisket etter reker i Nordsjøen og Skagerrak i 2016 gjøres det følgende endringer:

§ 2 (endret) skal lyde:

§ 2. Totalkvoter

Uten hinder av forbudet i § 1 kan norske fartøy med adgang til å delta, fiske og lande inntil:

1. 4 197 tonn reker i Nordsjøen
2. 5 120 tonn reker i Skagerrak.

Av kvantumet nevnt i første ledd avsettes 15 tonn til forskningsformål.

§ 3 (endret) skal lyde:

§ 3. Periodisering

Den samlede kvoten på 9 302 tonn reker som kan fiskes i Nordsjøen og Skagerrak periodiseres som følger:

<i>Periode:</i>	<i>Periodekvote:</i>
1. januar–30. april	3 459 tonn
1. mai–31. august	2 922 tonn
1. september–31. desember	2 922 tonn

§ 4 (endret) skal lyde:

§ 4. Maksimalkvote

Fartøy med adgang til å delta i fisket kan fiske og lande til sammen følgende kvanta reker i følgende perioder i Nordsjøen og Skagerrak:

<i>Periode:</i>	<i>Maksimalkvote:</i>
1. januar–30. april	34 tonn
1. mai–31. august	28 tonn
1. september–31. desember	28 tonn

Fartøy under 20 meter største lengde kan fortsette fisket innenfor et garantert kvantum på 7 tonn i hver av de tre periodene selv om periodekvotene er oppfisket.

II

Forskriften trer i kraft straks.

3. juni Nr. 572 2016

Ikraftsetting av lov 3. juni 2016 nr. 19 om endringer i folketrygdlova (arbeidsavklaringspenger – bistand til å skaffe seg eller behalde arbeid)

Hjemmel: Fastsatt ved kgl.res. 3. juni 2016 med hjemmel i lov 3. juni 2016 nr. 19 om endringer i folketrygdlova (arbeidsavklaringspenger – bistand til å skaffe seg eller behalde arbeid) del II. Fremmet av Arbeids- og sosialdepartementet. Kunngjort 6. juni 2016 kl. 14.40.

Loven trer i kraft fra 1. juli 2016.

3. juni Nr. 573 2016

Forskrift om registre for administrering og samordning av syketransport (syketransportregisterforskriften)

Hjemmel: Fastsatt ved kgl.res. 3. juni 2016 med hjemmel i lov 20. juni 2014 nr. 42 om behandling av helseopplysninger ved ytelse av helsehjelp (pasientjournalloven) § 11 første ledd, § 14 andre ledd, § 18 tredje ledd, § 22 fjerde ledd, § 23 tredje ledd, § 25 tredje ledd og § 30 femte ledd. Fremmet av Helse- og omsorgsdepartementet. Kunngjort 6. juni 2016 kl. 14.40.

Kapittel 1. Generelle bestemmelser

§ 1. Virkeområde

Forskriften gjelder Enkeltoppgjørsregisteret og Direkteoppgjørsregisteret, og gir regler om innsamling og øvrig behandling av helseopplysninger i registrene.

§ 2. Definisjoner

1. *Direkteoppgjørsregisteret:* register som inneholder relevante og nødvendige opplysninger for administrering og samordning av syketransport der pasienten reiser på rekvisisjon, og helseforetakene dekker utgiftene ved direkteoppgjør til transportør.
2. *Enkeltoppgjørsregisteret:* registre som inneholder relevante og nødvendige opplysninger for administrering og samordning av syketransport der pasienten reiser uten rekvisisjon, og helseforetakene mottar krav om dekning av utgifter, jf. syketransportforskriften.
3. *Transportør:* den som på helseforetakets regning utfører transport av pasienten til undersøkelse eller behandling i kommune- og spesialisthelsetjenesten, jf. spesialisthelsetjenesteloven § 2–1a nr. 6.

§ 3. Formål med registrene

Formålet med Enkeltoppgjørsregisteret og Direkteoppgjørsregisteret for syketransport er å gi grunnlag for administrering og samordning av transport til undersøkelse eller behandling i kommune og spesialisthelsetjenesten. Administrering omfatter også saksbehandling, refusjon av krav om dekning og oppgjør av slike transportutgifter. Opplysninger i registeret kan brukes som grunnlag for utarbeidelse av statistikk og til forskning som har hjemmel i lov.

§ 4. Forbud mot bruk

Helseopplysninger i Enkeltoppgjørsregisteret og i Direkteoppgjørsregisteret kan ikke brukes til andre formål enn det som følger av § 3.

§ 5. Databehandlingsansvarlig og databehandler

Helseforetakenes senter for pasientreiser ANS er databehandlingsansvarlig for behandling av helseopplysninger i Enkeltoppgjørsregisteret og i Direkteoppgjørsregisteret.

Databehandlingsansvarlig kan inngå avtale med databehandler om behandling av opplysningene, jf. personopplysningsloven § 15.

§ 6. Opplysninger i Direkteoppgjørsregisteret

Direkteoppgjørsregisteret kan uten samtykke fra den registrerte inneholde følgende opplysninger:

1. pasientens navn
2. fødselsnummer eller annet entydig identifikasjonsnummer
3. hvor og når pasienten skal hentes og bringes
4. dato og tid for behandling, eventuelt når pasienten er klar til å hentes etter behandling
5. pasientens hjemkommune
6. kontaktelefonnummer
7. reisemåte
8. eventuelle særskilte transportbehov
9. hvilket beløp pasienten skal betale i egenandel
10. om pasienten har frikort ved reisetidspunktet
11. om pasienten har en annen fritaksgrunn for egenandel enn frikort
12. om pasienten har ledsager(e)
13. om fritt behandlingsvalg er benyttet eller ikke
14. hvem som har rekvirert reisen
15. behandlerens navn og behandlingsstedets navn og adresse
16. behandlerens bekreftelse på at det er medisinske eller behandlingmessige grunner til at pasienten må benytte egen bil eller drosje i stedet for kollektivtilbud
17. opplysninger om at pasienten har takket nei til tilbud om reise fra helseforetaket eller transportør helseforetaket har avtale med.

Opplysninger om fritaksgrunn, jf. første ledd nr. 11, kan ikke registreres uten samtykke fra den registrerte.

Opplysninger som nevnt i første ledd kan bare behandles i den grad det er nødvendig og relevant for å nå formålet med Direkteoppgjørsregisteret.

§ 7. *Opplysninger i Enkeltoppgjørregisteret*

Enkeltoppgjørregisteret kan uten samtykke fra den registrerte inneholde følgende opplysninger:

1. pasientens navn
2. fødselsnummer eller annet entydig identifikasjonsnummer
3. krav fra pasienten
4. hvor og når pasienten har reist
5. behandlerens navn og behandlingsstedets navn og adresse
6. dato og tid for behandling
7. andre forhold opplyst av pasienten som er relevante for behandlingen av krav om refusjon, så som spesielle hjelpemidler i forbindelse med transporten
8. om pasienten har frikort eller ikke
9. om pasienten har andre grunner for fritak for egenandel enn frikort
10. om fritt behandlingsvalg er benyttet eller ikke
11. krav fra ledsager(e) og/eller pårørende
12. om det er behov for ledsager(e)
13. hvilket beløp som kreves refundert og hvilken refusjon som blir innvilget
14. kontonummer som refusjon skal utbetales til
15. vedtaksdato
16. at stønad til helsehjelp er gitt med hjemmel i folketrygdloven § 5–24a
17. det nærmeste aktuelle behandlingsstedet for pasienten i Norge
18. hvilke reise- og oppholdsutgifter pasienten ville hatt dersom helsehjelpen hadde vært mottatt ved det nærmeste aktuelle behandlingsstedet
19. hvilke transportmiddel som legges til grunn ved beregningen av refusjonen
20. behandlerens bekreftelse på at det er medisinske eller behandlingmessige grunner til at pasienten må benytte egen bil eller drosje i stedet for kollektivtilbud
21. om behandleren får refusjon fra HELFO for helsehjelpen
22. opplysninger om at pasienten har takket nei til tilbud om reise fra helseforetaket eller transportør helseforetaket har avtale med.

Opplysning om fritaksgrunn, jf. første ledd nr. 9, kan ikke registreres uten samtykke fra den registrerte.

Opplysninger som nevnt i første ledd kan bare behandles i den grad det er nødvendig og relevant for å nå formålet med Enkeltoppgjørregisteret.

§ 8. *Registrertes rett til informasjon og innsyn*

Den registrerte har rett til informasjon og innsyn i behandling av person- og helseopplysninger om seg selv i samsvar med pasientjournalloven § 18.

Kapittel 2. Innsending og behandling av opplysninger i Enkeltoppgjørregisteret og i Direkteoppgjørsregisteret, kvalitetskontroll mv.

§ 9. *Plikt til å sende inn opplysninger til Direkteoppgjørsregisteret*

Virksomheter, behandlere og tjenesteytere skal, uten hinder av taushetsplikt, sende inn relevante og nødvendige opplysninger etter § 6 til Direkteoppgjørsregisteret.

§ 10. *Plikt til å sende inn opplysninger til Enkeltoppgjørsregisteret*

Virksomheter, behandlere og tjenesteytere skal, uten hinder av taushetsplikt, sende inn relevante og nødvendige opplysninger etter § 7 til Enkeltoppgjørsregisteret.

§ 11. *Annen innsending av opplysninger til Enkeltoppgjørsregisteret og Direkteoppgjørsregisteret*

Opplysninger som nevnt i forskriften § 6 og § 7 kan også innsendes fra pasienten.

§ 12. *Mottakers ansvar for kvalitetskontroll*

Databehandlingsansvarlig skal sørge for at helseopplysninger som innsamles og behandles i Enkeltoppgjørsregisteret og i Direkteoppgjørsregisteret er korrekte, relevante og nødvendige for de formål de innsamles for, jf. § 3.

§ 13. *Utlevering av opplysninger til transportør*

Databehandlingsansvarlig skal sørge for at følgende opplysninger i Direkteoppgjørsregisteret utleveres til transportør:

1. pasientens navn og kjønn
2. kontakttelefonnummer
3. rekvisisjonsnummer
4. henteadresse
5. hentetidspunkt
6. bestemmelsessted
7. dato og tid for behandling
8. eventuelle særskilte transportbehov
9. hvilket beløp pasienten skal betale i egenandel
10. tur-ID
11. kontrakts-ID som skal benyttes for transporten og oppgjøret.

§ 14. *Plikt til å sende inn opplysninger til Egenandelsregisteret*

Databehandlingsansvarlig skal sørge for at det fra Direkteoppgjørsregisteret og Enkeltoppgjørsregisteret blir sendt inn relevante og nødvendige opplysninger til Egenandelsregisteret. Relevante og nødvendige opplysninger er begrenset til følgende opplysninger:

1. pasientens fødselsnummer og eventuelt navn, eller annen sikker identifikasjon, adresse og bostedskommune
2. organisasjonsnummer til helseforetaket som har vært ansvarlig for å administrere transporten
3. reisedato
4. egenandelsbeløp
5. om pasienten har frikort
6. at pasienten ikke har betalt egenandel på grunn av andre fritaksgrunner enn frikort.

Opplysninger om fritaksgrunn, jf. første ledd nr. 6, kan ikke registreres uten samtykke fra den registrerte.

Ved enkeltoppgjør skal i tillegg vedtaksdato sendes inn.

§ 15. *Frist for å sende inn opplysninger til Egenandelsregisteret*

Fra Direkteoppgjørsregisteret skal opplysninger til Egenandelsregisteret sendes inn senest 14 dager etter at egenandelen er betalt.

Fra Enkeltoppgjørsregisteret skal opplysninger til Egenandelsregisteret sendes inn senest 14 dager etter at vedtak om refusjon er fattet.

§ 16. *Sammenstilling*

Personidentifiserbare opplysninger i Direkteoppgjørsregisteret kan sammenstilles med personidentifiserbare opplysninger i Enkeltoppgjørsregisteret. Personidentifiserbare opplysninger i Enkeltoppgjørsregisteret kan sammenstilles med personidentifiserbare opplysninger i Direkteoppgjørsregisteret.

Kapittel 3. Taushetsplikt, informasjonssikkerhet, internkontroll, lagring og sletting av opplysninger

§ 17. *Taushetsplikt*

Enhver som behandler helseopplysninger etter denne forskriften, har taushetsplikt etter pasientjournalloven § 15.

§ 18. *Informasjonssikkerhet*

Databehandlingsansvarlig skal gjennom planlagte og systematiske tiltak sørge for tilfredsstillende informasjonssikkerhet med hensyn til konfidensialitet, integritet og tilgjengelighet ved behandling av helseopplysninger etter forskriften, jf. pasientjournalloven § 22.

Bestemmelsene om informasjonssikkerhet i personopplysningsforskriften § 2–1 til § 2–16 gjelder for behandling av opplysningene.

§ 19. Plikt til internkontroll

Databehandlingsansvarlig skal etablere internkontroll i samsvar med pasientjournalloven § 23. De systematiske tiltakene skal tilpasses virksomhetens art, aktiviteter og størrelse i det omfang det er nødvendig for å etterleve kravene i og i medhold av pasientjournalloven. Det skal legges særlig vekt på kravene i pasientjournalloven § 22.

Databehandler, jf. § 5, skal behandle disse opplysningene i samsvar med de krav og rutiner Databehandlingsansvarlig har oppstilt.

§ 20. Internkontrollens innhold

Internkontroll innebærer at Databehandlingsansvarlig skal ha kunnskap om gjeldende regler om behandling av helseopplysninger, tilstrekkelig og oppdatert dokumentasjon for gjennomføring av rutiner, samt ha denne dokumentasjonen tilgjengelig for dem den måtte angå. Internkontrollen skal blant annet inneholde:

1. oversikt over hvordan virksomheten er organisert,
2. oversikt over ansvars- og myndighetsforhold,
3. oversikt over de krav i og i medhold av pasientjournalloven som gjelder for virksomheten,
4. rutiner virksomheten følger for å sikre overholdelse av kravene, herunder rutiner for:
 - oppfyllelse av krav om at personidentifiserbare opplysninger bare behandles når dette er nødvendig for å fremme formålet med registeret, og er i tråd med gjeldende bestemmelser om taushetsplikt
 - oppfyllelse av begjæring om informasjon og innsyn, jf. pasientjournalloven § 18
 - hvordan virksomheten oppfyller bestemmelsene om utlevering av opplysninger fra registeret, jf. § 13 og § 14,
5. rutiner virksomheten følger dersom avvik oppstår og opplysninger om hvem som er ansvarlig,
6. rutiner virksomheten følger for å hindre gjentakelse av avvik og opplysninger om hvem som er ansvarlig,
7. rutiner for hvordan virksomheten systematisk og regelmessig gjennomgår sin internkontroll for å kontrollere at aktivitetene og resultatene av dem stemmer overens med det system virksomheten har fastlagt, og om det medfører oppfyllelse av helseregisterlovgivningen,
8. rutiner om hvordan virksomheten sikrer seg at alle aktuelle og kun gjeldende rutiner blir benyttet, og
9. rutiner for hvordan virksomheten sikrer at de ansatte har tilstrekkelig kompetanse til å overholde forskriftens krav.

§ 21. Lagring og sletting av opplysninger

Opplysninger i registeret skal ikke lagres lenger enn det som er nødvendig for å gjennomføre formålet med behandlingen av opplysningene. Hvis ikke opplysningene deretter må oppbevares i henhold til arkivloven, folketrygdloven eller annen lovgivning, skal de slettes.

Kapittel 4. Avsluttende bestemmelser**§ 22. Straff**

Den som forsettlig eller grovt uaktsomt overtrer bestemmelser fastsatt i denne forskriften § 9, § 10, § 18 og § 19 straffes med bøter eller fengsel inntil ett år eller begge deler.

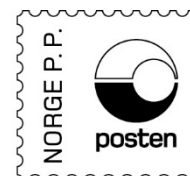
§ 23. Ikrafttredelse

Forskriften trer i kraft straks. Fra samme tidspunkt oppheves forskrift 18. desember 2009 nr. 1640 om registre for administrering og samordning av syketransport.

Oversikt over rettelser som er inntatt i 2016-årgangen

År	Feil i hefte nr.	Side	Gjelder	Se rettelse i nr.
1999	9	1015	Forskrift nr. 406	1
2015	12	2038	Forskrift nr. 1290	2
2016	1	10, 12	Forskrift nr. 1864	4

Returadresse:
Lovdata
Postboks 2016 Vika
N-0125 Oslo

NORSK LOVTIDEND

Avd. I Lover og sentrale forskrifter
Avd. II Regionale og lokale forskrifter

Utgiver: Justis- og beredskapsdepartementet
Redaksjon: Stiftelsen Lovdata

Manuskripter for kunngjøring

Manuskripter sendes i ett eksemplar med kunngjørings skjema til Lovdata via nettsiden www.lovdata.no/lovtidend/kunngjoring.

Bestilling av abonnement

Med post: Samme adresse som over.
Elektronisk: Se Lovdatas nettsted.

		Norge	Europa	Verden
Abonnement for 2016 koster	Avd. I	kr 1655	kr 2475	kr 3420
	Avd. I og II	kr 2060	kr 3570	kr 5055

Innholdet i heftene vil bli kunngjort fortløpende på Lovdatas nettsted – www.lovdata.no – også en versjon av den trykte utgaven av heftet i PDF-format vil være tilgjengelig. På samme sted finnes ajourførte versjoner av lovene og sentrale og lokale forskrifter.

Samlemapper: Det vil bli sendt ut etiketter for bruk på ringpermer.

Alle andre henvendelser om Norsk Lovtidend kan rettes til:

Lovdata
Postboks 2016, Vika
0125 Oslo

Tlf. 23 11 83 00
Faks 23 11 83 01
E-post: ltavd1@lovdata.no